

Aventurat e Sherlock Holmes

Arthur Conan Doyle

Titulli: Aventurat e Sherlock Holmes Autori: Arthur Conan Doyle

Gjuha: Shqipe

Aventurat e Sherlock Holmes

nga Arthur Conan Doyle

Përmbajtja

I. Një Skandal në Bohemi II Lidhja me kokë të kuqe III Një rast identiteti IV. Misteri i Luginës së Boscombe V. Pesë bishtat e portokallit VI. Njeriu me buzën e përdredhur VII. Aventura e karburancës blu VIII. Aventura e Bandës Speckled IX Aventura e Gishtit të Madh të Inxhinierit X. Aventura e Bachelor Fisnik XI Aventura e Kurorës së Berilit XII. Aventura e aheve të bakrit

I. Një skandal në bohemi

Unë

Për Sherlock Holmes ajo është gjithmonë gruaja. Unë rrallë e kam dëgjuar atë përmende atë me ndonjë emër tjetër. Në sytë e tij ajo eklipson dhe mbizotëron të gjithë seksin e saj. Nuk ishte se ai ndjente ndonjë emocion e ngjashme me dashurinë për Irene Adler. Të gjitha emocionet, dhe ai veçanërisht, ishin të neveritshme ndaj mendjes së tij të ftohtë, precize por të admiruar në mënyrë të admirueshme. Ai E kuptova, ishte makina më e përsosur e arsytimit dhe vëzhgimit që bota e ka parë, por si një dashnor ai do ta vendoste veten në një pozicion i rremë Ai kurrë nuk foli për pasionet më të buta, përveçse me një xhuxh dhe një tallje. Ato ishin gjëra të admirueshme për vëzhguesit - të shkëlqyera për nxjerrja e velit nga motivet dhe veprimet e burrave. Por për të stërviturit arsytues për të pranuar ndërhyrje të tilla në delikatin e tij dhe imët temperamentit i rregulluar ishte të fuste një faktor shpërqendruar që mund të ishte hidhni një dyshim mbi të gjitha rezultatet e tij mendore. Grit në një të ndjeshme instrument, ose një çarje në një nga lentet e tij me fuqi të lartë, nuk do jini më shqetësues sesa një emocion i fortë në një natyrë të tillë si e tija. Dhe megjithatë kishte vetëm një grua për të dhe ajo grua ishte Irene e ndjerë Adler, me kujtesë të dyshimtë dhe të diskutueshme.

Kisha parë pak nga Holmes kohët e fundit. Martesa ime na kishte larguar nga njeri tjetri. Lumturia ime e plotë, dhe në qendër të shtëpisë interesat që ngrihen rreth njeriut që së pari e gjen veten zot të krijimit të tij, ishin të mjaftueshme për të thithur të gjithë vëmendjen time, ndërsa Holmes, i cili urrente çdo formë të shoqërisë me tërë Bohemianin e tij shpirti, mbeti në banesat tona në Baker Street, i varrosur midis të vjetrit të tij libra, dhe duke alternuar nga java në javë midis kokainës dhe ambicies, përgjumja e ilaçit dhe energjia e ashpër e tij e etur natyra Ai ishte ende, si kurrë më parë, i tërhequr thellë nga studimi i krimit, dhe pushtoi aftësitë e tij të mëdha dhe fuqitë e jashtëzakonshme të vëzhgimi në ndjekjen e atyre të dhënave, dhe pastrimin e tyre mistere të cilat ishin braktisur si të pashpresa nga policia zyrtare. Kohë pas kohe dëgjoja disa llogari të paqarta të veprimeve të tij: të tijat thirrjet në Odessa në rastin e vrasjes së Trepoff, për pastrimin e tij të tragjedisë së veçantë të vëllezërve Atkinson në Trincomalee, dhe më në fund të misionit të cilin e kishte kryer kaq delikatesisht dhe me sukses për familjen mbretërore të Hollandës. Përtej këtyre shenjave të veprimtarinë e tij, megjithatë, të cilën unë thjesht e ndava me të gjithë lexuesit e shtypin ditor, unë njihja pak nga ish shoku dhe shoqëruesi im.

Një natë - ishte në njëzet Marsin e 1888 - Unë po kthehesha nga një udhëtimi te një pacient (sepse tani i isha kthyer praktikës civile), kur rruga ime më çoi nëpër Baker Street. Ndërsa kaloja të mbajturit mend derë, e cila gjithmonë duhet të shoqërohet në mendjen time me dashurinë time, dhe me incidentet e errëta të Studimit në Scarlet, unë u kapa me një dëshirë e madhe për të parë Holmes përsëri, dhe për të ditur se si ai ishte duke punësuar të tijin fuqitë e jashtëzakonshme. Dhomat e tij ishin ndriçuar shkëlqyeshëm, dhe, ashtu si unë ngriti sytë, pashë figurën e tij të gjatë dhe rezervë të kalonte dy herë në një siluetë të errët kundër të verbërve. Ai po ecte me shpejtësi në dhomë, me padurim, me të tijin kokën e zhytur në gjoks dhe duart e tij ishin të shtrënguara pas tij. Për mua, kush dinte çdo gjendje shpirtërore dhe zakonet e tij, qëndrimin dhe mënyrën e tij e tregonte të tyren histori. Ai ishte përsëri në punë. Ai ishte ngritur nga ilaçet e tij të krijuara ëndërronte dhe nxehej me aromën e një problemi të ri. I ra ziles dhe iu tregua dhomës e cila më parë kishte qenë pjesërisht e imja.

Mënyra e tij nuk ishte efuzive. Rrallëherë ishte; por ai ishte i lumtur, mendoj, të më shohin. Me zor një fjalë të thënë, por me një sy të mirë, ai tundi mua në një kolltuk, hodhi të gjithë rastin e tij të purove, dhe tregoi një rast shpirtëror dhe një gazogjen në qoshe. Pastaj ai qëndroi para zjarrit dhe më shikoi në mënyrën e tij të veçantë introspektive.

“Martesa ju përshtatet,” vërejti ai. “Unë mendoj, Watson, që ti ke

vendosur me shtatë paund e gjysmë që kur të pashë. ”

“Shtatë!” U pergjigja.

“Në të vërtetë, duhet të kisha menduar edhe pak. Vetëm një gjë e vogël më shumë, unë dashuroj, Watson. Dhe përsëri në praktikë, vërej. Ti nuk me the që keni dashur të shkoni në parzmorë “.

“Atëherë, nga e dini ju?”

“Unë e shoh atë, unë e nxjerr atë. Si mund ta di që ju keni qenë duke marrë veten shumë të lagur kohët e fundit, dhe se ju keni një më të ngathët dhe të pakujdesshëm vajzë shërbëtore? ”

“I dashuri im Holmes,” thashë unë, “kjo është shumë. Ju me siguri do të keni u dogj, a do të kishit jetuar disa shekuj më parë. Shtë e vërtetë që kam pasur një shëtitje vendi të enjten dhe u kthye në shtëpi në një rrëmujë të tmerrshme, por si unë kam ndryshuar rrobat e mia nuk mund ta imagjinoj se si e nxirrni atë. Sa për Marinë Jane, ajo është e pandreqshme, dhe gruaja ime e ka njoftuar atë, por atje, përsëri, unë nuk arrij të shoh se si e punon atë. ”

Ai qeshi me vete dhe fërkoj duart e tij të gjata dhe nervoze.

“Itselfshtë thjeshtësia vetë”, tha ai; “Sytë e mi më tregojnë se nga brenda e këpucës suaj të majtë, lëkura është aty ku e godet drita e zjarrit shënuar nga gjashtë prerje pothuajse paralele. Padyshim që ato janë shkaktuar nga dikush që ka fërkuar me shumë pak kujdes skajet e tabanit brenda urdhri për të hequr baltën e kores nga ajo. Prandaj, e shihni, dyfishi im zbritje që keni qenë jashtë në një mot të ndyrë, dhe se keni pasur një mostër veçanërisht malinje e prerjes së çizmeve të sklavës në Londër. Si në praktikën tuaj, nëse një zotëri hyn në dhomat e mia me erë të keqe jodoform, me një njollë të zezë nitrati argjendi në të djathtë të tij gishti tregues dhe një fryrje në anën e djathtë të kapelës së tij të sipërme për të treguar se ku ai ka sekretuar stetoskopin e tij, unë duhet të jem i shurdhër, nëse nuk e bëj ta shpallë atë si një anëtar aktiv të profesionit të mjekut. ”

Nuk mund të mos qesha me lehtësinë me të cilën ai shpjegoi të tijat procesi i zbritjes. “Kur të dëgjoj të japësh arsyet e tua”, vëreja, “Gjëja gjithmonë më duket se është aq qesharake e thjeshtë sa unë lehtë mund ta bëj vetë, megjithëse në secilën rast të njëpasnjëshëm të tua duke arsyetuar Unë jam i hutuar derisa të shpjegoni procesin tuaj. E megjithatë unë besoni se sytë e mi janë po aq të mirë sa tuajat ”.

“Krejt kështu”, u përgjigj ai, duke ndezur një cigare dhe duke u hedhur poshtë në një kolltuk. “E shihni, por nuk vëzhgoni. dallimi është i qartë. Për shembull, shpesh i keni parë hapat të cilat çojnë nga salla në këtë dhomë. ”

“Shpesh”

“Sa shpesh?”

“Epo, disa qindra herë.”

“Atëherë sa janë ata?”

“Sa shume? Une nuk e di.”

“Krejt kështu! Ju nuk e keni vëzhguar. E megjithatë e keni parë. Kjo është vetëm pika ime Tani e di që janë shtatëmbëdhjetë hapa, sepse i kam bërë edhe të parë edhe të vëzhguar. Nga rruga, pasi që ju jeni të interesuar për këto pak probleme, dhe meqenëse jeni mjaft i mirë për të kronikuar një ose dy nga përvojat e mia tronditëse, ju mund të interesoheni për këtë. ” Ai hodhi mbi një fletë letre të trashë, me ngjyrë rozë, e cila ishte shtrirë hapur mbi tavolinë. “Erdhi nga postimi i fundit,” tha ai. “Lexojeni me zë të lartë.”

Shënimi ishte pa datë, dhe pa nënshkrim ose adresë.

“Atje do të të thërras natën, në një çerek deri në tetë,” tha, “një zotëri që dëshiron të konsultohet me ju për një çështje shumë të mirë momenti me i thelle Shërbimet tuaja të fundit në një nga shtëpitë mbretërore të Evropa ka treguar se ju jeni ai që mund të besohet me siguri çështje të cilat janë të një rëndësie të cilat vështirë se mund të ekzagjerohen. Këtë llogari për ju e kemi marrë nga të gjitha tregjet. Jini në tuajin dhomë atëherë në atë orë, dhe mos e merrni atë gabim nëse vizitori juaj vish një maskë. ”

“Ky është me të vërtetë një mister,” vërejta unë. “Çfarë imagjinoni se është do të thotë?”

“Nuk kam ende të dhëna. Isshtë një gabim kapital të teorizohet para se të thuhet të dhëna. Në mënyrë të pandjeshme dikush fillon të shtrembërojë faktet për t’iu përshtatur teorive, në vend të teori që i përshtaten fakteve. Por vetë shënimi. Nga nxirrni përfundimin ajo? ”

Unë shqyrtova me kujdes shkrimin dhe letrën mbi të cilën ishte e shkruar

“Njeriu që e shkroi atë ishte me sa duket e mirë për të bërë,” vërejta unë, duke u përpjekur të imitoj proceset e shoqëruesit tim. “Një letër e tillë nuk mund të blihet nën gjysmën e një kurore një pako. Pshhtë veçanërisht e fortë dhe i ngurtë. ”

“E çuditshme - kjo është vetë fjala”, tha Holmes. “Nuk është një anglisht letër fare. Mbaje lart në dritë. ”

Unë e bëra këtë dhe pashë një “E” të madhe me një “g” të vogël, një “P” dhe një “G” të madhe me një “t” të vogël të thurur në strukturën e letrës.

“Çfarë bën nga kjo?” - pyeti Holmes.

“Emri i prodhuesit, pa dyshim; ose monogrami i tij, përkundrazi. ”

“Aspak. ‘G’ me ‘t’ të vogël qëndron për ‘Gesellschaft’, që është gjer-

manishtja për 'Company'. Shtë një tkurrje e zakonshme si 'Co' tonë 'P', natyrisht, qëndron për 'Papier'. Tani për 'P.sh.' Le të na shikim në Gazetën tonë Kontinentale. " Ai mori një vëllim të rëndë kafe nga raftet e tij. "Eglow, Eglonitz - ja ku jemi, Egria. Isshtë në një Vend gjermanofolës — në Bohemi, jo shumë larg Carlsbad. 'Jashtëzakonshme si skena e vdekjes së Wallenstein, dhe për të shumta fabrikat e qelqit dhe fabrikat e letrës. ' Ha, ha, djali im, çfarë bën ti atë? " Sytë e tij shkëlqyen dhe ai ngriti një re të mrekullueshme blu triumfuese nga cigarja e tij.

"Gazeta u bë në Bohemi", thashë.

"Pikërisht. Dhe njeriu që ka shkruar shënimin është një gjerman. A e vëreni ndërtim i veçantë i fjalisë - 'Kjo llogari për ju kemi nga të gjitha lagjet e marra. ' Një francez apo rus nuk mund të ketë shkruar se Theshtë gjermani ai që është kaq i pasjellshëm ndaj foljeve të tij. Vetëm mbetet, pra, për të zbuluar se çfarë kërkohet nga ky gjerman i cili shkruan në letër Bohemian dhe preferon të veshë një maskë sesa të tregojë të tijën fytyrë Dhe këtu ai vjen, nëse nuk gabo, për të zgjidhur të gjitha tonat dyshimet. "

Ndërsa ai fliste, dëgjohej tingulli i mprehtë i thundrave të kuajve dhe grilave rrota kundër bordurës, e ndjekur nga një tërheqje e mprehtë në zile. Holmes fërshëlleu.

"Një palë, nga tingulli", tha ai. "Po", vazhdoi ai, duke hedhur një vështrim nga dritare. "Një brougham i bukur dhe një palë bukuroshe. Njëqind dhe pesëdhjetë guinea secila. Ka para në këtë rast, Watson, nëse ka nuk është asgjë tjetër. "

"Unë mendoj se më mirë të shkoja, Holmes."

"Jo pak, doktor. Qëndro aty ku je. Unë kam humbur pa Boswell tim. Dhe kjo premtim të jetë interesante. Do të ishte për të ardhur keq për të humbur atë. "

"Por klienti juaj -"

"Mos e vër re kurrë. Unë mund të dua ndihmën tuaj, dhe po kështu edhe ai. Këtu ai vjen. Uluni në atë kolltuk, doktor, dhe na jepni vëmendjen tuaj më të mirë. "

Një hap i ngadaltë dhe i rëndë, i cili ishte dëgjuar në shkallët dhe në kalimi, ndaloi menjëherë jashtë derës. Pastaj ishte një zë të lartë dhe trokitje e lehtë autoritare.

"Hyri brenda!" - tha Holmes.

Hyri një burrë që vështirë se mund të kishte qenë më pak se gjashtë metra e gjashtë inç në lartësi, me gjoksin dhe gjymtyrët e një Hercules. Veshja e tij ishte e pasur me një pasuri e cila, në Angli, do të shihej si e ngjashme me të keqen shije Bandat e rënda të astrakhanit u prenë nëpër

mëngë dhe frontet e palltos së tij me dy kraharorë, ndërsa manteli blu i thellë që ishte i hedhur mbi supe ishte veshur me mëndafsh me ngjyrë flake dhe siguruar në qafë me një karficë zbukurimi e cila përbëhej nga një flakë e vetme beril Çizme të cilat shtriheshin përgjysmë viçave të tij, dhe të cilat ishin shkurtuohet në majat me lesh të pasur kafe, përfundoi përshtypjen e bollëk barbar që sugjerohej nga e gjithë paraqitja e tij. Ai mbante një kapelë me cepa të gjera në dorë, ndërsa ai mbante të gjithë pjesën e sipërme një pjesë e fytyrës së tij, e shtrirë poshtë mollëzave, një vizard i zi maskë, të cilën ai me sa duket e kishte rregulluar pikërisht atë moment, për dorën e tij ishte ngritur akoma tek ajo kur hyri. Nga pjesa e poshtme e fytyrës ai dukej të ishte një njeri me karakter të fortë, me një buzë të trashë, të varur, dhe një mjekër e gjatë, e drejtë, sugjeruese e rezolucionit shtyhet në gjatësi të kokëfortësisë.

“Ju keni pasur shënimin tim?” - pyeti ai me një zë të thellë të ashpër dhe me forcë theksuar gjermanisht. “Unë ju thashë se do të telefonoja.” Ai shikoi nga njëri tek tjetri prej nesh, si i pasigurt se cilit do t’i drejtoheshim.

“Lutuni zini një vend”, tha Holmes. “Ky është shoku dhe kolegu im, Dr. Watson, i cili herë pas here është mjaft i mirë për të më ndihmuar në rastet e mia. Kujt a kam nderin të drejtohem? ”

“Ju mund të më drejtoheni si Kont Von Kramm, një fisnik Bohem. Une kuptoni që ky zotëri, miku juaj, është njeri me nder dhe diskrecionin, të cilit mund t’i besoj me një çështje më ekstreme rëndësia Nëse jo, unë do të preferoja shumë të komunikoja me ju vetëm ”.

Unë u ngrita për të shkuar, por Holmes më kapi për dore dhe më shtyu përsëri karrigia ime “Janë të dy, ose asnjë”, tha ai. “Ju mund të thoni para kësaj zotëri çdo gjë që mund të më thoni “.

Konti ngriti supet e tij të gjera. “Atëherë duhet të filloj,” tha ai, “Duke ju detyruar të dy për fshehtësi absolute për dy vjet; në fund atë kohë çështja nuk do të ketë rëndësi. Aktualisht nuk është shumë për të thënë që është me një peshë të tillë mund të ketë një ndikim mbi të Historia evropiane. ”

“Unë premtoj”, tha Holmes.

“Edhe une.”

“Do ta justifikoni këtë maskë”, vazhdoi vizitori ynë i çuditshëm. “Gushti personi që më punëson dëshiron që agjenti i tij të jetë i panjohur për ju, dhe unë mund rrëfej menjëherë se titulli me të cilin sapo e kam quajtur veten është jo saktësisht e imja. ”

“Unë isha i vetëdijshëm për këtë,” tha Holmes thatë.

“Rrethanat janë me shumë delikatesë dhe çdo masë paraprake duhet të ndodhë të merren për të shuar atë që mund të rritet të jetë një

skandal i pamasë dhe kompromis seriozisht një nga familjet në pushtet të Evropës. Të flasësh qartë, çështja implikon Shtëpinë e madhe të Ormstein, të trashëguar mbretërit e Bohemisë. ”

“Unë gjithashtu isha i vetëdijshëm për këtë,” murmuriti Holmes, duke u vendosur vetë kolltukun e tij dhe mbylljen e syve.

Vizitori ynë hodhi një vështrim me një befasi të dukshme, figura qesharake e njeriut që pa dyshim i ishte përshkruar atij si arsyetuesi më inciziv dhe agjenti më energjik në Evropë. Holmes ngadalë rihapi sytë dhe shikoi me padurim klientin e tij gjigant.

“Nëse Madhëria juaj do të meritonte të shprehte çështjen tuaj,” vërejti ai, “Unë duhet të jenë më të aftë t’ju këshillojnë “.

Burri doli nga karrigia e tij dhe eci lart e poshtë në dhomë agjitacioni i pakontrollueshëm. Pastaj, me një gjest dëshpërimi, ai grisi maskën nga fytyra e tij dhe e hodhi mbi tokë. “Keni të drejtë,” ai qau; “Unë jam Mbreti. Pse duhet të përpiqem ta fsheh atë? ”

“Pse, me të vërtetë?” murmuriti Holmes. “Madhëria juaj nuk kishte folur para meje ishte i vetëdijshëm se po i drejtohesha Wilhelm Gottsreich Sigismond von Ormstein, Duka i Madh i Cassel-Felstein, dhe Mbreti i trashëguar i Bohemia. ”

“Por ju mund ta kuptoni”, tha vizitori ynë i çuditshëm, duke u ulur një herë më shumë dhe duke kaluar dorën mbi ballin e tij të bardhë të lartë, “mundeni kuptoj që unë nuk jam mësuar të bëj biznes të tillë vetë personi Megjithatë çështja ishte aq delikate sa që nuk mund t’i besoja një agjent pa e vënë veten në pushtetin e tij. Unë kam ardhur *incognito* nga Praga për qëllim të konsultimit me ju. ”

“Atëherë, lutu këshillohu,” tha Holmes, duke mbyllur sytë edhe një herë.

“Faktet janë shkurtimisht këto: Rreth pesë vjet më parë, gjatë një kohe të gjatë vizitë në Varshavë, unë bëra njohjen e aventureske të njohur, Irene Adler. Emri pa dyshim që është i njohur për ju. ”

“Shikojeni me mirësi në indeksin tim, Doktor”, murmuriti Holmes pa duke hapur sytë. Për shumë vite ai kishte miratuar një sistem të mbajtjes së dockave të gjitha paragrafët në lidhje me njerëzit dhe gjërat, kështu që ishte e vështirë të emërtoni një subjekt ose një person për të cilin nuk mund të pajiste menjëherë informacioni. Në këtë rast unë gjeta biografinë e saj të vendosur në mes ai i një rabini hebre dhe ai i një komandanti shtabi i cili kishte shkruar një monografi mbi peshqit e detit të thellë.

“Më lër të shoh!” - tha Holmes. “Hum! Lindur në New Jersey në vitin 1858. Contralto — hum! La Scala, hum! Opera Perandorake Prima donna e Varshavës - po! Në pension nga skena operistike - ha!

Të jetosh në Londër - krejt kështu! E juaja Madhështia, siç e kuptoj, u ngatërrua me këtë të ri, i shkroi asaj disa letra kompromentuese dhe tani dëshiron t'i marrë ato letra mbrapa. ”

“Pikërisht kështu. Por si - ”

“A kishte një martesë të fshehtë?”

“Asnjë.”

“Nuk ka dokumente ligjore ose çertifikata?”

“Asnjë.”

“Atëherë unë nuk arrij ta ndjek Madhërinë tuaj. Nëse ky i ri duhet prodhoni letrat e saj për shantazh ose për qëllime të tjera, si duhet vërtetoni vërtetësinë e tyre? ”

“Nuk është shkrimi.”

“Pooh, pooh! Falsifikimi ”.

“Letra ime private.”

“I vjedhur.”

“Vula ime personale”.

“Imituar”.

“Fotografitë e mia”

“Blerë”

“Të dy ishim në fotografi.”

“Oh e dashur! Kjo është shumë e keqe! Madhëria juaj me të vërtetë ka kryer një indiferencë. ”

“Unë isha i çmendur - i çmendur”.

“Ju keni kompromentuar veten seriozisht.”

“Unë atëherë isha vetëm Princi i Kurorës. Isha i ri. Tani jam vetëm tridhjetë ”.

“Duhet rikuperuar.”

“Ne kemi provuar dhe dështuar.”

“Madhëria juaj duhet të paguajë. Duhet të blihet ”.

“Ajo nuk do të shesë”.

“Vjedhur, pra.”

“Janë bërë pesë përpjekje. Dy herë hajdutë me pagën time e plaçkitën atë shtëpia Pasi i devijuam bagazhet kur ajo udhëtoi. Dy herë ajo ka qenë udhëzuar Nuk ka pasur asnjë rezultat. ”

“Asnjë shenjë e saj?”

“Absolutisht asnjë”.

Holmes qeshi. “Qiteshtë një problem mjaft i vogël,” tha ai.

“Por një shumë serioz për mua”, u përgjigj mbreti me fyerje.

“Shumë, vërtet. Dhe çfarë propozon të bëjë ajo me fotografinë? ”

“Për të më shkatërruar.”

“Por si?”

“Unë jam gati të martohem.”

“Kështu që unë kam dëgjuar.”

“Për Clotilde Lothman von Saxe-Meningen, vajza e dytë e Mbretit të Skandinavia. Ju mund të dini parimet strikte të familjes së saj. Ajo është vetë shpirti i delikatesës. Një hije dyshimi për sjelljen time do ta çonte çështjen në një fund “.

“Dhe Irene Adler?”

“Kërcënohet se do t’ua dërgojë fotografinë. Dhe ajo do ta bëjë atë. Unë e di atë ajo do ta bëjë atë. Ju nuk e njihni, por ajo ka një shpirt prej çeliku. Ajo ka fytyrën e më të bukurës së grave, dhe mendjen e më së shumti i vendosur nga burrat. Në vend se të martohem me një grua tjetër, nuk ka gjatësitë në të cilat ajo nuk do të shkonte - asnjë. ”

“Je i sigurt që ajo nuk e ka dërguar akoma?”

“Jam i sigurt.”

“Dhe pse?”

“Sepse ajo ka thënë se do ta dërgonte atë ditën kur fejesa u shpall publikisht. Kjo do të jetë të hënën e ardhshme. ”

“Oh, atëherë kemi tre ditë akoma”, tha Holmes me një zgavër. “Kjo është shumë me fat, pasi kam një ose dy çështje me rëndësi për të parë vetëm për momentin. Madhëria juaj, natyrisht, do të qëndrojë në Londër për në të pranishëm? ”

“Sigurisht. Ju do të më gjeni në Langham me emrin Kont Von Kramm. ”

“Atëherë unë do të të hedh një linjë për të të informuar se si përparojmë.”

“Lutu bëje kështu. Unë do të jem gjithë ankthi. ”

“Atëherë, sa i përket parave?”

“Ju keni *carte blanche*.”

“Absolutisht?”

“Unë ju them se do t’i jepja një nga provincat e mbretërisë sime keni atë fotografi. ”

“Dhe për shpenzimet aktuale?”

Mbreti mori një çantë të rëndë prej lëkure dhia e egër nga poshtë petkut të tij dhe u shtri atë në tavolinë.

“Ka treqind paund në ar dhe shtatëqind në shënime,” ai tha

Holmes shkroi një faturë mbi një fletë të librit të tij dhe e dorëzoi atë tek ai.

“Dhe adresa e Mademoiselle?” ai pyeti.

“A është Briony Lodge, Serpentine Avenue, St. John’s Wood”.

Holmes e mbajti një shënim. “Një pyetje tjetër”, tha ai. “Ishte fotografoni një kabinet? ”

“Ishte.”

“Atëherë, natën e mirë, Madhëria juaj, dhe unë besoj se së shpejti do të kemi disa lajme të mira për ju. Dhe natën e mirë, Watson, ”shtoi ai, si rrotat e brougham mbretërore u rrokullisën në rrugë. “Nëse do të jesh mjaft e mirë për të thirrur nesër pasdite në orën tre do të më pëlqente për të biseduar këtë çështje të vogël me ju. ”

II

Në orën tre saktësisht isha në Baker Street, por Holmes jo prapë i kthyer Pronarja e shtëpisë më njoftoi se ai ishte larguar nga shtëpia pak pas orës tetë të mëngjesit. Unë u ula pranë zjarrit, sidoqoftë, me synimin për ta pritur, sado të jetë i gjatë. Unë tashmë isha thellësisht i interesuar në pyetjen e tij, megjithëse ishte rrethuar nga asnjë nga tiparet e zymta dhe të çuditshme që ishin lidhur me dy krimet që unë kam regjistruar tashmë, ende, natyra e çështjes dhe stacioni i lartësuar i klientit të tij i dhanë asaj a karakterin e vet. Në të vërtetë, përveç natyrës së hetimi që shoku im kishte në dorë, kishte diçka në të përvetësuar me mjeshtëri një situatë dhe arsyetimin e tij të mprehtë, thelbësor, i cili më bëri një kënaqësi për të studiuar sistemin e tij të punës dhe për të ndjekur atë metoda të shpejta, delikate me të cilat ai shkëputi më të pazgjidhshmet misteret. Aq i mësuar isha me suksesin e tij të pandryshueshëm sa shumë mundësia e dështimit të tij kishte pushuar të hynte në kokën time.

Ishte afër katër para se të hapej dera, dhe një pamje e dehur dhëndër, i keq-keq dhe anësor, me një fytyrë të përflakur dhe rroba të pabesueshme, hynë në dhomë. Mësuar siç isha me timen fuqitë mahnitëse të mikut në përdorimin e maskave, unë duhej të shikoja tre herë më parë isha i sigurt se ishte me të vërtetë ai. Me një dremetje ai u zhduk në dhomën e gjumit, nga ku doli brenda pesë minutash i përshtatshëm për tweed dhe i respektueshëm, që nga lashtësia. Vendosja e duarve në të tijat xhepat, ai zgjati këmbët para zjarrit dhe qeshi me gjithë zemër për disa minuta.

“Epo, vërtet!” ai qau, dhe pastaj ai u mbyt dhe qeshi përsëri derisa ai ishte i detyruar të qëndronte i shtrirë, i çalë dhe i pafuqishëm, në karrige.

“Çfarë është ajo?”

“Qiteshtë shumë qesharake. Unë jam i sigurt që ju kurrë nuk mund të mendoj se si kam punësuar mëngjesin tim, ose atë që përfundova duke bërë. ”

“Nuk mund ta imagjinoj. Unë mendoj se ju keni qenë duke shikuar zakonet, dhe mbase shtëpia e zonjës Irene Adler. ”

“Krejt kështu; por vazhdimi ishte mjaft i pazakontë. Unë do t’ju

them, megjithatë. Unë dola nga shtëpia pak pas orës tetë të mëngjesit karakteri i një dhëndri pa punë. Ka një simpati të mrekullueshme dhe masoneria mes burrave kalë. Bëhu një prej tyre, dhe do t'i njohësh të gjithë që duhet të dihet. Shpejt gjeta Briony Lodge. Isshtë një *bijou* vilë, me një kopsht në pjesën e prapme, por e ndërtuar në frontin e drejtë deri në rruga, dy histori. Bllkohet Chubb në derë. Sallë e madhe ndenjë ndezur ana e djathtë, e mobiluar mirë, me dritare të gjata pothuajse në dysHEME, dhe ato mbërthese grabitqare anglisht të dritares që një fëmijë mund të e hapur Pas saj nuk kishte asgjë të mrekullueshme, përveç dritares së kalimit mund të arrihet nga maja e shtëpisë së trajnerëve. Unë eci rreth tij dhe e shqyrtoi nga afër nga çdo pikëpamje, por pa e vërejtur çdo gjë tjetër me interes.

“Pastaj u tërhoqa në rrugë dhe gjeta, siç e prisja, atje ishte një mew në një korsi që shkon poshtë nga një mur i kopshtit. Huazova ostujt një dorë për të fërkuar kuajt e tyre dhe u futën brenda shkëmbeni twopence, një gotë gjysmë e gjysmë, dy mbushje duhani shag, dhe aq shumë informacione sa mund të dëshiroja për zonjushen Adler, për të thënë asgjë nga gjysmë duzinë njerëzish të tjerë në lagje në të cilin isha jo më pak të interesuarit, por biografite e të cilëve u detyrova dëgjoj.”

“Po ajo e Irene Adler?” Unë pyeta.

“Oh, ajo i ka kthyer të gjithë kokat e burrave në atë pjesë. Ajo është gjëja më e dobët nën një mbulesë në këtë planet. Kështu që thonë Gjarpri-mew, për një burrë. Ajo jeton në heshtje, këndon në koncerte, drejton makinat jashtë në pesë çdo ditë, dhe kthehet në shtatë të mprehtë për darkë. Rrallëherë del në raste të tjera, përveç kur ajo këndon. Ka vetëm një mashkull vizitor, por një pjesë e mirë e tij. Ai është i errët, i pashëm dhe i vrullshëm, kurrë nuk telefonon më pak se një herë në ditë, dhe shpesh dy herë. Ai është një Z. Godfrey Norton, i Tempullit të Brendshëm. Shihni avantazhet e një karrocierie si një i besuar. Ata e kishin përzënë në shtëpi një duzinë herë nga Serpentine-mews, dhe dinte gjithçka për të. Kur kisha dëgjuar të gjitha ato që kishin për të thënë, unë filloi të ecë lart e poshtë pranë Briony Lodge edhe një herë, dhe të mendojë mbi planin tim të fushatës.

“Ky Godfrey Norton ishte padyshim një faktor i rëndësishëm në këtë çështje. Ai ishte avokat. Kjo tingëllonte ogurzi. Cila ishte lidhja midis ato, dhe cili është objekti i vizitave të tij të përsëritura? A ishte ajo klienti i tij, shoku i tij, apo zonja e tij? Nëse ish, ajo ndoshta kishte transferoi fotografinë në mbajtjen e tij. Nëse kjo e fundit, ajo ishte më pak me gjasë Nga çështja e kësaj pyetje varej nëse duhej vazhdoj punën time në Briony Lodge, ose drejtoj vëmendjen time te dhomat e zotërinjve në tempull. Ishte një pikë delikate, dhe ajo zgjeruar fushën

e hetimit tim. Kam frikë se të mërzita me këto detaje, por më duhet t'ju lejoj të shihni vështirësitë e mia të vogla, nëse jeni për të kuptuar situatën. ”

“Unë po ju ndjek nga afër”, u përgjigja.

“Unë akoma po e ekuilibroja çështjen në mendjen time kur një kabinë e zakonshme u ngrit lart tek Briony Lodge dhe një zotëri doli jashtë. Ai ishte jashtëzakonisht shumë njeri i pashëm, i errët, akuilinë dhe i ngulitur - padyshim njeriu për të cilin Kisha degjuar. Ai dukej se ishte në një nxitim të madh, i bërtiti taksistit për të pritur, dhe pastroi pranë shërbyesen që hapi derën me ajrin e një burrë që ishte plotësisht në shtëpi.

“Ai ishte në shtëpi rreth gjysmë ore dhe unë mund të shikoja atë në dritaret e dhomës së ulur, duke ecur lart e poshtë, duke biseduar i ngazëllyer dhe duke tundur krahët. Prej saj nuk mund të shihja asgjë. Aktualisht ai doli, dukej edhe më i turbullt se më parë. Ndërsa shkeli kabinën, ai nxori një orë prej ari nga xhepi i tij dhe e shikoi atë me zell, ‘Udhëtoni si djalli,’ bërtiti ai, ‘së pari tek Gross & Hankey’s në Regent Street, dhe më pas në Kishën e Shën Monikës në Rruga Edgeware. Gjysmë guinea nëse e bën për njëzet minuta! ’

“Larg ata shkuan, dhe unë thjesht po pyesja nëse nuk duhej të bëja mirë për t'i ndjekur ata kur në korsi erdhi një landau i zoti i vogël, karrocieri me pallton e tij vetëm gjysmë të butuar, dhe kravatën e tij poshtë veshit, ndërsa të gjitha etiketat e parzmës së tij dilnin nga kopsat. Nuk kishte u tërhoq përpara se ajo të qëllonte nga dera e sallës dhe brenda saj. une vetem kapi një vështrim të saj për momentin, por ajo ishte një grua e bukur, me një fytyrë për të cilën një njeri mund të vdesë.

“Kisha e Shën Monikës, Xhon,” bërtiti ajo, “dhe gjysma e një sovрани nëse e arrini brenda njëzet minutash. ’

“Kjo ishte shumë e mirë për të humbur, Watson. Unë thjesht po ekuilibroja nëse Unë duhet të vrapoj për të, ose nëse duhet të ulem pas tokës së saj kur a taksi erdhi nëpër rrugë. Shoferi shikoi dy herë një shabby të tillë fare, por unë u hodha para se ai të mund të kundërshtonte. ‘Kisha e St. Monika, - thashë unë, - dhe gjysma e një sovranë nëse e arrin për njëzet minuta ’ Ishte njëzet e pesë minuta deri në dymbëdhjetë, dhe natyrisht që ishte mjaft e qartë se çfarë ishte në erë.

“Kaby ime voziti shpejt. Nuk mendoj se kam vozitur ndonjëherë më shpejt, por të tjerët ishin atje para nesh. Taksi dhe landau me kuajt e tyre që avullojnë ishin para derës kur arrita. Unë e pagova njeriun dhe nxitova në kishë. Nuk kishte shpirt atje përveç të dyve që kisha ndoqi dhe një klerik i ndërlikuar, i cili dukej se po ekspozonte me të ata

Ata ishin të tre duke qëndruar në një nyjë para altarit. Une u ngrit në korridorin anësor si çdo person tjetër që ka rënë në një kisha Papritur, për habinë time, të tre në altar u përballën me të mua, dhe Godfrey Norton erdhi duke vrapuar sa më shumë që të mundte drejt meje.

“Faleminderit Zotit,” thirri ai. ‘Ju do të bëni. Eja! Eja!’

“Po pastaj?” Unë pyeta.

“Eja, burrë, eja, vetëm tre minuta, ose nuk do të jetë e ligjshme.”

“Unë u tërhoqa gjysmë deri në altar dhe para se të dija se ku isha e gjeta veten duke murmuritur përgjigjet që më pëshpëritën në vesh, dhe duke garantuar për gjëra për të cilat unë nuk dija asgjë, dhe përgjithësisht të ndihmoja lidhja e sigurt e Irene Adler, spinster, me Godfrey Norton, beqare E gjitha u bë në një çast dhe aty ishte zotëria duke më falënderuar nga njëra anë dhe zonja nga ana tjetër, ndërsa kleriku më rrezoi përpara. Ishte pozicioni më i pahijshëm në të cilën e gjeta veten ndonjëherë në jetën time dhe ishte mendimi për të kjo më nisi të qesh tani. Duket se kishte pasur disa informaliteti në lidhje me licencën e tyre, që kleriku absolutisht e refuzoi të martohem me ta pa ndonjë dëshmitar, dhe kjo me fat pamja e shpëtoi dhëndrin nga nevoja për të dalë jashtë në rrugët në kërkim të një njeriu më të mirë. Nusja më dha një sovran, dhe unë do të thotë ta vesh në zinxhirin tim të orës në kujtim të rastit.”

“Kjo është një kthesë shumë e papritur e punëve”, thashë unë; “Dhe çfarë atëherë?”

“Epo, unë i pashë planet e mia shumë seriozisht të kërcënuara. Dukej sikur çifti mund të marrë një nisje të menjëhershme, dhe kështu të kërkojë shumë të shpejtë dhe masa energjike nga ana ime. Sidoqoftë, në derën e kishës u nda, ai u kthye me automjet për në tempull dhe ajo për në shtëpinë e saj. ‘Unë do të përzënë në park në pesë si zakonisht, ‘tha ajo ndërsa u largua atij. Nuk degjova me shume. Ata u larguan në drejtime të ndryshme, dhe unë shkova për të bërë aranzhimet e mia.”

“Cilat jane?”

“Pak viçi të ftohtë dhe një gotë birrë”, u përgjigj ai, duke i rënë ziles. “Unë kanë qenë shumë të zënë për të menduar për ushqimin, dhe ka të ngjarë të jem akoma më i zënë këtë mbrëmje. Nga rruga, Doktor, unë do të doja bashkëpunimin tuaj.”

“Do të jem i kënaqur.”

“Nuk të shqetëson të shkelësh ligjin?”

“Jo në të paktën.”

“As nuk keni një shans për arrestim?”

“Jo në një kauzë të mirë.”

“Oh, shkaku është i shkëlqyeshëm!”

“Atëherë unë jam njeriu yt”.

“Isha i sigurt se mund të mbështetesh tek ti.”

“Por çfarë dëshiron?”

“Kur Zonja Turner të sjellë në tabaka, unë do ta bëj të qartë për ju. Tani, “tha ai ndërsa kthehej me uriye për tarifën e thjeshtë që kemi pronarja e shtëpisë kishte siguruar, “Unë duhet ta diskutoj atë ndërsa ha, sepse nuk e kam bërë shumë kohë. Tani është gati pesë. Për dy orë duhet të jemi në skenë të veprimit. Miss Irene, ose Madame, përkundrazi, kthehet nga makina e saj në shtatë Ne duhet të jemi në Briony Lodge për ta takuar atë. ”

“Dhe çfarë atëherë?”

“Ju duhet ta lini atë tek unë. Unë tashmë kam rregulluar atë që do të ndodhë. Ka vetëm një pikë në të cilën unë duhet të insistoj. Ju nuk duhet të ndërhyjni, ejani çfarë mund të ketë. E kuptoni? ”

“Unë duhet të jem neutral?”

“Të mos bëj asgjë. Ndoshta do të ketë disa të vogla pakënaqësi Mos u bashkoni në të. Do të përfundojë në përcjelljen time në shtëpi. Katër ose pesë minuta më pas dritarja e dhomës së ulur do të hapet. Ju duhet të stacionoheni afër kësaj dritareje të hapur “.

“Po.”

“Ju do të më shikoni, sepse unë do të jem i dukshëm për ju.”

“Po.”

“Dhe kur të ngre dorën - kështu - ti do të hedhësh në dhomë atë që unë jap ju për të hedhur, dhe do, në të njëjtën kohë, të ngrejë britmën e zjarrit. Ti mjaft më ndiqni? ”

“Krejtësisht.”

“Nuk është asgjë shumë e frikshme”, tha ai, duke marrë një formë të gjatë puro rrokulliset nga xhepi i tij. “Isshtë një raketë tymi një hidraulik i zakonshëm, i pajisur me një kapak në të dy skajet për ta bërë atë vetë-ndriçues. Detyra juaj është i kufizuar në atë. Kur të ngresh britmën tënde të zjarrit, ajo do të merret nga mjaft njerëz. Pastaj mund të ecni deri në fund të rrugë, dhe unë do të bashkohem me ju brenda dhjetë minutash. Unë shpresoj se kam bërë veten time të qartë? ”

“Unë duhet të qëndroj neutral, të afrohem pranë dritares, të të shikoj dhe në sinjalin për të hedhur në këtë objekt, pastaj për të ngritur britmën e zjarrit, dhe të të pres në cep të rrugës. ”

“Pikërisht”

“Atëherë ju mund të mbështeteni plotësisht tek unë.”

“Kjo është e shkëlqyeshme. Mendoj, mbase, është pothuajse koha që përgatitem për rolin e ri që duhet të luaj “.

Ai u zhduk në dhomën e tij të gjumit dhe u kthye për disa minuta në karakter i një kleriku jokonformist miqësor dhe me mendje të thjeshtë. Të tijat kapelë e gjerë e zezë, pantallonat e tij të gjera, kravata e tij e bardhë, simpatikja e tij buzëqeshja dhe vështirimi i përgjithshëm i kolegëve dhe kureshtja dashamirëse ishin të tilla siç mund të ishte barazuar vetëm Z. John Hare. Nuk ishte thjesht ajo Holmes ndryshoi kostumin e tij. Shprehja e tij, mënyra e tij, vetë shpirti i tij dukej se ndryshonte me çdo pjesë të freskët që ai supozonte. Skena humbi a aktor i shkëlqyer, edhe kur shkenca humbi një arsyetues akut, kur ai u bë një specialist i krimit.

Ishte gjashtë e një çerek kur u larguam nga Baker Street, dhe ishte akoma donte dhjetë minuta në orën kur u gjetëm në Serpentine Avenue. Ishte tashmë muzgu dhe llambat sapo ndizeshin si ne ecëm lart e poshtë përpara Briony Lodge, në pritje të ardhjes të banorit të saj. Shtëpia ishte tamam e tillë siç e kisha pikturuar Përshkrimi i përmbledhur i Sherlock Holmes, por lokaliteti dukej se ishte më pak private sesa prisja. Përkundrazi, për një rrugë të vogël në një lagje e qetë, ishte jashtëzakonisht e animuar. Ishte një grup i burra të veshur me qetësi duke pirë duhan dhe qeshur në një cep, a gërsërë-mulli me timonin e tij, dy roje që flirtonin me një infermiere-vajzë, dhe disa të rinj të veshur mirë që ishin duke u ngritur dhe poshtë me puro në gojë.

“Ju e shihni,” vërejti Holmes, ndërsa ecnim përpara e përpara shtëpi, “kjo martesë thjesht thjeshton çështjet. Fotografi bëhet një armë me dy tehe tani. Shanset janë që ajo të jetë aq e urryer për t’u parë nga Z. Godfrey Norton, pasi klienti ynë është për ardhjen e tij në sytë e princeshës së tij. Tani pyetja është, Ku mund të gjejmë fotografia? ”

“Ku, me të vërtetë?”

“Nuk ka shumë të ngjarë që ajo ta mbajë atë me vete. Isshtë kabineti madhësia Shumë e madhe për fshehje të lehtë në lidhje me veshjen e një gruaje. Ajo e di se Mbreti është i aftë të rrokulliset dhe të kontrollohet. Dy përpjekjet e këtij lloji janë bërë tashmë. Ne mund ta marrim, pra, atë ajo nuk e mban atë me vete. ”

“Ku, atëherë?”

“Bankieri i saj ose avokati i saj. Ekziston ajo mundësi e dyfishtë. Por unë jam të prirur për të menduar asnjërën. Gratë janë natyrshëm të fshehta dhe u pëlqejnë për të bërë sekretimin e tyre. Pse duhet t’ia dorëzojë atë dikujt tjetër? Ajo mund t’i besonte kujdestarisë së saj, por nuk mund të tregonte se çfarë ndikimi indirekt ose politik mund të sjellë në a njeri biznesi. Përveç kësaj, mos harroni se ajo kishte vendosur ta

përdorte atë brenda pak ditë. Duhet të jetë aty ku ajo mund të vërë duart e saj mbi të. Duhet të jetë në shtëpinë e saj. ”

“Por ajo është vjedhur dy herë.”

“Pshaw! Ata nuk dinin si të dukeshin. ”

“Por si do të dukesh?”

“Unë nuk do të shikoj.”

“Po pastaj?”

“Unë do ta bëj atë të më tregojë.”

“Por ajo do të refuzojë.”

“Ajo nuk do të jetë në gjendje. Por dëgjoj gjësimin e rrotave. Hershtë ajo karrocë. Tani zbato urdhërat e mia në letër. ”

Ndërsa ai fliste, shkëlqimi i dritave anësore të një karroce erdhi rrotull kurba e rrugës. Ishte një tokë e zgjuar e vogël e cila tronditi deri dera e Briony Lodge. Ndërsa u ngrit, një nga burrat që po hanin në këndi u prish përpara për të hapur derën me shpresën për të fituar një bakër, por u largua me bërryl nga një mashtroes tjetër, i cili ishte nxituar me të i njëjti synim. Filloi një grindje e ashpër, e cila u rrit me dy rojet, të cilët morën anën me një nga loungers, dhe nga gërshërë-mulli, i cili ishte njësoj i nxehtë nga ana tjetër. Një goditje ishte goditi, dhe në një çast zonja, e cila kishte dalë nga karroca e saj, ishte qendra e një njeje të vogël burrash të skuqur dhe që luftonin, të cilët goditën egërsisht njëri-tjetrin me grushta dhe shkopinj. Holmes u shemb në turmë për të mbrojtur zonjën; por, ashtu si ai arriti tek ajo, ai lëshoi një britmë dhe ra në tokë, me gjakun që rrjedh lirshëm poshtë fytyrës së tij. Në rënien e tij rojet morën këmbë në një drejtim dhe loungers në tjetrin, ndërsa një numër më të mirë njerëz të veshur, të cilët kishin parë përlëshjen pa marrë pjesë në të, të mbushur me njerëz për të ndihmuar zonjën dhe për t’iu përgjigjur burrit të plagosur. Irene Adler, siç do ta thërras akoma, i kishte ngutur shkallët; por ajo qëndroi në krye me figurën e saj madhështore të përshkruar kundër dritave të salla, duke shikuar përsëri në rrugë.

“A është shumë i dëmtuar zotëria i varfër?” ajo pyeti.

“Ai ka vdekur”, thirrën disa zëra.

“Jo, jo, ka jetë në të!” bërtiti një tjetër. “Por ai do të jetë zhdukur përpara se ta dërgoni në spital. ”

“Ai është një shok trim”, tha një grua. “Ata do të kishin atë të zonjës çantë dhe shiko nëse nuk do të kishte qenë për të. Ata ishin një bandë, dhe një edhe i përafërt. Ah, ai po merr frymë tani ”.

“Ai nuk mund të shtrihet në rrugë. A mund ta sjellim, marme? ”

“Me siguri. Sille atë në dhomën e ulur. Ka një divan të rehatshëm. Në këtë mënyrë, të lutem! ”

Ngadalë dhe solemnisht ai u lind në Briony Lodge dhe u shtri në dhoma kryesore, ndërsa unë ende vëzhgoja procedurat nga postimi im deri në dritare. Llambat ishin ndezur, por blinds nuk ishin tërhequr, kështu që unë mund ta shihja Holmes ndërsa ishte shtrirë në divan. Nuk e di nëse ai ishte kapur me bindje në atë moment për pjesën që ai po luante, por e di që kurrë nuk u ndjeva më me turp nga zemra veten time në jetën time sesa kur pashë krijesën e bukur kundër të cilës unë po komplotonte, ose hirin dhe mirësinë me të cilën ajo priste njeriu i dëmtuar. E megjithatë do të ishte tradhtia më e zezë ndaj Holmes të tërhiqem tani nga pjesa të cilën ai më kishte besuar. U ngurtësova zemrën time, dhe mori tym-raketa nga nën ulster time. Në fund të fundit, unë mendoj, ne nuk po e lendojme. Ne po e parandalojmë atë nga duke plagosur një tjetër.

Holmes ishte ulur në divan dhe e pashë të lëvizte si një njeri që ka nevojë për ajër. Një shërbëtoreshë vrapoi përtej dhe hapi dritaren. Në të njëjtën çast e pashë atë duke ngritur dorën dhe në sinjal unë hodha timen raketa në dhomë me një thirrje të “zjarrit!” Fjala nuk u dha më shpejt e gojës sime se e gjithë turma e spektatorëve, e veshur mirë dhe të sëmurë - zotërinj, ostlers dhe shërbëtoreshë shërbëtoreshë - u bashkuan në një britmë të përgjithshme për “Zjarr!” Retë e dendura të tymit rrotulloheshin nëpër dhomë dhe dilnin jashtë hap dritaren. Kam parë një paraqitje të shkurtër të figurave të nxituara, dhe një moment më vonë zëri i Holmes nga brenda duke i siguruar që ishte i rremë alarmi. Duke rrëshqitur në mes të turmës që bërtiste, u bëra qoshe të rrugës dhe për dhjetë minuta u gëzoja kur gjeta krahun e mikut tim në timen, dhe të largohem nga vendi i trazirave. Ai eci me shpejtësi dhe në heshtje për disa minuta derisa të kishim refuzuar një nga rrugë të qeta të cilat të çojnë drejt Rrugës Edgeware.

“Ju e bëtë atë shumë bukur, doktor,” vërejti ai. “Asgjë nuk mund të ketë qenë më mirë Gjithçka është në rregull.”

“E keni fotografinë?”

“Unë e di se ku është”.

“Dhe si e zbulove?”

“Ajo më tregoi, siç të thashë se do ta bënte.”

“Unë jam akoma në errësirë.”

“Unë nuk dua të bëj një mister,” tha ai duke qeshur. “Çështja ishte krejtësisht e thjeshtë. Ju, sigurisht, e patë që të gjithë në rrugë ishin një bashkëpunëtor. Ata ishin të gjithë të fejuar për mbrëmjen. ”

“Unë mendova sa më shumë.”

“Pastaj, kur filloi rreshti, unë kisha pak bojë të kuqe të lagur në pëllëmba e dorës sime. Unë nxitova përpara, rashë, përplasa dorën

time fytyra, dhe u bë një spektakël i dhembshur. Shtë një mashtrim i vjetër ”.

“Edhe unë mund ta kuptoj.”

“Pastaj ata më mbartën brenda. Ajo ishte e sigurt të më pranonte. Çfarë tjetër mund të bënte ajo po? Dhe në dhomën e saj të uljes, e cila ishte vetë dhoma që unë i dyshuar. Ajo shtrihej midis kësaj dhe dhomës së saj të gjumit, dhe unë isha i vendosur për të shikoni cilat. Ata më vendosën në një divan, unë bëra shenjë për ajër, ata ishin u detyrua të hapte dritaren dhe ti e kishe shansin tënd “.

“Si ju ndihmoi kjo?”

“Ishte shumë e rëndësishme. Kur një grua mendon se shtëpia e saj po digjet, Instinkti i saj është menjëherë të nxitojë për tek ajo që ajo vlerëson më shumë. Ajo është një impuls krejtësisht mbizotërues, dhe unë kam marrë më shumë se një herë avantazhi i saj. Në rastin e Skandalit të Zëvendësimit Darlington ajo ishte i dobishëm për mua, dhe gjithashtu në biznesin e Arnsworth Castle. Një i martuar gruaja kap foshnjën e saj; një e pamartuar zgjat dorën për kutinë e saj të xhevahireve. Tani ishte e qartë për mua se zonja jonë e sotme nuk kishte asgjë në shtëpi më e çmuar për të sesa ajo që kërkojmë. Ajo do të nxitonte për të sigurojeni atë. Alarmi i zjarrit ishte bërë në mënyrë të admirueshme. Tymi dhe britmat ishin të mjaftueshme për të tundur nerva prej çeliku. Ajo u përgjigj bukur. fotografia është në një gropë prapa një paneli rrëshqitës pikërisht mbi të djathtë tërheq zile. Ajo ishte atje në një çast, dhe unë pashë një vështrim të tij si ajo e nxori gjysmën. Kur unë bërtita se ishte një alarm i rremë, ajo e zëvendësoi atë, i hodhi një vështrim raketës, u nxitua nga dhoma dhe unë kam nuk e kam parë që atëherë. Unë u ngrit, dhe, duke bërë justifikimet e mia, shpëtoi nga shtëpia Unë hezitova nëse do të përpqesha të siguroja fotografinë menjëherë; por karrocieri kishte hyrë dhe ndërsa po më shikonte ngushtë, ajo dukej më e sigurt për të pritur. Pak mbingarkesë mund të shkatërrojë të gjithë “.

“Dhe tani?” Unë pyeta.

“Kërkimi ynë praktikisht ka përfunduar. Unë do të thërras me mbretin nesër, dhe me ju, nëse kujdeseni të vini me ne. Do të na tregohet në dhomën e uljes për të pritur zonjën, por ka të ngjarë që kur ajo të vijë, ajo nuk mund të na gjejë as ne, as fotografinë. Ajo mund të jetë një kënaqësi për Madhërinë e tij për ta rimarrë atë me duart e veta. ”

“Dhe kur do të telefononi?”

“Në tetë të mëngjesit. Ajo nuk do të jetë lart, kështu që ne do të kemi një fushë e qartë. Përveç kësaj, ne duhet të jemi të shpejtë,

sepse kjo martesë mund të nënkuptojë një ndryshim i plotë në jetën dhe zakonet e saj. Unë duhet t'i lidhem mbretit pa vonesë. ”

Kishim arritur në Baker Street dhe ishim ndalur te dera. Ai ishte duke kërkuar në xhepat e tij për çelësin kur dikush që kalonte tha:

“Natën e mirë, zotëri Sherlock Holmes.”

Në atë kohë kishte disa njerëz në trotuar, por përshëndetja dukej se vinte nga një rini e hollë në një ulcer që kishte nxituar.

“Unë e kam dëgjuar atë zë më parë”, tha Holmes, duke ngulur sytë te ndriçimi i dobët rrugë “Tani, unë pyes veten se kush mund të ketë qenë deuce.”

III

Unë fjeta në Baker Street atë natë dhe ne ishim të fejuar me doli dhe kafe në mëngjes kur Mbreti i Bohemisë vërshoi në dhoma

“Ju me të vërtetë e keni atë!” ai qau, duke kapur Sherlock Holmes nga të dy shpatullën dhe duke shikuar me padurim në fytyrën e tij.

“Jo akoma.”

“Por ju keni shpresa?”

“Unë kam shpresa”.

“Atëherë, eja. Unë jam e gjithë padurim për të shkuar më. ”

“Ne duhet të kemi një taksi.”

“Jo, brougham im po pret.”

“Atëherë kjo do t'i thjeshtojë çështjet.” Ne zbritëm dhe filluam një herë më shumë për Briony Lodge.

“Irene Adler është e martuar”, vërejti Holmes.

“I martuar! Kur?”

“Dje.”

“Po kujt?”

“Për një avokat anglez me emrin Norton.”

“Por ajo nuk mund ta donte atë.”

“Unë shpresoj që ajo të bëjë.”

“Dhe pse me shpresë?”

“Sepse do të kursente Madhërinë tuaj të gjithë frikën e bezdisjes në të ardhmen. Nëse zonja e do burrin e saj, ajo nuk e do Madhërshtinë tuaj. Nëse ajo e bën mos e dashur Madhërshtinë tuaj, nuk ka asnjë arsye pse ajo të ndërhyjë plani i Madhërisë suaj. ”

“Eshte e vertete. Dhe akoma-! Mirë! Do të doja të kishte qenë në stacionin tim! Çfarë mbretëreshe do të kishte bërë! ” Ai u rikthye në një heshtje të humorit, e cila nuk u prish derisa të hartuam në Avenue Serpentine.

Dera e Briony Lodge ishte e hapur dhe një grua e moshuar qëndroi përpara hapat Ajo na vështroi me një sy sardonik ndërsa shkonim nga

brougham.

“Zoti. Sherlock Holmes, besoj?” tha ajo.

“Unë jam Z. Holmes,” u përgjigj shoqëruesi im, duke e parë atë me një vështrimi pyetës dhe më tepër i befusuar.

“Me të vërtetë! Zonja ime më tha se ka të ngjarë të telefononit. Ajo iku këtë mëngjes me burrin e saj nga treni 5:15 nga Charing Cross për kontinentin.”

“Çfarë!” Sherlock Holmes tërhiqet përsëri, i bardhë me hidhërim dhe befasi “A do të thuash që ajo është larguar nga Anglia?”

“Kurrë të mos kthehem”.

“Dhe gazetat?” - pyeti mbreti me zhurmë. “Gjithçka ka humbur.”

“Ne do të shohim.” Ai e shtyu shërbëtorin dhe u hodh në salla e vizatimeve, e ndjekur nga Mbreti dhe unë. Mobiljet ishin të shpërndara në çdo drejtim, me rafte të çmontuara dhe të hapura sirtarët, sikur zonja t'i kishte plaçkitur me ngut para fluturimit të saj. Holmes u hodh shpejt në zile, grisi një grila të vogël rrëshqitëse dhe, duke u zhytur në dorë, nxori një fotografi dhe një letër. fotografia ishte e vetë Irene Adler me veshje mbrëmje, letra ishte mbishkruar për “Sherlock Holmes, Esq. Të lihet derisa të kërkohet.” E imja shoku e grisi atë, dhe ne të tre e lexuam së bashku. Ajo u datua në mesnatën e natës paraardhëse dhe vrapoi në këtë mënyrë:

"ZOTI I NDERUAR. SHERLOCK HOLMES, - Ju me të vërtetë e keni bërë atë shumë mirë. Ti more mua plotësisht. Deri pas alarmit të zjarrit, nuk kisha një dyshimi Por pastaj, kur gjeta se si e kisha tradhtuar veten, unë filluan të mendojnë. Unë isha paralajmëruar kundër teje muaj më parë. Kisha u është thënë që, nëse Mbreti do të punësonte një agjent, sigurisht që do të ishte qofsh ti Dhe adresa jote më ishte dhënë. Megjithatë, me gjithë këtë, ti më bëri të zbuloj atë që doje të dish. Edhe pasi u bëra i dyshimtë, e kisha të vështirë të mendoja keq për një plak kaq të dashur, të mirë klerik. Por, e dini, unë jam trajnuar si aktore vetë. Kostumi mashkullor nuk është asgjë e re për mua. Unë shpesh përfitoj nga lirinë të cilën e jep. Unë dërgova Gjonin, karrocierin,

për të parë ty,
vrapoi lart, u futa në rrobat e mia për të ecur, siç i
quaj unë, dhe erdha
poshtë ashtu si u nisët.

"Epo, unë ju ndoqa tek dera juaj, dhe kështu u sigurova
që të isha
me të vërtetë një objekt me interes për të famshmin Z.
Sherlock Holmes.
Atëherë unë, përkundrazi pa mend, ju urova natën e mirë
dhe fillova
tempulli për të parë burrin tim.

"Ne të dy menduam se burimi më i mirë ishte fluturimi,
kur ndiqeshim nga kështu
i frikshëm një antagonist; kështu që ju do të gjeni fole
bosh kur ju
thirrje për nesër. Sa i përket fotografisë, klienti juaj
mund të pushojë brenda
paqen Unë e dua dhe më do një njeri më i mirë se ai. Mbreti
mund të bëjë
çfarë do pa pengesë nga ai të cilin e ka mizorisht
i padrejtë Unë e mbaj atë vetëm për të ruajtur veten, dhe
për të ruajtur një
armë e cila gjithmonë do të më sigurojë nga çdo hap që
ai mund të bëjë
të marrë në të ardhmen. Unë lë një fotografi për të cilën
ai mund të kujdeset
posedojnë; dhe unë mbetem, i dashur Z. Sherlock Holmes,

"Shumë e juaja,

"IRENE NORTON, _née_ ADLER."

"Çfarë gruaje - oh, çfarë gruaje!" bërtiti mbreti i Bohemisë, kur e
kishim të tre e lexojnë këtë letër. "A nuk ju thashë sa të shpejtë dhe
të vendosur Ajo ishte? A nuk do të kishte bërë ajo një mbretëreshë
të admirueshme? A nuk është për të ardhur keq se ajo nuk ishte në
nivele tim? "

"Nga ajo që kam parë për zonjën, ajo me të vërtetë duket se është

shumë nivele të ndryshme për Madhërinë tuaj, ”tha Holmes ftohtë. “Më vjen keq që Unë nuk kam qenë në gjendje ta sjell më shumë biznesin e Madhërisë suaj përfundim i suksesshëm. ”

“Përkundrazi, zotëri im i dashur”, thirri Mbreti; “Asgjë nuk mund të jetë më shumë e suksesshme. E di që fjala e saj është e paprekshme. Fotografitë tani janë si i sigurt sikur të ishte në zjarr. ”

“Unë jam i lumtur të dëgjoj Madhërinë tuaj duke thënë kështu.”

“Unë jam jashtëzakonisht borxhli ndaj jush. Lutu më thuaj në çfarë mënyre mund të shpërblej ti Kjo unazë - ”Ai rrëshqiti nga gishti një unazë gjarpri smeraldi dhe e mbajti atë në pëllëmbën e dorës së tij.

“Madhëria juaj ka diçka të cilën unë duhet ta vlerësoj edhe më lart,”

- tha Holmes.

“Ju keni por nuk duhet ta emëroni atë.”

“Kjo fotografi!”

Mbreti e shikoi me habi.

“Fotografitë e Irene!” qau ai. “Sigurisht, nëse e dëshironi.”

“Falënderoj Madhërinë tuaj. Atëherë nuk ka asgjë për të bërë në këtë çështje. Kam nderin t’ju uroj një mëngjes shumë të mirë. ” Ai u përkul, dhe, duke u larguar pa vëzhguar dorën që mbreti kishte shtrirë drejtuar tij, ai u nis në shoqërinë time për në dhomat e tij.

Dhe kjo ishte mënyra se si një skandal i madh kërcënoi të prekte mbretërinë e Bohemia, dhe si u mposhtën planet më të mira të Z. Sherlock Holmes nga një zgjuarsia e gruas Ai bënte qejf për zgjuarsinë e grave, por unë nuk e kam dëgjuar ta bëjë atë vonë. Dhe kur ai flet për Irene Adler, ose kur ai i referohet fotografisë së saj, ajo është gjithmonë nën të nderuarit titulli i _ gruas.

II LEGA E KUQ KOKS

Unë i isha thirrur mikut tim, z. Sherlock Holmes, një ditë në vjeshtën e vitit të kaluar dhe e gjeti atë në bisedë të thellë me një shumë zotëri i shëndoshë, me lule, i moshuar me flokë të kuq të zjarrtë. Me një falje për ndërhyrjen time, isha gati të tërhiqesha kur Holmes u tërhoq mua papritmas u futa në dhomë dhe mbylla derën pas meje.

“Ju nuk mund të keni ardhur në një kohë më të mirë, i dashur im Watson,” ai tha përzemërsisht.

“Unë kisha frikë se ishe fejuar”.

“Pra unë jam. Shumë ”.

“Atëherë unë mund të pres në dhomën tjetër.”

“Aspak. Ky zotëri, Z. Wilson, ka qenë partneri dhe ndihmësi im në shumë nga rastet e mia më të suksesshme, dhe nuk dyshoj se ai do ta bëjë këtë më bëj më të mirën edhe në tënden “.

Zotëria i fortë gjysma u ngrit nga karrigia e tij dhe i dha një copë përshëndetje, me një vështrim të shpejtë dhe të shpejtë pyetës nga i vogli i tij sy të rrethuar me dhjamë.

“Provoni të caktuarin,” tha Holmes, duke u rikthyer në kolltukun e tij dhe duke vendosur majat e gishtave së bashku, siç e kishte zakon kur ishte me gjendje gjyqësore. “Unë e di, i dashur im Watson, që ti ndan dashurinë time për gjithçka që është e çuditshme dhe jashtë konventave dhe rutinës së humdrumit të jetës së përditshme. Ju keni treguar kënaqësinë tuaj për të nga entuziazmi që ju ka shtyrë të kronikë, dhe, nëse do të justifikoni thënien time kështu, disi për të zbukuruar kaq shumë nga aventurat e mia të vogla.”

“Rastet tuaja kanë qenë vërtet me interesin më të madh për mua,” Unë vërejtur.

“Ju do të mbani mend se kam bërë vërejtje ditën tjetër, pak para se të shkonim në problemin shumë të thjeshtë të paraqitur nga Mis Mary Sutherland, që për efekte të çuditshme dhe kombinime të jashtëzakonshme duhet të shkojmë në jetë vetë, e cila është gjithmonë shumë më e guximshme se çdo përpjekje e imagjinatën.”

“Një propozim për të cilin kam marrë guximin të dyshoj.”

“Ju e bëtë, doktor, por jo më pak që duhet të vini në mendimin tim, sepse përndryshe unë do të vazhdoj të grumbulloj fakte mbi faktin mbi ty deri sa të arsyeya prishet nën to dhe më pranon se kam të drejtë. Tani, z. Jabez Wilson këtu ka qenë mjaft i mirë për të më thirrur këtë mëngjes, dhe për të filluar një rrëfim i cili premton të jetë një nga më të veçantët të cilat i kam dëgjuar për ca kohë. Ju keni dëgjuar mua vërejtje se gjërat më të çuditshme dhe më unike janë shumë shpesh të lidhura jo me më të mëdha por me krime më të vogla, dhe herë pas here, vërtet, ku ka vend për dyshime nëse është kryer ndonjë krim pozitiv. Me sa kam dëgjuar, është e pamundur për mua të them nëse çështja aktuale është një rast i krimit ose jo, por rrjedha e ngjarjeve është sigurisht ndër më të veçantat që kam dëgjuar ndonjëherë. Ndoshta, Z. Wilson, ju do të kishit mirësinë e madhe të filloni përsëri rrëfimi juaj. Unë nuk ju pyes thjesht sepse shoku im Dr. Watson e ka nuk e ka dëgjuar pjesën hapëse por edhe sepse natyra e veçantë e historia më bën të shqetësohem të kem çdo detaj të mundshëm nga buzët e tua. Si një rregull, kur kam dëgjuar disa tregues të lehtë të rrjedhës së ngjarje, unë jam në gjendje të drejtoj veten time nga mijëra të tjera të ngjashme raste të cilat më vijnë në kujtesë. Në këtë rast unë jam i detyruar të pranoj se faktet, sipas besimit tim, janë unike.”

Klienti portifier fryu gjoksin me disa pamje pak krenari dhe nxori nga brenda një gazetë të ndyrë dhe të rrudhur xhepi i pardesysë së

tij. Ndërsa vështroi kolonën e reklamës, me kokën e futur përpara dhe letrën e rrafshuar në gju, Unë e shikova mirë njeriun dhe u përpoqa, pas modës sime shok, për të lexuar indikacionet që mund të paraqiten nga e tij veshja apo paraqitja.

Megjithatë, nuk kam fituar shumë me inspektimin tim. Vizitori ynë lindi çdo shenjë e të qenit një tregtar mesatar i zakonshëm britanik, i trashë, pompoz dhe i ngadaltë. Ai kishte veshur pantallona mjaft të gjera të çobanit, një pallto e zezë jo shumë e pastër, e zbërthyer në pjesën e përparme, dhe një drapër jelek me një zinxhir të rëndë bronzi Albert, dhe një copë katror të shpuar metali i varur poshtë si një zbukurim. Një kapelë e sipërme e dobësuar dhe një kafe e venitur pardesyja me një jakë kadifeje të rrudhur u shtri mbi një karriqe pranë tij. Krejt, shiko siç do të doja, nuk kishte asgjë të jashtëzakonshme për burrin përveç kokës së tij të kuqe flakëruese, dhe shprehjen e hidhërimit ekstrem dhe pakënaqësia për tiparet e tij.

Syri i shpejtë i Sherlock Holmes zuri profesionin tim dhe ai tundi kokën me një buzëqeshje ndërsa vuri re shikimet e mia pyetëse. “Përtej asaj që është e qartë fakte që ai ka bërë në disa kohë punë manuale, se ai merr push, se ai është një Frimason, se ka qenë në Kinë dhe se ka bërë një sasi e konsiderueshme e të shkruarit kohët e fundit, nuk mund të konkludoj asgjë tjetër. ”

Z. Jabez Wilson filloi në karrigen e tij, me gishtin tregues mbi letër, por sytë e tij janë te shoku im.

“Si, në emër të fatit të mirë, i dinit të gjitha ato, Z. Holmes?” ai pyeti. “Si e dini se, për shembull, që unë bëra punë fizike. Asshtë po aq i vërtetë sa ungjilli, sepse unë fillova si marangoz i një anijeje. ”

“Duart tuaja, zotëri im i dashur. Dora juaj e djathtë është mjaft më e madhe se e majta juaj Ju keni punuar me të, dhe muskujt janë më shumë të zhvilluara. ”

“Epo, nuhatja, atëherë, dhe Frimasoneria?”

“Unë nuk do të fyej inteligjencën tuaj duke ju thënë se si e lexoj atë, veçanërisht pasi, përkundër rregullave strikte të porosisë suaj, ju përdorni një parmak me hark dhe me busull. ”

“Ah, natyrisht, e kam harruar atë. Por shkrimi? ”

“Çfarë tjetër mund të tregohet nga ajo pranga e djathtë kaq e shkëlqyeshme për pesë inç, dhe e majta me një copë toke të lëmuar afër bërrylit ku ndodhesh e mbështes në tavolinë? ”

“Epo, por Kina?”

“Peshku që keni bërë tatuazh menjëherë mbi kyçin tuaj të djathtë mund të ishte bërë vetëm në Kinë. Unë kam bërë një studim të vogël të tatuazhit shënon dhe madje ka kontribuar në literaturën e lëndës. Kjo

truku i njollosjes së peshoreve të peshqve të një trëndafili delikat është mjaft e veçantë për Kinën. Kur, përveç kësaj, unë shoh një monedhë kineze që varet nga zinxhiri juaj i orës, çështja bëhet edhe më e thjeshtë “.

Z. Jabez Wilson qeshi rëndë. “Epo unë kurrë!” tha ai. “Une mendova në fillim që kishit bërë diçka të zgjuar, por unë shoh që kishte asgjë në të fundit ”.

“Unë filloj të mendoj, Watson,” tha Holmes, “që unë të bëj një gabim në duke shpjeguar. *’Omne ignotum pro magnifico,’* e dini, dhe të mjerët e mi pak reputacion, siç është, do të vuajë anijen nëse jam kështu i çiltër A nuk mund ta gjeni reklamën, Z. Wilson? ”

“Po, e kam marrë tani”, u përgjigj ai me gishtin e tij të kuq të trashë të mbjellë në gjysmë të kolonës. “Ja ku është. Kjo është ajo që i filloi të gjitha. Ti thjesht lexojeni vetë, zotëri. ”

Mora letrën prej tij dhe lexova si më poshtë:

“TE LIGA KUQ KRYQE: Për shkak të amanetit të të ndjerit Ezekiah Hopkins, nga Libani, Pensilvania, SHBA, tani është një tjetër konkurs i hapur që i jep të drejtë një anëtarit të Lidhjes me një pagë prej 4 £ a javë për shërbime thjesht nominale. Të gjithë burrat me kokë të kuqe që janë brenda trupi dhe mendja dhe mbi moshën njëzet e një vjeç, janë të ligjshëm. Aplikoni personalisht të hënën, në orën njëmbëdhjetë, tek Duncan Ross, në zyrat e Lidhjes, 7 Oborri i Papës, Fleet Street ”.

“Çfarë do të thotë kjo në tokë?” Ejakulovala pasi kisha lexuar dy herë mbi njoftimin e jashtëzakonshëm.

Holmes qeshi dhe u lëkund në karrigen e tij, siç ishte zakon i tij kur hynte brenda shpirtra të lartë. “Isshtë pak larg pistës së rrahur, apo jo?” tha ai. “Dhe tani, Z. Wilson, ju shkoni në fillim dhe na tregoni gjithçka veten, familjen tuaj dhe efektin që pati kjo reklamë mbi fatin tuaj. Së pari do të bëni një shënim, doktor, të letrës dhe datën. ”

“_Shtë _Kronika e Mëngjesit” e 27 Prillit 1890. Vetëm dy muaj më parë. ”

“Shume mire. Tani, zoti Wilson? ”

“Epo, është ashtu siç ju kam thënë, z. Sherlock Holmes,” tha Jabez Wilson, duke prerë ballin; “Unë kam një argat të vogël biznes në Sheshin Coburg, afër Qytetit. Nuk është një çështje shumë e madhe, dhe e viteve të vona nuk ka bërë më shumë sesa thjesht të më sigurojë jetesën. Une dikur isha në gjendje të mbaja dy asistentë, por tani unë mbaj vetëm një; edhe une do të kishte një punë për ta paguar, por që ai është i gatshëm të vijë për gjysmën pagat në mënyrë që të mësojnë biznesin. ”

“Si është emri i kësaj rinie detyruese?” - pyeti Sherlock Holmes.

“Emri i tij është Vincent Spaulding, dhe as ai nuk është i ri. Shtë vështirë të thuhet mosha e tij. Unë nuk duhet të uroj një asistent më të zgjuar, Z. Holmes; dhe unë e di shumë mirë që ai mund ta përmirësonte veten dhe të fitonte dyfishin e asaj që unë jam në gjendje ta jap. Por, në fund të fundit, nëse ai është i kënaqur, pse duhet të jem unë vendos ide në kokën e tij? ”

“Pse, me të vërtetë? Ju dukeni më me fat që keni një *punëdhënës* që vjen nën çmimin e plotë të tregut. Kjo nuk është një përvojë e zakonshme midis punëdhënësit në këtë epokë. Unë nuk e di që asistenti juaj nuk është si shquar si reklama juaj. ”

“Oh, edhe ai ka gabimet e tij,” tha Z. Wilson. “Asnjëherë nuk ishte një shok i tillë për fotografi. Duke u larguar me një aparat fotografik kur duhet të jetë duke përmirësuar mendjen e tij, dhe pastaj duke u zhytur në bodrum si një lepur në vrimën e saj për të zhvilluar fotografitë e tij. Ky është fajti i tij kryesor, por më tej në tërësi ai është një punëtor i mirë. Nuk ka asnjë ves në të. ”

“Supozoj se ai është akoma me ju?”

“Po zotëri. Ai dhe një vajzë katërmëdhjetë vjeç, e cila bën pak gatim të thjeshtë dhe e mban vendin të pastër - kjo është gjithçka që kam në shtëpi, sepse jam një i ve dhe kurrë nuk kishte ndonjë familje. Ne jetojmë shumë në heshtje, zotëri, të tre nga ne; dhe ne mbajmë një çati mbi kokat tona dhe paguajmë borxhet, nëse i bëjmë asgjë me shume.

“Gjëja e parë që na nxori jashtë ishte ajo reklamë. Spaulding, ai zbriti në zyrë vetëm këtë ditë tetë javë, pikërisht me këtë letër në dorë, dhe ai thotë:

“‘Unë i uroj Zotit, Z. Wilson, që të isha një njeri me kokë të kuqe.’

“‘Pse atë?’ Pyes

“‘Pse,’ thotë ai, ‘këtu është një tjetër vend i lirë në League of the Burra me kokë të kuqe. Ia vlen shumë pak fat për çdo njeri që merr atë, dhe unë e kuptoj që ka më shumë vende të lira pune sesa ka burra, në mënyrë që kujdestarët të jenë në mendjen e tyre se çfarë të bëjnë me paratë. Nëse flokët e mi do të ndryshonin vetëm ngjyrën, ja një djep i bukur i vogël gati për mua për të hyrë në. ’

“‘Pse, çfarë është, pra?’ Unë pyeta. E shihni, Z. Holmes, unë jam shumë rri në shtëpi njeri, dhe ndërsa biznesi im erdhi tek unë në vend që ta kisha nevojë shkoj në të, unë kam qenë shpesh javë në fund pa vënë këmbën time mbi rrogoz. Në atë mënyrë nuk dija shumë se çfarë po ndodhte jashtë, dhe unë gjithmonë isha i lumtur për një lajm.

“‘A nuk keni dëgjuar kurrë për Lidhjen e Burrave me Kuqe?’ ai

pyeti me sy hapur.

“Asnjëherë.

“Pse, pyes veten për këtë, sepse ju keni të drejtë për një nga vendet e lira të punës. ’

“Dhe çfarë vlere kanë?” Unë pyeta.

“Oh, thjesht një dyqind në vit, por puna është e lehtë, dhe ajo nuk ka nevojë të ndërhyjë shumë në profesionet e tjera të dikujt. ’

“Epo, lehtë mund të mendoni se kjo më bëri të shpoj veshët, për të biznesi nuk ka qenë shumë i mirë për disa vite, dhe një shtesë prej njëqind do të ishin shumë të dobishëm.

“Më trego gjithçka për këtë,” tha unë.

“Epo,” tha ai, duke më treguar reklamën, “ju mund të shihni për të vetveten që Lidhja ka një vend të lirë pune dhe atje është adresa duhet të aplikoni për të dhëna të veçanta. Me sa mundem të kuptoj, Lidhja u themelua nga një milioner amerikan, Ezekiah Hopkins, i cili ishte shumë e veçantë në mënyrat e tij. Ai ishte vetë kokëkuq dhe kishte një të shkëlqyeshëm simpati për të gjithë burrat me kokë të kuqe; kështu, kur ai vdiq, u zbulua se ai e kishte lënë pasurinë e tij të madhe në duart e të besuarve, me udhëzime për të zbatuar interesin për sigurimin e anijeve të lehtë për të burra flokët e të cilëve kanë atë ngjyrë. Nga gjithçka që dëgjoj është pagë e shkëlqyer dhe shumë pak për të bërë. ’

“Por,” thashë unë, “do të kishte miliona burra me kokë të kuqe që do të bënin aplikoni. ’

Ai u përgjigj: “Jo aq sa mund të mendoni. ’Ju e shihni se është me të vërtetë i kufizuar në Londër, dhe tek burrat e rritur. Ky amerikan kishte filluar nga Londra kur ishte i ri dhe donte t’i bënte një kthesë të mirë qytetit të vjetër. Pastaj, përsëri, kam dëgjuar se nuk është e dobishme të aplikoni nëse flokët tuaj janë e kuqe e lehtë, ose e kuqe e errët, ose ndonjë gjë tjetër përveçse e ndritshme, e ndezur, e zjarhtë e kuqe Tani, nëse do të kujdeseshit të aplikoni, Z. Wilson, ju thjesht do të hynit brenda; por mbase vështirë se do t’ia vlente vetja të largohesh mënyra për hir të disa qindra paundëve. ’

“Tani, është një fakt, zotërinj, siç mund ta shihni vetë, se imi flokët janë me një nuancë shumë të plotë dhe të pasur, kështu që më dukej sikur do të kishte ndonjë konkurs në këtë çështje, unë pata një shans të mirë si çdo njeri që kisha takuar ndonjëherë. Vincent Spaulding duket se e dinte këtë shumë për këtë që mendova se ai mund të ishte i dobishëm, kështu që unë vetëm urdhërova atë për të vendosur grilat e ditës dhe për të ardhur menjëherë me mua. Ai ishte shumë i gatshëm të bënte pushime, kështu që ne e mbyllëm biznesin dhe filloi për adresën

që na u dha në reklamë.

“Unë kurrë nuk shpresoj të shoh një pamje të tillë si ajo përsëri, z. Holmes. Nga veri, jug, lindje dhe perëndim çdo njeri që kishte një hije të kuqe në të flokët kishin shkelur në qytet për t’iu përgjigjur reklamës. Flota Rruga u mbyt me njerëz me kokë të kuqe dhe Oda e Papës dukej si një tufë portokalli e kosterit. Unë nuk duhet të kisha menduar se kishte kaq shumë në i gjithë vendi siç u bashkua nga ai single reklamë. Çdo hije ngjyrash ishin - kashtë, limon, portokall, tulla, vendosës irlandezë, mëlçi, argjilë; por, siç tha Spaulding, kishte jo shumë që kishin ngjyrën e vërtetë të gjallë të flakës. Kur pashë si shumë prisnin, do ta kisha hequr dorë nga dëshpërimi; por Spaulding nuk do ta dëgjoja. Si e bëri ai nuk mund ta imagjinoja, por ai shtyu dhe tërhoqi dhe butted deri sa ai mori mua në mes të turmës, dhe të drejtë deri te shkallët që çuan në zyrë. Kishte një rrjedhë të dyfishtë shkallët, disa ngjiten me shpresë dhe disa kthehen të dëshpëruar; por ne u futëm aq mirë sa mundëm dhe shpejt u gjetëm në zyrë. ”

“Përvoja juaj ka qenë një përvojë më argëtuese,” vërejti Holmes si klienti i tij ndaloi dhe rifreskoi kujtesën e tij me një majë të madhe të nuhatjes. “Lutuni vazhdoni deklaratën tuaj shumë interesante.”

“Nuk kishte asgjë në zyrë përveç disa karrigeve prej druri dhe një tryezë marrëveshjeje, prapa së cilës ishte ulur një njeri i vogël me kokë që ishte i barabartë më e kuqe se e imja. Ai i tha disa fjalë secilit kandidat kur doli, dhe pastaj ai gjithmonë arrinte të gjente ndonjë faj tek ata që do të dëshironte i skualifikoj ata. Marrja e një vendi të lirë pune nuk dukej se ishte aq e lehtë çështje, në fund të fundit. Sidoqoftë, kur erdhi radha jonë, njeriu i vogël ishte shumë më i favorshëm për mua sesa për ndonjë nga të tjerët, dhe ai e mbylli derën ndërsa hymë, që ai të kishte një fjalë private me ne.

“Ky është z. Jabez Wilson,” tha ndihmësi im, “dhe ai është i gatshëm ta bëjë këtë plotësoni një vend të lirë në Lidhje. ’

“Dhe ai është mjaft i përshtatshëm për të,” u përgjigj tjetri. ‘Ai i ka të gjitha kërkesa. Nuk mund ta kujtoj kur kam parë ndonjë gjë kaq të mirë. ’ Ai bëri një hap prapa, gjeli kokën në njërën anë dhe vështroi flokët e mi derisa u ndjeva mjaft turp. Pastaj papritmas ai u zhyt përpara, duke e mishëruar dora, dhe më përgëzoi ngrohtësisht për suksesin tim.

“Do të ishte padrejtësi të hezitosh,” tha ai. “Ju do, megjithatë, unë jam sigurisht, më falni që kam marrë një masë të qartë paraprake. Me këtë ai kapi flokët e mi në të dy duart e tij, dhe tërhoq derisa unë bërtita nga dhimbja. “Ka ujë në sytë e tu”, tha ai ndërsa më lëshoi. ‘Unë e perceptoj se gjithçka është ashtu siç duhet të jetë. Por duhet

të jemi të kujdesshëm, sepse kemi dy herë janë mashtruar nga parukat dhe një herë nga bojërat. Mund t'ju tregoj përralla prej dylli këpucari që do të të neveritte nga natyra njerëzore. ' Ai shkeli mbi dritaren dhe bërtiti përmes saj në majë të zërit se vendi i lirë u plotësua. Një rënkim zhgënjimi doli nga poshtë, dhe populli u largua në të gjitha drejtimet e ndryshme derisa të ndodhte jo një kokë e kuqe për tu parë përveç times dhe menaxherit.

"Emri im," tha ai, "është Z. Duncan Ross, dhe unë jam vetë një nga të pensionistët mbi fondin e lënë nga dashamirësi ynë fisnik. A je ti një burrë i martuar, z. Wilson? A keni familje? "

"Unë u përgjigja se nuk e kisha bërë.

"Fytyra e tij ra menjëherë.

"Të dashur mua!' ai tha seriozisht, 'kjo është vërtet shumë serioze! me vjen keq te degjoj te thuash kështu. Fondi ishte, natyrisht, për përhapjen dhe përhapja e kokave të kuqe si dhe për mirëmbajtjen e tyre. Eshte jashtëzakonisht për të ardhur keq që duhet të jesh beqar. '

"Fytyra ime u zgjat në këtë, Z. Holmes, sepse mendova se nuk isha në fund të fundit të ketë vendin e lirë të punës; por pasi e menduan për disa minuta ai tha se do të ishte në rregull.

"Në rastin e një tjetri," tha ai, "kundërshtimi mund të jetë fatal, por duhet të zgjasim një pikë në favor të një njeriu me një kokë të tillë flokësh tuajat Kur do të jeni në gjendje të hyni në detyrat tua të reja? ,

"Epo, është paksa e vështirë, sepse unë tashmë kam një biznes," tha unë.

"Oh, mos u shqetëso për këtë, Z. Wilson!' tha Vincent Spaulding. 'Unë duhet të jetë në gjendje të kujdeset për atë për ty. '

"Cilat do të jenë orët?' Unë pyeta.

"Dhjetë në dy'.

"Tani biznesi i një agjenti tregtar kryesisht bëhet në një mbrëmje, z. Holmes, sidomos të enjten dhe të premten në mbrëmje, e cila është pak para ditës së pagës; kështu që do të më përshtatej shumë mirë që të fitoja pak në mëngjes. Përveç kësaj, unë e dija që asistenti im ishte një njeri i mirë dhe se ai do të shihte për çdo gjë që u shfaq.

"Kjo do të më përshtatet shumë mirë," tha unë. "Dhe pagesa?"

"Është 4 £ në javë."

"Dhe puna?"

"Lyshtë thjesht nominale."

"Çfarë quani thjesht nominale?"

"Epo, ju duhet të jeni në zyrë, ose të paktën në ndërtesë, gjithë kohës. Nëse largoheni, e humbni tërë pozicionin tuaj përgjithmonë.

vullneti është shumë i qartë në atë pikë. Ju nuk jeni në përputhje me kushtet nëse dilni nga zyra gjatë asaj kohe. ’

“Janë vetëm katër orë në ditë dhe nuk duhet të mendoj të largohem”, tha Unë

“” Asnjë justifikim nuk do të bëjë dobi, “tha Z. Duncan Ross; ‘as sëmundje dhe as biznes as ndonjë gjë tjetër. Atje duhet të qëndroni, ose e humbni tuajin biletë. ’

“Dhe puna?”

“Toshtë për të kopjuar *Encyclopædia Britannica*. Nuk është i pari vëllimi i tij në atë shtyp. Ju duhet të gjeni bojën tuaj, stilolapsa, dhe letër blotting, por ne e sigurojmë këtë tryezë dhe karrige. A do jesh gati te nesermen? ’

“Sigurisht,” u përgjigja.

“Atëherë, lamtumirë, Z. Jabez Wilson, dhe më lini t’ju përgëzoj një herë më shumë për pozicionin e rëndësishëm për të cilin keni qenë me fat fitim. ’ Ai më përkuli nga dhoma dhe unë shkova në shtëpi me ndihmësin tim, mezi e dija çfarë të thoja ose të bëja, unë isha aq i kënaqur për të mirën time pasuri

“Epo, e mendoja çështjen tërë ditën dhe deri në mbrëmje isha në gjendje të ulët shpirtrat përsëri; sepse e kisha bindur mjaft veten se e gjithë çështja duhet të jetë ndonjë mashtrim i madh ose mashtrim, megjithëse cili mund të jetë objekti i tij nuk mund ta imagjinonte. Dukej krejt besimi i kaluar se çdokush mund ta bënte bëni një testament të tillë, ose që ata të paguajnë një shumë të tillë për të bërë ndonjë gjë aq e thjeshtë sa kopjimi i *Encyclopædia Britannica*. Vincenti Spaulding bëri atë që munda për të më gëzuar, por deri në kohën e gjumit e pata arsyetova veten jashtë gjithë gjë. Sidoqoftë, në mëngjes unë i vendosur për të marrë një vështrim në atë gjithësesi, kështu që bleva një shishe qindarkë me bojë, dhe me një stilolaps, dhe shtatë fletë letre budallaqe, I nisi për në Gjykatën e Papës.

“Epo, për habinë dhe kënaqësinë time, gjithçka ishte sa më mirë që të ishte e mundur. Tabela ishte vendosur gati për mua, dhe z. Duncan Ross ishte aty për të shih se kam marrë mjaft për të punuar. Ai më nisi me shkronjën A, dhe atëherë ai më la; por ai do të binte herë pas here për të parë se të gjitha kishte te drejte me mua. Në orën dy ai më urdhëroi ditën e mirë, më bëri kompliment mbi shumën që kisha shkruar dhe bllokova derën e zyrës pas meje.

“Kjo vazhdoi ditë pas dite, Z. Holmes, dhe të Shtunën menaxher hyri dhe uli katër sovranë të artë për punën e javës sime. Ajo ishte e njëjta javën tjetër, dhe e njëjta javë pas. Çdo mëngjes unë ishte atje në dhjetë, dhe çdo pasdite largohesha në dy. Nga gradat z. Duncan Ross

filloi të vinte vetëm një herë në mëngjes, dhe pastaj, pas një kohë, ai nuk hyri fare. Akoma, sigurisht, nuk e kam guxuar kurrë largohem nga dhoma për një çast, sepse nuk isha i sigurt kur ai mund të vinte, dhe bileta ishte aq e mirë, dhe më përshtatej aq mirë, sa do të doja mos rrezikoni humbjen e tij.

“Tetë javë kaluan kështu, dhe unë kisha shkruar për Abbots dhe Archery and Armour and Architecture and Attica, dhe shpresova me zell që unë mund të shkoj në B’s shumë kohë. Më kushtoi mua diçka në mashtrim, dhe unë gati sa gati kisha mbushur një raft me timen shkrime. Dhe pastaj papritmas i gjithë biznesi mori fund ”.

“Për një fund?”

“Po zoteri. Dhe jo më vonë se këtë mëngjes. Unë shkova në punën time si zakonisht në orën dhjetë, por dera ishte mbyllur dhe mbyllur me një shesh të vogël prej kartoni të fiksuar në mes të panelit me një ngjitje. Këtu është, dhe mund ta lexoni vetë ”.

Ai mbajti një copë kartoni të bardhë në madhësinë e një fletë letër shënimi. Lexohet në këtë mënyrë:

“LIGA E KUQ KRYQISHT DSHT ZGJIDHUR. 9 tetor 1890. ”

Unë dhe Sherlock Holmes vëzhguam këtë njoftim të shkurtër dhe personin e pasaktë fytyrë pas saj, deri në anën komike të çështjes kaq plotësisht tejkaluar çdo konsideratë tjetër që ne të dy shpërtheu në një ulërimë e qeshura.

“Unë nuk mund ta shoh se ka ndonjë gjë shumë qesharake”, thirri klienti ynë, duke u skuqur deri në rrënjët e kokës së tij flakëruese. “Nëse nuk mund të bësh asgjë më mirë sesa të qesh me mua, unë mund të shkoj diku tjetër ”.

“Jo, jo”, thirri Holmes, duke e shtyrë përsëri në karrigen nga e cila ishte ishte ngritur gjysma. “Në të vërtetë nuk do të më mungonte çështja juaj për botën. Eshte më freskuese e pazakontë. Por ka, nëse do të justifikoni fjalën time kështu që, diçka thjesht pak qesharake në lidhje me të. Lutu çfarë hapash bëre të marrësh kur e gjesht kartën në derë? ”

“Unë isha i tronditur, zotëri. Nuk dija çfarë të bëja. Pastaj unë thirra në zyrat përreth, por asnjëri prej tyre nuk dukej se dinte asgjë për këtë. Më në fund, shkova te pronari, i cili është një llogaritar që jeton në kati përdhes, dhe e pyeta nëse mund të më tregonte se për çfarë ishte bërë Lidhja me kokë të kuqe. Ai tha se nuk kishte dëgjuar kurrë për të tillë trupi Pastaj e pyeta se kush ishte Z. Duncan Ross. Ai u përgjigj se emri ishte i ri për të.

“Epo,” thashë unë, “zotëria në nr. 4”

“Çfarë, njeriu me kokë të kuqe?”

“‘Po.’

“Oh,” tha ai, “emri i tij ishte William Morris. Ai ishte një avokat dhe po përdorte dhomën time si një komoditet të përkohshëm deri në ambientet e tij të reja ishin gati. Ai u zhvendos dje. ’

“‘Ku mund ta gjeja?’

“Oh, në zyrat e tij të reja. Ai më tha adresën. Po, 17 Mbreti Rruga Eduard, afër Shën Palit. ’

“Unë fillova, Z. Holmes, por kur arrita në atë adresë ishte një prodhuese e kapakëve artificialë të gjurit, dhe askush në të nuk kishte dëgjuar ndonjëherë ose Z. William Morris ose Z. Duncan Ross. ”

“Dhe çfarë bëre atëherë?” - pyeti Holmes.

“Shkova në shtëpi në Sheshin Sakse-Koburg dhe mora këshillën time ndihmës Por ai nuk mund të më ndihmonte në asnjë mënyrë. Ai vetëm mund ta thoshte atë nëse kam pritur duhet të dëgjoj me postë. Por kjo nuk ishte mjaft e mirë, Z. Holmes. Unë nuk doja të humbja një vend të tillë pa luftë, kështu që, pasi kisha dëgjuar që ishe mjaft i mirë për të dhënë këshilla për njerëzit e varfër që kishin nevojë për të, unë erdha menjëherë tek ti “.

“Dhe ju bëtë me shumë mençuri”, tha Holmes. “Çështja juaj është jashtëzakonisht e madhe një i shquar, dhe unë do të jem i lumtur ta shikoj atë. Nga ajo që ti më kanë thënë Unë mendoj se është e mundur që çështjet më të rënda të varen ajo sesa mund të shfaqet në shikim të parë “.

“Varr i mjaftueshëm!” tha zoti Jabez Wilson. “Pse, kam humbur katër kile a javë ”.

“Për sa ju përket personalisht,” vërejti Holmes, “Unë nuk e bëj shikoni që keni ndonjë ankesë kundër kësaj lige të jashtëzakonshme. Në përkundrazi, ju jeni, siç e kuptoj, më i pasur me rreth 30 £, për të thënë asgjë nga njohuritë e vogla që keni fituar për çdo temë e cila vjen nën shkronjën A. Ju nuk keni humbur asgjë prej tyre. ”

“Jo zoteri. Por unë dua të zbuloj rreth tyre, dhe kush janë ata, dhe çfarë objekti i tyre ishte të luanin këtë shaka - nëse do të ishte një shaka - mbi mua. Ajo ishte një shaka mjaft e shtrenjtë për ta, sepse u kushtoi dy e tridhjetë kile ”.

“Ne do të përpiqemi t’i sqarojmë këto pika për ju. Dhe, së pari, një ose dy pyetje, Z. Wilson. Ky ndihmësi yt që telefonoi i pari vëmendja juaj ndaj reklamës - sa kohë kishte qenë me ju? ”

“Atëherë rreth një muaj.”

“Si erdhi ai?”

“Në përgjigje të një reklame.”

“A ishte ai i vetmi aplikant?”

“Jo, unë kisha një duzinë.”

“Pse e zgjodhët atë?”

“Për shkak se ai ishte i dobishëm dhe do të vinte i lirë”.

“Në gjysmë page, në fakt”.

“Po.”

“Si është ai, ky Vincent Spaulding?”

“I vogël, i fortë, shumë i shpejtë në mënyrat e tij, pa flokë në fytyrën e tij, megjithëse nuk i ka të shkurtër tridhjetë. Ka një spërkatje të bardhë acidi mbi të ballin”.

Holmes u ul në karrigen e tij nga një eksitim i konsiderueshëm. “Mendova si shumë”, tha ai. “A keni vërejtur ndonjëherë se i janë shpuar veshët vathë?”

“Po zotëri. Ai më tha se një cigan e kishte bërë atë për të kur ishte një vjeç djalosh”

“Hum!” tha Holmes, duke u zhytur përsëri në mendime të thella. “Ai është akoma me ti?”

“Oh, po, zotëri; Unë sapo e kam lënë atë.”

“Dhe a është ndjekur biznesi juaj në mungesë?”

“Asgjë për t’u ankuar, zotëri. Asnjëherë nuk ka shumë për të bërë një në mëngjes.”

“Kjo do të bëjë, Z. Wilson. Unë do të jem i lumtur t’ju jap një mendim lënda gjatë një ose dy ditësh. Sot është e shtunë, dhe unë shpresoj që deri të hënën të mund të vijmë në një përfundim.”

“Epo, Watson,” tha Holmes kur vizitori ynë na kishte lënë, “çfarë bëni ju t’i bëjë të gjitha?”

“Unë nuk e bëj asgjë”, u përgjigja sinqerisht. “Ashtë më misteriozja biznesi.”

“Si rregull,” tha Holmes, “sa më e çuditshme të jetë një gjë aq më pak misterioze provohet të jetë. Crimesshtë krimi juaj i zakonshëm, pa karakter të cilat janë me të vërtetë mëdyshëse, ashtu si një fytyrë e zakonshme është më së shumti vështirë të identifikohen. Por unë duhet të jem i shpejtë për këtë çështje.”

“Çfarë do të bësh, pra?” Unë pyeta.

“Të pi duhan”, u përgjigj ai. “Quiteshtë mjaft një problem me tre tuba dhe unë lutem se nuk do të më flasësh për pesëdhjetë minuta “. Ai u mblodh vetveten brenda karrigia e tij, me gjunjët e hollë të tërhequr deri te hunda e tij si skifteri, dhe atje ai u ul me sytë mbyllur dhe tubi i tij i zi prej balte që nxirrte jashtë si fatura e ndonjë zogu të çuditshëm. Unë kisha ardhur në përfundim se ai kishte rënë në gjumë, dhe me të vërtetë po tundte me kokë veten time, kur ai papritmas doli

nga karrigia e tij me gjestin e një njeriu që ka bërë të tijin mendja dhe vendosi gypin e tij poshtë në mantel.

“Sarasate luan në St. James’s Hall këtë pasdite,” vërejti ai. “Çfarë mendon, Watson? A mund t’ju kursejnë pacientët për disa orë? ”

“Nuk kam asgjë për të bërë sot. Praktika ime nuk është kurrë shumë përthithëse ”.

“Atëherë vish kapelën tënde dhe eja. Unë jam duke kaluar nëpër qytet së pari, dhe mund të kemi një drekë gjatë rrugës. Vëzhgoj se ka një marrëveshje të mirë të muzikës gjermane në program, e cila është më shumë për shijen time sesa Italisht apo frëngjisht. Intshtë introspektive, dhe unë dua të introspektoj. Eja së bashku! ”

Ne udhëtuam me Underground deri në Aldersgate; dhe një shëtitje të shkurtër na çoi në Sheshin Saxe-Coburg, skena e tregimit të veçantë që ne kishte degjuar ne mengjes. Ishte një xhepinë e këndshme, e vogël, e lënë pas dore vend, ku shikoheshin katër rreshta shtëpish tulla dykatëshe në një mbyllje të vogël me kangjella, ku ndodhet një lëndinë me bar të barërave të këqija dhe disa grumbuj të shkurreve të dafinës së venitur bënë një luftë të vështirë kundër një tymi të ngarkuar dhe atmosferë jokongjeniale. Tre topa të praruar dhe një dërrasë kafe me “JABEZ WILSON” me shkronja të bardha, në një shtëpi qoshe, shpalli njoftimin vendi ku klienti ynë me kokë të kuqe zhvilloi biznesin e tij. Sherlock Holmes u ndal para tij me kokën në njërën anë dhe e shikoi gjithandej, me sytë e tij që shkëlqenin fort midis kapakëve të thekur. Pastaj ai eci ngadalë në rrugë, dhe pastaj përsëri poshtë në cep, akoma duke parë fort shtëpitë. Më në fund ai u kthye në tregun e tregtarëve, dhe, pasi u përplas me forcë në trotuar me shkopin e tij dy ose tri herë, ai u ngjit te dera dhe trokiti. Ishte menjëherë e hapur nga një shok i ri me pamje të ndritshme, i pastruar, i pastër, i cili ia kërkoi kaloje me tej.

“Faleminderit,” tha Holmes, “vetëm doja të të pyesja si do të shkoje nga këtu në Fillesë. ”

“E treta djathtas, e katërta majtas”, u përgjigj ndihmësi menjëherë, duke u mbyllur dera.

“Shok i zgjuar, kjo”, vërejti Holmes ndërsa largoheshim. “Ai është, në timen gjykimi, njeriu i katërt më i zgjuar në Londër, dhe për guximin unë nuk jam i sigurt se ai nuk ka pretendim të jetë i treti. Unë kam njohur diçka për të më parë. ”

“Me sa duket,” thashë unë, “z. Ndhmësi i Wilson llogarit për një marrëveshje të mirë në ky mister i Lidhjes me Koka te Kuqe. Jam i sigurt që keni pyetur tuajin mënyrë thjesht në mënyrë që ta shihni. ”

“Jo atë.”

“Po pastaj?”

“Gjunjët e pantallonave të tij.”

“Dhe çfarë patë?”

“Ajo që prisja të shihja.”

“Pse e rrahni trotuarin?”

“Mjeku im i dashur, kjo është një kohë për vëzhgim, jo për bisedë. Ne jemi spiunë në vendin e një armiku. Ne dimë diçka nga Sheshi Sakse-Koburg. Le të shqyrtojmë tani pjesët që qëndrojnë pas saj. ”

Rruga në të cilën u gjetëm ndërsa ktheheshim nga këndi Sheshi Sakse-Koburg në pension paraqiti një kontrast të madh me të pjesa e përparme e një foto bën në pjesën e pasme. Ishte një nga më kryesoret arteriet të cilat përçonin trafikun e Qytetit në veri dhe perëndim. Rruga ishte e bllokuar me një lumë të madh tregti që derdhej një baticë e dyfishtë nga brenda dhe nga jashtë, ndërsa shtigjet me këmbë ishin të zeza tufa e nxituar e këmbësorëve. Ishte e vështirë të kuptohej si ne vështroi linjën e dyqaneve të shkëlqyera dhe ambienteve madhështore të biznesit që ata me të vërtetë mbështeteshin në anën tjetër mbi të veniturit dhe të ndenjurit katror të cilin sapo e kishim lënë.

“Më lër të shoh”, tha Holmes, duke qëndruar në cep dhe duke hedhur një vështrim së bashku linja, “Unë do të doja të kujtoja vetëm rendin e shtëpive këtu. Ashtë një hobi imi të kem një njohuri të saktë të Londrës. Ka Mortimer, duhanpirësi, dyqani i vogël i gazetave, Koburgu dega e Bankës së Qytetit dhe Suburbanit, Restorant Vegetarian, dhe Depoja e ndërtimit të karrocave të McFarlane. Kjo na çon drejt bllok tjetër. Dhe tani, Doktor, ne kemi bërë punën tonë, kështu që është koha që kishim disa luajnë. Një sanduiç dhe një filxhan kafe, dhe më pas nisem për në violinë, ku gjithçka është ëmbëlsia dhe delikatesa dhe harmonia, dhe nuk ka asnjë klientë me kokë të kuqe që të na shqetësojnë me enigmat e tyre. ”

Miku im ishte një muzikant entuziast, duke qenë vetë jo vetëm shumë interpretues i aftë por një kompozitor pa ndonjë meritë të zakonshme. Të gjithë pasdite ai u ul në stalla i mbështjellë me lumturinë më të përsosur, butësisht duke tundur gishtat e tij të gjatë dhe të hollë në kohë në muzikë, ndërsa të tijat fytyra butësisht e qeshur dhe sytë e tij të butë dhe ëndërrimtar ishin si ndryshe nga ato i Holmes qenit të egër, Holmes i pamëshirshëm, i zgjuar, agjent kriminal i gatshëm, pasi ishte e mundur të ngjizet. Në tij karakter njëjës natyra e dyfishtë pohoi alternuar vetveten, dhe e tij saktësia ekstreme dhe mprehtësia e përfaqësuar, siç kam menduar shpesh, reagimi kundër gjendjes poetike dhe soditëse e cila herë pas here mbizotëronte tek ai. Lëkundja e natyrës së tij e largoi atë plogështi ekstreme ndaj gllabërimit të energjisë; dhe,

siç e dija mirë, ai nuk ishte kurrë aq me të vërtetë i frikshëm sa kur, për ditë me radhë, ai ishte duke u mbështetur kolltuku i tij mes improvizimeve të tij dhe botimeve të tij me shkronja të zeza. Pastaj ishte që epshi i ndjekjes do të vinte papritmas mbi të, dhe se fuqia e tij e shkëlqyer arsyetuese do të ngrihej në nivelin e intuitë, derisa ta bënë ata që nuk ishin të njohur me metodat e tij shiko i qetë tek ai si te një njeri, njohuria e të cilit nuk ishte e të tjerëve të vdekshëm. Kur e pashë atë pasdite kaq të mbërthyer në muzikë në St. James's Hall Ndjeva se një kohë e keqe mund të vinte mbi ata që e kishte vendosur veten të gjuante.

“Ju doni të shkoni në shtëpi, pa dyshim, Doktor”, vërejti ai kur dolëm.

“Po, do të ishte gjithashtu.”

“Dhe unë kam ca punë për të bërë që do të zgjasë disa orë. Kjo biznesi në Sheshin Coburg është serioz ”.

“Pse serioz?”

“Një krim i konsiderueshëm është në përsiatje. Unë kam çdo arsye për të besoj se do të jemi në kohë për ta ndaluar atë. Por sot është e shtuna përkundrazi i ndërlikon çështjet. Unë do të dua ndihmën tënde natën. ”

“Ne cfare ore?”

“Dhjetë do të jenë mjaft herët.”

“Unë do të jem në Baker Street në dhjetë.”

“Shume mire. Dhe, unë them, Doktor, mund të ketë pak rrezik, kështu që me mirësi vendosni revolen e ushtrisë suaj në xhepin tuaj ”. Ai tundi dorën, u kthye në thembër dhe u zhduk menjëherë në mes të turmës.

Besoj se nuk jam më e dendur se fqinjët e mi, por gjithmonë kam qenë i shtypur me një ndjenjë të budallallëkut tim në marrëdhëniet e mia me Sherlock Holmes Këtu kisha dëgjuar atë që ai kishte dëgjuar, unë kisha parë atë që kishte shihet, dhe megjithatë nga fjalët e tij ishte e qartë se ai e shihte qartë jo vetëm ajo që kishte ndodhur, por ajo që do të ndodhte, ndërsa për mua gjithë biznesi ishte akoma i hutuar dhe grotesk. Ndërsa shkoja në shtëpi tek imja shtëpi në Kensington Kam menduar mbi të gjitha, nga historia e jashtëzakonshme i fotokopjuesit me kokë të kuqe të *Enciklopedisë* deri në vizitë në Sheshi Sakse-Koburg dhe fjalët ogurzeza me të cilat ishte ndarë une Cila ishte kjo ekspeditë nate, dhe pse duhet të shkoj i armatosur? Ku po shkonim dhe çfarë do të bënim? Unë kisha sugjerimin nga Holmes që ndihmësi i këtij argatuesi me fytyrë të lëmuar ishte një njeri i frikshëm - a njeri që mund të luajë një lojë të thellë. Unë u përpoqa ta zgjidhja me mend,

por e dhashë lart në dëshpërim dhe lëri çështjen mënjane derisa nata të sjellë një shpjegim.

Ishte nëntë e një çerek e gjysmë kur fillova nga shtëpia dhe bëra rrugën time përtej Parkut, dhe kështu përmes Oxford Street në Baker Street. Dy zakonet ishin duke qëndruar te dera, dhe ndërsa hyra në vendkalim dëgjova tingulli i zërave nga lart. Kur hyra në dhomën e tij, gjeta Holmesin brenda bisedë e animuar me dy burra, njërin prej të cilëve e njoha si Peter Jones, agjent zyrtar i policisë, ndërsa tjetri ishte i gjatë, i hollë, njeri me fytyrë të trishtuar, me një kapelë shumë të ndritshme dhe të respektueshëm në mënyrë shtypëse fustanellë.

“Ha! Festa jonë është e plotë,” tha Holmes, duke shtypur xhaketen e tij me bizele dhe duke marrë të radhën e tij të rëndë të gjuetisë. “Watson, unë mendoj se ti e dini Z. Jones, nga Scotland Yard? Më lejoni t’ju prezantoj me z. Merryweather, i cili do të jetë shoqëruesi ynë në aventurën e natës.”

“Ne jemi duke gjuajtur përsëri në çifte, doktor, e shihni”, tha Jones në të tijin menyre pasuese. “Shoku ynë këtu është një njeri i mrekullueshëm për të filluar një ndjekje E vetmja gjë që ai dëshiron është një qen i vjetër për ta ndihmuar atë që të rrëzohet”.

“Shpresoj që një patë e egër të mos tregojë fundin e ndjekjes sonë”, vëzhgoi zymtë z. Merryweather.

“Ju mund të keni besim të konsiderueshëm te Z. Holmes, zotëri”, tha ai agjent policie me zell. “Ai ka metodat e tij të vogla, të cilat janë, nëse ai nuk do të mërzhitem duke thënë kështu, vetëm pak teorike dhe fantastike, por ai ka krijimet e një detektive në të. Nuk është shumë për të thënë atë një ose dy herë, si në atë biznes të vrasjes së Sholto dhe Thesar Agra, ai ka qenë më gati korrekt se zyrtari forcë.”

“Oh, nëse thua kështu, Z. Jones, është në rregull”, tha i huaji me të nderim “Megjithatë, unë rrëfej se më ka marrë malli për gomën time. Shtë e para Të shtunën në mbrëmje për shtatë e njëzet vjet që nuk i kam pasur timen gome”.

“Unë mendoj se do të gjeni,” tha Sherlock Holmes, “për të cilin do të luani një aksion më të lartë natën sesa keni bërë ndonjëherë, dhe se loja do të jetë më emocionuese. Për ju, z. Merryweather, kunji do të jetë ca 30,000 £; dhe për ty, Jones, do të jetë njeriu mbi të cilin je dëshironi të vini duart”.

“John Clay, vrasësi, hajduti, shkatërruesi dhe falsifikuesi. Ai është një djalë i ri, Z. Merryweather, por ai është në krye të profesionit të tij, dhe unë do ta bëja më tepër mbaj rrathët e mi mbi të sesa ndaj ndonjë kriminel në Londër. Ai është një njeri i shquar, është i ri John Clay. Gjyshi i tij ishte një dukë mbretëror, dhe ai vetë ka qenë në Eton dhe

Oxford. Truri i tij është po aq dinak sa gishtat e tij, dhe megjithëse ne i hasim shenjat e tij në çdo hap, ne kurrë di ku ta gjesh vetë burrin. Ai do të godasë një krevat fëmijësh në Skoci javën dhe mblidhni para për të ndërtuar një jetimore në Cornwall në tjetrën. Unë kam qenë në rrugën e tij për vite me radhë dhe nuk i kam vënë kurrë sytë akoma. ”

“Shpresoj se mund të kem kënaqësinë t’ju prezantoj natën. Une kam kishte një ose dy kthesa të vogla edhe me z. John Clay, dhe unë jam dakord me të ju se ai është në krye të profesionit të tij. Isshtë dhjetë e kaluara, megjithatë, dhe mjaft kohë që kemi filluar. Nëse të dy do të merrni shenjë e parë, Watson dhe unë do të ndjekim në sekondën. ”

Sherlock Holmes nuk ishte shumë i komunikueshëm gjatë vizitës së gjatë dhe u shtri përsëri në kabinën duke ulëritur meloditë që ai kishte dëgjuar në pasdite Ne tronditëm nëpër një labirint të pafund rrugësh të ndezura me gaz derisa dolëm në rrugën Farrington.

“Tani jemi afër atje,” vërejti shoku im. “Kjo shoku Merryweather është një drejtor banke, dhe personalisht i interesuar për këtë çështje. une mendova po ashtu të kemi edhe Jones me ne. Megjithatë, ai nuk është një shok i keq një imbecil absolut në profesionin e tij. Ai ka një virtyt pozitiv. Ai është aq i guximshëm sa një bulldog dhe aq këmbëngulës sa një karavidhe nëse merr të tijin kthetrat mbi këdo. Këtu jemi, dhe ata po na presin. ”

Kishim arritur në të njëjtën rrugë të mbushur me njerëz në të cilën kishim gjetur veten ne mëngjes. Taksitë tona u pushuan dhe, duke ndjekur ato udhëzimet e z. Merryweather, ne kaluam një pasazh të ngushtë dhe përmes një dere anësore, të cilën ai na e hapi. Brenda kishte një të vogël korridor, i cili përfundonte në një portë hekuri shumë masive. Kjo gjithashtu ishte u hap dhe drejtoi një fluturim me shkallë guri dredha-dredha, të cilat përfunduan në një portë tjetër të frikshme. Z. Merryweather u ndal për të ndezur një fener, dhe pastaj na drejtoi në një pasazh të errët, me erë toke, dhe kështu, pasi hapi një derë të tretë, në një qemer apo bodrum të madh, i cili ishte të grumbulluara të gjitha me arka dhe kuti masive.

“Ju nuk jeni shumë të prekshëm nga lart,” vërejti Holmes ndërsa qëndroi lart feneri dhe e vështroi.

“As nga poshtë,” tha z. Merryweather, duke goditur shkopin e tij mbi flamuj të cilët rreshtohen në dyshe. “Pse, e dashur mua, tingëllon mjaft e zbrazët!” ai vërejti duke ngritur sytë me habi.

“Duhet të të kërkoj vërtet që të jesh pak më e qetë!” - tha Holmes rëndë “Ju tashmë keni rrezikuar të gjithë suksesin tonë ekspeditë Mund të lutem që të keni mirësinë të uleni mbi njërën nga ato kuti, dhe për të mos ndërhyrë? ”

Z. solemne Merryweather u ul mbi një arkë, me një shumë shprehje e dëmtuar në fytyrë, ndërsa Holmes ra me gjunjë dysHEMEJA dhe, me fener dhe një lente zmadhuese, filluan të shqyrtohen minutisht çarjet midis gurëve. Disa sekonda mjaftuan kënaqur atë, sepse ai u ngrit në këmbë përsëri dhe vuri gotën e tij në të tij xhepi

“Kemi të paktën një orë para nesh,” vërejti ai, “sepse ata vështirë se mundën ndërmerr ndonjë hap derisa pazardhënësi i mirë të jetë i sigurt në shtrat. Më pas ata nuk do të humbasë asnjë minutë, sepse sa më shpejt të bëjnë punën e tyre aq më gjatë kohën që do të kenë për arratisjen e tyre. Tani jemi, doktor - si nr dyshoni se keni bërë një hakmarrje - në bodrumin e degës së Qytetit të njëres prej tyre bankat kryesore të Londrës. Z. Merryweather është kryetari i drejtorëve, dhe ai do t’ju shpjegojë se ka arsye pse më të guximshme kriminelët e Londrës duhet të kenë një interes të konsiderueshëm në këtë bodrum aktualisht ”

“Goldshtë ari ynë francez”, pëshpëriti drejtori. “Ne kemi pasur disa paralajmërime se mund të bëhet një përpjekje për të “.

“Ari juaj francez?”

“Po. Ne patëm rastin disa muaj më parë të forcojmë burimet tona dhe huazoi për atë qëllim 30,000 napolona nga Banka e Francës. Ajo është bërë e ditur se ne kurrë nuk kemi pasur rastin të shpaketojmë paratë, dhe se është akoma i shtrirë në bodrumin tonë. Arka mbi të cilën ulem përmban 2,000 napolona të paketuara midis shtresave të fletës së plumbit. Tonë rezerva e shufrave me shufra ari ose argjendi është shumë më e madhe aktualisht se sa mbahet në a zyra e vetme e degës, dhe drejtorët kanë pasur dyshime ndaj lënda. ”

“Të cilat ishin shumë mirë të justifikuar”, vërejti Holmes. “Dhe tani është koha që ne rregulluam planet tona të vogla. Unë pres që brenda një ore të ketë rëndësi do të vijë në një kokë. Ndërkohë z. Merryweather, ne duhet të vendosim ekran mbi atë fanar të errët. ”

“Dhe të ulemi në errësirë?”

“Kam frikë kështu. Unë kisha sjellë një pako kartash në xhep, dhe unë mendoj se, pasi ishim një *part carrée*, ju mund të kishit gomën tuaj pas te gjithave. Por unë shoh që përgatitjet e armikut kanë shkuar kaq larg që nuk mund të rrezikojmë praninë e një drite. Dhe, para së gjithash, ne duhet zgjidhni pozicionet tona. Këta janë njerëz të guximshëm, dhe megjithëse do të marrim ata në disavantazh, ata mund të na dëmtojnë nëse nuk jemi të kujdesshëm. Unë do të qëndroj prapa kësaj arke dhe a fshiheni prapa ato. Pastaj, kur ndez një dritë mbi ta, mbylle shpejt. Nëse ata zjarri, Watson, nuk kanë asnjë detyrë për t’i rrëzuar ata. ”

Vendosa revolen time, të zhurmshëm, në majë të kutisë prej druri prapa të cilën unë u përkulem. Holmes gjuajti rrëshqitjen në pjesën e përparme të fenerit të tij dhe na la në errësirë të zezë - një errësirë të tillë absolute si unë kurrë para se të përjetohet. Era e metaleve të nxehtë mbeti për të na siguruar që drita ishte akoma aty, gati për të ndezur një moment. Për të unë, me nervat e mia të punuar deri në një lartësi të pritjes, nuk ishte diçka dëshpëruese dhe nënshtruese në errësirën e papritur dhe në të ftohtë zhyt ajrin e qemerit.

“Ata kanë vetëm një tërheqje”, pëshpëriti Holmes. “Kjo është përsëri përmes shtëpia në sheshin Sakse-Koburg. Unë shpresoj se ju keni bërë atë që unë ju pyeti, Jones? ”

“Unë kam një inspektor dhe dy oficerë që presin në derën e përparme”.

“Atëherë ne kemi ndaluar të gjitha vrimat. Dhe tani duhet të heshtim dhe prisni. ”

Sa kohë dukej! Nga krahasimi i shënimeve më pas ishte vetëm një orë e një çerek, megjithatë më dukej se nata duhet të ketë pothuajse u zhduk, dhe agimi po shpërthen mbi ne. Gjymtyrët e mia ishin të lodhura dhe i ngurtë, sepse kisha frikë të ndryshoja pozicionin tim; megjithatë nervat e mia ishin përpunuar deri në lartësinë më të lartë të tensionit, dhe dëgjimi im ishte aq i mprehtë sa që unë jo vetëm që mund të dëgjoja frymëmarrjen e butë të shoqëruesve të mi, por edhe munda dalloni frymëmarrjen më të thellë dhe më të rëndë të Jones të rëndë nga shënim i hollë, psherëtimë i drejtorit të bankës. Nga pozicioni im mund të shikoja mbi rastin në drejtim të dyshemesë. Papritmas sytë më kapën shkëlqimin e një drite.

Në fillim ishte vetëm një shkëndijë e zhurmshme mbi trotuarin e gurit. Atëherë u zgjat derisa u bë një vijë e verdhë, dhe pastaj, pa asnjë paralajmërim ose tingull, u duk një hap i zi dhe u shfaq një dorë, e bardhë, dorë pothuajse femërore, e cila ndihej në qendër të zonës së vogël të dritës. Për një minutë ose më shumë dora, me gishtat e saj që dridhen, të dalë nga dyshemeja. Pastaj u tërhoq aq papritur sa ajo u shfaq, dhe gjithçka ishte errësuar përsëri, përveç shkëndijës së vetme të zbehtë e cila shënoi një copëz midis gurëve.

Zhdukja e saj, megjithatë, ishte vetëm momentale. Me një interpretim, grisje tingull, një nga gurët e gjerë, të bardhë u kthye anash dhe la një vrimë katrore, boshe, përmes së cilës rridhte drita e a fener Mbi buzë përshkonte një fytyrë djaloshare e prerë, e cila dukej me kujdes për të, dhe pastaj, me një dorë në të dy anët e hapja e diapazonit, tërhiqej lart supit dhe lart belit, deri në njërin gju mbështetëj buzë. Në një çast tjetër ai qëndroi në anën e vrimë dhe po e tërhiqte pas tij një

shok, të ndershëm dhe të vogël si ai vetë, me një fytyrë të zbehtë dhe një tronditje të flokëve shumë të kuq.

“E gjitha është e qartë”, pëshpëriti ai. “A keni daltë dhe çanta? Skot i madh! Kërce, Archie, kërce, dhe unë do të lëkundem për të! ”

Sherlock Holmes kishte dalë dhe kishte kapur jakën e ndërhyrës. Tjetri u zhyt në vrimë dhe unë dëgjova zhurmën e rrobave të prera ndërsa Jones shtrëngohej në fundet e tij. Drita ndezi mbi tytën e a revolver, por prodhimi i gjuetisë së Holmes zbriti në kyçin e burrit dhe pistoleta përpëlitej në dyshtemenë prej guri.

“Nuk është e dobishme, John Clay”, tha Holmes me butësi. “Ju nuk keni asnjë shans të gjitha. ”

“Kështu që unë shoh,” u përgjigj tjetri me ftohtësinë më të madhe. “Më pëlqen që shoku im është në rregull, megjithëse e shoh se i ke marrë bishtat e tij “.

“Janë tre burra që e presin në derë”, tha Holmes.

“Oh, vërtet! Ju duket se e keni bërë atë gjë shumë plotësisht. une duhet ju bëj komplimente. ”

“Dhe unë ju,” u përgjigj Holmes. “Ideja juaj me kokë të kuqe ishte shumë e re dhe efektive ”.

“Tani do ta shihni përsëri shokun tuaj”, tha Jones. “Ai është më i shpejtë në duke u ngjitur poshtë vrimave sesa jam. Thjesht mbaj, ndërsa unë rregulloj derbitë. ”

“Unë lutem që të mos më prekësh me duart e tua të ndyra,” vërejti yni i burgosur ndërsa prangat i kërcitnin në kyçe. “Ju mund të mos jeni i vetëdijshëm se kam gjak mbretëror në venat e mia. Kini mirësinë, gjithashtu, kur të më drejtohesh gjithmonë për të thënë ‘zotëri’ dhe ‘të lutem’. ”

“Në rregull”, tha Jones me një vështrim të ngulitur dhe një sharje. “Epo, a do ju lutem, zotëri, marshoni lart, ku mund të marrim një taksi për të transportuar tuajin Lartësia në stacionin e policisë? ”

“Kjo është më mirë”, tha John Clay me qetësi. Ai bëri një hark gjithëpërfshirës për të ne të tre dhe ecëm në heshtje nën kujdestarinë e detektivit.

“Me të vërtetë, Z. Holmes”, tha Z. Merryweather ndërsa i ndoqëm bodrum, “Unë nuk e di se si banka mund t’ju falenderoj ose t’ju paguaj. Nuk ka dyshim që ju keni zbuluar dhe mundur më së shumti mënyrë e plotë një nga përpjekjet më të vendosura për grabitje banke që kanë ardhur ndonjëherë në përvojën time. ”

“Unë kam pasur një ose dy rezultate të vogla për të zgjidhur z. John Balta, ”tha Holmes. “Unë kam qenë me disa shpenzime të vogla për këtë çështje, të cilën unë do të pres që banka të kthejë, por përtej

kësaj unë jam paguhet shumë duke pasur një përvojë e cila në shumë mënyra është unike, dhe duke dëgjuar rrëfimin shumë të mrekullueshëm të Lidhjes me Koka të Kuqe. ”

“E shihni, Watson”, shpjegoi ai në orët e para të mëngjesit ndërsa ne u ul mbi një gotë uiski dhe sode në Baker Street, “ishte në mënyrë perfekte e qartë nga e para që i vetmi objekt i mundshëm i kësaj më tepër biznes fantastik i reklamës së Lidhjes dhe kopjimit e *Enciklopedisë*, duhet të jetë për të marrë këtë agjent tregtar pa shuarje larg nga rruga për një numër orësh çdo ditë. Ishte një mënyrë kurioze e menaxhimi i tij, por, me të vërtetë, do të ishte e vështirë të sugjeroja një më të mirë. Metoda pa dyshim që iu sugjerua mendjes zgjuar të Clay nga ngjyra e flokëve të bashkëpunëtorit të tij. 4 paund në javë ishte një joshje e cila duhet tërhiqeni atë, dhe çfarë ishte për ata, të cilët po luanin për mijëra? Ata vihet në reklamë, një mashtrues ka zyrën e përkohshme, tjetri mashtruesi e nxit burrin të aplikojë për të, dhe së bashku arrijnë që siguron mungesën e tij çdo mëngjes të javës. Nga koha që unë dëgjova për asistentin që kishte ardhur për gjysmën e pagave, ishte e qartë për mua se ai kishte një motiv të fortë për të siguruar situatën. ”

“Por si mund ta merrni me mend se cili ishte motivi?”

“Sikur të kishte pasur gra në shtëpi, unë do të kisha dyshuar thjesht intriga vulgare. Sidoqoftë, kjo përjashtohej. E burrit biznesi ishte i vogël, dhe në shtëpinë e tij nuk kishte asgjë mund të llogariten për përgatitje të tilla të hollësishme, dhe një shpenzim të tillë siç ishin në. Duhet, pra, të jetë diçka jashtë shtëpisë. Çfarë mund të jete? Mendova për dashurinë e asistentit për fotografinë, dhe hileja e tij e zhdukjes në bodrum. Bodrum! Ishte fundi të kësaj të dhëne të ngatërruar. Pastaj bëra pyetje për këtë misterioze ndihmës dhe zbulova se unë kisha për t’u marrë me një nga më të ftohtit dhe më të kriminelë të guximshëm në Londër. Ai po bënte diçka në bodrum - diçka që zgjati shumë orë në ditë për muaj me radhë. Çfarë mund të jetë, edhe një herë? Nuk mund të mendoja asgjë përveçse ai ishte drejtimin e një tuneli në ndonjë ndërtesë tjetër.

“Deri më tani kisha arritur kur shkua për të vizituar skenën e veprimit. Une të befasova duke rrahur në trotuar me shkopin tim. Isha duke konstatuar nëse bodrumi shtrihej përpara ose prapa. Ajo nuk ishte përpara. Pastaj i rashë ziles, dhe, siç shpresoja, ndihmësja iu përgjigj ajo. Ne kemi pasur disa përleshje, por kurrë nuk i kishim vendosur sytë mbi njëri-tjetrin më parë. Unë mezi shikoja fytyrën e tij. Gjunjët e tij ishin atë që dëshiroja të shihja. Ju vetë duhet të keni vërejtur se sa i veshur, rrudhur, dhe njollësuar ata ishin. Ata folën për

ato orë të duke rrënuar. E vetmja pikë e mbetur ishte ajo për të cilën ata po gërmonin. Une eci rreth qoshes, pashë Qytetin dhe Bankën Suburbane të tërhequr nga ana jonë ambientet e shokut dhe ndjeva se e kisha zgjidhur problemin tim. Kur ti u largova nga shtëpia pas koncertit që i thirra Scotland Yard dhe kryetari i drejtorëve të bankave, me rezultatin që keni parë. ”

“Dhe si mund të thuash që ata do të bënin përpjekjen e tyre natën?” Une pyeti.

“Epo, kur ata mbyllën zyrat e tyre të Lidhjes, kjo ishte një shenjë se ata nuk u interesua më për praninë e Z. Jabez Wilson - me fjalë të tjera, kjo ata kishin përfunduar tunelin e tyre. Por ishte thelbësore që ata duhet përdoren atë së shpejti, siç mund të zbulohet, ose mund të jetë shufra ari ose argjendi hiqen E shtuna do t’u shkonte për shtat më mirë se çdo ditë tjetër do tu jepte atyre dy ditë për arratisjen e tyre. Për të gjitha këto arsye unë prisja që ata të vinin natën. ”

“Ju e arsyetuat atë bukur”, - thirra unë me admirim të padrejtë. “Isshtë një zinxhir kaq i gjatë, dhe megjithatë çdo hallkë tingëllon e vërtetë”.

“Ai më shpëtoi nga ennui,” u përgjigj ai duke gërryer. “Mjerisht! Unë tashmë ndjehem më mbyllet. Jeta ime është kaluar në një përpjekje të gjatë për të shpëtuar nga vendet e zakonshme të ekzistencës. Këto probleme të vogla më ndihmojnë të bëj kështu që.”

“Dhe ju jeni një dashamirës i racës,” tha unë.

Ai ngriti supet. “Epo, mbase, në fund të fundit, është e disave pak përdorim, ”vërejti ai. “*L’homme c’est rien - l’œuvre c’est tout,*’ siç i shkruajti Gustave Flaubert George Sand ”.

III RASTI I IDENTITETIT

“Shoku im i dashur”, tha Sherlock Holmes ndërsa ishim ulur në të dy anët e zjarri në banesat e tij në Baker Street, “jeta është pafundësisht e çuditshme sesa çdo gjë që mendja e njeriut mund të shpikë. Nuk do të guxonim konceptoj gjërat që janë vërtet të përbashkëta të ekzistencës. Nëse ne mund të fluturonim nga ajo dritare dorë për dore, duke qëndruar mbi këtë të mrekullueshme qyteti, hiqni butësisht çatitë dhe shikoni në gjërat e çuditshme të cilat po ndodhin, rastësitë e çuditshme, planifikimet, ndër-qëllimet, zinxhirët e mrekullueshëm të ngjarjeve, duke punuar përmes gjenerata, dhe duke çuar në rezultatet më të mira, do t’i bënte të gjitha trillimi me konvencionalitetet e tij dhe konkluzionet e parashikuara më bajate dhe i padobishëm ”.

“E megjithatë nuk jam i bindur për këtë,” u përgjigja. “Rastet që vijnë të ndriçosh në gazeta, si rregull, është mjaft tullac dhe mjaft vulgar. Ne kemi në raportet tona të policisë realizmi i shtyrë në kufijtë

e tij ekstremë, dhe megjithatë rezultati është, duhet të rrëfëhet, as magjepsës dhe as artistike ”.

“Një zgjedhje dhe diskrecion i caktuar duhet të përdoret në prodhimin e a efekt realist, ”vërejtí Holmes. “Kjo është skamje në polici raport, ku vendoset më shumë stres, mbase, mbi lakmitë e magjistrat se sa mbi detajet, të cilat përmbajnë një vëzhgues thelbi jetësor i gjithë çështjes. Varet nga ajo, nuk ka asgjë kaq e panatyrshme si e zakonshme ”.

Unë buzëqesha dhe tunda kokën. “Unë mund ta kuptoj mjaft mirë mendimin tuaj,” Thashe. “Sigurisht, në pozicionin tuaj të këshilltarit dhe ndihmësit jozyrtar për të gjithë që janë në mëdyshje absolutisht, në të tre kontinentet, ju jeni sjellë në kontakt me gjithçka që është e çuditshme dhe e çuditshme. Por këtu “- Mora letrën e mëngjesit nga toka -” le ta vëmë në një provë praktike. Këtu është titulli i parë mbi të cilin vij. ‘Një mizoria e burrit ndaj gruas së tij. ‘ Ekziston gjysma e kolonës së shtypur, por unë e di pa e lexuar që gjithçka është krejtësisht e njohur për mua. Atje është, sigurisht, gruaja tjetër, pija, shtytja, goditja, mavijosje, motra simpatike ose pronarja e shtëpisë. Shkrimtarët më të vrazhdë nuk mund të shpikte asgjë më të papërpunuar. ”

“Në të vërtetë, shembulli juaj është për të ardhur keq për argumentin tuaj”, tha Holmes, duke marrë letrën dhe duke hedhur një vështrim syri poshtë tij. “Kjo është Rasti i ndarjes së Dundas, dhe, siç ndodh, unë isha i angazhuar në pastrim lart disa pika të vogla në lidhje me të. Burri ishte një teetotaler, nuk kishte asnjë grua tjetër, dhe sjellja për të cilën u ankua ishte se ai ishte zhvendosur në zakonin e mbylljes së çdo vakti duke marrë nxirrni dhëmbët e tij të rremë dhe ia hidhni gruas së tij, gjë që ju do ta bëni lejojnë, nuk është një veprim që ka të ngjarë të ndodhë në imagjinatën e tregimtar mesatar. Merrni një majë të nuhatjes, Doktor, dhe pranojeni që unë kam shënuar mbi ty në shembullin tënd “.

Ai zgjati këllëfin e tij prej ari të vjetër, me një ametist të madh në qendra e kapakut. Shkëlqimi i saj ishte në kontrast të tillë me shtëpinë e tij mënyra dhe jetë e thjeshtë që nuk mund të mos e komentoja.

“Ah,” tha ai, “Kam harruar që nuk të kisha parë për disa javë. Eshte pak suvenir nga Mbreti i Bohemisë në këmbim të ndihmës sime në rastin e letrave të Irene Adler. ”

“Dhe unaza?” Pyeta, duke hedhur një vështrim në një shkëlqim të jashtëzakonshëm i cili shkëlqen në gishtin e tij.

“Ishte nga familja mbretërore e Hollandës, megjithëse çështja në të cilën Unë u shërbeva atyre ishte me aq delikatesë saqë nuk mund t’ia besoj madje ju, që keni qenë mjaft të mirë për të kronikuar një ose dy

nga të vegjlit e mi problemet ”.

“Dhe keni ndonjë në krah vetëm tani?” Pyeta me interes.

“Rreth dhjetë ose dymbëdhjetë, por asnjë që paraqet ndonjë tipar me interes. Ato janë të rëndësishme, ju e kuptoni, pa qenë interesante. Me të vërtetë, Kam zbuluar se zakonisht në çështje të parëndësishme ekziston një fushë për vëzhgimin, dhe për analizën e shpejtë të shkakut dhe efekt i cili i jep hijeshi një hetimi. Krimet më të mëdha janë prirur të jetë më e thjeshtë, për sa më i madh krimi aq më i dukshëm, si a rregulli, është motivi. Në këto raste, kurseni për një mjaft të ndërlikuar çështje që më është referuar nga Marseja, nuk ka asgjë e cila paraqet ndonjë tipar me interes. Megjithatë është e mundur që Mund të kem diçka më të mirë para se të mbarojnë shumë minuta, për këtë është një nga klientët e mi, ose gaboja shumë ”.

Ai ishte ngritur nga karrigia e tij dhe po qëndronte midis blindëve të ndarë duke vështruar poshtë në rrugën e shurdhër të Londrës me lyerje neutrale. Duke parë nga lart shpatulla e tij, pashë që në trotuarin përballë qëndronte një pjesë e madhe grua me një boa të rëndë lesh rreth qafës së saj, dhe një të kuqe të madhe kaçurrela pendë me një kapelë me cepa të gjerë e cila ishte anuar në një dukeshë koketë e modës Devonshire mbi veshin e saj. Nga nën këtë panopli të madhe ajo u përgjigj në një mënyrë nervoze, hezituese në dritaret tona, ndërsa ajo trupi u lëkund prapa dhe përpara, dhe gishtat e saj u tundën me të butonat e dorezave. Papritmas, me një zhytje, si të notarit që largohet banka, ajo nxitoi përtej rrugës dhe ne dëgjua zhurmën e mprehtë të zile

“Unë i kam parë ato simptoma më parë,” tha Holmes, duke hedhur të tijat cigare në zjarr. “Lëkundja mbi trotuar gjithmonë do të thotë një *afira de cœur*. Ajo do të donte këshillë, por nuk është e sigurt se materia nuk është shumë delikate për komunikim. E megjithatë edhe këtu mundemi diskriminoj Kur një grua është padrejtuar seriozisht nga një burrë, ajo jo lëkundet më gjatë, dhe simptoma e zakonshme është një tel zile i thyer. Këtu ne mund ta konsiderojë që ka një çështje dashurie, por që vajza nuk është kështu shumë i zemëruar si i hutuar, ose i pikëlluar. Por këtu ajo vjen personalisht zgjidh dyshimet tona. ”

Ndërsa ai fliste, ishte një çezmë në derë dhe djali me butona hyri brenda për të njoftuar Miss Mary Sutherland, ndërsa vetë zonja u duk mbrapa figura e tij e vogël e zezë si një tregtar me vela të plota prapa një të vogli anije pilot. Sherlock Holmes e mirëpriti atë me mirësjelljen e lehtë për të të cilën ai ishte i shquar, dhe, pasi mbylli derën dhe u përkul një kolltuk, ai e shikoi atë në minutë dhe megjithatë abstrakt modë e cila ishte e veçantë për të.

“A nuk e gjen,” tha ai, “që me shikimin tënd të shkurtër është pak duke u përpjekur të bëj kaq shumë shkronja shkrimi?”

“Unë në fillim,” u përgjigj ajo, “por tani e di se ku janë letrat pa shikuar.” Pastaj, papritmas duke kuptuar qëllimin e plotë të tij fjalët, ajo dha një fillim të dhunshëm dhe ngriti sytë lart, me frikë dhe habia mbi fytyrën e saj të gjerë dhe me humor të mirë. “Ju keni dëgjuar për të mua, Z. Holmes, “thirri ajo,” përndryshe si mund t’i dinit të gjitha ato?”

“Mos u shqetëso”, tha Holmes, duke qeshur; “Është puna ime të njoh gjëra. Mbase e kam stërvitur veten për të parë atë që të tjerët e lënë pas dore. Nëse jo, pse duhet të vish të këshillohesh me mua?”

“Kam ardhur tek ju, zotëri, sepse kam dëgjuar për ju nga zonja Etherage, e së cilës burrin e ke parë kaq të lehtë kur policia dhe të gjithë e kishin hequr dorë për të vdekurit. Oh, Z. Holmes, uroj të bësh sa më shumë për mua. une nuk jam i pasur, por përsëri kam njëqind në vit në të drejtën time, përveç pak që bëj nga makineria dhe do t’i jepja të gjitha për të ditur se çfarë është bërë e Z. Hosmer Angel.”

“Pse erdhët të më këshillonit me kaq nxitim?” - pyeti Sherlock Holmes, me majat e gishtave së bashku dhe sytë drejt tavanit.

Përsëri një vështirësi befasues erdhi mbi fytyrën disi të zbrazët të zonjës Mary Sutherland. “Po, unë përplasa shtëpinë,” tha ajo, “sepse u bë më zemëroi kur pashë mënyrën e lehtë në të cilën z. Windibank - domethënë imja babai - i mori të gjitha. Ai nuk do të shkonte në polici dhe nuk do të shkonte për ju, dhe kështu më në fund, pasi ai nuk do të bënte asgjë dhe vazhdonte ta thoshte atë nuk u bë asnjë dëm, kjo më bëri të çmendem, dhe unë vazhdoj me gjërat e mia dhe erdha menjëherë tek ti “.

“Babai juaj,” tha Holmes, “njerku juaj, me siguri, pasi emri është ndryshe”.

“Po, njerku im. Unë e quaj atë baba, edhe pse tingëllon edhe qesharake, sepse ai është vetëm pesë vjet e dy muaj më i vjetër se unë”.

“Dhe nëna juaj është gjallë?”

“Oh, po, nëna është gjallë dhe mirë. Unë nuk isha më i kënaqur, Z. Holmes, kur ajo u martua përsëri kaq shpejt pas vdekjes së babait, dhe një burrë që ishte gati pesëmbëdhjetë vjet më e re se ajo. Babai ishte një hidraulik në Tottenham Court Road, dhe ai la pas një biznes të rregullt, i cili nëna vazhdoi me Z. Hardy, përgjegjës; por kur Z. Windibank erdhi ai e bëri atë të shesë biznesin, sepse ai ishte shumë superior, duke qenë një udhëtar në verëra. Ata morën 4700 £ për vullnetin e mirë dhe interesin, e cila nuk ishte afër aq sa babai mund

të kishte nëse do të kishte qenë gjallë ”.

Unë kisha pritur të shihja Sherlock Holmes të paduruar nën këtë gjënim dhe narrativë pa pasoja, por, përkundrazi, ai kishte dëgjuar me të përqendrimi më i madh i vëmendjes.

“Të ardhurat tuaja të vogla,” pyeti ai, “a vijnë nga biznesi?”

“Oh, jo, zotëri. Shtë mjaft e veçantë dhe më ka lënë xhaxhai im Ned Auckland. Shtë në aksione të Zelandës së Re, duke paguar 4½ për qind. Dy mije pesëqind paund ishte shuma, por unë mund të prek vetëm interesin. ”

“Ju më interesoni jashtëzakonisht”, tha Holmes. “Dhe meqenëse ju tërheq kaq shumë një shumë si njëqind në vit, me atë që fitoni në pazar, ju jo dyshoni të udhëtoni pak dhe kënaqeni me veten në çdo mënyrë. Unë besoj se një zonjë beqare mund të sigurojë shumë bukur me të ardhura prej rreth 60. ”

“Unë mund të bëja me shumë më pak se kaq, Z. Holmes, por ju e kuptoni që për sa kohë që jetoj në shtëpi nuk dëshiroj të jem barrë për ta, dhe kështu që ata kanë përdorimin e parave ndërsa unë jam duke qëndruar me ta. E natyrisht, kjo është vetëm për kohën. Z. Windibank tërheq interesimin tim çdo tremujor dhe ia pagan nënës dhe unë kuptoj se mund ta bëj mjaft mirë me atë që fitoj në shkrimin e makinës. Me sjell twopence a fletë, dhe unë shpesh mund të bëj nga pesëmbëdhjetë deri në njëzet fletë në ditë. ”

“Ju e keni bërë qëndrimin tuaj shumë të qartë për mua”, tha Holmes. “Kjo është shoku im, Dr. Watson, para të cilit mund të flisni po aq lirshëm sa më parë veten time Me mirësi na tregoni tani gjithçka në lidhje me lidhjen tuaj me z. Hosmer Engjëll ”.

Një vjedhje vodhi mbi fytyrën e zonjës Sutherland dhe ajo zgjodhi me nervozizëm skajin e xhaketës së saj. “E takova së pari në topin e gazit”, ajo tha. “Ata i dërgonin bileta babait kur ai ishte gjallë, dhe më pas më pas ata u kujtuan për ne dhe i dërguan tek nëna. Z. Windibank nuk na uroi të shkonim. Ai kurrë nuk na dëshironte të shkonim askund. Ai do të bëhem shumë i çmendur nëse do të doja aq shumë sa të hyja në një darkë të shkollës së Dielës. Por kësaj here unë isha i vendosur për të shkuar, dhe unë do të shkoj; për çfarë të drejte kishte parandaluar? Ai tha që njerëzit nuk ishin të aftë ta dimë, kur të gjithë miqtë e babait do të ishin atje. Dhe ai tha se nuk kisha asgjë të përshtatshme për të veshur, kur kisha pellushin tim vjollcë që kurrë nuk e kisha marrë aq shumë sa të merrja jashtë sirtarit. Më në fund, kur asgjë tjetër nuk do të bënte, ai shkoi Franca mbi biznesin e firmës, por ne shkuam, nëna dhe unë, me të Z. Hardy, i cili dikur ishte përgjegjësi ynë, dhe aty isha takuar z. Engjëlli Hosmer ”.

“Unë mendoj,” tha Holmes, “se kur z. Windibank u kthye nga Francë ai ishte shumë i bezdisur ngaqë keni shkuar në top ”.

“Oh, mirë, ai ishte shumë i mirë për këtë. Ai qeshi, më kujtohet, dhe ngriti supet dhe tha se nuk kishte dobi t’i mohonte asgjë a grua, sepse ajo do të kishte rrugën e saj “.

“I shoh. Pastaj në topin e gazfitërve u takove, siç e kuptoj, a zotëri e quajti z. Hosmer Engjëll “.

“Po zotëri. Unë e takova atë natë, dhe ai thirri ditën tjetër për të pyetur nëse ne ishte kthyer në shtëpi i sigurt dhe pas kësaj e takuam atë - domethënë z. Holmes, e takova dy herë shëtitje, por pas kësaj babai u kthye përsëri, dhe z. Hosmer Angel nuk mund të vinte më në shtëpi ”.

“Jo?”

“Epo, ju e dini që babait nuk i pëlqente asgjë. Ai nuk do ta bënte keni ndonjë vizitor nëse ai mund ta ndihmonte, dhe ai thoshte se një grua duhet të jetë e lumtur në rrethin e saj familjar. Por pastaj, siç i thosha dikur nënë, një grua dëshiron që rrethi i saj të fillojë me të, dhe unë nuk e kisha arritur imja akoma. ”

“Por si thoni për zotin Hosmer Angel? A nuk bëri asnjë përpjekje për të parë ty? ”

«Epo, babai do të shkonte përsëri në Francë brenda një jave dhe Hosmer shkroi dhe tha se do të ishte më e sigurt dhe më mirë të mos shiheshim deri në ai kishte shkuar. Ne mund të shkruanim ndërkohë, dhe ai shkruante çdo ditë Letrat i mora në mëngjes, prandaj nuk kishte nevojë babai ta dijë. ”

“A keni qenë i fejuar me zotërinë në këtë kohë?”

“Oh, po, zoti Holmes. Ne ishim të fejuar pas shëtitjes së parë që ishim mori Hosmer - z. Angel - ishte një arkëtar në një zyrë në Leadenhall Rruga — dhe — ”

“Çfarë zyre?”

“Kjo është më e keqja, zoti Holmes, nuk e di.”

“Atëherë ku jetoi?”

“Ai flinte në ambiente.”

“Dhe nuk e dini adresën e tij?”

“Jo - përveç se ishte Rruga Leadenhall.”

“Atëherë, ku i adresonit letrat tuaja?”

“Tek Zyra Postare e Rugës Leadenhall, për t’u lënë derisa të thirret. Ai tha se nëse do të dërgoheshin në zyrë ai do të skandalizohej nga të gjithë nëpunësit e tjerë për të pasur letra nga një zonjë, kështu që unë iu ofrova shkruajti ato, ashtu si bëri të tijën, por nuk do ta kishte këtë, sepse tha ai se kur i shkrova ato sikur u dukën nga unë, por kur ishin i

shkruar në makinë ai gjithmonë mendonte se makineria kishte ardhur midis nesh. Kjo thjesht do t'ju tregoj se sa i dashur ishte me mua, z. Holmes, dhe i vogli gjëra që ai do të mendonte. ”

“Ishte më sugjestionuese”, tha Holmes. “Ajo ka qenë prej kohësh një aksiomë e e imja që gjërat e vogla janë pafundësisht më të rëndësishmet. Mundeni ju mbani mend ndonjë gjë tjetër të vogël për z. Hosmer Angel?”

“Ai ishte një njeri shumë i ndrojtur, Z. Holmes. Ai preferon të ecë me mua në mbrëmje sesa në dritën e ditës, sepse ai tha se e urrente të ishte bie në sy Shumë në pension dhe zotëri ishte. Edhe zëri i tij ishte i butë Ai do të kishte gjëndra çmendur dhe të fryrë kur ishte i ri, ai më tha, dhe kjo e kishte lënë atë me një fyt të dobët, dhe një hezitim, pëshpëritje modës së fjalës. Ai ishte gjithmonë i veshur mirë, shumë i zoti dhe i thjeshtë, por sytë e tij ishin të dobët, ashtu si imët, dhe ai veshi me lyer gota kundër shkëlqimit të ndritshëm. ”

“Epo, dhe çfarë ndodhi kur z. Windibank, njerku juaj, u kthye në Francë? ”

“Zoti. Hosmer Angel erdhi përsëri në shtëpi dhe na propozoi që ta bënim martohu para se babai të kthehej. Ai ishte me seriozitet të tmerrshëm dhe më bëri betohem, me duart e mia në Dhjatën, se çfarëdo që të ndodhte unë do të jini gjithmonë besnikë ndaj tij. Nëna tha se kishte shumë të drejtë që më bëri të betohem, dhe se kjo ishte një shenjë e pasionit të tij. Nëna ishte e gjitha në favor të tij nga i pari dhe madje ishte më i dashur për të se unë. Pastaj, kur ata bisedova për martesë brenda javës, fillova të pyes për babanë; por ata të dy thanë që të mos kishin kurrë mendje për babanë, por vetëm për t'i thënë më pas, dhe nëna tha se do t'i bënte të gjitha me të. Une nuk e pëlqeu shumë atë, Z. Holmes. Më dukej qesharake që duhet të pyesja leja e tij, pasi ai ishte vetëm disa vjet më i madh se unë; por nuk doja për të bërë ndonjë gjë në dinakëri, kështu që i shkrova babait në Bordeaux, ku Kompania ka zyrat e saj Franceze, por letra m'u kthye në shumë mëngjesin e dasmës. ”

“Më ka marrë malli për të, atëherë?”

“Po zoteri; sepse ai kishte filluar në Angli pak para se të mbërrinte.”

“Ha! kjo ishte për të ardhur keq. Dasma juaj u organizua, atëherë, për E premtë A do të isha në kishë? ”

“Po, zotëri, por shumë në heshtje. Do të ishte në Shën Shpëtimtar, afër Kingut Kryq, dhe më vonë do të hamë mëngjes në Shën Pancras Hotel Hosmer erdhi për ne në një urrejtje, por pasi ishim dy vetë ai na futi të dy në të dhe u fut në një karrocë me katër rrota, e cila ndodhi

që të ishte e vetmja taksi tjetër në rrugë. Arritëm në kishë së pari, dhe kur makina me katër rrota ngriti lart ne pritëm që ai të shkelte jashtë, por ai kurrë nuk e bëri, dhe kur taksisti zbriti nga kutia dhe dukej se nuk kishte njeri atje! Karroci tha që nuk mundej imagjinoni se çfarë ishte bërë me të, sepse ai e kishte parë atë të hynte me të tijat sytë. Kjo ishte e Premtja e kaluar, Z. Holmes, dhe unë kurrë nuk kam parë ose dëgjuar çdo gjë që nga ajo kohë për të hedhur dritë mbi atë që i ndodhi “.

“Më duket se ju jeni trajtuar me shumë turp,” tha Holmes

“Oh, jo, zotëri! Ai ishte shumë i mirë dhe i mirë për të më lënë kështu. Pse, të gjitha në mëngjes ai po më thoshte se, çfarëdo që të ndodhte, unë do të isha i vërtetë; dhe se edhe nëse do të ndodhte diçka mjaft e paparashikuar për të na ndarë, unë ishte gjithmonë për të kujtuar se unë isha zotuar për të, dhe se ai do ta bënte kërkoni pengun e tij herët a vonë. Dukej bisedë e çuditshme për një martesë-mëngjes, por ajo që ka ndodhur që atëherë i jep një kuptim asaj. ”

“Sigurisht që po. Mendimi juaj është, pra, se disa i ka ndodhur katastrofë e paparashikuar? ”

“Po zotëri. Besoj se ai parashikoi ndonjë rrezik, ose përndryshe nuk do ta bënte kanë folur kështu. Dhe pastaj mendoj se ndodhi ajo që ai parashikoi. ”

“Por ju nuk keni asnjë nocion se çfarë mund të ketë qenë?”

“Asnje.”

“Edhe një pyetje. Si e mori nëna juaj çështjen? ”

“Ajo ishte e zemëruar dhe tha që unë nuk do të flisja kurrë për këtë çështje përsëri ”.

“Dhe babai juaj? A i ke thënë? ”

“Po; dhe ai sikur mendoj, me mua, se diçka kishte ndodhur, dhe që unë të dëgjoj përsëri për Hosmerin. Siç tha ai, çfarë interesi mund të dikush duhet të më sjellë në dyert e kishës dhe pastaj të largohet une Tani, nëse ai kishte marrë hua paratë e mia, ose nëse ai ishte martuar me mua dhe ishte marrë paratë e mia u vendosën mbi të, mund të ketë ndonjë arsye, por Hosmer ishte shumë i pavarur në lidhje me paratë dhe kurrë nuk do të shikoja një monedhë prej timen E megjithatë, çfarë mund të kishte ndodhur? Dhe pse nuk mund të shkruante? Oh, më çmend gjysmë e çmendur ta mendoj, dhe nuk mund të flejë asnjë sy natën. ” Ajo nxori nga shamia një shami të vogël dhe filloi qaj rëndë në të.

“Unë do të shikoj çështjen për ju,” tha Holmes, duke u ngritur, “dhe unë mos dyshoni se do të arrijmë një rezultat të caktuar. Lëreni peshën për çështjen më pushoni tani dhe mos e lini mendjen të ndalet

tek ajo me tutje. Mbi të gjitha, përpikuni të lejoni që Z. Hosmer Angel të zhduket nga i juaji kujtesë, siç ka bërë ai nga jeta juaj. ”

“Atëherë nuk mendon se do ta shoh përsëri?”

“Nuk kam frikë”.

“Atëherë çfarë ka ndodhur me të?”

“Ju do ta lini atë pyetje në duart e mia. Unë do të doja një të saktë përshkrimin e tij dhe çdo letër të tij që mund të kurseni. ”

“Unë reklamova për të në të Shtunën e kaluar __ Kronikë”, tha ajo. “Këtu është fletë dhe ja katër letra nga ai. ”

“Faleminderit. Dhe adresa juaj? ”

“Jo 31 Lyon Place, Camberwell. ”

“Zoti. Adresën e Engjëllit nuk e keni pasur kurrë, e kuptoj. Ku është e juaja vendi i biznesit të babait? ”

“Ai udhëton për Westhouse & Marbank, importuesit e shkëlqyeshëm të klareve të Rruga Fenchurch ”.

“Faleminderit. Ju e keni bërë deklaratën tuaj shumë qartë. Ju do të largoheni letrat këtu dhe mbani mend këshillat që ju kam dhënë. Le të i gjithë incidenti të jetë një libër i mbyllur dhe mos e lejoni të ndikojë në tuajin jetën ”.

“Ju jeni shumë i mirë, Z. Holmes, por unë nuk mund ta bëj atë. Unë do të jem i vërtetë të Hosmerit. Ai do të më gjejë gati kur të kthehet “.

Për të gjithë kapelën plaçkitëse dhe fytyrën e zbrazët, kishte diçka fisnik në besimin e thjeshtë të vizitorit tonë i cili na detyronte respektin. Ajo vuri pakon e saj të vogël të letrave mbi tryezë dhe shkoi, me një premtim për të ardhur përsëri sa herë që ajo mund të thirret.

Sherlock Holmes u ul i heshtur për disa minuta me majat e gishtave akoma shtypur së bashku, këmbët e tij ishin shtrirë para tij dhe vështrimi i tij drejtuar lart në tavan. Pastaj ai zbriti nga rafti të vjetrën dhe tub prej balte me vaj, i cili ishte për të si këshilltar dhe, pasi kishte ndezur ajo, ai u përkul përsëri në karrigen e tij, me kurora me lule të trasha blu duke u rrotulluar prej tij, dhe një vështrim i lëngimit të pafund në fytyrën e tij.

“Një studim mjaft interesant, ajo vajzë”, vuri re ai. “Unë e gjeta atë më interesante se problemi i saj i vogël, i cili, nga rruga, është më tepër një i zakonshëm. Ju do të gjeni raste paralele, nëse konsultoheni me indeksin tim, në Për më tepër në ’77, dhe kishte diçka të tillë në Hagë të fundit viti E vjetër sa është ideja, megjithatë, kishte një ose dy detaje të cilat ishin të reja për mua. Por vetë vajza ishte më udhëzuese.”

“Duket se keni lexuar një marrëveshje të mirë për të, e cila ishte mjaft e padukshme mua, ”vërejtja unë.

“Jo i padukshëm, por pa u vërejtur, Watson. Ju nuk dini se ku të shikoni, dhe kështu ju humbi gjithçka që ishte e rëndësishme. Unë kurrë nuk mund t’ju sjell të kuptojë rëndësinë e mëngëve, sugjestivitetin e thonjve të gishtërinjve, ose çështjet e mëdha që mund të varen nga një dantella. Tani, çfarë bërë mbledhjen nga pamja e asaj gruaje? Përshkruaje.”

“Epo, ajo kishte një kapelë kashte me pllaka, me majë të gjerë, me një pendë e një të kuqe me tulla. Xhaketa e saj ishte e zezë, me rruaza të zeza të qepura mbi të, dhe një thekë me zbukurime të vogla të avionëve të zinj. Veshja e saj ishte kafe, më tepër e errët se ngjyra e kafesë, me pak prej pelushi të purpurt qafën dhe mëngët. Dorezat e saj ishin gri dhe ishin konsumuar gishti tregues i djathtë. Çizmet e saj nuk i vëzhgova. Ajo kishte një raund të vogël, vathë prej ari të varur dhe një ajër i përgjithshëm për të qenë mjaft i mirë për tu bërë një mënyrë vulgare, komode, e lehtë ”.

Sherlock Holmes përplasi duart e tij së bashku dhe qeshi.

“Pranoni fjalën time, Watson, ju do të vini së bashku mrekullisht. Ju keni me të vërtetë bërë shumë mirë vërtet. Shtë e vërtetë që ju keni humbur gjithçka me rëndësi, por ju e keni goditur metodën, dhe ju keni një sy të shpejtë për ngjyrën. Kurrë mos u beso përshtypjeve të përgjithshme, moj djalë, por përqendrohu në detaje. Shikimi im i parë është gjithmonë në mëngë të një gruaje. Tek një burrë është ndoshta më mirë së pari të marrësh gjuri i pantallonës. Siç e vini re, kjo grua kishte pellush mbi të mëngët, i cili është një material më i dobishëm për të treguar gjurmët. Dyfishi vija pak mbi kyçin, ku shtypet makina shkrimi tryeza, ishte e përcaktuar bukur. Makina qepëse, e dorës lloji, lë një shenjë të ngjashme, por vetëm në krahun e majtë, dhe në anën e tij më larg nga gishti i madh, në vend që të jetë e drejtë përtej pjesa më e gjerë, siç ishte kjo. Pastaj i hodha një vështrim fytyrës së saj dhe, duke vëzhguar njolla e një pincë-nez në të dy anët e hundës së saj, nxora një vërejtje me shikim të shkurtër dhe makinë shkrimi, gjë që dukej se e befasoj atë. ”

“Kjo më befasoj.”

“Por, me siguri, ishte e qartë. Unë atëherë isha shumë i befasuor dhe i interesuar duke hedhur një vështrim poshtë për të vëzhguar atë, megjithëse çizmet që ajo ishte veshja nuk ishte ndryshe nga njëra-tjetra, ato ishin vërtet të çuditshme; i duhuri që ka një kapak gishti pak të zbukuruar, dhe tjetri një të thjeshtë. Njëra ishte butonuar vetëm në dy butonat e poshtëm nga pesë, dhe tjetri në e para, e treta dhe e pesta.

Tani, kur e shihni se një zonjë e re, ndryshe i veshur mjeshtërisht, ka ardhur nga shtëpia me çizme të çuditshme, gjysmë i kopsuar, nuk është zbritje e madhe të thuash që ajo erdhi në një nxitoni. ”

“Dhe çfare tjetër?” Pyeta, shumë i interesuar, siç isha gjithmonë, nga imi arsyetimi inciziv i mikut.

“Kam shënuar, duke kaluar, se ajo kishte shkruar një shënim para se të dilte nga shtëpia por pasi është veshur plotësisht. Ju vërejtët se doreza e saj e djathtë ishte shqyer në gishtin tregues, por me sa duket nuk e keni parë që të dy dorezat dhe gishti u njollosën me bojë vjollce. Ajo kishte shkruar me nxitim dhe zhytur pendën e saj shumë thellë. Duhet të ketë qenë këtë mëngjes, apo shenjë nuk do të qëndronte e qartë në gisht. Gjithë kjo është zbavitëse mjaft elementare, por unë duhet të kthehem në biznes, Watson. Do ju e ke mendjen të më lexosh përshkrimin e reklamuar të z. Hosmer Angel? ”

E mbajta fletën e vogël të shtypur në dritë. “Mungon,” tha ajo, “në në mëngjesin e katërmëdhjetë, një zotëri me emrin Hosmer Angel. Rreth pesë ft. shtatë in. në lartësi; i ndërtuar fort, çehre e lehtë, e zezë flokët, pak tullac në qendër, mustaqe anash dhe të zeza dhe mustaqe; gota të lyer, dobësi e lehtë e të folurit. Ishte veshur, kur u pa për herë të fundit, me petk të zi të veshur me mëndafsh, jelek të zi, zinxhir prej ari Albert, dhe pantallona gri tweed Harris, me gajtane kafe çizme me një anë elastike. Dihet që ka qenë i punësuar në një zyrë në Rruga Leadenhall. Çdokush që sjell, ”etj., Etj.

“Kjo do të bëjë”, tha Holmes. “Sa i përket letrave,” vazhdoi ai, duke hedhur një vështrim mbi ta, “ato janë shumë të zakonshme. Absolutisht asnjë e dhënë në ato zotit Angel, përveç se ai citon Balzakun një herë. Nuk është një një pikë e jashtëzakonshme, megjithatë, e cila pa dyshim do t’ju godasë. ”

“Ata janë të shkruar në makinë shkrimi,” vërejta unë.

“Jo vetëm kaq, por firma është e shkruar me makinë. Shikoni i zoti vogël ‘Hosmer Angel’ në fund. Ka një datë, e shihni, por jo mbishkrim përveç Rrugës Leadenhall, i cili është mjaft i paqartë. pika në lidhje me nënshkrimin është shumë sugjeruese - në fakt, ne mund ta quajmë atë përfundimtare ”.

“Nga çfarë?”

“Shoku im i dashur, a është e mundur që ju nuk e shihni sa fort mban mbi rastin? ”

“Nuk mund të them se e bëj nëse nuk dëshironte që ai të ishte në gjendje mohoni nënshkrimin e tij nëse do të fillohej një veprim për shkelje të premtimit. ”

“Jo, nuk ishte çështja. Sidoqoftë, unë do të shkruaj dy letra, të

cilat duhet të zgjidhë çështjen. Njëra është për një firmë në Qytet, tjetra është për të njerku i zonjës së re, z. Windibank, duke e pyetur nëse mundet na takoni këtu në orën gjashtë të nesërmen në mbrëmje. Justhtë po aq mirë që ne duhet të bëjmë biznes me të afërmit meshkuj. Dhe tani, doktor, ne mundemi mos bëj asgjë derisa të vijnë përgjigjet për ato letra, kështu që ne mund t'i vendosim tonat pak problem në raft për ndërkohë. ”

Kisha kaq shumë arsye për të besuar në fuqitë delikate të mikut tim arsyetim dhe energji të jashtëzakonshme në veprim që ndjeva se ai duhet kanë disa baza solide për sjellje të sigurt dhe të lehtë me të cilën ai trajtoi misterin njëjës për të cilin ishte thirrur kuptim Vetëm një herë kisha njohur që ai të dështonte, në rastin e Mbretit të Bohemia dhe fotografia e Irene Adler; por kur pashë përsëri biznesi i çuditshëm i Shenjës së Katër, dhe i jashtëzakonshmi rrethanat e lidhura me Studimin në Scarlet, ndjeva se do të ndodhte bëhu një ngatërresë e çuditshme të cilën ai nuk mund ta zgjidhte.

Unë e lashë atë, ende duke fryrë tubin e tij të zi prej balte, me bindja se kur të vija përsëri mbrëmjen tjetër do ta zbuloja ai mbante në duar të gjitha të dhënat që do të çonin në identitet të dhëndrit të zhdukur të Miss Mary Sutherland.

Një rast profesional i një graviteti të madh po tërhiqte vëmendjen time kohën, dhe tërë ditën tjetër isha i zënë në shtratin e i sëmurë Vetëm afër orës gjashtë e gjeta veten i lirë dhe ishte në gjendje të dilte në një fjetje dhe të shkante në Baker Street, gjysma e frikës se mos mund të jem shumë vonë për të ndihmuar në *dénouement* të misteri i vogël. Unë e gjeta Sherlock Holmes vetëm, gjysmën në gjumë, me formën e tij të gjatë dhe të hollë të mbështjellë në gropat e tij kolltuk. Një grup i frikshëm shishesh dhe epruvetash, me erë erë e pastër e acidit klorhidrik, më tha se ai kishte shpenzuar ditën e tij në punën kimike e cila ishte aq e dashur për të.

“Epo, a e keni zgjidhur atë?” Pyeta ndërsa hyra.

“Po. Ishte bisulfati i baryta. ”

“Jo, jo, misteri!” Unë qava.

“Oh, kjo! Mendova për kripën që kam punuar. Atje kurrë nuk ishte ndonjë mister në këtë çështje, megjithëse, siç thashë dje, disa nga detajet janë me interes. E vetmja pengesë është se nuk ka ligj, kam frikë se kjo mund ta prekë poshtërin. ”

“Kush ishte ai, atëherë dhe cili ishte objekti i tij në dezertimin e Miss-it Sutherland? ”

Pyetja ishte vështirë se nga goja ime, dhe Holmes nuk ishte hapur ende buzët e tij për t'u përgjigjur, kur dëgjuam një goditje të rëndë në

pasazh dhe a trokit te dera.

“Ky është njerku i vajzës, z. James Windibank”, tha Holmes. “Ai më ka shkruar për të thënë që ai do të ishte këtu në gjashtë. Hyni brenda! ”

Njeriu që hyri ishte një shok i fortë, me madhësi të mesme, rreth tridhjetë vite moshe, i rruar dhe i lehte, me lekure, mënyrë insinuate, dhe një palë mrekullisht dhe mprehtë dhe depërtuese sytë gri. Ai hodhi një vështrim pyetës mbi secilin prej nesh, vendosi shkëlqimin e tij kapelë e sipërme në bufe, dhe me një hark të lehtë zbritur poshtë në karrigia më e afërt.

“Mirëmbërëma, z. James Windibank”, tha Holmes. “Unë mendoj se kjo letra e shkruar është nga ju, në të cilën keni caktuar një takim mua për orën gjashtë? ”

“Po zoteri. Kam frikë se jam pak vonë, por nuk jam aq e imja zoti i vet, ju e dini. Më vjen keq që zonjusha Sutherland ju ka shqetësuar në lidhje me këtë çështje të vogël, sepse unë mendoj se është shumë më mirë të mos lani liri të këtij lloji në publik. Ishte krejt kundër dëshirave të mia që ajo erdhi, por ajo është një vajzë shumë eksituese, impulsive, siç mund të keni vërehet, dhe ajo nuk kontrollohet lehtë kur të ketë vendosur mendjen e saj në një pikë. Sigurisht, nuk ju shqetësua aq shumë, siç nuk jeni ju të lidhur me policinë zyrtare, por nuk është e këndshme të kesh një fatkeqësi familjare si kjo e zhurmshme jashtë vendit. Përveç kësaj, është e padobishme shpenzim, si mund ta gjesht ndoshta këtë Engjëll Hosmer? ”

“Përkundrazi”, tha Holmes në heshtje; “Unë kam të gjitha arsyet për të besuar se do të arrij të zbuloj z. Hosmer Angel. ”

Z. Windibank filloi me dhunë dhe lëshoi dorezat. “Unë jam i kënaqur që e dëgjova ”, tha ai.

“Isshtë një gjë kurioze,” vërejti Holmes, “që një makinë shkrimi ka vërtet po aq individualitet sa shkrimet e njeriut. Nëse nuk janë krejt e re, asnjë prej tyre nuk shkruan saktësisht njësoj. Disa letra marrin më shumë veshur se të tjerët, dhe disa veshin vetëm në njërin anë. Tani, ju vëreni në këtë shënim tuajin, Z. Windibank, se në çdo rast ka disa pak rrënim i ‘e’, dhe një defekt i lehtë në bishtin e ‘r’ Ka katërmëdhjetë karakteristika të tjera, por ato janë më shumë e qartë ”.

“Ne bëjmë të gjithë korrespondencën tonë me këtë makinë në zyrë, dhe nr dyshoni se është pak i veshur ”, u përgjigj vizitori ynë, duke i hedhur një vështrim me vëmendje Holmes me sytë e tij të vegjël të ndritshëm.

“Dhe tani do t’ju tregoj se cili është me të vërtetë një studim shumë interesant, z. Windibank, ” vazhdoi Holmes. “Mendoj të shkruaj edhe

një tjetër monografi disa nga këto ditë mbi makinën e shkrimit dhe lidhjen e saj me krimi. Isshtë një temë të cilës i kam kushtuar pak vëmendje. Une kanë këtu katër letra që pretendojnë të vijnë nga njeriu i zhdukur. Ata janë të shkruara të gjitha. Në secilin rast, jo vetëm që ‘e’ janë të dobët dhe ‘r’ pa bisht, por ju do të vëzhgoni, nëse kujdeseni të përdorni timen lente zmadhuese, se katërmbëdhjetë karakteristikat e tjera për të cilat unë kanë aluduar edhe atje “.

Z. Windibank doli nga karrigia e tij dhe mori kapelën e tij. “Nuk mundem humb kohë për këtë lloj bisede fantastike, Z. Holmes,” tha ai. “Nëse ju mund ta kapni burrin, ta kapni dhe më njoftoni kur ta keni bërë ajo “.

“Sigurisht”, tha Holmes, duke shkelur dhe kthyer çelësin në dera “Atëherë të bëra të di se e kam kapur!”

“Çfarë! ku? ” bërtiti zoti Windibank, duke u bërë i bardhë në buzët e tij dhe duke hedhur një vështrim rreth tij si një mi në një kurth.

“Oh, nuk do të bëjë - me të vërtetë nuk do të bëjë”, tha Holmes me zell. “Nuk ka asnjë dalja e mundshme nga ajo, z. Windibank. Qiteshtë mjaft transparente, dhe ishte një kompliment shumë i keq kur thatë se ishte e pamundur që unë të zgjidh një pyetje kaq të thjeshtë. Po ashtu! Uluni dhe na lini flisni përsëri. ”

Vizitori ynë u rrëzua në një karrige, me një fytyrë të kobshme dhe një vezullim lagështi në vetull. “Ajo — nuk është e veprueshme”, bel-bëzoi ai.

“Kam shumë frikë se nuk është kështu. Por midis nesh, Windibank, ishte një mashtrim aq mizor dhe egoist dhe i pashpirt në një të imët mënyrë si kurrë më doli përpara. Tani, më lejoni të kaloj gjatë ngjarjeve, dhe do të më kundërshtoni nëse gabo. ”

Burri u ul i strukur në karrigen e tij, me kokën e zhytur mbi të gji, si ai që është plotësisht i shtypur. Holmes mbërtheu këmbët lart cepi i mantelit dhe, duke u mbështetur mbrapa me duart në të xhepat, filluan të flasin, më tepër me veten, siç dukej, sesa me ne.

“Burri u martua me një grua shumë më të vjetër se ai për paratë e saj,” tha ai, “dhe ai gëzonte përdorimin e parave të vajzës për sa kohë pasi ajo jetonte me ta. Ishte një shumë e konsiderueshme, për njerëzit e tyre pozicioni, dhe humbja e tij do të kishte bërë një ndryshim serioz. Ajo ia vlente një përpjekje për ta ruajtur atë. Vajza ishte e mirë, e dashur prirje, por e dashur dhe me zemër të ngrohtë në mënyrat e saj, në mënyrë që ajo ishte e qartë se me përparësitë e saj të drejta personale, dhe pak të ardhurat, ajo nuk do të lejohet të mbetet beqare gjatë. Tani ajo martesë do të nënkuptojë, sigurisht, humbjen e njëqind në vit, kështu që çfarë bën njerku i saj për ta parandaluar atë? Ai merr

rrjedhën e qartë të mbajtjen e saj në shtëpi dhe ndalimin e saj për të kërkuar shoqërinë e njerëzve të mosha e vet. Por shpejt ai zbuloi se kjo nuk do të përgjigjej përgjithmonë. Ajo u bë zemëruese, këmbënguli në të drejtat e saj dhe më në fund e shpalli atë qëllimi pozitiv për të shkuar në një top të caktuar. Çfarë bën ajo zgjuar njerku bej atehere? Ai krijon një ide më të besueshme për kokën e tij sesa në zemrën e tij. Me bashkëpunimin dhe ndihmën e gruas së tij ai maskuar veten, i mbuloi ata sy të mprehtë me syze të lyer, të maskuar fytyra me mustaqe dhe një palë mustaqe me shkurre, të zhytura qartë zëri në një pëshpëritje insinuate, dhe dyfish i sigurt për shkak të shikimi i shkurtër i vajzës, ai shfaqet si Z. Hosmer Angel, dhe mban larg të tjerët të dashuruar duke dashur vetë. ”

“Në fillim ishte vetëm një shaka”, rënkoi vizitori ynë. “Asnjëherë nuk kemi menduar se ajo do të ishte rrëmbyer kaq shumë. ”

“Ka shumë të ngjarë që jo. Sidoqoftë që mund të jetë, zonja e re ishte shumë vendosur vendosur larg, dhe, pasi e kishte vendosur mjaft mendjen e saj se ajo njerku ishte në Francë, dyshimi për tradhti kurrë për një menjëherë i hyri në mendje. Ajo u lajkatua nga zotëria vëmendje, dhe efekti u rrit nga shprehur me zë të lartë admirimi i nënës së saj. Pastaj z. Angel filloi të thërriste, sepse ishte e qartë se çështja duhet të shtyhet aq sa do të shkonte nëse a do të prodhohej efekti real. Kishte takime, dhe një fejesë, e cila më në fund do të siguronte afekcionet e vajzës nga duke u kthyer drejt dikujt tjetër. Por mashtrimi nuk mund të mbahej përgjithmonë Këto udhëtime të pretenduara për në Francë ishin tepër të ngathët. gjë për të bërë ishte qartë për të sjellë biznesin në një fund në një të tillë mënyrë dramatike që do të linte një përshtypje të përhershme në mendjen e zonjës së re dhe parandalojeni atë të shikojë ndonjë pretendent tjetër për ca kohë që do të vijë. Prandaj ato zotime besnikërie të marra mbi a Dhiata, dhe kështu edhe aludimet për një mundësi të diçkaje duke ndodhur në mëngjesin e dasmës. James Windibank uroi Mis Sutherland të jetë aq e lidhur me Hosmer Angel, dhe aq e pasigurt sa për të fati i tij, që për dhjetë vjet që do të vinin, sidoqoftë, ajo nuk do të dëgjonte te një njeri tjetër. Sa i përket derës së kishës ai e solli atë, dhe pastaj, si ai nuk mund të shkonte më larg, ai u zhduk me lehtësi nga hileja e vjetër i futjes në një rrëzë derë të një rrota me katër rrota dhe daljes në tjetrën. Une mendoni se ishte zinxhiri i ngjarjeve, zoti Windibank! ”

Vizitori ynë kishte rikuperuar diçka nga siguria e tij ndërsa Holmes kishte duke folur, dhe ai u ngrit nga karrigia e tij tani me një tallje të ftohtë mbi të fytyrë e zbehte.

“Mund të jetë kështu, ose mund të mos jetë, Z. Holmes,” tha ai,

“por nëse jeni kështu shumë i mprehtë duhet të jesh mjaft i mprehtë për të ditur se je ti ai që je thyer ligjin tani, dhe jo mua. Unë nuk kam bërë asgjë të veprueshme nga e para, por për sa kohë që e mbani atë derë të mbyllur, shtrihen vetë i hapur ndaj një veprimi për sulm dhe shtrëngim të paligjshëm. ”

“Ligji nuk mund, siç thoni ju, t’ju prekë”, tha Holmes, duke zhbllokuar dhe duke hedhur derën, “megjithatë nuk kishte kurrë një njeri që e meritonte dënimi më shumë. Nëse zonja e re ka një vëlla ose një mik, ai duhet të jetë të vë një kamxhik mbi supe. Nga Jove! ” vazhdoi ai duke u skuqur lart në shikimin e talljes së hidhur në fytyrën e njeriut, “nuk është një pjesë e detyrave të mia ndaj klientit tim, por këtu është një prodhim i dobishëm i gjuetisë, dhe unë mendoj se thjesht do të trajtoj veten time - ”Ai bëri dy hapa të shpejtë drejt kamxhik, por para se ta kuptonte kishte një zhurmë të egër hapash mbi shkallët, dera e rëndë e sallës u përplas dhe nga dritarja ne mund të shihje z. James Windibank duke vrapuar në majën e shpejtësisë së tij rrugë

“Ka një poshtër me gjak të ftohtë!” tha Holmes, duke qeshur, ndërsa hidhte vetë poshtë në karrigen e tij edhe një herë. “Ai shok do të ngrihet nga krim në krim derisa të bëjë diçka shumë të keqe dhe të përfundojë në trekëmbësh. Çështja, në disa aspekte, nuk ka qenë plotësisht pa interes ”.

“Tani nuk mund t’i shoh plotësisht të gjitha hapat e arsytimit tuaj,” Unë vërejtja.

“Epo, natyrisht që nga e para ishte e qartë që ky z. Hosmer Engjëlli duhet të ketë një objekt të fortë për sjelljen e tij kurioze, dhe ishte po aq e qartë se njeriu i vetëm që me të vërtetë përfitoi nga incidenti, si me sa e pamë, ishte njerku. Pastaj fakti që të dy burrat nuk ishin kurrë bashkë, por që njëri shfaqej gjithmonë kur tjetri ishte larg, ishte sugjestionues. Kështu ishin syzet e lyer dhe kureshtarët zë, i cili të dy la të kuptohet për një maskim, ashtu si mustaqet me shkurre. E imja dyshimet u konfirmuan të gjitha nga veprimi i tij i veçantë në shkrimin e tij nënshkrim, i cili, natyrisht, nxori përfundimin se shkrimi i tij i dorës ishte i tillë e njohur për të se do të njihje edhe mostrën më të vogël të ajo Ju i shihni të gjitha këto fakte të izoluar, së bashku me shumë të vogla, të gjithë vunë në të njëjtin drejtim. ”

“Dhe si i verifikuat ato?”

“Pasi pata vërejtur njeriun tim, ishte e lehtë të merrte vërtetim. e dija firma për të cilën punoi ky njeri. Duke marrë të shtypura përshkrim. Unë eliminova gjithçka nga ajo që mund të ishte rezultati të një maskimi - mustaqet, gotat, zërin dhe ua dërgova firma, me një kërkesë që të më informonin nëse përgjigjej në përshkrimin e ndonjë prej ud-

hëtarëve të tyre. Unë tashmë e kisha vërejtur veçantitë e makinës së shkrimit, dhe unë i shkrova vetë burrit në adresa e tij e biznesit duke e pyetur nëse do të vinte këtu. Siç e prisja, përgjigja e tij ishte shkruar në makinë dhe zbuloi të njëjtën gjë të parëndësishme, por defektet karakteristike. I njëjti post më solli një letër nga Westhouse & Marbank, në Fenchurch Street, për të thënë se përshkrimi në çdo aspekt me atë të të punësuarit të tyre, James Windibank. *Voilà tout!* ”

“Dhe zonjusha Sutherland?”

“Nëse i them asaj ajo nuk do të më besojë. Ju mund të mbani mend të vjetrën Duke thënë persisht, “Ka rrezik për atë që merr këlyshin e tigrin, dhe rrezik gjithashtu për atë që rrëmben një iluzion nga një grua. ’ Nuk është si shumë kuptim në Hafiz si në Horace dhe sa më shumë njohuri për botën. ”

IV. MISTERIA E LUGINS BOSKOMBE

Ne ishim ulur në mëngjes një mëngjes, grua ja ime dhe unë, kur shërbyesja solli një telegram. Ishte nga Sherlock Holmes dhe vrapoi në këtë mënyrë:

“A keni disa ditë që duhet të kurseni? Sapo janë lidhur për nga në përditë të Anglisë në lidhje me tragjedinë e Luginës së Boscombe. Do të jetë i lumtur nëse do të vish me mua. Ajri dhe peizazhi perfekt. Largohu Paddington nga ora 11:15. ”

“Çfarë thua, i dashur?” tha grua ja ime, duke shikuar përtej meje. “A do shkoni? ”

“Unë me të vërtetë nuk di çfarë të them. Unë kam një listë mjaft të gjatë në të pranishëm. ”

“Oh, Anstruther do të bënte punën tënde për ty. Ju keni qenë duke kërkuar një pak e zbehte kohet e fundit Unë mendoj se ndryshimi do të të bënte mirë, dhe ty janë gjithmonë aq të interesuar në çështjet e z. Sherlock Holmes. ”

“Unë do të isha mosmirënjohës nëse nuk do të isha, duke parë atë që fitova përmes një prej tyre, “u përgjigja. “Por nëse dua të shkoj, duhet të paketoj menjëherë, sepse unë keni vetëm gjysmë ore. ”

Përvoja ime e jetës në kamp në Afganistan kishte të paktën efektin duke më bërë një udhëtar të shpejtë dhe të gatshëm. Dëshirat e mia ishin të pakta dhe e thjeshtë, kështu që në më pak se koha e deklaruar isha në një taksì me timen valise, duke u tronditur larg në Stacionin Paddington. Sherlock Holmes po ecte me ritëm lart e poshtë platformës, figura e tij e gjatë dhe e hollë e bëri edhe më të zhurmshe dhe më i gjatë nga rroba e tij e gjatë gri udhëtuese dhe kapaku i rrobave të ngushta.

“Reallyshtë vërtet shumë mirë që të vish, Watson”, tha ai. “Kjo e

bën një një ndryshim i konsiderueshëm për mua, duke pasur dikë me mua mbi të cilin mundem plotësisht mbështeten. Ndihma lokale është gjithmonë e pavlefshme ose është e njëanshme. Nëse do të mbani dy vendet në qoshe, unë do të marr biletat “.

Ne kishim karrocën për në vetvete, përveç një pjellë të madhe letrash që Holmes kishte sjellë me vete. Midis këtyre ai bërtiti dhe lexoi, me intervale të mbajtjes së shënimeve dhe të meditimit, derisa të kalonim Leximi Pastaj ai papritmas i mbështolli të gjithë në një top gjigant dhe i hodhi sipër në raft.

“A keni dëgjuar ndonjë gjë për rastin?” ai pyeti.

“Asnjë fjalë. Për disa ditë nuk kam parë ndonjë letër. ”

“Shtypi i Londrës nuk ka pasur llogari shumë të plota. Unë sapo kam qenë duke parë të gjitha punimet e fundit për të zotëruar veçoritë. Duket, nga sa mbledh, të jetë një nga ato të thjeshtat raste shumë të vështira ”.

“Kjo tingëllon pak paradoksale.”

“Por është thellësisht e vërtetë. Singulariteti është pothuajse pa dyshim një e dhënë. Sa më shumë karakteristikë dhe e zakonshme të jetë një krim, aq më e vështirë është ajo është ta sillni në shtëpi. Në këtë rast, megjithatë, ata kanë krijuar një çështje shumë e rëndë kundër djalit të burrit të vvarë. ”

“Isshtë një vrasje, atëherë?”

“Epo, hamendësohet se është kështu. Unë nuk do të marr asgjë si të mirëqenë derisa të kem mundësinë ta shikoj personalisht. une do të t’ju shpjegoj gjendjen e gjërave, për aq sa kam mundur kuptoni atë, me shumë pak fjalë.

“Lugina e Boscombe është një rreth i vendit jo shumë larg Ross, në Herefordshire. Pronari më i madh i tokës në atë pjesë është një Z. John Turner, i cili bëri paratë e tij në Australi dhe u kthye disa vjet më parë në vendi i vjetër Një nga feramat që ai mbante, ajo e Hatherley, ishte le të z. Charles McCarthy, i cili ishte gjithashtu një ish-australian. Burrat kishin njireshin me njëri-tjetrin në koloni, kështu që nuk ishte e panatyrshme që kur ata erdhën të vendosen, ata duhet ta bëjnë këtë sa më afër njëri-tjetrit e mundshme Turner ishte me sa duket njeriu më i pasur, kështu që McCarthy u bë i tij qiramarrës, por ende mbeti, me sa duket, për sa i përket barazisë së përsosur, si ata ishin shpesh së bashku. McCarthy kishte një djalë, një djalë tetëmbëdhjetë vjeç, dhe Turner kishte një vajzë të vetme në të njëjtën moshë, por asnjëri prej tyre kishte gra që jetonin. Ata duket se e kanë shmangur shoqërinë e familjet fqinje angleze dhe që kanë bërë jetë pensionistësh të dy McCarthys ishin të dashur me sportin dhe shpesh shiheshin në

takime gare të lagjes. McCarthy mbajti dy shërbëtorë - një burrë dhe një vajzë. Turner kishte një familje të konsiderueshme, rreth gjysmë duzinë në më së paku Kjo është aq sa kam qenë në gjendje të mbledh rreth familjet. Tani për faktet.

“Më 3 qershor, domethënë të hënën e kaluar, McCarthy u largua nga shtëpia e tij në Hatherley rreth orës tre të pasdites dhe eci për në Boscombe Pishinë, i cili është një liqen i vogël i formuar nga përhapja nga përroi që shkon poshtë Luginës së Boscombe. Ai kishte qenë me të tijin shërbyes në mëngjes në Ross, dhe ai i kishte thënë burrit se ai duhet të ngutemi, pasi ai kishte një takim me rëndësi për ta mbajtur në tre. Nga ai takim ai nuk u kthye më i gjallë.

“Nga Hatherley Farmhouse në Pishinën Boscombe është një e katërta e një milje, dhe dy njerëz e panë atë ndërsa po kalonte mbi këtë tokë. Njëri ishte i moshuar grua, emri i së cilës nuk përmendet, dhe tjetra ishte William Crowder, një mbajtës i lojërave në punësimin e z. Turner. Të dy këta dëshmitarë vendosin se Z. McCarthy po ecte vetëm. Mbajtësi i lojës shton se brenda një disa minuta duke parë z. McCarthy duke kaluar ai kishte parë djalin e tij, z. James McCarthy, duke shkuar në të njëjtën mënyrë me një armë nën krah. Tek më të mirë të besimit të tij, babai ishte në të vërtetë në sy në atë kohë, dhe djali po e ndiqte. Ai nuk mendoi më për këtë çështje derisa ai dëgjoi në mbrëmje të tragjedisë që kishte ndodhur.

“Dy McCarthys u panë pas kohës kur William Crowder, the lojë-mbajtës, i humbi shikimin e tyre. Pishina Boscombe është e pyllëzuar i rrumbullakët, me vetëm një buzë bari dhe kallamash buzë. Nje vaze prej katërbëdhjetë, Durimi Moran, i cili është vajza e rojtarit të shtëpizës së pasuria e Luginës së Boscombe, ishte në një nga pyjet duke mbledhur lule. Ajo shprehet se ndërsa ishte atje, ajo pa, në kufirin e drurit dhe afër liqenit, z. McCarthy dhe djali i tij, dhe se ata u shfaqën të ketë një grindje të dhunshme. Ajo e dëgjoi z. McCarthy, plakun duke përdorur gjuhë shumë e fortë për djalin e tij, dhe ajo e pa këtë të fundit duke ngritur të tijën dorën si për të goditur babanë e tij. Ajo ishte aq e frikësuar nga e tyre dhuna që ajo iku dhe i tha nënës së saj kur arriti në shtëpi se ajo i kishte lënë të dy McCarthys të grindeshin pranë Boscombe Pool, dhe se ajo kishte frikë se mos po luftonin. Ajo vështirë se kishte thënë fjalët kur i riu Z. McCarthy erdhi duke vrapuar në shtëpizë për të thënë se ai e kishte gjetur babanë e tij të vdekur në dru dhe për të kërkuar ndihmë të rojtarit të shtëpizës. Ai ishte shumë i ngazëllyer, pa armën e tij ose të tijin kapelë, dhe dora e tij e djathtë dhe mënga u vunë re se ishin të njollosur me të gjak i freskët. Kur e ndoqën, gjetën trupin e pajetë të shtrirë mbi barin pranë pishinës.

Koka ishte rrahur nga përsëritur goditje të ndonjë arme të rëndë dhe të topitur. Lëndimet ishin të tilla si mund shumë mirë janë shkaktuar nga fundi i armës së djalit të tij, i cili u gjet i shtrirë në bar brenda disa hapave të trupit. Nën këto rrethana i riu u arrestua menjëherë, dhe një vendim i ‘vrasjes me dashje’ që ishte kthyer në hetim të Martën, ai u paraqit të Mërkurën para gjyqtarëve në Ross, të cilët kanë referoi çështjen në vlerësimin e radhës. Këto janë faktet kryesore të çështjen pasi dolën para mjekut gjyqësor dhe gjykatës policore. ”

“Unë vështirë se mund të imagjinoja një rast më mallkues”, vërejta unë. “Nëse ndonjëherë provat rrethanore tregojnë për një kriminel që e bën këtë këtu. ”

“Provat rrethanore janë një gjë shumë e ndërlikuar”, u përgjigj Holmes me mendime. “Mund të duket se tregon shumë drejt një gjëje, por nëse ju e zhvendosni këndvështrimin tuaj pak, mund ta gjeni duke treguar një mënyrë po aq pa kompromis ndaj diçkaje krejt tjetër. Ajo duhet të rrëfëhet, megjithatë, se çështja duket jashtëzakonisht e rëndë kundër të riut, dhe është shumë e mundur që ai të jetë me të vërtetë fajtori Ka shumë njerëz në lagje, megjithatë, dhe mes tyre zonjusha Turner, vajza e pronarit fqinj të tokës, e cila besoni në pafajësinë e tij dhe kush e ka mbajtur Lestrade-n, të cilin ju mund të jeni kujtoj në lidhje me Studimin në Scarlet, për të zgjidhur çështjen në interes të tij. Lestrade, duke qenë në mëdyshje, e ka referuar çështjen për mua, dhe kështu është që dy zotërinj të moshës mesatare po fluturojnë në përfundim me pesëdhjetë milje në orë në vend që të tretet në heshtje e tyre mëngjeset në shtëpi. ”

“Kam frikë,” thashë unë, “se faktet janë aq të dukshme sa ti do të bësh gjeni pak kredi për të fituar nga kjo çështje. ”

“Nuk ka asgjë më mashtruese sesa një fakt i qartë,” u përgjigj ai, duke qeshur. “Përveç kësaj, ne mund të kemi mundësi të godasim disa fakte të tjera të dukshme gjë që mund të ketë qenë aspak e qartë për Z. Lestrade. Ti më njeh mua shumë mirë të mendoj se po mburrem kur them se ose do ta bëj konfirmoni ose shkatërroni teorinë e tij me anë të të cilave ai është mjaft i paaftë duke përdorur, apo edhe mirëkuptuar. Për të marrë shembullin e parë për të dhënë, Unë e kuptoj shumë qartë që në dhomën tuaj të gjumit dritarja është mbi ana e djathtë, dhe megjithatë pyes nëse do të kishte Z. Lestrade vuri në dukje edhe aq të vetëkuptueshme një gjë si ajo. ”

“Si në tokë -”

“Shoku im i dashur, unë të njoh mirë. Unë e di zotësinë ushtarake e cila ju karakterizon. Ju rruheni çdo mëngjes, dhe në këtë sezon ju rruaj nga rrezet e diellit; por meqenëse rruajtja juaj është gjithnjë e më

pak e plotë ndërsa kthehem me larg në anën e majtë, derisa të bëhet pozitivisht ngadalë ndërsa ne rrumbullakosemi në këndin e nofullës, sigurisht që është shumë e qartë që ajo anë të ndriçohet më pak se tjetra. Nuk mund ta imagjinoja një njeri i zakoneve tua duke parë veten në një dritë të barabartë dhe qenie të kënaqur me një rezultat të tillë. Unë vetëm e citoj këtë si një shembull të parëndësishëm të vëzhgimi dhe konkluzioni. Aty qëndron *métier* im, dhe është thjesht e mundshme që mund të jetë e ndonjë shërbimi në hetimin që qëndron para nesh. Ekzistojnë një ose dy pika të vogla që u prezantuan hetimi, dhe të cilat ia vlen të merren parasysh. ”

“Cilat janë ato?”

“Duket se arrestimi i tij nuk ndodhi menjëherë, por pas kthehu në Hatherley Farm. Për inspektorin e informimit konstabular atë që ai ishte një i burgosur, ai vërejti se ai nuk ishte i befashuar për të dëgjojeni, dhe se nuk ishte më shumë se shkretëtirat e tij. Ky vëzhgim i e tij kishte efektin natyror të hiqte çdo gjurmë dyshimi që mund të ishte kanë mbetur në mendjet e jurisë së mjekut mjek. ”

“Ishte një rrëfim”, - ejakulova unë.

“Jo, sepse u pasua nga një protestë e pafajësisë.”

“Duke ardhur në krye të një serie kaq të mallkuar ngjarjesh, ishte të paktën një vërejtje më e dyshimtë. ”

“Përkundrazi,” tha Holmes, “është përçarja më e ndritshme që mund të bëj për momentin shih në re. Sado i pafajshëm të jetë ai, ai mundet mos të jetë një imbecil absolut aq sa të mos shohësh rrethanat ishin shumë të zinj kundër tij. Sikur të ishte shfaqur i befashuar nga e tija arrestim, ose indinjatë e shtirur ndaj tij, unë duhet të kisha parë atë si shumë e dyshimtë, sepse një befasi apo zemërim i tillë nuk do të ishte i natyreshëm në rrethana, dhe megjithatë mund të duket se është politika më e mirë për të një njeri mashtrues. Pranimi i tij i singertë i situatës e shënon atë si ose një njeri i pafajshëm, ose tjetër si njeri me vetëpërmbajtje të konsiderueshme dhe vendosmëri. Sa për vërejtjen e tij në lidhje me shkretëtirat e tij, ajo gjithashtu nuk ishte e panatyrshme nëse konsideron se ai qëndroi pranë trupit të vdekur të tij babai, dhe se nuk ka dyshim se ai e kishte atë ditë deri më tani harroi detyrën e tij birnore për të thënë fjalë bandi me të, dhe madje, sipas vajzës së vogël provat e së cilës janë kaq të rëndësishme, për të ngritur dora e tij si për ta goditur. Vetëqortimi dhe shtrëngimi i cili janë shfaqur në vërejtjen e tij më duket se janë shenjat e një të shëndetshmi mendjen e jo të një fajtori. ”

Tunda kokën. “Shumë burra janë varur në prova shumë më të vogla”, Unë vërejta.

“Kështu ata kanë. Dhe shumë burra janë varur padrejtësisht. ”

“Cila është vetë llogaria e të riut për këtë çështje?”

“Megjithatë, kam frikë se nuk është shumë inkurajuese për mbështetësit e tij ka një ose dy pika në të, të cilat sugjerojnë. Ju do të gjeni këtu, dhe mund ta lexoni vetë ”.

Ai zgjodhi nga pakoja e tij një kopje të letrës lokale Herefordshire, dhe pasi e ktheu fletën, ai vuri në dukje paragrafin në të cilin i riu fatkeq kishte dhënë deklaratën e tij për atë që kishte ndodhi. U vendosa në cep të karrocës dhe lexova me shumë kujdes. Vrapoi në këtë mënyrë:

“Zoti. Në atë kohë u thirr James McCarthy, djali i vetëm i të ndjerit dha dëshminë si vijon: ‘Unë kisha qenë larg shtëpisë për tre ditë në Bristol, dhe sapo ishte kthyer në mëngjesin e së hënës së kaluar, i 3-ti. Babai im mungonte në shtëpi në kohën e mbërritjes sime, dhe Unë u informova nga shërbyesja se ai ishte nisur me makinë për tek Rossi me Xhonin Cobb, dhëndri. Menjëherë pas kthimit tim dëgjova rrotat e kurthit të tij në oborr dhe, duke parë nga dritarja ime, e pashë atë të dilte dhe të ecte shpejt nga oborri, megjithëse nuk isha i vetëdijshëm se në cilin drejtim ai ishte duke shkuar. Pastaj mora armën dhe u shëtita në drejtim të Pishina Boscombe, me synimin për të vizituar lepurin luftëtar i cili është në anën tjetër Në rrugën time pashë William Crowder, mbajtës lojërash, siç kishte deklaruar në provat e tij; por ai është gabim në duke menduar se po ndiqja babanë. Nuk e kisha idenë se ai ishte brenda para meje Kur rreth njëqind metra larg pishinës dëgjova një klithmë “Cooee!” që ishte një sinjal i zakonshëm midis babait tim dhe vetes time. Unë atëherë nxituan përpara dhe e gjetën të qëndronte pranë pishinës. Ai dukej se ishte befasuar shumë kur më pa dhe më pyeti për afërsisht se çfarë isha duke bërë atje Pasi një bisedë e cila çoi në fjalë të larta dhe pothuajse për goditje, sepse babai im ishte një njeri me një temperament shumë të dhunshëm. Duke parë atë pasioni i tij po bëhej i paqeverisshëm, e lashë dhe u ktheva drejt Fermë Hatherley. Sidoqoftë, nuk kisha shkuar më shumë se 150 jardë dëgjova një britmë të tmerrshme pas meje, e cila më bëri të kthehem përsëri. Une e gjeti babanë tim duke skaduar në tokë, me kokën tmerrësisht të plagosur. Hodha armën dhe e mbajta në krahë, por ai pothuajse menjëherë skadoi Unë u gjunjëzova pranë tij për disa minuta, dhe pastaj bëra rruga ime për shtëpizën e zotit Turner, shtëpia e tij është më e afërta kërkoni ndihmë. Unë nuk pashë askënd pranë babait tim kur u ktheva, dhe unë nuk e kam idenë se si ai erdhi nga plagët e tij. Ai nuk ishte një njeri popullor, duke qenë disi i ftohtë dhe ndalues në sjelljen e tij, por ai kishte, deri tani siç e di, nuk ka armiq aktivë. Unë nuk di asgjë më tej për këtë çështje. ’

“Gjykatësi: A ju bëri babai ndonjë deklaratë para se të vdiste?

«Dëshmitari: Ai murmuriti disa fjalë, por unë munda të kapja vetëm ca aludime tek një miu.

“Gjykatësi: Çfarë kuptove nga kjo?

«Dëshmitari: Nuk më dha asnjë kuptim. Mendova se ai ishte delirant

“Gjykatësi: Cila ishte pika mbi të cilën kishit ju dhe babai juaj kjo grindje e fundit?

«Dëshmitari: Unë duhet të preferoj të mos përgjigjem.

“Gjykatësi: Kam frikë se duhet ta shtyp.

«Dëshmitari: reallyshtë vërtet e pamundur që unë t’ju tregoj. Unë mund t’ju siguroj se nuk ka asnjë lidhje me tragjedinë e trishtuar që pasoi.

“Gjykatësi: Kjo duhet të vendosë nga gjykata. Nuk kam nevojë ta vë në dukje ju që refuzimi juaj për t’u përgjigjur do të paragjykojë çështjen tuaj në mënyrë të konsiderueshme në çdo procedurë të ardhshme që mund të paraqitet.

«Dëshmitari: Unë ende duhet të refuzoj.

“Gjykatësi: Unë e kuptoj që britma e ‘Cooee’ ishte një sinjal i zakonshëm mes jush dhe babait tuaj?

«Dëshmitari: Ishte.

“Gjykatësi: Si ishte, pra, që e tha atë para se të të shihte, dhe para se ai ta dinte që ishte kthyer nga Bristol?

«Dëshmitari (me një konfuzion të konsiderueshëm): Unë nuk e di.

“Një jurist: A nuk patë asgjë që zgjoi dyshimet tuaja kur ju u kthye duke dëgjuar britmën dhe e gjeti babanë tënd të plagosur për vdekje?

«Dëshmitari: Asgjë e caktuar.

“Prokurori: Ç’kuptoni?

«Dëshmitari: Unë isha aq i shqetësuar dhe i ngazëllyer kur nxitova për të dalë, se nuk mund të mendoja asgjë përveç babait tim. Megjithatë unë kam një të paqartë përshtypja se ndërsa vrapoja përpara diçka shtrihej përtokë te u largua nga unë Më dukej se ishte diçka me ngjyrë gri, një pallto e një lloj, ose një pled ndoshta. Kur u ngrita nga babai im shikova rrumbullakët për të, por ajo ishte zhdukur.

“Do të thuash që ajo u zhduk para se të shkoje për ndihmë?”

“Po, ajo ishte zhdukur.”

“Ju nuk mund të thoni se çfarë ishte?”

“Jo, kisha një ndjenjë që diçka ishte atje.”

“Sa larg trupit?”

“Një duzinë a më shumë.”

“Dhe sa larg nga buza e drurit?”

“‘Per te njejten.’

“‘Atëherë nëse do të hiqej, ishte ndërsa ishit brenda një duzine jardësh ajo?’

“‘Po, por me shpinë drejt saj.’

“Kjo përfundoi marrjen në pyetje të dëshmitarit.”

“E shoh,” thashë ndërsa vështrova kolonën, “se mjeku ligjor i tij vërejtjet përfundimtare ishin mjaft të ashpra ndaj të riut McCarthy. Ai thërret vëmendje, dhe me arsye, për mospërputhjen në lidhje me babain e tij që ka i sinjalizoi atij para se ta shihte, gjithashtu edhe për refuzimin e tij për të dhënë detaje të bisedës së tij me babanë e tij dhe rrëfimin e tij të veçantë për të fjalët e babait që vdesin. Të gjithë janë, siç vëren ai, shumë kundër djali.”

Holmes qeshi butë me vete dhe u shtri mbi të vend me jastëk. “Si ju, ashtu edhe mjeku ligjor kanë qenë në disa dhimbje,” tha ai, “për të veçuar pikat më të forta në ato të të riut favor. A nuk e shihni që alternativisht i jepni kredi që ka shumë imagjinatë dhe shumë pak? Shumë pak, nëse nuk mund të shpikte një shkak grindjeje që do t’i jepte simpatinë e jurisë; gjithashtu shumë, nëse ai evoluon nga vetëdija e tij e brendshme diçka kështu *outré* si një referencë që vdes për një mi, dhe incidentin e lehtë që zhduket. Jo, zotëri, unë do t’i qasem kësaj çështjeje nga pikëpamja e shikoni se ajo që thotë ky i ri është e vërtetë dhe ne do ta shohim se ku ajo hipotezë do të na drejtojë. Dhe tani këtu është xhepi im Petrark, dhe asnjë fjalë tjetër nuk do të them për këtë rast derisa të jemi në skenë të veprimi. Ne drekojmë në Swindon dhe shoh që do të jemi atje për njëzet minuta ”.

Ishte gati ora katër kur më në fund, pasi kaluam në Lugina e bukur e Stroud, dhe mbi Severn me shkëlqim të gjerë, gjendet vetveten në fshatin mjaft të vogël Ross. Një i dobët, Njeri i ngjashëm me pendë, i rremë dhe me pamje dinake, po na priste në mbrëmje platformë Përkundër pluhurit kafe të lehta dhe dollakë prej lëkure të cilën ai e mbante në respekt të mjedisit të tij fshatar, unë nuk kisha nr vështirësi në njohjen e Lestrade, të Scotland Yard. Me të kemi vozitur në Armët Hereford ku një dhomë ishte angazhuar tashmë për ne.

“Unë kam porositur një karrocë”, tha Lestrade ndërsa u ulëm mbi një filxhan çaj. “Unë e dija natyrën tuaj energjike dhe se nuk do të ishit të lumtur derisa keni qenë në skenën e krimit. ”

“Ishte shumë bukur dhe kompliment për ty”, u përgjigj Holmes. “Eshte tërësisht çështje e presionit barometrik. ”

Lestrade dukej e befasuar. “Unë nuk e ndjek shumë,” tha ai.

“Si është gota? Njëzet e nëntë, e shoh. Asnjë erë, dhe jo një re në qielli Unë këtu kam një cigare cigare që kanë nevojë për pirjen e

duhanit, dhe divan është shumë më i lartë se neveritja e zakonshme e hotelit në vend. Une bej mos mendo se është e mundshme që unë do ta përdor karrocën natën. ”

Lestrade qeshi indulgjentisht. “Ju, pa dyshim, tashmë keni formuar tuajin konkluzione nga gazetatat, ”tha ai. “Çështja është aq e thjeshtë sa një pikestaff, dhe sa më shumë që shkon në të aq më e thjeshtë bëhet. Akoma natyrisht, nuk mund të refuzohet një zonjë, dhe një e tillë shumë pozitive, gjithashtu. Ajo ka dëgjuar për ju dhe do të kishte mendimin tuaj, megjithëse unë në mënyrë të përsëritur i tha asaj se nuk mund të bëje asgjë, gjë që unë nuk e kisha bërë tashme e perfunduar. Pse, bekoftë shpirtin tim! këtu është karroca e saj në derë “.

Ai vështirë se kishte folur përpara se të vinte në dhomë një nga më të tjerët gra të reja bukuroshe që kam parë ndonjëherë në jetën time. Sytë e saj vjollcë shkëlqim, buzët e saj të ndara, një skuqje rozë në faqet e saj, të gjitha menduar rezervati i saj natyror humbi në eksitimin dhe shqetësimin e saj të tepërt.

“Oh, Z. Sherlock Holmes!” - qau ajo, duke hedhur një vështrim nga njëra te tjetra ne, dhe së fundmi, me intuitën e shpejtë të një gruaje, duke u mbështetur tek unë shoqërues, “Jam shumë i lumtur që ke ardhur. Unë kam hipur poshtë për të treguar ti kështu Unë e di që James nuk e bëri atë. Unë e di atë, dhe unë dua që ju të bëni fillo edhe me punën tënde duke e ditur gjithashtu. Asnjëherë mos e lini veten të dyshojë atë pikë. Ne e kemi njohur njëri-tjetrin që kur ishim fëmijë të vegjël, dhe Unë i di gabimet e tij siç nuk i bën askush tjetër; por ai është tepër i butë me zemër lënduar një mizë. Një akuzë e tillë është absurde për këdo që e njeh vërtet ”.

“Shpresoj se mund ta pastrojmë, zonjusha Turner”, tha Sherlock Holmes. “Ti mund mbështetem tek unë duke bërë gjithçka që mundem. ”

“Por ju i keni lexuar provat. Ju keni formuar ndonjë përfundim? Bëj nuk shihni ndonjë shteg, ndonjë të metë? A nuk mendon ti vetë se ai është i pafajshëm? ”

“Unë mendoj se është shumë e mundshme.”

“Atje, tani!” ajo qau, duke hedhur prapa kokën dhe duke parë sfiduese në Lestrade. “Ju dëgjoni! Ai më jep shpresa “.

Lestrade ngriti supet. “Kam frikë se kolegu im ka ka qenë pak i shpejtë në formulimin e konkluzioneve të tij, ”tha ai.

“Por ai ka të drejtë. Oh! E di që ka të drejtë. James kurrë nuk e bëri atë. Dhe në lidhje me grindjen e tij me babanë e tij, unë jam i sigurt se arsyeja pse ai nuk do të flisja për atë në mjekun gjyqësor ishte sepse isha i shqetësuar në ajo “.

“Në çfarë mënyre?” - pyeti Holmes.

“Nuk është koha që unë të fsheh asgjë. James dhe babai i tij kishin shumë mosmarrëveshjet për mua. Z. McCarthy ishte shumë i shqetësuar se duhet bëhu një martesë mes nesh. Unë dhe James gjithmonë e kemi dashur njëri-tjetrin si vëlla e motër; por sigurisht që ai është i ri dhe ka parë shumë pak të jetës akoma, dhe - dhe - mirë, ai natyrshëm nuk dëshironte të bënte asgjë ashtu akoma. Kështu që kishte grindje, dhe kjo, jam i sigurt, ishte njëra prej tyre ata ”.

“Dhe babai juaj?” - pyeti Holmes. “A ishte ai për një bashkim të tillë?”

“Jo, ai ishte edhe neveritar për të. Askush përveç z. McCarthy nuk ishte pro ajo “. Një skuqje e shpejtë kaloi mbi fytyrën e saj të freskët të re ndërsa Holmes qëllori një e shikimeve të tij të mprehta, pyetëse ndaj saj.

“Faleminderit për këtë informacion,” tha ai. “A mund ta shoh babanë tuaj nëse unë thirrje për nesër? ”

“Kam frikë se mjeku nuk do ta lejojë atë.”

“Mjeku?”

“Po, nuk keni dëgjuar? Babai i varfër nuk ka qenë kurrë i fortë për vite me rradhë mbrapa, por kjo e ka prishur atë plotësisht. Ai ka marrë në shtratin e tij, dhe Dr. Willows thotë se ai është një shkatërrim dhe se sistemi i tij nervor është u shpartallua. Z. McCarthy ishte i vetmi njeri i gjallë që kishte njohur babanë në Zvicër ditët e vjetra në Victoria. ”

“Ha! Në Victoria! Kjo është e rëndësishme. ”

“Po, në miniera”.

“Krejt kështu; në minierat e arit, ku siç e kuptoj, bëri z. Turner paratë e tij. ”

“Po sigurisht.”

“Faleminderit zonjusha Turner. Ju keni qenë në ndihmë materiale për mua. ”

“Do të më thuash nëse ke ndonjë lajm nesër. Pa dyshim që do të shkoni në burg për të parë James. Oh, nëse e bën, Z. Holmes, tregoji atij atë Unë e di që ai është i pafajshëm. ”

“Do ta bëj, zonja Turner”.

“Unë duhet të shkoj në shtëpi tani, sepse babai është shumë i sëmurë dhe më ka marrë malli për mua nëse unë lëre atë. Lamtumirë, dhe Zoti ju ndihmoftë në ndërmarrjen tuaj. ” Ajo nxitoi nga dhoma në mënyrë impulsive sa ajo kishte hyrë dhe ne dëgjuam rrotat e karrocës së saj gjëmojnë në rrugë.

“Unë kam turp për ty, Holmes,” tha Lestrade me dinjitet pas disa heshtje minutash. “Pse duhet të krijoni shpresa për të cilat jeni të

detyruar zhgjenjej? Unë nuk jam tepër i butë me zemër, por e quaj mizor ”.

“Unë mendoj se e shoh rrugën time për të pastruar James McCarthy,” tha Holmes. “A keni një urdhër për ta parë atë në burg?”

“Po, por vetëm për ty dhe mua.”

“Atëherë unë do të rishikoj vendimin tim për daljen jashtë. Kemi akoma koha për të marrë një tren në Hereford dhe për ta parë atë natën? ”

“Të bollshme”.

“Atëherë le të bëjmë kështu. Watson, kam frikë se do ta gjesh shumë ngadalë, por Do të jem vetëm disa orë larg. ”

Unë shkova poshtë në stacion me ta, dhe pastaj endem nëpër rrugët e qytetit të vogël, duke u kthyer më në fund në hotel, ku u shtriva mbi divan dhe u përpoqa të interesohesha për një roman të mbështetur në të verdhë. Komploti i dobët i historisë ishte aq i hollë, megjithatë, kur krahasohej me mister i thellë përmes të cilit po vështronim dhe gjeta vëmendjen time endem kaq vazhdimisht nga veprimi në fakt, sa që më në fund u hodha poshtë atë nëpër dhomë dhe u dorëzova plotësisht për një konsideratë të ngjarjet e ditës. Duke supozuar se historia e këtij të riu të palumtur ishin absolutisht të vërteta, atëherë çfarë gjë dreqinje, çfarë absolutisht një fatkeqësi e paparashikuar dhe e jashtëzakonshme mund të ketë ndodhur midis koha kur ai u nda nga babai i tij, dhe momenti kur, i tërhequr nga britmat e tij, ai u hodh në lëndinë? Ishte diçka e tmerrshme dhe vdekjeprurëse Çfarë mund të jetë? Nuk mund të zbulojë natyra e lëndimeve diçka për instiktet e mia mjekësore? I ra ziles dhe thirra për të letër e qarkut javore, e cila përmbante një llogari fjalë për fjalë të hetimit. Në depozitimin e kirurgut u shpreh se e treta e pasme e kocka parietale e majtë dhe gjysma e majtë e kockave okcipitale kishin qenë u shpartallua nga një goditje e rëndë nga një armë e topitur. Unë shënova vendin kokën time. Padyshim që një goditje e tillë duhet të jetë goditur nga pas. Kjo ishte në një farë mase në favor të të akuzuarit, siç u pa duke u grindur ai ishte ballë për ballë me babanë e tij. Akoma, nuk shkoi për shumë, sepse burri i moshuar mund të ketë kthyer shpinën para ra goditje. Sidoqoftë, mund të jetë e vlefshme për t'i tërhequr vëmendjen Holmes ajo Pastaj ishte referenca e veçantë që po vdes për një mi. Çfarë mund të që do të thotë? Nuk mund të jetë delir. Një burrë që vdes nga një goditje e papritur zakonisht nuk bëhet delirant. Jo, kishte më shumë të ngjarë të ishte një përpjekje për të shpjeguar se si ai e takoi fatin e tij. Por çfarë mund të tregojë? Une përqafoi trurin për të gjetur ndonjë shpjegim të mundshëm. Dhe pastaj incidenti i rrobave gri parë nga i riu McCarthy. Po të ishte e vërtetë

vrasësi duhet të ketë lëshuar një pjesë të veshjes së tij, me sa duket e tij pardesy, në fluturimin e tij, dhe duhet të ketë pasur vështirësi për t'u kthyer dhe për ta çuar në çast kur djali ishte i gjunjzuar me shpinë nuk u kthye asnjë duzinë hapa. Çfarë indi misteresh dhe pamundësitë e tëra gjë ishte! Unë nuk pyes veten në Lestrade mendim, dhe megjithatë kisha aq shumë besim në depërtimin e Sherlock Holmes sa që unë nuk mund të humbte shpresën për sa kohë që çdo fakt i ri dukej se forcohej bindjen e tij për pafajësinë e të riut McCarthy.

Ishte vonë para se Sherlock Holmes të kthehej. Ai u kthye vetëm, sepse Lestrade po qëndronte në banesa në qytet.

"Xhamat ende mbajnë shumë lart", vërejti ai ndërsa u ul. "Eshte me rëndësi që të mos bjerë shi para se të jemi në gjendje të kalojmë kufirin terren Nga ana tjetër, një burrë duhet të jetë në gjendjen më të mirë dhe më të mirë për një punë kaq të bukur si ajo, dhe unë nuk doja ta bëja kur të tërhiqesha nga një udhëtim i gjatë. Unë kam parë të riun McCarthy. "

"Dhe çfarë mësove nga ai?"

"Asgjë".

"A mund të hedhë dritë?"

"Asnjë aspak. Isha i prirur të mendoja një herë se ai e dinte kush e kishte e bëri atë dhe po e kontrollonte atë, por unë jam i bindur tani që ai është në mëdyshje si gjithë të tjerët. Ai nuk është një i ri me mendje të shpejtë, edhe pse i hijshëm për t'u parë dhe, duhet të mendoj, tingëllon në zemër".

"Nuk mund ta admiroj shijen e tij," vërejta unë, "nëse është vërtet një fakt që ai ishte neveritur ndaj një martese me një zonjë aq simpatike sa kjo zonjushë Turner".

"Ah, në këtë mënyrë varet një përrallë mjaft e dhimbshme. Ky shok është çmendurisht, çmendurisht, i dashuruar me të, por rreth dy vjet më parë, kur ai ishte vetëm një djalosh, dhe para se ai ta njihte me të vërtetë, sepse ajo kishte qenë larg pesë vjetësh një shkollë me konvikt, çfarë bën idioti, por futet në kthetrat e një barma në Bristol dhe të martohet me të në një zyrë regjistrimi? Askush nuk e di a fjala e çështjes, por ju mund ta imagjinoni sa marrëzi duhet të jetë për të të qortohet sepse nuk ka bërë atë që do të jepte sytë e tij për të bërë, por ajo që ai e di se është absolutisht e pamundur. Ishte një furi e kulluar kjo lloj që e bëri atë të hedhë duart lart në ajër kur të tijat babai, në intervistën e tyre të fundit, po e shtynte të propozonte Miss Kthyes Nga ana tjetër, ai nuk kishte asnjë mënyrë për të mbështetur veten, dhe babai i tij, i cili ishte nga të gjitha llogaritë një njeri shumë i vështirë, do ta kishte hedhur atë plotësisht e kishte njohur të vërtetën. Ishte

me gruan e tij barma se ai kishte kaluar tre ditët e fundit në Bristol, dhe i ati e bëri nuk e di se ku ishte ai. Shënojeni atë pikë. Ofshtë me rëndësi. E mira ka dilni nga e keqja, sidoqoftë, për shërbëtoren, duke gjetur nga gazetatat se ai është në telashe serioze dhe ka gjasa të varet, e ka hedhur atë mbi tërësisht dhe i ka shkruar për të thënë se ajo ka një burrë tashmë në Oborrin e Bermudave, kështu që në të vërtetë nuk ka asnjë lidhje mes tyre ata Mendoj se ato pak lajme e kanë ngushëlluar të riun McCarthy për të gjithë se ai ka vuajtur ”.

“Por nëse ai është i pafajshëm, kush e ka bërë atë?”

“Ah! Kush? Unë do ta tërhiqja vëmendjen tuaj veçanërisht në dy pika. Njëra është se burri i vrarë kishte një takim me dikë në pishinë, dhe se dikush nuk mund të ketë qenë djali i tij, sepse djali i tij ishte larg, dhe ai nuk e dinte kur do të kthehej. E dyta është se njeriu i vrarë u dëgjua të qante ‘Cooee!’ para se ta dinte që i biri kishte u kthye Ato janë pikat thelbësore nga të cilat varet çështja. Dhe tani le të flasim për George Meredith, nëse ju lutem, dhe ne do ta bëjmë lini të gjitha çështjet e vogla deri nesër. ”

Nuk binte shi, siç e kishte parathënë Holmes, dhe mëngjesi u ndriçua dhe pa re. Në orën nëntë Lestrade na thirri me karrocë dhe u nisëm për në Hatherley Farm dhe Pishinën Boscombe.

“Ka lajme serioze këtë mëngjes,” vërejti Lestrade. “Është e thënë që Z. Turner, nga Salla, është aq i sëmurë sa jeta e tij dëshpërohet. ”

“Unë mendoj një i moshuar?” - tha Holmes.

“Rreth gjashtëdhjetë; por kushtetuta e tij është shkatërruar nga jeta e tij jashtë vendit, dhe ai ka qenë në gjendje shëndetësore për ca kohë. Ky biznes ka pasur një efekt shumë të keq tek ai. Ai ishte një mik i vjetër i McCarthy’s, dhe, mund të shtoj, një dashamirës i madh për të, sepse kam mësuar se ai i dha Hatherley Farm me qira falas ”.

“Me të vërtetë! Kjo është interesante,” tha Holmes.

“Oh, po! Në njëqind mënyra të tjera ai e ka ndihmuar atë. Të gjithë rreth këtu flet për mirësinë e tij ndaj tij. ”

“Me të vërtetë! A nuk ju godet si njëjës që kjo McCarthy, i cili duket se ka pasur pak nga vetja, dhe se ka qenë nën detyrime të tilla ndaj Turner, duhet ende të flasë për martesë me djalin e tij vajzës së Turner, e cila me sa duket është trashëgimtare e pasurisë dhe se në një mënyrë kaq shumë kokëfortë, sikur të ishte thjesht një rast i një propozimi dhe gjithçka tjetër do të ndiqte? Theshtë më e çuditshme, pasi që ne e di se vetë Turner ishte neveritës ndaj idesë. Na tha vajza aq sa. A nuk nxirrni diçka nga kjo? ”

“Ne kemi arritur në zbritjet dhe konkluzionet,” tha Lestrade, duke me shkelur syrin. “E kam mjaft të vështirë të trajtoj fakte, Holmes, pa

duke fluturuar larg pas teorive dhe fantazive ”.

“Ke të drejtë”, tha Holmes me durim; “E keni shumë të vështirë trajtojë faktet. ”

“Sidoqoftë, unë kam kuptuar një fakt të cilin ju duket se e keni të vështirë kap, “- u përgjigj Lestrade me ca ngrohtësi.

“Dhe kjo është -”

“Ai i moshuari i McCarthy takoi vdekjen e tij nga McCarthy i ri dhe kaq teoritë për të kundërtën janë drita e hënës.

“Epo, drita e hënës është një gjë më e ndritshme se mjegulla”, tha Holmes duke qeshur. “Por unë jam shumë i gabuar nëse kjo nuk është Hatherley Farm mbi u largua. ”

“Po, kjo është ajo.” Ishte një ndërtesë e përhapur, me pamje të rehatshme, dykatëshe, me çati me pllaka, me njolla të mëdha të verdha të likenit muret gri. Blinds tërhequr dhe oxhaqet pa tym, megjithatë, i dha një vështrim të goditur, sikur pesha e këtij tmerri akoma qëndronte rëndë mbi të. Ne thirrëm në derë, kur shërbëtorja, tek Holmes ’ kërkesa, na tregoi çizmet që mjeshtri i saj kishte veshur në kohën e tij vdekja, dhe gjithashtu një palë e djalit, megjithëse jo çifti që ai kishte atëherë kishte. Duke i matur këto me shumë kujdes nga shtatë ose tetë pika të ndryshme, Holmes dëshironte të drejtohej në oborrin e gjykatës, nga të cilin të gjithë e ndoqëm rrugën e dredha-dredha që çonte në Pishinën e Boscombe.

Sherlock Holmes u shndërrua kur nxehej me një aromë të tillë kjo Burra që kishin njohur vetëm mendimtarin dhe logjikën e qetë të Baker Rruga nuk do ta kishte njohur atë. Fytyra e tij u skuq dhe errësuar. Vetullat e tij ishin tërhequr në dy vija të zeza të forta, ndërsa të tijat sytë shkëlqyen nga poshtë tyre me një shkëlqim çeliku. Fytyra e tij ishte të përkulur poshtë, shpatullat e tij të përkulura, buzët e tij të kompresuara dhe venat shquhej si fshikull në qafën e tij të gjatë dhe të errët. Vrimat e hundës së tij dukeshin të zgjerohet me një epsh thjesht kafshë për ndjekjen, dhe mendja e tij ishte aq absolutisht të përqendruar në çështjen para tij se një pyetje ose vërejtja ra pa dëgjuar në veshët e tij, ose, më së shumti, vetëm provokoi a gjënim i shpejtë, i paduruar në përgjigje. Me shpejtësi dhe në heshtje ai bëri rrugën e tij përgjatë pista e cila kalonte nëpër livadhe, dhe kështu me anë të pyje në Pishinë Boscombe. Ishte terren i lagësht dhe kënetor, ashtu si gjithçka rrethi, dhe kishte shenja të shumë këmbëve, si në shteg dhe mes barit të shkurtër që e kufizonte atë në të dy anët. Ndonjëherë Holmes do të nxitonte, ndonjëherë ndalet i vdekur, dhe një herë ai bëri mjaft devijimi në livadh. Unë dhe Lestrade ecëm pas tij, detektivi indiferent dhe përbuzës, ndërsa unë pashë mikun tim me interes i cili doli nga

bindja se çdo veprim i tij ishte drejtuar drejt një fundi të caktuar.

Pishina Boscombe, e cila është pak një fletë uji e mbushur me kallamishte pesëdhjetë jardë përgjatë, ndodhet në kufirin midis Hatherley Fermë dhe parku privat i zotit Turner të pasur. Mbi pyll e cila rreshtohet në anën më larg mund të shihnim të kuqen, duke dalë kulme të cilat shënuan vendin e banesës së pronarit të pasur të tokës. Në anën Hatherley të pishinës pyjet u rritën shumë të trasha, dhe atje ishte një rrip i ngushtë i barit të gazuar njëzet hapa nëpër buzë të pemët dhe kallamishtet që rreshtuan liqenin. Lestrade na tregoi vendi i saktë në të cilin trupi ishte gjetur, dhe, me të vërtetë, ishte aq i lagësht toka, që unë të mund të shoh qartë gjurmët që ishin lënë nga rënia e njeriut të goditur. Për Holmes, siç mund ta shihja nga i eturi i tij fytyra dhe sytë që shikojnë, shumë gjëra të tjera duhej të lexoheshin në bari i shkelur. Ai vrapoi rrotull, si një qen që po merr një aromë, dhe pastaj iu kthye shokut tim.

“Për çfarë hyre në pishinë?” ai pyeti.

“Unë peshkova me një grabujë. Mendova se mund të kishte ndonjë armë ose gjurmë tjetër. Por si në tokë - ”

“Oh, tutë, tutë! Nuk kam kohe! Ajo këmba jote e majtë me brendësinë e saj kthesa është në të gjithë vendin. Një nishan mund ta gjurmonte atë, dhe atje ai zhduket mes kallamishteve. Oh, sa e thjeshtë do të kishte qenë e gjitha sikur të kisha qenë unë kanë qenë këtu para se të vinin si një tufë bualli dhe të zhvendoseshin anembanë ajo Këtu erdhi festa me rojtarin e shtëpizës dhe ata kanë bërë mbuloi të gjitha gjurmët për gjashtë ose tetë këmbë rreth trupit. Por këtu janë tre shtigje të ndara të të njëjtave këmbë”. Nxori një lente dhe u shtri poshtë mbi i papërshkueshëm nga uji i tij për të pasur një pamje më të mirë, duke folur gjatë gjithë kohës më tepër ndaj vetes sesa ndaj nesh. “Këto janë këmbët e reja të McCarthy. Dy herë ai ishte duke ecur, dhe një herë ai vrapoi me shpejtësi, në mënyrë që thembra të ishin thellë të shënuara dhe thembra vështirë se duken. Kjo tregon historinë e tij. Ai vrapoi kur pa babanë e tij në tokë. Atëherë ja këmbët e babait ndërsa ecte lart e poshtë. Çfarë është kjo, pra? Shtë fundi i pragut të armë ndërsa djali qëndronte duke dëgjuar. Dhe kjo? Ha, ha! Çfarë kemi këtu? Gishta! majat e gishtave! Sheshi, gjithashtu, çizme mjaft të pazakonta! Ata vijnë, ata shikojnë, ata vijnë përsëri - sigurisht që ishte për mantelin. Tani ku i bënë ata vij nga?” Ai vrapoi lart e poshtë, herë duke humbur, herë duke gjetur të pista derisa të ishim brenda buzës së drurit dhe nën hija e një ahu të madh, pema më e madhe në lagje. Holmes gjurmoi rrugën e tij në anën më të largët të kësaj dhe u shtri edhe një herë tjetër fytyrën e tij me një britmë të vogël kënaqësie. Për

një kohë të gjatë ai qëndroi atje, duke kthyer gjethet dhe shkopinj të e tharë, duke mbledhur çfarë më dukej sikur ishte pluhur në zarf dhe po shqyrtonte me lentet e tij jo vetëm tokën por edhe lëvoren e pemës aq sa munda arrij. Një gur i dhëmbëzuar ishte shtrirë midis myshkut, dhe ky gjithashtu ai shqyrtohet me kujdes dhe ruhet. Pastaj ai ndoqi një rrugë përmes dru derisa erdhi në autostradë, ku të gjitha gjurmët humbën.

“Ka qenë një rast me interes të konsiderueshëm,” vërejti ai duke u kthyer në mënyrën e tij natyrore. “Më pëlqen që kjo shtëpi gri në të djathtë duhet bëhu shtëpizë. Unë mendoj se do të hyj dhe do të them një fjalë me Moran, dhe mbase shkruaj një shënim të vogël. Pasi ta kemi bërë këtë, ne mund të kthehemi te tonat drekë Ju mund të ecni deri në taksi dhe unë do të jem me ju aktualisht. ”

Ishte rreth dhjetë minuta para se të rifitonim kabinën tonë dhe të hipnim përsëri Ross, Holmes mbante akoma me vete gurin që kishte marrë në dru.

“Kjo mund të të interesojë, Lestrade,” vërejti ai, duke e zgjatur atë. “The vrasja u bë me të. ”

“Unë nuk shoh asnjë shenjë.”

“Nuk ka asnjë”.

“Si e dini, atëherë?”

“Bari po rritej nën të. Ishte qëndruar atje vetëm disa ditë. Nuk kishte asnjë shenjë për një vend nga ishte marrë. Korrespondon me lëndimet. Nuk ka asnjë shenjë të ndonjë arme tjetër ”.

“Dhe vrasësi?”

“Ashtë një burrë i gjatë, me dorën e majtë, çalon me këmbën e djathtë, vesh çizme me thembra të trasha dhe një mantel gri, përdor cigare indiane, përdor një mbajtëse puro dhe mban një thikë të prerë stilolapsi në xhep. Atje janë disa indikacione të tjera, por këto mund të jenë të mjaftueshme për të na ndihmuar në tonë kërkimi. ”

Lestrade qeshi. “Kam frikë se jam akoma skeptik,” tha ai. “Teoritë janë të gjitha shumë mirë, por ne duhet të merremi me një kokëfortë Juria britanike. ”

“ — Verrons të reja”, - u përgjigj Holmes me qetësi. “Ju punoni metodën tuaj, dhe unë do të punoj timen. Unë do të jem i zënë këtë pasdite, dhe do të jem ndoshta kthehemi në Londër me trenin e mbrëmjes. ”

“Dhe ta lini çështjen tuaj të papërfunduar?”

“Jo, përfundoi.”

“Por misteri?”

“Solvedshtë zgjidhur.”

“Kush ishte kriminel, atëherë?”

“Zotëria që përshkruaj”.

“Por kush është ai?”

“Me siguri nuk do të ishte e vështirë të zbulohej. Kjo nuk është e tillë lagje e populluar ”.

Lestrade ngriti supet. “Unë jam një njeri praktik,” tha ai, “dhe Unë me të vërtetë nuk mund të marr përsipër të shkoj nëpër vend duke kërkuar një zotëri majtas me këmbë loje. Unë duhet të bëhem tallja e Scotland Yard. ”

“Në rregull”, tha Holmes në heshtje. “Unë ju kam dhënë mundësinë. Këtu janë banesat tua. Mirupafshim Unë do të të heq një vijë para se të largohem. ”

Pasi lamë Lestrade në dhomat e tij, u nisëm për në hotelin tonë, ku ndodheshim gjeta drekën në tryezë. Holmes ishte i heshtur dhe i varrosur në mendime me një shprehje të dhimbshme në fytyrën e tij, si ai që e gjen veten në një pozicioni hutues.

“Shikoni këtu, Watson,” tha ai kur pëlhura u pastrua “thjesht uluni në këtë karrige dhe më lër të të predikoj për pak. Unë nuk e di mjaft çfarë të bëj, dhe unë duhet të vlerësoj këshillën tuaj. Ndiz një cigare dhe më lër sqaroj. ”

“Lutu bëje kështu.”

“Epo, tani, në shqyrtimin e këtij rasti ka dy pika për të rinjtë Rrëfimi i McCarthy që na goditi të dyve menjëherë, megjithëse ata më bëri përshtypje në favor të tij dhe ju kundër tij. Një ishte fakti që babai i tij duhet, sipas rrëfimit të tij, të qajë ‘Cooee!’ para se të shohin atij. Tjetra ishte referenca e tij e veçantë për vdekjen ndaj një miu. Ai murmuriti disa fjalë, i kuptoni, por kjo ishte gjithçka që kapi të birin veshit Tani nga kjo pikë e dyfishtë kërkimi ynë duhet të fillojë, dhe ne do ta bëjmë fillojeni atë duke supozuar se ajo që djaloshi thotë është absolutisht e vërtetë. ”

“Po kjo ‘Cooee!’ atëherë? ”

“Epo, padyshim që nuk mund të ishte menduar për djalin. Djali, si me sa e dinte ai, ishte në Bristol. Ishte thjesht shans që ai të ishte brenda veshi ‘Cooee!’ kishte për qëllim të tërhiqte vëmendjen e kujtdo qoftë ishte se ai kishte takimin me të. Por ‘Cooee’ është qartë Klithja Australiane, dhe ajo që përdoret midis australianëve. Aty është një supozim i fortë se personi të cilin McCarthy priste ta takonte në Boscombe Pool ishte dikush që kishte qenë në Australi. ”

“Po nga miu, atëherë?”

Sherlock Holmes nxori nga xhepi një letër të palosur dhe e rrafshoi jashtë në tryezë. “Kjo është një hartë e Kolonisë së Victoria”, tha ai.

“Unë u lidha në Bristol për të natën e kaluar.” Ai vuri dorën mbi një pjesë të Harta. “Cfare lexon?”

“ARAT”, lexova.

“Dhe tani?” Ai ngriti dorën.

“BALLARAT.”

“Krejt kështu. Kjo ishte fjala që njeriu shqiptoi, dhe nga e cila vetëm djali i tij kapi dy rrokjet e fundit. Ai po përpiquej të shqiptonte emrin e tij vrasës. Kështu e kështu, e Ballarat. ”

“Wonderfulshtë e mrekullueshme!” Bërtita unë.

“Është e qartë. Dhe tani, e shihni, unë e kisha ngushtuar fushën në mënyrë të konsiderueshme. Posedimi i një veshje gri ishte një pikë e tretë e cila, dhënia e saktë e deklaratës së djalit, ishte një siguri. Ne kemi vijnë tani nga paqartësia e thjeshtë në konceptimin e caktuar të një Australian nga Ballarat me një mantel gri. ”

“Sigurisht.”

“Dhe ai që ishte në shtëpi në rreth, për pishinën mund të jetë vetëm afrohej nga ferma ose nga pasuria, ku të huajt mezi mundnin enden ”.

“Krejt kështu.”

“Pastaj vjen ekspedita jonë e sotme. Me anë të një shqyrtimi të terrenit I fitova detajet e vogla që i dhashë asaj Lestrade imecile, si personalitetit të kriminelit. ”

“Por si i fitove ato?”

“Ju e dini metodën time. Isshtë themeluar nga vëzhgimi i gjërave të vogla “.

“Gjatësinë e tij e di që përafërsisht mund të gjykoni nga gjatësia e tij hap i madh Çizmet e tij, gjithashtu, mund të thuhet nga gjurmët e tyre. ”

“Po, ato ishin çizme të veçanta.”

“Por çalimi i tij?”

“Përshtypja e këmbës së tij të djathtë ishte gjithmonë më pak e dallueshme se e tij u largua Ai vuri më pak peshë mbi të. Pse Sepse çaloi - ishte i çalë. ”

“Por majtësia e tij.”

“Ju u tronditët nga natyra e dëmtimit siç është regjistruar nga kirurgu në hetim. Goditja u godit nga menjëherë prapa, dhe megjithatë ishte në anën e majtë. Tani, si mund të jetë nëse nuk ka ishin nga një njeri i majtë? Ai kishte qëndruar pas asaj peme gjatë intervistë midis babait dhe djalit. Ai madje kishte pirë duhan atje. Gjeta hiri i një puro, të cilën ma mundëson njohuria ime e veçantë për hirin e duhanit me shqipto si puro indiane. Siç e dini, u kam kushtuar disa vëmendje për këtë, dhe shkroi një monografi të vogël në hirin e 140 varietete

të ndryshme të duhanit në tub, puro dhe cigare. Duke gjetur hirit, unë pastaj pashë rrumbullakët dhe zbulova cungun midis myshkut ku e kishte hedhur. Ishte një puro indiane, e larmisë e cila janë mbështjellë në Rotterdam. ”

“Dhe mbajtësi i purove?”

“Unë mund ta shihja që fundi nuk kishte qenë në gojën e tij. Prandaj ai përdori një mbajtës. Maja ishte prerë, nuk ishte kafshuar, por prerja nuk ishte një e pastër, kështu që nxora një thikë të rrallë stilolapsi. ”

“Holmes,” i thashë, “ti ke tërhequr një rrjetë rreth këtij njeriu nga i cili ai është nuk mund të shpëtojë dhe ju keni shpëtuar një jetë njerëzore të pafajshme si me të vërtetë sikur ju kishit prerë kordonin i cili po e varej. Unë shoh drejtimin në që tregon e gjithë kjo. Fajtori është— ”

“Zoti. John Turner, ”thirri kamerieri i hotelit, duke hapur derën e tonës dhomë ulur dhe duke futur një vizitor.

Njeriu që hyri ishte një figurë e çuditshme dhe mbresëlënëse. E tij e ngadaltë, hap i çalë dhe shpatulla të përkulura dhanë pamjen e prishjes, e megjithatë tiparet e tij të ashpra, me vija të thella, të ashpra dhe gjymtyrët e tij të mëdha tregoi se ai ishte i zotëruar nga forca e pazakontë e trupit dhe e karakteri Mjekra e tij e ngatërruar, flokët e grira dhe të shquara, të varura vetullat e kombinuara për t'i dhënë një ajër dinjiteti dhe fuqie të tij pamja, por fytyra e tij ishte me një të bardhë të hirit, ndërsa buzët e tij dhe cepat e hundëve të tij ishin ngjyrosur me një hije blu. Ishte e qartë për mua në një shikim që ai ishte në kapjen e disa vdekjeprurëse dhe kronike sëmundje

“Lutu ulu në divan”, tha Holmes butësisht. “Ju keni pasur shënimin tim?”

“Po, rojtari i shtëpizës e solli atë. Ju thatë që dëshironi të shihni mua këtu për të shmangur skandalin. ”

“Mendova se njerëzit do të flisnin nëse shkoja në Sallë”.

“Dhe pse dëshironit të më shihni?” Ai vështroi matanë shokut tim me dëshpërimi në sytë e tij të lodhur, sikur pyetja e tij tashmë ishte përgjigjur.

“Po”, tha Holmes, duke iu përgjigjur pamjes sesa fjalëve. “Eshte kështu që. Unë di gjithçka për McCarthy. ”

Plaku zhyti fytyrën në duar. “Zot me ndihmo!” qau ai. “Por une nuk do ta kisha lejuar të riun të vinte në dëm. Unë të jap fjalën time se Unë do të kisha folur nëse do të shkonte kundër tij në Assizes “.

“Unë jam i lumtur t’ju dëgjoj duke thënë kështu,” tha Holmes seriozisht.

“Do të kisha folur tani po të mos kishte qenë për vajzën time të dashur. Ajo do të thyej zemrën e saj - do ta thyejë zemrën e saj kur të

dëgjojë se jam të arrestuar. ”

“Mund të mos vijë deri tek ajo,” tha Holmes.

“Çfarë?”

“Unë nuk jam agjent zyrtar. E kuptoj që ishte vajza juaj ajo kërkonte praninë time këtu, dhe unë po veproj në interes të saj. I ri Sidoqoftë, McCarthy duhet të zbresë. ”

“Unë jam një njeri që po vdes”, tha plaku Turner. “Kam vite që kam diabet. E imja mjeku thotë se është një pyetje nëse do të jetoj një muaj. Megjithatë do ta bëja më tepër vdes nën çatinë time sesa në një gaol. ”

Holmes u ngrit dhe u ul në tryezë me stilolapsin në dorë dhe një një tufë letre para tij. “Thjesht na thuaj të vërtetën,” tha ai. “Unë do të shënoj faktet. Ju do ta nënshkruani atë, dhe Watson këtu mund ta dëshmojë atë. Atëherë unë mund të prodhoj rrëfimin tuaj në skajin e fundit për të kursyer i ri McCarthy. Unë ju premtoj se nuk do ta përdor nëse nuk është absolutisht e nevojshme. ”

“Po ashtu,” tha plaku; “Është një pyetje nëse do të jetoj për Assizes, kështu që ka pak rëndësi për mua, por unë dua të kursej Alisa tronditje. Dhe tani do t’ju bëj të qartë gjënë; ajo ka kam qenë një kohë e gjatë në aktrim, por nuk do të më duhet shumë ta tregoj.

“Ju nuk e njihnit këtë njeri të vdekur, McCarthy. Ai ishte një djall i mishëruar. Une ta them ate. Zoti ju ruajt larg kthetrave të një njeriu të tillë si ai. Shtrëngimi i tij ka qenë mbi mua këto njëzet vjet, dhe ai ka shpërthyer timen jeta Unë do t’ju tregoj së pari se si unë kam qenë në pushtetin e tij.

“Ishte në fillim të viteve 60 në gjermimet. Unë atëherë isha një kap i ri, me gjak të nxehtë dhe të pamatur, i gatshëm të kthej dorën në çdo gjë; Kam marrë në mesin e shokëve të këqij, mori për të pirë, nuk kishte fat me pretendimin tim, mori për të kaçubë, dhe me një fjalë u bë ajo që ju do të thirrni këtu një autostradë grabitës Ishim gjashtë veta dhe patëm një jetë të egër, të lirë, ngjitja e një stacioni herë pas here, ose ndalimi i vagonëve në rruga për në gjermime. Xheku i Zi i Ballaratit ishte emri nën të cilin unë shkova, dhe festa jonë mbahet mend akoma në koloni si Banda e Ballarat.

“Një ditë një autokolonë ari zbriti nga Ballarat në Melburn, dhe ne u shtriam në pritje të tij dhe e sulmuan atë. Ishim gjashtë trupa dhe gjashtë veta, kështu që ishte një gjë e afërt, por ne zbrazëm katër shalët e tyre në breshëri e parë. Tre djemtë tanë u vranë, megjithatë, para se të merrnim këmbë E vura pistoletën time në kokën e vagonistit, i cili ishte ky shumë njeriu McCarthy. Unë i uroj Zotit që ta kisha qëlluar atëherë, por unë e kurseu, megjithëse pashë sytë e tij të vegjël

të ligë të ngulitur në fytyrën time, si megjithëse për të kujtuar çdo tipar. Ikuam arin, u bëmë burra të pasur dhe morëm rrugën për në Angli pa u dyshuar. Atje u ndava nga miqtë e mi të vjetër dhe u vendosa të vendosem te një jetë e qetë dhe e respektueshme. Bleva këtë pasuri, e cila u bë e mundur në treg, dhe unë vendosa që të bëj pak mirë me paratë e mia, për të plotësoj mënyrën në të cilën e kisha fituar. Edhe unë u martova, dhe megjithëse gruaja ime vdiq e re, ajo më la të dashurën time të vogël Alisën. Madje edhe kur ajo ishte thjesht një foshnjë, dora e saj e vogël sikur më çonte në rrugën e duhur siç nuk kishte bërë asgjë tjetër. Me një fjalë, unë ktheva një fletë të re dhe bëra çmos për të kompensuar të kaluarën. Gjithçka po shkonte mirë kur McCarthy vuri kontrollin e tij mbi mua.

“Unë kisha shkuar në qytet për një investim dhe e takova në Regent Rrugë me zor një pallto në shpinë ose çizme në këmbë.

“Këtu jemi, Xhek”, thotë ai, duke më prekur në krah; ‘do të jemi si e mirë si familje për ju. Jemi dy, unë dhe djali im, dhe ti mundesh na mbajnë neve. Nëse jo - është një vend i shkëlqyeshëm, që i bindet ligjit është Anglia, dhe gjithmonë ka një polic brenda breshërit. ’

“Epo, ata erdhën në vendin perëndimor, nuk kishte asnjë tronditje jashtë, dhe atje ata kanë jetuar falas me qira në tokën time më të mirë që nga ajo kohë. Nuk kishte pushim për mua, pa paqe, pa harresë; kthehem atje ku unë do, ishte fytyra e tij dinake, e qeshur në berrylin tim. U bë më keq ndërsa Alisa u rrit, sepse ai shpejt pa që unë kisha më shumë frikë se ajo e dinte timen e kaluara sesa e policisë. Çfarëdo që ai dëshironte ai duhet të kishte, dhe çfarëdo ishte unë i dhashë atij pa diskutim, tokë, para, shtëpi, deri në fund ai kërkoi një gjë të cilën unë nuk mund ta jepja. Ai kërkoi Alisën.

“Djali i tij, e shihni, ishte rritur, po ashtu edhe vajza ime, dhe siç dihesha për të qenë në shëndet të dobët, atij iu duk një goditje e mirë që djali i tij duhet të futet në tërë pronën. Por atje isha i vendosur. nuk do të a e përziejnë stokun e tij të mallkuar me timen; jo se kisha ndonje mospëlqim djaloshi, por gjaku i tij ishte në të, dhe kjo ishte e mjaftueshme. Unë qëndrova i vendosur. McCarthy kërcënoi. Unë e guxova atë për të bërë më të keqen e tij. Do të takoheshim në pishinën në mes të shtëpive tona për ta biseduar.

“Kur zbrita atje, e gjeta duke folur me djalin e tij, kështu që piva duhan a puro dhe priti pas një peme derisa të ishte vetëm. Por si unë dëgjoi fjalimin e tij gjithçka që ishte e zezë dhe e hidhur në mua dukej se vinte më e larta. Ai po e nxiste djalin e tij që të martohej me vajzën time me sa më pak kujdes për atë që ajo mund të mendojë sikur të ishte një lavire nga jashtë rrugëve. Më çmendi kur mendova se unë dhe

gjithçka që më pëlqente shumë duhet të jetë në fuqinë e një njeriu të tillë si ky. A nuk mund ta këput lidhje? Unë tashmë isha një njeri që po vdiste dhe një i dëshpëruar. Megjithëse e pastër nga mendja dhe mjaft i fortë nga gjymtyrët, e dija që fati im ishte vulosur. Por e imja kujtim dhe vajza ime! Të dy mund të shpëtoheshin po të mundja, por heshtja gjuhë e ndyrë. Unë e bëra atë, Z. Holmes. Do ta bëja përsëri. Thellë si unë kam mëkatuar, kam bërë një jetë martirizuese për ta shlyer atë. Por kjo vajza ime duhet të ngatërrohet në të njëjtat mesazhe të cilat më mbanin më shumë sesa mund të vuaja. Unë e goditi atë me jo më shumë compaction se nëse ai kishte qenë një kafshë e ndyrë dhe helmuese. Thirrja e tij e ktheu djalin; por unë kisha fituar mbulesën e drurit, megjithëse u detyrova të kthehesha për të marrë mantelin që kisha rënë gjatë fluturimit tim. Kjo është e vërteta historike, zotërinj, për të gjitha ato që ndodhën. ”

“Epo, nuk më takon mua të të gjykoj”, tha Holmes si plaku nënshkroi deklaratën e cila ishte përpiluar. “Unë lutem që të mundemi kurrë mos u ekspozoj ndaj një tundimi të tillë. ”

“Unë nuk lutem, zotëri. Dhe çfarë keni ndërmend të bëni? ”

“Në funksion të shëndetit tuaj, asgjë. Ju jeni vetë të vetëdijshëm se do ta bëni së shpejti do të duhet të përgjigjen për veprën tuaj në një gjykatë më të lartë se Assizes. Une do të mbaj rrëfimin tuaj, dhe nëse McCarthy dënohet unë do të jem të detyruar ta përdorin atë. Nëse jo, nuk do të shihet kurrë nga syri i vdekshëm; dhe sekreti juaj, qoftë i gjallë apo i vdekur, do të jetë i sigurt me ne “.

“Lamtumirë, pra”, tha plaku solemnisht. “Shtretërit tuaj të vdekjes, kur ato vijnë, do të jetë më e lehtë për mendimin e paqes që ju ma kanë dhënë timen. ” Tottering dhe dridhje në të gjithë kornizën e tij gjigante, ai ngeci ngadalë nga dhoma.

“Zoti na ndihmoftë!” tha Holmes pas një heshtje të gjatë. “Pse luan fati marifete të tilla me krimba të varfër, të pafuqishëm? Unë kurrë nuk kam dëgjuar për një rast të tillë si kjo që unë nuk mendoj për fjalët e Baxter, dhe them, 'Atje, por për të hiri i Zotit, shkon Sherlock Holmes. ’”

James McCarthy u shpall i pafajshëm në Assizes për forcën e një numri e kundërshtimeve të cilat ishin tërhequr nga Holmes dhe dorëzuar tek mbrojtës mbrojtës. Old Turner jetoi për shtatë muaj pas tonës intervistë, por ai tani ka vdekur; dhe ka çdo mundësi që djali dhe vajza mund të vijnë të jetojnë të lumtur së bashku në injorancë të re e zezë e cila qëndron mbi të kaluarën e tyre.

V. PES BIJET Portokalli

Kur shikoj shënimet dhe shënimet e mia të rasteve të Sherlock

Holmes midis viteve '82 dhe '90, unë jam përballur me kaq shumë të pranishëm karakteristika të çuditshme dhe interesante që nuk është çështje e lehtë të dihen cilin të zgjedhësh dhe cilën të largohesh. Disa, megjithatë, tashmë kanë fituar publicitetin përmes gazetave, dhe të tjerët nuk kanë ofruar një fushë për të ato cilësi të veçanta që miku im i posedonte në një shkallë kaq të lartë, dhe të cilin është objekt i këtyre punimeve për ta ilustruar. Disa, gjithashtu, kanë hutuar aftësinë e tij analitike dhe do të ishin, si rrëfime, fillimet pa mbarim, ndërsa të tjerët kanë qenë pjesërisht sqarohen dhe shpjegimet e tyre duhet të bazohen në supozime dhe supozoj se në atë provë logjike absolute e cila ishte aq e dashur për të atij. Megjithatë, ekziston një nga këto të fundit që ishte kaq i jashtëzakonshëm në detajet e tij dhe aq befasuese në rezultatet e saj, sa jam i tunduar t'i jap disa llogari për të, pavarësisht nga fakti se ka pika në lidhje me të që kurrë nuk kanë qenë, dhe ndoshta kurrë nuk do të jenë, pastruar plotësisht.

Viti '87 na pajisi me një seri të gjatë rastesh më të mëdha ose më pak interes, nga të cilat unë mbaj të dhënat. Ndër titujt e mi nën ky muaj i mirëpritur unë gjej një llogari të aventurës së Dhoma Paradol, e Shoqatës Amatore Mendicant, i cili mbajti një luksoz klub në kasafortën e poshtme të një depoje mobiljesh, të fakteve lidhur me humbjen e barkës britanike *Sophy Anderson*, të aventurat e veçanta të Grice Patersons në ishullin Uffa, dhe më në fund të çështjes së helmimit në Camberwell. Në këtë të fundit, siç mund të jetë u kujtua, Sherlock Holmes ishte në gjendje, duke e mbështjellë atë të të vdekurit shikojnë, për të provuar se ajo ishte përfunduar dy orë më parë, dhe se prandaj i ndjeri kishte shkuar në shtrat brenda asaj kohe - një zbritje gjë që kishte rëndësinë më të madhe në zbardhjen e çështjes. Të gjitha këto Mund të skicoj në ndonjë datë të ardhshme, por asnjëri prej tyre nuk paraqet i tillë tipare njëjës si treni i çuditshëm i rrethanave që unë kam tani mora penën për të përshkruar.

Ishte në ditët e fundit të shtatorit, dhe thashethemet ekuinoctiale kishin vendosur me dhunë të jashtëzakonshme. Gjithë ditën era kishte bërëtitur dhe shiu ishte rrahur kundër dritareve, kështu që edhe këtu në zemër të Londër e shkëlqyer, e bërë me dorë, u detyruam të ngrisim mendjen për menjëherë nga rutina e jetës dhe për të njohur praninë e atyre forca të mëdha elementare që bërtasin njerëzimit përmes hekurave të tij civilizim, si kafshët e pacenuara në kafaz. Ndërsa mbrëmja tërhiqej, stuhia u rrit më e lartë dhe më e fortë, dhe era qau dhe ankohej si një fëmijë në oxhak. Sherlock Holmes ishte ulur me humor në njërin anë të fireplace duke indeksuar të dhënat e tij të krimit, ndërsa unë tek tjetri isha thellë në një nga historitë e bukura të detit të Clark

Russell deri në ulërimën e gale nga jashtë dukej se ishte në ndërthurje me tekstin dhe spërkatjen e shiu të zgjatet në brezin e gjatë të valëve të detit. Gruaja ime ishte në një vizitë te nëna e saj, dhe për disa ditë unë kam qenë një banor një herë më shumë në lagjet e mia të vjetra në Baker Street.

“Pse”, thashë unë, duke hedhur një vështrim nga shoku im, “kjo ishte sigurisht zilja. Kush mund të vijë natën? Ndoshta ndonjë mik i juaji? ”

“Përveç vetes sime nuk kam asnjë”, u përgjigj ai. “Unë nuk inkurajoj vizitorët. ”

“Një klient, atëherë?”

“Nëse po, është një rast serioz. Asgjë më pak do ta sillte një burrë përpara një ditë e tillë dhe në një orë të tillë. Por unë mendoj se ka më shumë të ngjarë të jini ca miq të pronares së shtëpisë. ”

Sherlock Holmes ishte gabim në hamendjen e tij, megjithatë, sepse erdhi një hap në kalim dhe një trokitje te dera. Ai shtriu të tijën krahun i gjatë për ta kthyer llambën larg vetes dhe drejt vakantit karrige mbi të cilën duhet të ulet një i porsaardhur.

“Hyni brenda!” tha ai.

Njeriu që hyri ishte i ri, rreth dy e njëzet në pjesën e jashtme, i pas-truar dhe i veshur me zbukurime, me diçka të rafinimit dhe delikatesës në mbajtjen e tij. Çadra e rrymës që ai mbajti në dorë, dhe papërshkueshëm nga uji i tij me shkëlqim të gjatë tregoi për motin e egër përmes të cilit ai kishte ardhur. Ai e shikoi me ankth në shkëlqimin e llambës dhe unë mund të shihet që fytyra e tij ishte e zbehtë dhe sytë e tij të rëndë, si ato të një njeri që rëndohet me ndonjë ankth të madh.

“Unë ju detyrohem një falje,” tha ai, duke ngritur pinc-nez e tij të artë në të tij sytë “Besoj se nuk po bëj ndërhyrje. Kam frikë se kam sjellë ca gjurmët e stuhisë dhe shiut në dhomën tuaj të rehatshme. ”

“Më jep pallton dhe çadrën tënde”, tha Holmes. “Ata mund të pushojnë këtu e tutje grepa dhe do të jetë e thatë aktualisht. Ju keni ardhur nga në jug-perëndim, e shoh. ”

“Po, nga Horsham.”

“Ajo përzierje argjile dhe shkumës që unë shoh mbi kapakët e gishtërinjve tuaj është mjaft dallues.”

“Unë kam ardhur për këshillë.”

“Kjo kuptohet lehtë.”

“Dhe ndihmo.”

“Kjo nuk është gjithmonë aq e lehtë.”

“Kam dëgjuar për ju, z. Holmes. Kam dëgjuar nga Majori Prendergast se si ju e shpëtuat atë në skandalin e Klubit Tankerville. ”

“Ah, sigurisht. Ai u akuzua padrejtësisht për mashtrim në letra. ”

“Ai tha që ju mund të zgjidhni gjithçka.”

“Ai tha shumë”.

“Që nuk të rrahin kurrë”.

“Unë jam rrahur katër herë - tre herë nga burrat, dhe një herë nga a grua. ”

“Por çfarë është ajo krahasuar me numrin e sukseseve tuaja?”

“Trueshtë e vërtetë që unë kam qenë përgjithësisht i suksesshëm.”

“Atëherë mund të jesh kështu me mua.”

“Unë lutem që ta tërheq karrigen tuaj drejt zjarrit dhe të më favorizoni me të disa detaje për çështjen tuaj. ”

“Nuk është një i zakonshëm.”

“Askush nga ata që vijnë tek unë nuk janë. Unë jam gjykata e fundit e apelit. ”

“E megjithatë unë pyes, zotëri, nëse, në të gjithë përvojën tuaj, keni dëgjuar ndonjëherë një zinxhir më misterioz dhe të pashpjegueshëm të ngjarjeve sesa ato që kanë ndodhur në familjen time ”.

“Ju më mbushni me interes,” tha Holmes. “Lutu na jep thelbësoren fakte nga fillimi, dhe më pas mund t’ju pyes për sa i përket ato detaje që më duken më të rëndësishme. ”

I riu e tërhoqi karrigen e tij dhe i nxori këmbët e lagura drejt flakërimi.

“Emri im,” tha ai, “është John Openshaw, por punët e mia kanë, deri më tani siç mund ta kuptoj, pak lidhje me këtë biznes të tmerrshëm. Shtë një çështje trashëgimore; kështu që, për t’ju dhënë një ide të fakteve, unë duhet kthëhu në fillimin e çështjes.

«Ju duhet ta dini që gjyshi im kishte dy djem - xhaxhai im Elias dhe unë babai Jozef. Babai im kishte një fabrikë të vogël në Coventry, të cilën ai e zgjeruar në kohën e shpikjes së biçikletës. Ai ishte një patentë e gomës së pathyeshme Openshaw, dhe biznesi i tij u takua me të tillë sukses që ai ishte në gjendje ta shiste atë dhe të dilte në pension me një të pashëm kompetenca.

“Xhaxhai im Elias emigroi në Amerikë kur ishte i ri dhe u bë një mbjellës në Florida, ku raportoj se kishte bërë shumë mirë. Në koha e luftës ai luftoi në ushtrinë e Jackson, dhe më pas nën Hood, ku ai u bë kolonel. Kur Lee vuri krahët e mi xhaxhai u kthye në plantacionin e tij, ku qëndroi tre ose katër vjet Rreth 1869 ose 1870 ai u kthye në Evropë dhe mori një të vogël pasuri në Sussex, afër Horsham. Ai kishte bërë një pasuri shumë të konsiderueshme në Shtetet e Bashkuara, dhe arsyeja e tij për t’i lënë ata ishte neveri e tij ndaj negro, dhe mospëlqimi i tij ndaj politikës republikane në shtrirjen e ekskluzivitete për ta. Ai

ishite një njeri i vetëm, i ashpër dhe i butë, me gojë shumë të ndyrë kur ishte i zemëruar, dhe më në pension dispozitë. Gjatë gjithë viteve që ai jetoi në Horsham, dyshoj nëse ndonjëherë ai vuri këmbë në qytet. Ai kishte një kopsht dhe dy ose tre fusha rreth shtëpisë së tij dhe atje ai do të merrte stërvitjen e tij, megjithëse shumë shpesh për javë me radhë ai kurrë nuk do të dilte nga dhoma e tij. Ai piu një të madh marrëveshje raki dhe pinte shumë duhan, por ai nuk do të shihte shoqëri dhe nuk donte ndonjë shok, madje as vëllain e tij.

“Ai nuk më shqetësoi; në fakt, ai më mori një fantazi, sepse në atë kohë kur më pa së pari unë isha një djalë dymbëdhjetë apo ca më shumë. Kjo do të ishte në vitin 1878, pasi ai kishte qenë tetë ose nëntë vjet në Angli. Ai iu lut babait tim që të më linte të jetoja me të dhe ai ishte shumë i mirë me mua mënyra e tij. Kur ishte esëll ai e donte të luante tavëll dhe harton me mua, dhe ai do të më bëjë përfaqësuesin e tij të dy me shërbëtorë dhe me tregtarët, kështu që në kohën kur isha unë gjashtëmbëdhjetë isha mjaft i zoti i shtëpisë. Unë mbajta të gjithë çelësat dhe munda shko atje ku më pëlqente dhe bëja atë që më pëlqente, për sa kohë që nuk e shqetësoja në privatësinë e tij. Kishte një përjashtim të veçantë, megjithatë, sepse ai kishte një dhomë e vetme, një dhomë druri lart në papafingo, e cila ishte pa ndryshim i mbyllur, dhe të cilin ai kurrë nuk do ta lejonte as mua, as dikë tjetër hyj. Me kureshtjen e një djali kam depërtuar nëpër vrimën e çelësit, por unë kurrë nuk ishte në gjendje të shihte më shumë sesa një koleksion i tillë i trungjeve të vjetra dhe tufa siç pritet në një dhomë të tillë.

«Një ditë - ishte në mars të vitit 1883 - ishte vendosur një letër me një vulë të huaj tryeza përpara pllakës së kolonelit. Nuk ishte një gjë e zakonshme që ai të merrte letra, sepse faturat e tij ishin paguar të gjitha në para të gatshme, dhe ai nuk kishte asnjë lloj shoku. ‘Nga India!’ tha ai ndërsa e merrte lart, ‘Pondicherry postare! Çfarë mund të jetë kjo?’ Hapja me nxitim, jashtë atje u hodhën pesë pips pak të thata portokalli, të cilat u përkulën poshtë pllaka e tij. Fillova të qesh me këtë, por e qeshura u bë nga imja buzët në pamjen e fytyrës së tij. Buza i kishte rënë, sytë ishin i dalë, lëkura e tij ka ngjyrë ngjithëse dhe i ka hedhur sytë në zarf të cilën ai ende e mbante në dorën e tij që dridhej, ‘KKK!’ ai bërtiti, dhe atëherë, “Zoti im, Perëndia im, mëkatet e mia më kanë zënë!”

“Çfarë është, xhaxha?’ Unë qava.

“Vdekje,” tha ai, dhe duke u ngritur nga tryeza u tërhoq në dhomën e tij, duke më lënë të palpitoj nga tmerri. Mora zarfin dhe pashë i shkrirë me bojë të kuqe mbi përplasjen e brendshme, pikërisht mbi çamçakëz, shkronjën K përsëritet tri herë. Nuk kishte asgjë tjetër

përveç pesë të thatave pips Cila mund të jetë arsyeja e terrorit të tij mbizotërues? E lashë mëngjes-tryezë, dhe ndërsa unë u ngjita në shkallë e takova atë duke zbritur me të një çelës i vjetër i ndryshkur, i cili duhet të ketë qenë i papafingo, në njërën dorë, dhe një kuti të vogël bronzi, si një arkë, në tjetrën.

“Ata mund të bëjnë atë që u pëlqen, por unë do t'i bëj gati”, - tha ai me një betim. 'Thuaji Marisë që sot do të dëshiroj një zjarr në dhomën time, dhe dërgoji Fordham, avokatin Horsham. '

“Unë bëra siç urdhëroi ai, dhe kur mbërriti avokati u kërkuva që të shkel deri në dhomë. Zjarri po digjej shkëlqyeshëm dhe në hekura atje ishte një masë e hirit të zi, me gëzof, si prej letre të djegur, ndërsa bronzi kutia qëndronte e hapur dhe e zbrazët pranë saj. Ndërsa vështrova kutinë, vura re, me një fillim, që mbi kapak ishte shtypur K trefishi që kisha lexoni në mëngjes mbi zarf.

«Të uroj, Xhon, - tha xhaxhai im, - të dëshmosh vullnetin tim. E lë timen pasuria, me të gjitha avantazhet dhe të gjitha disavantazhet e saj, për timen vëlla, babai yt, nga do të vijë, pa dyshim, te ti. nëse ti mund ta shijojë atë në paqe, mirë dhe mirë! Nëse e shihni që nuk mundeni, merrni timen këshilla, djali im, dhe ia le armikut tënd më vdekjeprurës. Me vjen keq për të jap një gjë të tillë me dy tehe, por nuk mund të them se cilat janë kthesat duke shkuar për të marrë. Me mirësi firmosni letrën atje ku ju tregon Z. Fordham. '

“Unë e nënshkrova letrën sipas udhëzimeve dhe avokati e mori me vete. Incidenti njëjës bëri, siç mund ta mendoni, përshtypjen më të thellë mbi mua, dhe unë meditoja mbi të dhe e ktheva atë në çdo mënyrë në mendjen time pa qenë në gjendje të bëj asgjë prej tij. Megjithatë unë nuk mund të shkundem ndjenjën e paqartë të frikës që la pas, megjithëse ndjesinë u rrit më pak i etur ndërsa javët kaluan dhe asgjë nuk ndodhi që të shqetësonte rutina e zakonshme e jetës sonë. Sidoqoftë, mund të shihja një ndryshim në xhaxhain tim. Ai piu më shumë se kurrë dhe ishte më pak i prirur për çdo lloj shoqërisë. Pjesën më të madhe të kohës e kalonte në dhomën e tij, me derën i mbyllur brenda, por nganjëherë ai do të dilte në një lloj furi i dehur dhe do të dilte nga shtëpia dhe do të griste për kopsht me një revole në dorë, duke bërëtitur se kishte frikë asnjë njeri, dhe se ai nuk do të bashkëpunohet, si një dele në një stilolaps, nga njeriu apo djalli. Kur të mbaronin këto përshtatje të nxehta, ai do të nxitonte në mënyrë të turbullt në derë dhe mbyllte dhe bllokoj atë pas tij, si një njeri kush mund ta qortojë atë më jo kundër terrorit që qëndron në rrënjët e shpirtit të tij. Në kohë të tilla unë kam parë fytyrën e tij, madje edhe në një të ftohtë ditën, shkëlqen nga lagështia, sikur të ishte e re e ngritur nga një pellg.

“Epo, për t’i dhënë fund çështjes, Z. Holmes, dhe për të mos abuzuar durimi yt, erdhi një natë kur ai bëri një nga ata të dehur sallone nga të cilat ai nuk u kthye më. Ne e gjetëm atë, kur shkuam në kërkonj për të, me fytyrë nga poshtë në një pishinë të vogël me jeshile, që shtrihej rrezë kopshtit. Nuk kishte asnjë shenjë të ndonjë dhune, dhe uji ishte vetëm dy metra i thellë, kështu që juria, duke pasur parasysh të tijat ekscentriciteti i njohur, solli një vendim të ‘vetëvrasjes’. Por unë, që e dija se si ai fitoi nga vetë mendimi i vdekjes, kishte shumë zhurmë për të bindur veten time se ai kishte dalë nga rruga e tij për të përmbushur atë. Çështja kaloi, megjithatë, dhe babai im hyri në pronësi të pasurisë, dhe të rreth 14,000 £, të cilat vinin për kredinë e tij në bankë. ”

“Një moment,” ndërhyri Holmes, “deklarata juaj është, parashikoj, një nga më i mrekullueshmi që kam dëgjuar ndonjëherë. Më lër të kem datën të pritjes nga xhaxhai juaj të letrës dhe datën e tij vetëvrasje e supozuar. ”

“Letra mbërriti më 10 mars 1883. Vdekja e tij ishte shtatë javë më vonë, natën e 2 majit. ”

“Faleminderit. Lutuni vazhdoni. ”

“Kur babai im mori pronën e Horsham, ai, me kërkesën time, bëri një ekzaminim i kujdesshëm i papafingo, i cili ishte gjithmonë i mbyllur. Ne gjeti aty kutinë prej bronzi, megjithëse përmbajtja e saj ishte shkatërruar. Në pjesa e brendshme e kopertinës ishte një etiketë letre, me inicialet e KK K. përsëriti mbi të, dhe ‘Letra, memorandumë, fatura dhe një regjistër’ shkruar poshtë. Supozojmë se këto treguan natyrën e gazetave e cila ishte shkatërruar nga koloneli Openshaw. Për pjesën tjetër, nuk ishte asgjë me shumë rëndësi në papafingo përveç shumë të shpërndara letra dhe libra shënimesh që kanë të bëjnë me jetën e xhaxhait tim në Amerikë. Disa nga ata ishin të kohës së luftës dhe treguan se ai e kishte bërë mirë detyrën e tij dhe kishte mbajtur reputacionin e një ushtari trim. Të tjerët ishin në një takim gjatë rindërtimit të shteteve të Jugut, dhe ishin kryesisht të shqetësuar me politikën, sepse ai me sa duket kishte marrë një pjesë të fortë në kundërshtimin e politikanë qese qilimash që ishin dërguar nga Veriu.

“Epo, ishte fillimi i vitit 84 kur babai im erdhi për të jetuar Horsham, dhe të gjithë shkuan sa më mirë me ne deri në janar të ’85 Në ditën e katërt pas vitit të ri dëgjova babanë tim të jepte një thirrje e mprehtë e befasisë ndërsa u ulëm së bashku në tryezën e mëngjesit. Atje ai ishte, ulur me një zarf të sapohapur në një dorë dhe pesë të thata pips portokalli në pëllëmbën e shtrirë të tjetrit. Ai kishte gjithmonë qeshi me atë që ai e quajti historia ime karin dhe demin për kolonelin, por ai dukej shumë i frikësuar dhe i çuditur tani që kishte ardhur e

njëjta gjë vetveten.

“Pse, çfarë do të thotë kjo në tokë, Gjon?” ai belbëzoi.

“Zemra ime ishte kthyer për të udhëhequr. ‘Isshtë KKK,’ tha unë.

“Ai pa brenda zarfit. “Kështu është,” thirri ai. “Këtu janë shumë letra. Por çfarë është shkruar kjo mbi ta? ’

“Vendosini letrat në orën e diellit,” lexova, duke i hedhur sytë mbi supe.

“Çfarë letrash? Çfarë diellore? ’ ai pyeti.

“Dielli i diellit në kopsht. Nuk ka tjetër”, thashë unë; ‘por letrat duhet të jenë ato që janë shkatërruar. ’

“‘Pooh!’ tha ai, duke u kapur fort në guximin e tij. ‘Ne jemi në një civilizim tokë këtu, dhe ne nuk mund të kemi punime të këtij lloji. Ku bën nga vjen gjëja? ’

“Nga Dundee,” u përgjigja, duke hedhur një vështrim mbi postën.

“Një shaka e pahijshme praktike,” tha ai. ‘Me çfarë kam të bëj ora diellore dhe letra? Unë nuk do të vë re asnjë marrëzi të tillë. ’

“Unë sigurisht që duhet të flas me policinë,” thashë.

“Dhe qesh me dhimbjet e mia. Asgjë të këtij lloji. ’

“Atëherë më lër të bëj kështu?”

“Jo, unë ju ndaloj. Nuk do të bëj bujë për marrëzira të tilla. ’

“Ishte e kotë të debatoja me të, sepse ai ishte një njeri shumë kokëfortë. Une gjithsesi, vazhdoi me një zemër të mbushur me parandjenja.

“Ditën e tretë pas ardhjes së letrës nga shkoi babai im në shtëpi për të vizituar një mik të tij të vjetër, Major Freebody, i cili është në komandë e njëres prej kalave mbi kodrën Portsdown. Unë isha i lumtur që ai duhet të shkonte, sepse më dukej se ai ishte më larg rrezikut kur ishte larg nga shtëpia. Sidoqoftë, në këtë isha në gabim. Në ditën e dytë të tij mungesa mora një telegram nga majori, duke më lutur të vija një herë Babai im kishte rënë mbi një nga gropat e thella të shkumës, të cilat me bollëk në lagje, dhe ishte shtrirë pa kuptim, me një kafkë të copëtuar. Unë nxitova tek ai, por ai ndërroi jetë pa e rikuperuar kurrë atë vetëdija Ai, siç duket, ishte duke u kthyer nga Fareham in muzgu, dhe pasi vendi ishte i panjohur për të, dhe gropa me shkumës i rrethuar, juria nuk hezitoi të merrte një vendim për ‘vdekjen nga shkaqe aksidentale. ’ Me kujdes ndërsa shqyrtova çdo fakt të lidhur me vdekjen e tij, unë nuk isha në gjendje të gjeja asgjë që mund të sugjeronte ideja e vrasjes. Nuk kishte asnjë shenjë dhune, asnjë gjurmë, jo grabitje, nuk ka shënime të të huajve që janë parë në rrugë. Dhe megjithatë nuk kam nevojë të të them se mendja ime ishte larg nga qetësia, dhe se unë ishte afër se ishte e sigurt se ndonjë komplot i ndyrë ishte endur rreth tij.

“Në këtë mënyrë ogurzezë unë hyra në trashëgiminë time. Ju do të më pyesni pse unë nuk e disponoi atë? Unë përgjigjem, sepse isha i bindur mirë se i yni problemet në një farë mënyre vareshin nga një incident i xhaxhait tim jeta, dhe se rreziku do të ishte aq i ngutshëm në një shtëpi sa në një tjetër.

«Ishte në janar '85, babai im i varfër i dha fund fundit dhe dy vjet dhe kanë kaluar tetë muaj që nga ajo kohë. Gjatë asaj kohe unë kam jetuar për fat të mirë në Horsham dhe unë kisha filluar të shpresoj se ky mallkim kishte kaluar larg familjes, dhe se kishte mbaruar me gjeneratën e fundit. Une kishte filluar të ngushëllohej shumë shpejt, megjithatë; dje në mëngjes goditja ra në formën në të cilën kishte ardhur mbi babanë tim. »

I riu mori nga jeleku një zarf të thërrmuar, dhe duke u kthyer në tryezë ai tundi mbi të pesë pije të thata portokalli.

“Ky është zarfi,” vazhdoi ai. “Pulla postare është Londra — lindore ndarja. Brenda janë fjalët e fundit të babait tim mesazhi: ‘KKK’; dhe pastaj ‘Vendosini letrat në orën e diellit.’ ”

“Cfare keni bere?” - pyeti Holmes.

“Asgjë”.

“Asgjë?”

“Të them të drejtën” - ai e zhyt fytyrën në duart e tij të holla dhe të bardha - “Unë kam ndihej i pafuqishëm. Unë jam ndjerë si një nga ata lepujt e varfër kur gjarpri po dridhet drejt tij. Duket se jam në zotërimin e disave e keqja rezistente, e pashmangshme, të cilën asnjë parashikim dhe asnjë masë paraprake nuk mund ta bëjë ruaju kundër”.

“Tut! tut! ” - thirri Sherlock Holmes. “Duhet të veprosh, burrë, ose ke humbur. Asgjë përveç energjisë nuk mund t’ju kursejë. Kjo nuk është kohë për dëshpërim ”.

“Unë kam parë policinë.”

“Ah!”

“Por ata e dëgjuan historinë time me një buzëqeshje. Unë jam i bindur se inspektori ka formuar mendimin se letrat janë të gjitha praktike shaka, dhe se vdekjet e marrëdhënieve të mia ishin vërtet aksidente, si juria deklaroi dhe nuk duhej të kishte lidhje me paralajmërimet. ”

Holmes shtrëngoi duart e tij të shtrënguara në ajër. “Imbecilitet e pabesueshme!” ai qau

“Sidoqoftë, ata më kanë lejuar një polic, i cili mund të mbetet në shtëpi me mua. ”

“A ka ardhur ai me ju natën?”

“Jo Urdhrat e tij ishin të qëndronin në shtëpi ”.

Përsëri Holmes rrëmbeu në ajër.

“Pse erdhe tek unë?” ai tha, “dhe, mbi të gjitha, pse nuk e bërë eja menjëherë? ”

“Nuk e di. Ishte vetëm sot që fola me Majorin Prendergast në lidhje me problemet e mia dhe u këshillua nga ai të vinte tek ju “.

“Janë vërtet dy ditë që kur e keni pasur letrën. Ne duhet të kishim vepruar para kesaj. Ju nuk keni asnjë provë të mëtejshme, unë mendoj, se ajo që ju keni vendosur para nesh - asnjë detaj sugjerues që mund të na ndihmojë? ”

“Oneshtë një gjë,” tha John Openshaw. Ai pëshpëriti në pallton e tij xhep, dhe, duke nxjerrë një copë letër të çngjyrosur, me ngjyrë blu, ai e shtroi mbi tryezë. “Unë kam një përkujtim,” tha ai, “që ditën kur xhaxhai im dogji letrat, vëreja se i vogli, kufijtë e djegur që ishin mes hirit ishin të kësaj të veçantë ngjyrë. Këtë fletë të vetme e gjeta në dyshemenë e dhomës së tij dhe unë jam të prirur të mendojnë se mund të jetë një nga dokumentet që ka, mbase, përplaseshin nga të tjerët dhe në atë mënyrë kanë shpëtuar shkatërrimi. Përtej përmendjes së pikave, nuk e shoh që na ndihmon shumë. Unë vetë mendoj se është një faqe nga ndonjë ditar privat. shkrimi është padyshim i xhaxhait tim. ”

Holmes lëvizi llambën, dhe të dy u përkulëm mbi fletën, e cila tregoi nga buza e saj e thyer se ishte shqyer vërtet nga një libër. Ajo u drejtua, “Mars, 1869”, dhe poshtë ishin enigmatikët e mëposhtëm njoftimet:

“4-të. Erdhi Hudson. E njëjta platformë e vjetër.

“I 7-ti. Vendosni miqtë në McCauley, Paramore dhe John Swain nga St. Augustini.

“I 9-ti. McCauley pastroi.

“I 10-ti. John Swain pastroi.

“12-të. Vizitoi Paramore. Gjithçka mirë.”

“Faleminderit!” tha Holmes, duke e palosur letrën dhe duke e kthyer tek e jona vizitor “Dhe tani nuk duhet të humbni asnjë çast tjetër. Ne nuk mund të kursej kohë as për të diskutuar atë që më ke thënë. Ju duhet të merrni në shtëpi menjëherë dhe vepro. ”

“Çfarë duhet të bëj?”

“Ka vetëm një gjë për të bërë. Duhet të bëhet menjëherë. Ju duhet të vendosni kjo copë letër të cilën na e keni treguar në kutinë prej bronzi e cila ju keni pershkruar Ju gjithashtu duhet të vendosni një shënim për të thënë se të gjitha letrat e tjera u dogjiën nga xhaxhai juaj, dhe se kjo është e vetmja e cila mbetet. Ju duhet të pohoni se me fjalë të tilla që do të mbajnë bindje me ta. Pasi ta keni bërë këtë, duhet menjëherë të vendosni kutinë jashtë në orën e diellit, sipas udhëzimeve. A e kuptoni? ”

“Krejtësisht.”

“Aktualisht mos mendoni për hakmarrje, ose për ndonjë gjë tjetër. Unë mendoj që ta fitojmë atë me anë të ligjit; por ne kemi internetin tonë për të endje, ndërsa e tyre është thurur tashmë. Konsiderata e parë është që të hiqni rrezikun e ngutshëm që ju kërcënon. E dyta është të sqarohet deri në mister dhe për të ndëshkuar palët fajtoare. ”

“Unë ju falënderoj”, tha i riu, duke u ngritur dhe duke marrë pardesynë e tij. “Ju më keni dhënë jetë të freskët dhe shpresë. Unë me siguri do të bëj si ti këshillë.”

“Mos humb një çast. Dhe, mbi të gjitha, kujdesuni për veten tuaj në ndërkohë, sepse nuk mendoj se mund të ketë dyshim se je kërcënuar nga një rrezik shumë real dhe i afërt. Si ktheheni? ”

“Me tren nga Waterloo.”

“Nuk është ende nëntë. Rrugët do të jenë të mbushura me njerëz, kështu që unë besoj se ti mund të jetë në siguri. E megjithatë nuk mund ta ruash veten nga afër. ”

“Unë jam i armatosur.”

“Kjo është mirë. Nesër unë do të vendos për të punuar në çështjen tuaj. ”

“Atëherë do të të shoh në Horsham?”

“Jo, sekreti juaj qëndron në Londër. Aty do ta kërkoj. ”

“Atëherë unë do të të thërras në një ditë, ose në dy ditë, me lajme sa i përket kutia dhe letrat. Unë do të marr këshillën tuaj në çdo çështje të veçantë. ” Ai na dha dorën dhe mori lejen e tij. Jashtë erës akoma bërtiti dhe shiu u spërkat dhe u përplas kundër dritareve. Kjo histori e çuditshme, e egër duket se na erdhi nga mes të çmendurish elementë — të fryrë mbi ne si një fletë me barishte të keqe deti në një vrull - dhe tani për tani janë rigjeneruar prej tyre edhe një herë.

Sherlock Holmes u ul për ca kohë në heshtje, me kokën të zhytur përpara dhe sytë e tij u përkulën në shkëlqimin e kuq të zjarrit. Pastaj ai ndezi tubi i tij, dhe duke u mbështetur në karrigen e tij, ai vështroi unazat blu të tymit ndërsa ndiqnin njëri-tjetrin deri në tavan.

“Unë mendoj, Watson,” vërejti ai më në fund, “që nga të gjitha rastet tona që kemi nuk kishte asgjë më fantastike se kjo. ”

“Shpëtoni, ndoshta, Shenjën e Katërve”.

“Epo, po. Ruaj, mbase, atë. E megjithatë ky John Openshaw më duket të ecin mes rreziqeve edhe më të mëdha se sa Sholtos. ”

“Por a keni formuar ndonjë konceptim të caktuar se çfarë,” pyeta unë këto rreziqe janë? ”

“Nuk mund të ketë pikëpyetje për natyrën e tyre”, u përgjigj ai.

“Atëherë cilat janë ato? Kush është ky KKK dhe pse e ndjek atë këtë familje e palumtur? ”

Sherlock Holmes mbylli sytë dhe vendosi bërrylat mbi krahët e karriga e tij, me majat e gishtave së bashku. “Arsyetuesi ideal”, ai vërejti, “do të, kur dikur t’i ishte treguar një fakt i vetëm në të gjithë kushineta, nxjerr prej tij jo vetëm të gjithë zinxhirin e ngjarjeve që çuan përpara tek ai por edhe të gjitha rezultatet që do të pasonin prej tij. Si Cuvier mund të përshkruaj si duhet një kafshë të tërë me soditjen e a një kockë e vetme, kështu që vëzhguesi i cili ka kuptuar plotësisht një lidhje në të njëjti seri incidentesh duhet të jenë në gjendje të tregojnë me saktësi të gjitha të tjerat ato, si para ashtu edhe pas. Ne ende nuk i kemi kuptuar rezultatet të cilat vetëm arsyeja mund të arrihet. Problemet mund të zgjidhen gjatë studimit të cilat kanë hutuar të gjithë ata që kanë kërkuar një zgjidhje me ndihmën e shqisat e tyre. Sidoqoftë, është ta bësh artin në lartësinë e tij më të lartë e nevojshme që arsyetuesi të jetë në gjendje të shfrytëzojë të gjitha faktet që i kanë ardhur në dijeni; dhe kjo në vetvete nënkupton, si ju do të shohë me lehtësi, një zotërim të të gjithë njohurive, të cilat, edhe në këto ditët e arsimit dhe enciklopedive falas, është disi e rrallë arritje Megjithatë, nuk është aq e pamundur që një burrë duhet të zotërojë të gjitha njohuritë që ka të ngjarë të jenë të dobishme për të në punën e tij, dhe këtë unë jam përpjekur ta bëj në rastin tim. Nëse më kujtohet me të drejtë, ju në një rast, në ditët e para të miqësisë sonë, përcaktuat timen kufizon në një mënyrë shumë precize. ”

“Po”, u përgjigja duke qeshur. “Ishte një dokument i veçantë. Filozofi, astronomia dhe politika u shënuan në zero, më kujtohet. Botanikë e ndryshueshme, gjeologji e thellë në lidhje me njollat e baltës nga çdo rajon brenda pesëdhjetë mijëve të qytetit, kimia e çuditshme, anatomia josistematike, letërsi e bujshme dhe rekorde krimi unike, lojtar violine, boksier, shpatar, avokat dhe vetë-helmues nga kokaina dhe duhani. Ata, unë mendoj, ishin pikat kryesore të analizës sime. ”

Holmes buzëqeshi në artikullin e fundit. “Epo,” tha ai, “Unë them tani, siç thashë atëherë, që një njeri duhet ta mbajë papafingo të vogël të trurit të pajisur me të gjitha mobiljet që ka të ngjarë të përdorë dhe pjesën tjetër mund ta vendosë dhomën e lëndës drusore të bibliotekës së tij, ku mund ta sigurojë nëse e dëshiron atë. Tani, për një rast të tillë si ai që na është dorëzuar natën, sigurisht që duhet të mbledhim të gjitha burimet tona. Mirësi më dorëzo poshtë shkronjës K të _ Enciklopedisë Amerikane _ që qëndron mbi rafte prane jush. Faleminderit. Tani le të shqyrtojmë situatën dhe të shohim çfarë mund të nxirret prej tij. Në radhë të parë, mund të fillojmë me një supozim i fortë se koloneli

Openshaw kishte ndonjë arsye shumë të fortë për largimin nga Amerika. Burrat në kohën e tij të jetës nuk i ndryshojnë të gjitha zakonet dhe shkëmbejnë me dëshirë klimën simpatike të Florida-s për jeta e vetmuar e një qyteti krahinor anglez. Dashuria e tij ekstreme për vetminë në Angli sugjeron idenë se ai kishte frikë nga dikush ose diçka, kështu që ne mund të supozojmë si një hipotezë funksionuese nga e cila kishte frikë dikush a diçka që e largoi nga Amerika. Për atë që ishte ai nga frika, ne mund ta nxjerrim këtë vetëm duke marrë parasysh shkronjat e frikshme të cilat u pritën nga ai dhe pasardhësit e tij. A e vërejtët shenjat postare të atyre letrave? ”

“E para ishte nga Pondicherry, e dyta nga Dundee dhe e treta nga Londra.”

“Nga Londra Lindore. Çfarë nxirrni nga kjo? ”

“Të gjithë janë porte detare. Se shkrimtari ishte në bordin e një anijeje. ”

“E shkëlqyeshme. Ne tashmë kemi një ide. Nuk mund të ketë dyshim se probabiliteti - probabiliteti i fortë - është që shkrimtari të ishte në bordin e a anije Dhe tani le të shqyrtojmë një pikë tjetër. Në rastin e Pondicherry, kaluan shtatë javë midis kërcënimit dhe përm-bushjes së tij, në Dundee ishin vetëm rreth tre ose katër ditë. A sugjeron kjo ndonjë gjë? ”

“Një distancë më e madhe për të udhëtuar.”

“Por letra kishte gjithashtu një distancë më të madhe për të ardhur.”

“Atëherë nuk e shoh kuptimin.”

“Ekziston të paktën një supozim që ena në të cilën burri ose burrat janë një anije me vela. Duket sikur ata gjithmonë i dërgojnë të tyret paralajmërim njëjës ose shenjë para tyre kur fillojnë misionin e tyre. E shihni sa shpejt vepra ndoqi shenjën kur ajo erdhi Dundee Sikur të kishin ardhur nga Pondicherry në një avulllore do të kishin mbërriti pothuajse sa më shpejt që letra e tyre. Por, në fakt, shtatë javë të kaluara. Unë mendoj se ato shtatë javë përfaqësuan ndryshimi midis anijes me postë që solli letrën dhe mjet lundrimi që solli shkrimtarin. ”

“Është e mundur.”

“Më shumë se aq. Shtë e mundshme. Dhe tani e shihni urgjencën vdekjeprurëse të këtë rast të ri dhe pse e nxita të riun Openshaw të bëjë kujdes. Goditja ka gjithmonë i rënë në fund të kohës në të cilën do të duhej dërguesit udhëtoni në distancë. Por ky vjen nga Londra, prandaj dhe ne nuk mund të llogaritet në vonesë. ”

“Zot i mire!” Unë qava. “Çfarë mund të thotë, ky persekutim i pamëshirshëm?”

“Gazetat që mbart Openshaw janë padyshim të një rëndësie jetësore

personi ose personat në anijen me vela. Unë mendoj se është mjaft qartë se duhet të ketë më shumë se një prej tyre. Një burrë beqar nuk mundi kanë kryer dy vdekje në mënyrë të tillë që të mashtrojnë një mjek ligjor juria. Duhet të ketë pasur disa në të, dhe ata duhet të kenë qenë burra të burimit dhe përcaktimit. Gazetat e tyre ata duan të kenë, të jenë mbajtësi i tyre kush mundet. Në këtë mënyrë ju shihni që KKK pushon së qeni inicialet e një individi dhe bëhet distinktiv i një shoqërie. ”

“Por nga cila shoqëri?”

“A nuk keni kurrë -” tha Sherlock Holmes, duke u përkulur dhe fundosur të tijin zë - “nuk keni dëgjuar kurrë për Ku Klux Klan?”

“Unë kurrë nuk kam.”

Holmes i ktheu fletët e librit mbi gju. “Ja ku është,” tha ai aktualisht:

“‘Ku Klux Klan. Një emër që rrjedh nga ngjashmëria fantastike me tingull i prodhuar nga goditja e një pushke. Kjo shoqëri e tmerrshme sekrete ishte formuar nga disa ish-ushtarë të Konfederatës në shtetet e Jugut pas Lufta Civile, dhe ajo formoi me shpejtësi degë lokale në pjesë të ndryshme të vendi, veçanërisht në Tenesi, Luiziana, Carolinas, Georgia, dhe Florida. Fuqia e tij u përdor për qëllime politike, kryesisht për terrorizimi i votuesve negro dhe vrasja dhe largimi nga automjetet vendi i atyre që ishin kundër pikëpamjeve të tij. Zemërimet e saj ishin zakonisht paraprihet nga një paralajmërim dërguar burrit të shënuar në ndonjë fantastik por formë e njohur përgjithësisht - një degëz gjethe lisi në disa pjesë, farat e pjeprit ose pips portokalli në të tjerët. Me marrjen e kësaj viktime ose mund të anulohet haptazi mënyrat e tij të mëparshme, ose mund të fluturojë nga vendi. Nëse ai e guxonte çështjen, vdekja do të vinte pa pushim atë, dhe zakonisht në një mënyrë të çuditshme dhe të paparashikuar. Kaq e përsosur ishte organizimi i shoqërisë, dhe aq sistematike metodat e saj, saqë vështirë se ka ndonjë rast kur ndonjë njeri ka pasur sukses të trimërohet ajo pa u ndëshkuar, ose në të cilën ndonjë nga zemërimet e tij u gjet në shtëpi kryesit. Për disa vite, organizata lulëzoi pavarësisht e përpjekjeve të qeverisë së Shteteve të Bashkuara dhe për më mirë klasat e komunitetit në Jug. Përfundimisht, në vitin 1869, lëvizja u shemb krejt papritur, megjithëse ka pasur shpërthime sporadike të të njëjtit lloj që nga ajo datë. ’

“Ju do të vëzhgoni,” tha Holmes, duke vendosur vëllimin, “se Prishja e papritur e shoqërisë ishte e rastësishme me zhdukjen të Openshaw nga Amerika me punimet e tyre. Mund të ketë qenë shkak dhe efekti. Nuk është çudi që ai dhe familja e tij kanë disa nga këto shpirtra më të paqëndrueshëm në rrugën e tyre. Ju mund ta kuptoni se kjo regjistri dhe ditari mund të implikojnë disa nga burrat e parë në

Jug, dhe që mund të ketë shumë që nuk do të flenë lehtë natën derisa të bëhet të rikuperuar ”.

“Atëherë faqja që kemi parë -”

“Suchshtë e tillë siç mund ta presim. Vrapoi, nëse e mbaj mend mirë, 'dërgoi pips te A, B dhe C' - domethënë, u dërgoi atyre paralamërimin e shoqërisë. Atëherë ka shënime të njëpasnjëshme që A dhe B pastruan, ose u larguan nga vendi, dhe së fundmi që C u vizitua, me, kam frikë, një rezultat të keq për C. Epo, unë mendoj, Doktor, që ne mund të lemë pak dritë në këtë vend të errët, dhe besoj se mundësia e vetme që ka i riu Openshaw në ndërkohë është të bëj atë që i kam thënë. Nuk ka asgjë më shumë për të thënë ose për të thënë bëhu natën, ndaj më dorëzo violinën time dhe le të përpiqemi ta harrojmë për gjysmë ore moti i mjerueshëm dhe akoma më i mjerueshëm mënyrat e shokëve tanë ”.

Ishte pastruar në mëngjes dhe dielli shkëlqente me një të nënshtuarin shkëlqim përmes velit të zbehtë që varet mbi qytetin e madh. Sherlock Holmes ishte tashmë në mëngjes kur unë zbrita.

“Do të më falni që nuk ju pres”, tha ai; “Unë kam, unë parashikoj, një ditë shumë e zënë para meje për të parë këtë rast të të rinjve Openshaw's. ”

“Çfarë hapash do të ndërmerrni?” Unë pyeta.

“Kjo do të varet shumë nga rezultatet e pyetjeve të mia të para. une mundem në fund të fundit duhet të zbresin në Horsham. ”

“Ju nuk do të shkoni atje së pari?”

“Jo, unë do të filloj me Qytetin. Thjesht bini ziles dhe çupës do të sjellë kafënë tuaj. ”

Ndërsa prisja, ngrita gazetën e pahapur nga tavolina dhe hodha një vështrim syri im mbi te. Ajo qëndronte mbi një titull që dërgoi një ftohje te imja zemra

“Holmes,” bërtita, “ti je tepër vonë”.

“Ah!” tha ai, duke hedhur kupën e tij, “Unë kisha shumë frikë. Si ishte bërë? ” Ai foli i qetë, por unë e shihja që ai ishte prekur thellë.

«Syri im kapi emrin e Openshaw dhe titullin 'Tragjedi Afër Ura e Waterloos. ' Këtu është llogaria:

“Midis nëntë dhe dhjetë natën e kaluar Cook-Constable Policia, e H. Divizioni, me detyrë pranë Urës Waterloo, dëgjoi një thirrje ndihme dhe a spërkatje në ujë. Natën, megjithatë, ishte jashtëzakonisht e errët dhe e stuhishme, kështu që, përkundër ndihmës së disa kalimtarëve, ishte mjaft e pamundur për të kryer një shpëtim. Alarmi, megjithatë, u dha, dhe, nga ndihma e policisë së ujit, trupi u gjet përfundimisht. Ajo provoi të ishte ai i një zotëri të ri, emri i të cilit, siç duket nga një

zarf i cili u gjet në xhepin e tij, ishte John Openshaw, dhe i të cilit vendbanimi është afër Horsham. Supozohet se ai mund të ketë qenë duke nxituar për të kapur trenin e fundit nga Stacioni Waterloo, dhe kjo në nxitimin dhe errësirën e skajshme i mungoi rruga e tij dhe eci mbi buzë të njerit prej vendeve të vogla të uljes për varka me avull të lumenjve. Trupi nuk shfaq asnjë gjurmë të dhunës dhe nuk mund të ketë dyshim se i ndjeri kishte qenë viktimë e një aksidenti fatkeq, i cili duhet të ketë efektin e tërheqjes së vëmendjes së autoriteteve gjendja e fazave të uljes së lumit. ”

Ne u ulëm në heshtje për disa minuta, Holmes më i dëshpëruar dhe i tronditur sesa e kisha parë ndonjëherë.

“Kjo më lëndon krenarinë, Watson,” tha ai më në fund. “Shtë një ndjenjë e vogël, pa dyshim, por më lëndon krenarinë. Bëhet çështje personale me mua tani, dhe, nëse Zoti më dërgon shëndet, unë do të vendos dorën time mbi këtë bandë. Që ai të vijë tek unë për ndihmë dhe se unë duhet ta dërgoj atje vdekja e tij -! ” Ai doli nga karrigia e tij dhe hapi hapin për dhomën brenda ngacmim i pakontrollueshëm, me një skuqje të faqeve të tij të ngurtë dhe a shtrëngimi nervor dhe shtrëngimi i duarve të tij të gjata të holla.

“Ata duhet të jenë djaj dinak,” bërtiti ai më në fund. “Si munden ata e keni mashtruar atje poshtë? Argjinaura nuk është në vijë të drejtpërdrejtë në stacion. Ura, pa dyshim, ishte shumë e mbushur me njerëz, madje edhe në një të tillë natën, për qëllimin e tyre. Epo, Watson, do të shohim se kush do të fitojë afatgjatë Unë do të dal tani!”

“Për policinë?”

“Jo; Unë do të jem policia ime. Kur të kem rrotulluar rrjetën ata mund të marrin mizat, por jo më parë. ”

Gjatë gjithë ditës isha i angazhuar në punën time profesionale, dhe ishte vonë në mbrëmje para se të kthehesha në Baker Street. Sherlock Holmes nuk kishte ardhur mbrapa akoma Ishte gati ora dhjetë para se të hynte, dukej i zbehtë dhe i veshur Ai u ngjit në bufe, dhe shqye një copë nga buka ai e gllabëroi atë në mënyrë të pangopur, duke e larë me një tërheqje të gjatë të ujë

“Ju jeni të uritur”, vëreja unë.

“Nga uria. Më kishte shpëtuar nga kujtesa. Që atëherë nuk kam pasur asgjë mëngjesin ”.

“Asgjë?”

“Asnjë kafshim. Nuk kisha kohë ta mendoja. ”

“Dhe si keni pasur sukses?”

“Epo.”

“Ju keni një ide?”

“I kam në zgavrën e dorës. Young Openshaw nuk do të vonojë mbeten të pangopura. Pse, Watson, le të vendosim markën e tyre tregtare djallëzore mbi ta. Thoughtshtë menduar mirë! ”

“Çfarë do të thuash?”

Ai mori një portokall nga dollapi dhe duke e copëtuar shtrydhur pips mbi tryezë. Nga këto ai mori pesë dhe futi ato në një zarf. Në brendësi të përplasjes ai shkruajti “SH për J. O. ” Pastaj e vulosi dhe ia drejtoi “Kapitenit James Calhoun, Barque *Lone Star*, Savannah, Georgia. ”

“Kjo do ta presë kur të hyjë në port”, tha ai duke qeshur. “Ka mundësi jepi atij një natë pa gjumë. Ai do ta gjejë atë si një pararendës të tij të sigurt fati siç bëri Openshaw para tij. ”

“Dhe kush është ky kapiten Calhoun?”

“Kreu i bandës. Unë do të kem të tjerët, por ai i pari ”.

“Si e gjete, atëherë?”

Ai nxori nga xhepi një fletë të madhe, të gjithë të mbuluar me hurma dhe emrat.

“Unë e kam kaluar tërë ditën,” tha ai, “mbi regjistrat e Lloyd dhe dosjet e letrave të vjetra, duke ndjekur karrierën e ardhshme të çdo anijeje i cili preku Pondicherry në janar dhe shkurt në ’83. Ka pasur tridhjetë e gjashtë anije të tonazhit të drejtë të cilat u raportuan atje gjatë atyre muaj. Prej tyre, një, Ylli i Vetmuar, më tërhoqi menjëherë vëmendje, pasi që, megjithëse u raportua se ishte pastruar nga Londër, emri është ai që i është dhënë një prej shteteve të Bashkimi ”.

“Teksas, mendoj.”

“Nuk isha dhe nuk jam i sigurt se cili; por e dija që anija duhet të ketë një Origjinë amerikane. ”

“Po pastaj?”

“Unë kërkova të dhënat e Dundee, dhe kur pashë se barka *Lone Star* ishte aty në janar ’85, dyshimi im u bë një siguri. Une pastaj pyeti për anijet që gjendeshin aktualisht në portin e Londër. ”

“Po?”

”*Lone Star* kishte arritur këtu javën e kaluar. Unë zbrita në Albert Dock dhe zbuloi se ajo ishte marrë poshtë lumit nga batica e hershme këtë mëngjes, shtëpia e shtëpisë u drejtua për në Savannah. Unë u lidha me Gravesend dhe mësoi se ajo kishte kaluar ca kohë më parë, dhe pasi era është e lindjes Nuk kam dyshim se ajo tani i ka kaluar Goodwins dhe jo shumë larg Ishulli i Wight ”.

“Çfarë do të bësh, pra?”

“Oh, unë kam dorën time mbi të. Ai dhe dy shokët, janë siç mësoj unë vetëm amerikanë të lindur në vend në anije. Të tjerët janë finlan-

dezë dhe Gjermanët. Unë e di, gjithashtu, se ata ishin të tre larg anijes të fundit natën E pata nga stevedore i cili po ngarkonte ngarkesën e tyre. Nga në kohën që anija e tyre me vela arrin në Savannah, anija me postë do kanë bartur këtë letër dhe kabli do të ketë informuar policinë e Savannah se këta tre zotërinj kërkohen keq këtu mbi a akuza për vrasje. ”

Sidoqoftë ka ndonjëherë një të metë, në planin më të mirë të planifikuar njerëzor, dhe vrasësit e John Openshaw nuk do të merrnin kurrë pips portokalli të cilat do t’u tregonte atyre se një tjetër, aq dinak dhe aq i vendosur sa ata, ishte në rrugën e tyre. Shumë të gjatë dhe shumë të ashpër ishin ekuinoktiali gales atë vit. Ne prisnim gjatë për lajmet e *Yllit të Vetmuar të Savannah, por askush nuk na arriti kurrë. Më në fund e dëgjuam diku larg në Atlantik u pa një shtyllë e ashpër e një anijeje të copëtuar që lëkundet në lugin e një vale, me gërmimet e gërmuara “LS” ajo, dhe kjo është gjithçka që ne do të dimë ndonjëherë për fatin e të vetmit Yll.*

VI. Njeriu me buzë të përdredhur

Isa Whitney, vëllai i të ndjerit Elias Whitney, DD, Kryesori i Kolegji Teologjik i Shën Gjergjit ishte shumë i varur nga opiumi. zakoni u rrit mbi të, siç e kuptoj, nga ndonjë fanatik budalla kur ai ishte ne kolegji; sepse ka lexuar përshkrimin e De Quincey të ëndrrave të tij dhe ndjesi, ai e kishte lagur duhanin e tij me laudanum në një përpjekje për të prodhuar të njëjtat efekte. Ai zbuloi, siç kanë bërë shumë më tepër, se praktika është më e lehtë të arrihet sesa të shpëtoj prej tij, dhe për shumë vite ai vazhdoi të ishte një skllav i drogës, një objekt i tmerit të përzier dhe keqardhje për miqtë dhe të afërmit e tij. Unë mund ta shoh atë tani, me të verdhë, fytyrë e pastë, kapakë të varur dhe nxënës me majë, të gjithë të strukur në një karrigia, rrënoja dhe rrënimi i një njeriu fisnik.

Një natë - ishte në qershor të '89 - erdhi një zile në zile, rreth vitit orë kur një njeri jep zhurmën e parë dhe shikon orën. U ula në karrigen time, dhe gruaja ime vuri punën e gjilpërës në prehrin e saj dhe bëri pak fytyrë zhgënjimi.

“Një pacient!” tha ajo. “Ju do të duhet të dilni jashtë.”

Unë rënkova, sepse isha kthyer rishtas nga një ditë e lodhur.

Dëgjuam derën e hapur, disa fjalë të ngutshme dhe më pas hapa të shpejtë linoleumi. Dera jonë fluturoi e hapur, dhe një zonjë, e veshur me disa Sende me ngjyrë të errët, me një vello të zezë, hynë në dhomë.

“Ju do të justifikoni thirrjen time kaq vonë,” filloi ajo, dhe pastaj, papritmas duke humbur vetëkontrollin e saj, ajo vrapoi përpara, hodhi krahët për timen qafën e gruas dhe i qau mbi shpatulla. “Oh, jam në

telashe të tillë!” ajo qau; “Unë bëj kështu që dua një ndihmë të vogël.”

“Pse”, tha gruaja ime, duke ngritur velin e saj, “është Kate Whitney. Si ju më befasoi, Kate! Nuk e kisha idenë kush ishte kur hyri. ”

“Nuk dija çfarë të bëja, prandaj erdha drejt teje”. Kjo ishte gjithmonë rruga. Njerëzit që ishin në hidhërim erdhën tek gruaja ime si zogj tek a far

“Ishte shumë e ëmbël për ty të vish. Tani, duhet të keni pak verë dhe ujë, dhe rrini këtu rehat dhe na tregoni gjithçka për të. Apo duhet ti përkundrazi se e dërgova James në shtrat? ”

“Oh, jo, jo! Dua këshillën dhe ndihmën e mjekut gjithashtu. Bëhet fjalë për Isain. Ai nuk ka qenë në shtëpi për dy ditë. Jam shumë i frikësuar për të! ”

Nuk ishte hera e parë që ajo na fliste për ato të burrit të saj telashe, për mua si mjek, për gruan time si një shoqe e vjetër dhe shkollë shoqëruar. Ne e qetësuam dhe e ngushëlluam atë me fjalë të tilla që mund të gjenim. A e dinte se ku ishte burri i saj? A ishte e mundur që ne të mund të sillnim ai përsëri tek ajo?

Duket se ishte. Ajo kishte informacionin më të sigurt se ai i vonë , kur ishte i aftë për të, kishte përdorur një gropë opiumi në pjesën më të largët në lindje të Qytetit. Deri më tani orgjitë e tij ishin gjithnjë të kufizuara në një ditën, dhe ai ishte kthyer, duke u dridhur dhe i copëtuar, në mbrëmje. Por tani magjia kishte qenë mbi të tetë e dyzet orë dhe ai u shtri atje, pa dyshim midis lagjeve të dokeve, duke marrë frymë në helm ose duke fjetur nga efektet. Ajo ishte e sigurt për të atë, në shiritin e artë, në korsinë e sipërme të swandamit. Por çfarë duhej të bënte ajo? Si mund të bëhej ajo, një grua e re dhe e ndrojtur, në një vend të tillë dhe e nxori burrin e saj nga rusët që e rrethuan?

Ishte rasti, dhe sigurisht që kishte vetëm një mënyrë për të dalë nga ajo. A mund ta shoqëroj në këtë vend? Dhe pastaj, si një mendim i dytë, pse duhet të vije ajo fare? Unë isha këshilltari mjekësor i Isa Whitney, dhe si i tillë kisha ndikim mbi të. Mund ta menaxhoja më mirë po të isha vetëm Unë i premtova me fjalën time se do ta dërgoja në shtëpi me një taksì brenda dy orësh nëse ai do të ishte vërtet në adresën që ajo i kishte dhënë une Dhe kështu për dhjetë minuta e kisha lënë kolltukun tim dhe të gëzuar dhomë ulur prapa meje, dhe ishte duke shpejtuar në drejtim të lindjes në një fjetje në një porosi e çuditshme, siç më dukej në atë kohë, megjithëse vetëm e ardhmja mund të tregonte se sa e çuditshme ishte të ishte.

Por nuk kishte ndonjë vështirësi të madhe në fazën e parë të aventurës sime. Upper Swandam Lane është një rrugicë e ndyrë që fshihet pas skelave të larta të cilat shtrihen në anën veriore të lumit në lindje

të Urës së Londrës. Midis një dyqani të çarë dhe një dyqani xhinsh, afrohet nga një fluturim i pjerrët hapat që çojnë poshtë në një boshllëk të zi si gryka e një shpelle, unë gjeta gropë për të cilën isha në kërkim. Duke porositur kamionin tim për të pritur, unë kalova poshtë hapat, të veshur bosh në qendër nga shkelja e pandërprerë e të dehurve këmbët; dhe nga drita e një llambë djegëse vaji mbi derën që gjeta shul dhe e bëri rrugën time në një dhomë të gjatë, të ulët, të trashë dhe të rëndë me tymi kafe opiumi, dhe i tarracuar me anije druri, si parashikimi i një anijeje emigrante.

Përmes errësirës dikush mund të zbehte një pamje të trupave të shtrirë poza fantastike të çuditshme, supet e përkulura, gjunjët e përkulur, kokat e hedhura mbrapa, dhe mjekrat drejtuar lart, me këtu dhe atje një errësirë, syri i mungesës së shkëlqimit u kthye te i porsaardhuri. Nga hijet e zeza atje vezullonin qarqe të vegjël të kuq të dritës, tani të ndritshme, tani të dobët, si helmi që digjej depilohej ose zbehej në tasat e tubave metalikë. shumica qëndronin të heshtur, por disa murmurisnin me vete dhe të tjerët flisnin së bashku me një zë të çuditshëm, të ulët, monoton, biseda e tyre po vjen në gushes, dhe pastaj papritmas duke pushuar në heshtje, secili murmuritje nga mendimet e tij dhe duke i kushtuar pak vëmendje fjalëve të tij fqinji Në skajin më të largët ishte një tigan i vogël qymyri që digjej, pranë së cilës në një stol prej druri me tre këmbë ishte ulur një plak i gjatë, i hollë njeri, me nofullën e mbështetur në dy grushta, dhe bërrylat mbi të gjunjët, shikuar në zjarr.

Ndërsa hyra, një shoqërues malaj i lagësht ishte ngutur me një tub për mua dhe një furnizim të drogës, duke më bërë shenjë në një vend të zbrazët.

“Faleminderit. Unë nuk kam ardhur të qëndroj, “tha I.” isshtë një mik i imi këtu, z. Isa Whitney, dhe dëshiroj të flas me të. ”

Kishte një lëvizje dhe një pasthirmë nga e djathta ime dhe vështrimi nëpër errësirë, pashë Whitney-n, të zbehtë, të ngathët dhe të patrazuar, duke vështruar jashtë meje

“O Zot! Wshtë Watson, ”tha ai. Ai ishte në një gjendje reagimi të mjerueshëm, me çdo nerv në një eksitim. “Unë them, Watson, në ç’orë është?”

“Gati njëmbëdhjetë”

“Në cilën ditë?”

“Nga e Premtja, 19 Qershor.”

“Qiej të mirë! Mendova se ishte e mërkurë. Shtë e Mërkurë. Cfare je doni të frikësoni një kapak? ” Ai e zhyti fytyrën në krahët e tij dhe filloi të qajë një çelës të lartë të trefishtë.

“Unë po të them që është e premtë, burrë. Gruaja juaj ka qenë duke pritur këto dy ditë për ju. Duhet të kesh turp për veten tënde! ”

“Pra unë jam. Por ti je përzier, Watson, sepse kam qenë këtu vetëm disa orë, tre tuba, katër tuba — harroj sa. Por unë do të shkoj në shtëpi me të ti Unë nuk do ta frikësoja Kate - Kate e vogël e varfër. Më jepni dorën tuaj! Kanë ti një taksi? ”

“Po, unë kam një që pret.”

“Atëherë unë do të hyj në të. Por unë duhet të detyrohem diçka. Gjeni atë që i detyrohem, Watson Unë jam i gjithë jashtë ngjyra. Unë nuk mund të bëj asgjë për veten time. ”

Unë eca në kalimin e ngushtë midis rreshtit të dyfishtë të gjumave, duke mbajtur frymën time për të mbajtur larg gazrat e ndotura, mar-ramendëse të ilaçit, dhe duke kërkuar për menaxherin. Ndërsa kaloja pranë burrit të gjatë që rrinte pranë brazier ndjeva një këputje të papritur në skaj, dhe një zë të ulët pëshpëriti: “Kalo pranë meje dhe më kthe shikimin prapa.” Fjalët ranë mjaft qartë në veshin tim. Vështrova poshtë. Ata mund të kishin ardhur vetëm nga plaku në krahun tim, dhe megjithatë ai u ul tani i zhytur si kurrë më parë, shumë i hollë, shumë i rrudhur, i përkulur nga mosha, një tub opiumi që varet poshtë nga mesi i gjunjëve të tij, sikur të kishte rënë në heshtje të dukshme nga gishtat e tij. Bëra dy hapa përpara dhe pashë prapa. U deshën të gjitha vetëkontrolli im për të mos lejuar që unë të shpërthej në një britmë të habi. Ai e kishte kthyer shpinën në mënyrë që askush të mos e shihte përveç meje. Forma e tij ishte mbushur, rrudhat e tij ishin zhdukur, sytë e shurdhër kishin rifituan zjarrin e tyre, dhe atje, duke u ulur pranë zjarrit dhe duke qeshur me fytyrën time surprizë, nuk ishte askush tjetër përveç Sherlock Holmes. Ai bëri një lëvizje të lehtë tek unë për t’iu afruar, dhe menjëherë, ndërsa ai ktheu fytyrën gjysmë të rrumbullakët për kompaninë edhe një herë, u qetësua në një doddering, me buzë të lirshme senilitet

“Holmes!” Unë pëshpërita, “çfarë po bën në tokë në këtë gropë?”

Ai u përgjigj: “Sa më ulët të mundesh”, “Unë kam veshë të shkëlqyeshëm. Nëse do kam mirësinë e madhe për të hequr qafe atë mikun tuaj sottish Unë duhet të jetë jashtëzakonisht i kënaqur që kam një bisedë të vogël me ju. ”

“Unë kam një taksi jashtë.”

“Pastaj lutu ta dërgosh në shtëpi në të. Ju mund t’i besoni me siguri, sepse ai duket të jetë shumë i çalë për të hyrë në ndonjë ligësi. Unë duhet të ju rekomandojmë gjithashtu për të dërguar një shënim nga taksistja te gruaja juaj për t’i thënë se keni hedhur në shortin tënd me mua. Nëse do të presësh jashtë, unë do të jem me ju në pesë minuta.

”

Ishte e vështirë të refuzoje ndonjë prej kërkesave të Sherlock Holmes, sepse ato ishin ishin gjithmonë kaq jashtëzakonisht të përcaktuara, dhe të paraqitura me një qetësi të tillë ajri i zotërimit. Megjithatë, ndjeva se kur Uitni u mbyll dikur kabina misioni im u përmbush praktikisht; dhe për pjesën tjetër, unë nuk mund të dëshiroja asgjë më të mirë sesa të shoqërohesh me mikun tim në një nga ato aventurat njëjës që ishin gjendja normale e tij ekzistenca. Në pak minuta kisha shkruar shënimin tim, pagova faturën e Whitney, e nxori në taksi dhe e pa të dëbuar nëpër errësirë. Ne një kohë shumë të shkurtër një shifër e dobët kishte dalë nga gropa e opiumit, dhe unë po ecte në rrugë me Sherlock Holmes. Për dy rrugë ai i përzier së bashku me një shpinë të përkulur dhe një këmbë të pasigurt. Pastaj, duke hedhur një vështrim shpejt rrumbullakët, ai u drejtua dhe shpërtheu në një përshtatje të përzemërt e qeshura.

“Unë mendoj, Watson,” tha ai, “që ju imagjinoni se kam shtuar pirja e duhanit të opiumit deri te injeksionet e kokainës, dhe të gjitha të tjerat pak dobësitë mbi të cilat më keni favorizuar me pikëpamjet tua mjekësore “.

“Unë me siguri u befasova kur të gjeta atje.”

“Por jo më shumë se unë për të të gjetur”.

“Kam ardhur për të gjetur një mik.”

“Dhe unë për të gjetur një armik.”

“Një armik?”

“Po; një nga armiqtë e mi natyrorë, ose, do të them, preja ime natyrore. Shkurtimisht, Watson, unë jam në mes të një hetimi shumë të jashtëzakonshëm dhe unë kanë shpresuar të gjejnë një të dhënë në përplasjet jo koherente të këtyre sots, si Unë kam bërë më parë tani. Sikur të isha njohur në atë gropë, jeta ime do ta bënte nuk kanë qenë me vlerë një orë blerje; sepse e kam përdorur më parë tani për qëllimet e mia, dhe Lascari i pavërtetë që e drejton atë është betuar hakmarrja ndaj meje Në pjesën e prapme të kësaj ka një derë kurthi ndërtesë, afër cepit të skelës së Palit, e cila mund t’u tregonte disave përralla të çuditshme të asaj që ka kaluar nëpër të gjatë netëve pa hënë. ”

“Çfarë! Nuk keni parasysh trupat? ”

“Ay, trupa, Watson. Ne duhet të jemi burra të pasur nëse do të kishim 1000 £ për secilin djall i varfër që është bërë deri në vdekje në atë gropë. Shtë më e poshtër kurthe vrasjeje në të gjithë bregun e lumit dhe kam frikë se Neville St. Clair ka hyrë në të kurrë për ta lënë më shumë. Por kurthi ynë duhet të jetë këtu “. Ai vuri dy gishtat tregues midis dhëmbëve dhe fërshëlleu me zë të lartë - një sinjal e cila

u përgjigj me një bilbil të ngjashëm nga distanca, e ndjekur menjëherë nga zhurma e rrotave dhe thumba e thundrave të kuaive.

“Tani, Watson”, tha Holmes, ndërsa një karrocë me qen të gjatë u shkatërrua nëpër errësirë, duke hedhur dy tunele të arta me dritë të verdhë nga ana e saj fenerë. “Do të vish me mua, apo jo?”

“Nëse mund të jem i dobishëm.”

“Oh, një shok i besueshëm është gjithmonë i dobishëm; dhe një kronist akoma më shumë. Dhoma ime në The Cedars është një dhomë me dy shtretër. ”

“Kedrat?”

“Po; kjo është shtëpia e z. St. Clair. Unë jam duke qëndruar atje ndërsa sillem hetimi. ”

“Ku është, pra?”

“Afër Lee, në Kent. Kemi një makinë shtatë milje para nesh. ”

“Por unë jam i gjithë në errësirë”.

“Sigurisht që jeni. Tani do të dini gjithçka për të. Shko këtu. Në rregull, Gjon; ne nuk do të kemi nevojë për ju. Këtu është gjysma e një kurore. Shikoni jashtë për mua nesër, rreth njëmbëdhjetë. Jepja asaj kokën. Kaq kohë, pra! ”

Ai goditi kalin me kamxhikun e tij dhe ne u këputëm suksesion i pafund i rrugëve të errëta dhe të shkreta, të cilat u zgjeruan gradualisht, derisa po fluturonim përtej një ure të gjerë të parmakuar, me lumi i errët që rrjedh plogësht poshtë nesh. Përtej vë një tjetër i shurdhër shkretëtirën e tullave dhe llaçit, heshtja e saj prishet vetëm nga e rënda, goditja e rregullt e policit, ose këngët dhe thirrjet e disave festa e vonuar e argëtuesve. Një copë toke e shurdhër po kalonte ngadalë nëpër qielli, dhe një ose dy yje vezullonin zyrtë këtu e atje nëpër çarje të reve. Holmes voziti në heshtje, me kokën e zhytur mbi të gji, dhe ajri i një njeriu që është humbur në mendime, ndërsa unë u ula pranë atë, kurioz për të mësuar se çfarë mund të jetë kjo kërkim i ri që dukej se taksonte fuqitë e tij kaq të ashpër, dhe megjithatë kanë frikë të thejnë në rrjedhën e mendimet e tij. Ne kishim vozitur disa milje dhe po fillonim të arrinim buzë rripit të vilave periferike, kur ai tundi veten, ngriti supet dhe ndezi tubin e tij me ajrin e një njeriu i cili e ka kënaqur veten se po vepron për më të mirën.

“Ju keni një dhuratë madhështore të heshtjes, Watson”, tha ai. “Të bën mjaft e paçmuar si shoqëruese. ’Pranoj fjalën time, është një gjë e shkëlqyeshme për të unë të kem dikë me të cilin flas, sepse mendimet e mia nuk janë tepër i këndshëm. Po pyesja se çfarë duhet t’i thoja kësaj të dashur të vogël grua natën kur më takon në derë. ”

“Ju harroni që unë nuk di asgjë për të.”

“Unë thjesht do të kem kohë të ju tregoj faktet e çështjes para se të marrim vesh te Lee. Duket absurde e thjeshtë, dhe megjithatë, disi nuk mund të arrij asgjë vazhdo Ka shumë fije, pa dyshim, por nuk mund ta përfundoj atë në dorën time. Tani, unë do ta tregoj çështjen qartë dhe shkurtimisht për ju, Watson, dhe mbase mund të shihni një shkëndijë ku gjithçka është e errët për mua. ”

“Vazhdoni, pra.”

“Disa vjet më parë - për të qenë i qartë, në maj të vitit 1884 - erdhi te Lee a zotëri, Neville St. Clair me emër, i cili dukej se kishte shumë para Ai mori një vilë të madhe, vendosi tokat shumë bukur dhe jetoi përgjithësisht në stil të mirë. Nga gradat ai bëri miq në lagje, dhe në 1887 ai u martua me vajzën e një berrari lokal, nga i cili tani ka dy fëmijë. Ai nuk kishte asnjë profesion, por ishte i interesuar në disa kompani dhe hyri në qytet si rregull në në mëngjes, duke u kthyer nga ora 5:14 nga Rruga e Cannon çdo natë. Z. St. Clair tani është tridhjetë e shtatë vjeç, është një njeri me zakone të buta, a burrë i mirë, një baba shumë i dashur dhe një njeri me të cilin është shumë i dashur të gjithë ata që e njohin. Mund të shtoj se të gjitha borxhet e tij në këtë moment, për aq sa kemi mundur të konstatojmë, arrijnë në 88 __ 10 __ s __, ndërsa ai ka 220 £ në këmbë për kredinë e tij në Bankën e Kapitalit dhe Këshillit. Prandaj, nuk ka asnjë arsye të mendojmë se problemet e parave kanë qenë duke rënduar mbi mendjen e tij.

“Të hënën e kaluar z. Neville St. Clair hyri në qytet më herët sesa zakonisht, duke vërejtur para se të fillonte se ai kishte dy të rëndësishme komisionet për të kryer, dhe se ai do ta sillte djalë e tij të vogël në shtëpi a kuti me tulla. Tani, me rastin më të madh, gruaja e tij mori një telegram të njëjtën të hënë, shumë pak pas largimit të tij, për efekt se një parcelë e vogël me vlerë të konsiderueshme që ajo kishte pritur po e priste atë në zyrat e Aberdeen Shipping Company. Tani, nëse jeni mirë në Londrën tuaj, do ta dini se zyra e kompanisë është në Rrugën Fresno, e cila degëzohet nga Swandam i Epërm Korsi, ku më gjete natën. Znj. St. Clair kishte drekën e saj, filloi për në Qytet, bëri disa pazar, vazhdoi te kompania zyra, mori paketën e saj dhe u gjend saktësisht në 4:35 duke ecur përmes Swandam Lane gjatë kthimit në stacion. A keni ndjekur mua deri tani? ”

“Vërshtë shumë e qartë.”

“Nëse e mbani mend, e hëna ishte një ditë jashtëzakonisht e nxehtë dhe zonja St. Clair eci ngadalë, duke hedhur një vështrim me shpresën për të parë një taksi, siç bëri ajo jo si lagjia në të cilën ajo u gjend. Ndërsa ajo ishte duke ecur në këtë mënyrë nëpër Swandam Lane, ajo papritmas dëgjoi një derdhje ose qaj, dhe u godit ftohtë për të parë

burrin e saj duke parë poshtë tek ajo dhe, siç iu duk, duke i bërë shenjë asaj nga një kat i dytë dritare Dritarja ishte e hapur, dhe ajo pa qartë fytyrën e tij, të cilën ajo përshkruan si të shqetësuar tmerrësisht. Ai tundi duart me tërbim e saj, dhe pastaj u zhduk nga dritarja aq papritur sa që dukej asaj që ai ishte tërhequr nga një forcë e parezistueshme nga mbrapa. Një pikë e veçantë që goditi syrin e saj të shpejtë femëror ishte se megjithëse kishte veshur një pallto të errët, siç ishte nisur të nisej në qytet, ai nuk kishte as jakë e as kravatë.

“E bindur se diçka nuk shkonte mirë me të, ajo u hodh poshtë hapa - sepse shtëpia nuk ishte askush tjetër përveç gropës së opiumit në të cilën ndodheshe më gjeti natën - dhe duke vrapuar nëpër dhomën e përparme që ajo u përpoq të bënte ngjitni shkallët që çonin në katin e parë. Në këmbët e shkallët, megjithatë, ajo u takua me këtë poshtër Lascar për të cilin kam folur, i cili e shtyri shpinën dhe, i ndihmuar nga një danez, i cili vepron si ndihmës atje, e shtyu atë në rrugë. Mbushur me dyshimet më marramendëse dhe frika, ajo u hodh poshtë në korsi dhe, nga një fat i mirë i rrallë, u takua në Rruga Fresno një numër i ushtarakëve me një inspektor, të gjithë në vete mënyrë për të rrahur e tyre. Inspektori dhe dy burra e shoqëruan atë mbrapa, dhe përkundër rezistencës së vazhdueshme të pronarit, ata i bënë ato rruga për në dhomën në të cilën ishte parë për herë të fundit z. St. Clair. Nuk kishte asnjë shenjë e tij atje. Në fakt, në tërë atë kat nuk kishte askënd të gjendet përveç një të mjeri të gjymtuar të një aspekti të neveritshëm, i cili, me sa duket, e bëri shtëpinë e tij atje. Si ai, ashtu edhe Laskari u betuan rreptësisht se askush tjetër kishte qenë në dhomën e përparme gjatë pasdites. Kaq e vendosur ishte mohimi i tyre se inspektori ishte i lëkundur dhe pothuajse kishte ardhur besoj se zonja St. Clair ishte mashtruar kur, me një britmë, ajo doli në një kuti të vogël e cila shtrihej mbi tryezë dhe shqyente kapakun prej saj. Aty ra një kaskadë me tulla për fëmijë. Ishte lodra të cilën ai kishte premtuar se do ta sillte në shtëpi.

“Ky zbulim, dhe konfuzioni i dukshëm që tregoi i gjymtuar, e bëri inspektorin të kuptojë se çështja ishte serioze. Dhomat ishin shqyrtuar me kujdes, dhe rezultatet tregojnë të gjitha një krim të neveritshëm. dhoma e përparme ishte e mobiluar thjesht si një dhomë ulur dhe u çua në një dhomë të vogël dhoma gjumi, e cila shikonte nga pjesa e pasme e njëres prej skelave. Ndërmjet skelë dhe dritarja e dhomës së gjumit është një rrip i ngushtë, i cili është i thatë në të ulët baticë por mbulohet me baticë të paktën me të paktën katër metra e gjysmë ujë Dritarja e dhomës së gjumit ishte e gjerë dhe hapej nga poshtë. Në gjurmët e ekzaminimit të gjakut duheshin parë në prag të dritares,

dhe disa pika të shpërndara ishin të dukshme në dyshtemenë prej druri të dhoma gjumi Shtytja larg një perde në dhomën e përparme ishte e gjitha rrobat e z. Neville St. Clair, me përjashtim të palltos së tij. Të tijat çizmet, çorapet, kapelën dhe orën e tij - të gjitha ishin aty. Nuk kishte asnjë shenja dhune mbi ndonjë prej këtyre rrobave dhe nuk kishte asnjë tjetër gjurmët e Z. Neville St. Clair. Nga dritarja ai duhet të duket kanë shkuar për asnjë dalje tjetër nuk mund të zbulohet, dhe ogurzeza njollat e gjakut në prag dhanë pak premtime se ai mund të kursente vetë duke notuar, sepse batika ishte në nivelin më të lartë për momentin të tragjedisë.

“Dhe tani sa për villains të cilët dukej se ishin të implikuar menjëherë në Çështja. Lascar dihej të ishte një njeri i pararendësve më të ndyrë, por pasi, nga historia e zonjës St. Clair, ai dihej të ketë qenë në këmbë e shkallës brenda shumë pak sekondash nga pamja e burrit të saj në dritare, ai vështirë se mund të ketë qenë më shumë sesa një aksesori i krimi. Mbrojtja e tij ishte një nga injoranca absolute, dhe ai protestoi për këtë ai nuk kishte njohuri për veprimet e Hugh Boone, banuesit të tij dhe se ai nuk mund të jepte llogari në asnjë mënyrë për praninë e të zhdukurve rrobat e zoterise.

“Kaq për menaxherin e Lascar. Tani për gjymtarin e keq që jeton në katin e dytë të gropës së opiumit dhe kush ishte sigurisht i fundit qenie njerëzore sytë e të cilit mbështeteshin te Neville St. Clair. Emri i tij është Hugh Boone, dhe fytyra e tij e neveritshme është ajo që është e njohur për çdo njeri që shkon shumë në Qytet. Ai është një lypës profesionist, megjithëse për ta bërë këtë shmangni rregulloret e policisë që ai pretendon për një tregti të vogël dylli vestat. Pak distancë poshtë Threadneedle Street, mbi në anën e majtë, ka, siç mund të keni vërejtur, një kënd të vogël brenda murin. Këtu është se kjo krijesë zë vendin e tij të përditshëm, këmbëkryq me stokun e tij të vogël të ndeshjeve në prehër, dhe pasi ai është një një spektakël i dhembshur një shi i vogël bamirësie zbrit në yndyrë kapak lëkure që qëndron mbi trotuarin pranë tij. Unë kam shikuar shoku më shumë se një herë më parë kam menduar ta bëj profesionistin e tij njohje, dhe unë kam qenë i befasuar me të korrat që ai ka korrur në një kohë të shkurtër. Pamja e tij, e shihni, është aq e jashtëzakonshme sa askush nuk mund ta kalojë pa e vëzhguar. Një tronditje e flokëve portokalli, a fytyrë e zbehtë e shëmtuar nga një mbresë e tmerrshme, e cila, nga tkurrja e saj, ka ngriti buzën e jashtme të buzës së tij të sipërme, një mjekër bulldog dhe një palë të syve të errët shumë depërtues, të cilët paraqesin një kontrast të veçantë me ngjyra e flokëve të tij, të gjitha e dallojnë atë në mes të turmës së zakonshme të mendje dhe kështu, gjithashtu, bën

zgjuarsia e tij, sepse ai është gjithnjë i gatshëm me një përgjigje për çdo copë byk që mund t'i hidhet atij nga kalimtarët. Ky është njeriu, të cilin tani mësojmë se ka qenë banor në opium den, dhe të kemi qenë njeriu i fundit për të parë zotërinë e të cilit jemi në kërkim. ”

“Por një gjymtim!” tha I. “Çfarë mund të kishte bërë ai i vetëm me një dorë një njeri në kulmin e jetës? ”

“Ai është një gjymtues në kuptimin që ecën me një çalim; por në të tjera e respekton ai duket se është një njeri i fuqishëm dhe i ushqyer mirë. Me siguri tuajin Përvoja mjekësore do t'ju tregonte, Watson, se dobësia në njërën gjymtyrë është shpesh kompensohet nga forca e jashtëzakonshme në të tjerët. ”

“Lutuni vazhdoni rrëfimin tuaj.”

“Zonja Shën Klerit i ishte rënë të fikët në sytë e gjakut mbi dritare, dhe ajo u shoqërua në shtëpi me një taksi nga policia, siç mund të ishte prania e saj mos u ndihmoni atyre në hetimet e tyre. Inspektori Barton, i cili kishte ngarkuar çështjen, bëri një shqyrtim shumë të kujdesshëm të premisat, por pa gjetur ndonjë gjë që hodhi dritë mbi çështje. Një gabim ishte bërë në mos arrestimin e Boone menjëherë, si atij iu lejuan disa minuta gjatë të cilave ai mund të kishte komunikuar me mikun e tij Lascar, por ky faj shpejt u ndreq, dhe ai u sekuestrua dhe u kontrollua, pa u gjetur asgjë që mundej e inkriminojnë atë. Kishte, me të vërtetë, disa njolla gjaku mbi të këmishë mëngë të dhathtë, por ai tregoi gishtin e unazës, i cili kishte qenë prerë pranë gozhdës, dhe shpjegoi se gjakderdhja erdhi nga atje, duke shtuar se ai kishte qenë në dritare jo shumë kohë më parë, dhe se njollat të cilat ishin vërejtur atje vinin pa dyshim nga e njëjta burim Ai mohoi me zell të ketë parë ndonjëherë Z. Neville St. Clair dhe u betua se prania e rrobave në dhomën e tij ishte po aq mister për të si për policinë. Sa i përket pohimit të zonjës St. Clair se ajo në të vërtetë e kishte parë burrin e saj në dritare, ai deklaroi se ajo duhet të ketë qenë ose i çmendur ose i ëndërruar. Ai u hoq, me zë të lartë duke protestuar, në stacionin e policisë, ndërsa inspektori mbeti aty premisat me shpresën që batica mund të përballojë ca të freskëta çelës

“Dhe e bëri, megjithëse vështirë se gjetën në bregun e baltës atë që kishin kishte frikë të gjente. Ishte pallto e Neville St. Clair, dhe jo Neville St. Klir, i cili qëndroi i zbuluar ndërsa tërhiqej. Dhe çfarë mendoni ata gjetën në xhepa? ”

“Nuk mund ta imagjinoj.”

“Jo, nuk mendoj se do ta mendonit. Çdo xhep i mbushur me qindarka dhe gjysmë peni - 421 peni dhe 270 gjysmë peni. Nuk ishte çudi se nuk ishte çuar nga batica. Por trupi i njeriut është një çështje të

ndryshme. Ekziston një vrull i egër midis skelës dhe detit shtëpia Me sa duket ishte mjaft e mjaftueshme që pallto me peshë të kishte mbetur kur trupi i zhveshur ishte thithur larg në lumë. ”

“Por unë e kuptoj që të gjitha rrobat e tjera u gjetën në dhomë. A do të vishej trupi vetëm me një pallto? ”

“Jo, zotëri, por faktet mund të përmbushen në mënyrë të mjaftueshme. Supozoni se ky njeri Boone e kishte futur Neville St. Clair nëpër dritare, atje nuk është sy njeriu që mund ta ketë parë veprën. Çfarë do të bënte ai atëherë? Sigurisht që menjëherë do ta godiste atë se ai duhet të heqë qafe veshje përralore. Ai do të kapte pallton, atëherë, dhe do të ishte në aktin e duke e hedhur jashtë, kur do t'i shkonte në mendje se do të notonte dhe jo lavaman Ai ka pak kohë, sepse e ka dëgjuar zhurmën poshtë kur gruaja u përpoq me forcë të dilte lart, dhe mbase ai e ka dëgjuar tashmë nga konfederatati i tij Lascar që policia po ngutet në rrugë. Nuk ka asnjë çast për t'u humbur. Ai nxiton për në një grumbull të fshehtë, ku ai ka grumbulluar frytet e lypësit të tij dhe i mbush të gjitha monedhat mbi të cilat ai mund të vendosë duart në xhepa për t'u siguruar e fundosjes së palltos . Ai e hedh atë, dhe do të kishte bërë të njëjtën gjë me rrobat e tjera nuk e kishte dëgjuar nxitimin e shkallëve më poshtë, dhe vetëm sa kishte kohë për të mbyllur dritaren kur u shfaq policia. ”

“Sigurisht që tingëllon e realizueshme.”

“Epo, ne do ta konsiderojmë atë si një hipotezë pune për dëshirën e një më të mirë. Boone, siç ju kam thënë, u arrestua dhe u dërgua në stacion, por nuk mund të tregohej se kishte pasur ndonjëherë më parë diçka kundër atij. Ai kishte vite që njihej si një lypës profesionist, por jeta e tij dukej se ishte një njeri shumë i qetë dhe i pafajshëm. Atje çështja qëndron aktualisht, dhe pyetjet që duhet të zgjidhen - çfarë Neville St. Clair po bënte në gropën e opiumit, çfarë i ndodhi kur atje, ku është ai tani, dhe çfarë kishte të bënte Hugh Boone me të tijat zhdukja — janë të gjitha larg një zgjidhjeje si kurrë më parë. Unë rrëfej se unë nuk mund të kujtojë ndonjë rast brenda përvojës sime që shikoi të parën shikim kaq i thjeshtë dhe që paraqet vështirësi të tilla. ”

Ndërsa Sherlock Holmes kishte detajuar këtë seri të veçantë të ngjarjeve, ne kishim vërdallë nëpër periferi të qytetit të madh derisa shtëpitë e fundit të lëkundura ishin lënë pas dhe ne tronditëm së bashku me një mbrojtje të vendit në të dy anët tona. Ashtu siç mbaroi, megjithatë, ne udhëtuan nëpër dy fshatra të shpërndara, ku kishte disa drita ende vezullonte nëpër dritare.

“Ne jemi në periferi të Lee”, tha shoqëruesi im. “Ne kemi prekur në tre qarqe angleze në rrugën tonë të shkurtër, duke filluar nga Middlesex,

duke kaluar mbi një kënd të Surrey, dhe duke përfunduar në Kent. Shihni atë dritë mes pemëve? Kjo është Kedrat, dhe pranë kësaj llambe ulet një grua veshët e shqetësuar të të cilëve tashmë, nuk dyshoj shumë, e kapën zhurmën të këmbëve të kalit tonë. ”

“Por pse nuk po e zhvillonin çështjen nga Baker Street?” Unë pyeta.

“Sepse ka shumë kërkime që duhet të bëhen këtu. Znj St. Clair ka vendosur me dashamirësi dy dhoma në dispozicionin tim, dhe ju mund të pushoni siguroi se ajo nuk do të ketë asgjë përveç një mirëseardhje për shqetësimin dhe koleg Unë e urrej ta takoj, Watson, kur nuk kam asnjë lajm për të burri Ja ku jemi Whoa, atje, whoa! ”

Ne ishim tërhequr përpara një vile të madhe e cila qëndronte brenda saj bazat. Një djalë i qëndrueshëm kishte vrapuar në kokën e kalit dhe po buronte poshtë, unë ndoqa Holmes deri në zhavorrin e vogël, me dredha-dredha që çoi në të Shtëpia. Ndërsa u afruam, dera fluturoi e hapur, dhe pak bjonde gruaja qëndroi në hapje, e veshur me një lloj mousseline të lehtë soje, me një prekje byrinxhyk me gëzof rozë në qafën dhe kyçet e saj. Ajo qëndroi me figurën e saj të përshkruar kundër përmbajtjes së dritës, njëra anë mbi derë, një gjysmë e ngritur në padurimin e saj, trupin e saj pak të përkulur, koka dhe fytyra e saj e dalë, me sy të etur dhe buzë të ndara, a pyetja e përhershme.

“Epo?” ajo qau, “mirë?” Dhe pastaj, duke parë që ishim dy, ajo dha një britmë shprese e cila u zhyt në një rënkim ndërsa pa që imja shoku tundi kokën dhe ngriti supet.

“Asnjë lajm i mirë?”

“Asnje.”

“Jo keq?”

“Jo”

“Falënderoj Zotin për këtë. Por hyr. Duhet të jesh i lodhur, sepse ke pasur një ditë e gjatë.”

“Ky është shoku im, Dr. Watson. Ai ka qenë i përdorimit më jetik për mua në disa nga rastet e mia, dhe një shans me fat ma ka bërë të mundur që nxirre jashtë dhe shoqëroje atë me këtë hetim. ”

“Unë jam e kënaqur që të shoh”, tha ajo, duke shtypur dorën time ngrohtësisht. “Ju do të, jam i sigurt, të fal gjithçka që mund të dëshirojë në tonën rregullimet, kur merrni parasysh goditjen që ka ardhur kaq papritur mbi ne “.

“Zonja ime e dashur,” thashë, “Unë jam një fushatë e vjetër dhe nëse nuk do të isha unë shumë mirë mund të shoh se nuk kërkohet falje. Nëse mund të jem i ndonjë ndihmë, ose për ju ose për mikun tim këtu, unë do të jem me të vërtetë të lumtur. ”

“Tani, Z. Sherlock Holmes,” tha zonja ndërsa hynim në një ndriçuar

mirë dhomë ngrënie, mbi tryezën e së cilës ishte shtruar një darkë e ftohtë, “Unë do të doja shumë t’ju bëja një ose dy pyetje të thjeshta, për të të cilave ju lutem që do të jepni një përgjigje të qartë “.

“Sigurisht, zonjë.”

“Mos u shqetëso për ndjenjat e mia. Unë nuk jam histerik, as i dhënë të fikët. Unë thjesht dëshiroj të dëgjoj mendimin tuaj real, real”.

“Në çfarë pike?”

“Në zemrën tuaj të zemrave, a mendoni se Neville është gjallë?”

Sherlock Holmes dukej se ishte në siklet nga pyetja. “Sinqerisht, tani! ” - përsëriti ajo, duke qëndruar mbi qilim dhe duke parë me forcë poshtë atë ndërsa u përkul në një karrige shporte.

“Sinqerisht, atëherë, zonjë, unë nuk e bëj.”

“Ju mendoni se ai ka vdekur?”

“Unë bëj.”

“Vrasur?”

“Unë nuk e them atë. Mbase ”.

“Dhe në cilën ditë ai e takoi vdekjen e tij?”

“Të hënën.”

“Atëherë mbase, Z. Holmes, do të jeni mjaft i mirë për të shpjeguar se si është që sot kam marrë një letër nga ai. ”

Sherlock Holmes doli nga karrigia e tij sikur të ishte galvanizuar.

“Çfarë!” ai gjëmoi.

“Po sot.” Ajo qëndroi e buzëqeshur, duke mbajtur një copë të vogël letre brenda ajri.

“A mund ta shoh?”

“Sigurisht.”

Ai ia rrëmbeu asaj me padurim dhe duke e zbutur atë tryezën ai e vizatoi llambën dhe e shqyrtoi me vëmendje. Unë e kisha lënë timen karrige dhe po e shikonte mbi supe. Zarfi ishte shumë i trashë dhe u vulos me postën Gravesend dhe me data e asaj dite, ose me mire e nje dite me pare, sepse ishte në mënyrë të konsiderueshme pas mesnatës.

“Shkrim i trashë”, murmuriti Holmes. “Padyshim që ky nuk është i burrit tuaj duke shkruar, zonjë. ”

“Jo, por mbyllja është.”

“Unë gjithashtu kuptoj që kushdo që i drejtohet zarfit duhet të shkojë dhe pyesni për adresën. ”

“Si mund ta thuash këtë?”

“Emri, siç e shihni, është me bojë të zezë, e cila është tharë vetë. Pjesa tjetër është me ngjyrë gri, e cila tregon se ka letër blot janë përdorur Nëse do të ishte shkruar direkt, dhe pastaj do të ishte fshirë,

asnjë do të ishte me një hije të zezë të thellë. Ky njeri ka shkruar emrin, dhe atëherë ka pasur një pauzë përpara se ai të shkruante adresën, e cila mundet vetëm do të thotë se ai nuk ishte njohur me të. Sigurisht që është një gjë e vogël, por nuk ka asgjë aq të rëndësishme sa vogëlsira. Le ta shohim tani letrën. Ha! ka pasur një mbyllje këtu! ”

“Po, ishte një unazë. Unaza e tij. ”

“Dhe ju jeni i sigurt se kjo është dora e burrit tuaj?”

“Një nga duart e tij”.

“Një?”

“Dora e tij kur shkroi me ngut. Isshtë shumë ndryshe nga shkrimet e tij të zakonshme, e megjithatë e njoh mirë ”.

“Më të dashurit mos u tremb. Të gjitha do të vijnë mirë. Nuk është një i madh gabim të cilin mund të duhet pak kohë për ta ndrequr. Prisni brenda durim. — NEVILLE. ’ Shkruar me laps në fletën e një libri, madhësia oktav, pa shenjë uji. Hum! Postuar sot në Gravesend nga një burrë me një gisht të madh të pistë. Ha! Dhe përplasja është gummed, nëse nuk jam shumë shumë gabimisht, nga një person që kishte përtypur duhan. Dhe ju keni pa dyshim që është dora e burrit tuaj, zonjë? ”

“Asnje. Neville i shkroi ato fjalë. ”

“Dhe ata u postuan sot në Gravesend. Epo, zonja St. Clair, the retë ndriçohen, megjithëse nuk duhet të bëj guximin të them se rreziku është mbi. ”

“Por ai duhet të jetë gjallë, Z. Holmes.”

“Nëse kjo nuk është një falsifikim i zgjuar për të na vendosur në aromën e gabuar. unaza, në fund të fundit, nuk dëshmon asgjë. Mund të jetë marrë prej tij ”.

“Jo, jo; është, është shkrimi i tij vetë! ”

“Shume mire. Sidoqoftë, mund të jetë shkruar vetëm të hënën postuar sot “.

“Kjo është e mundur.”

“Nëse po, shumë mund të ketë ndodhur midis tyre.”

“Oh, ju nuk duhet të më dekurajoni, z. Holmes. E di që gjithçka është mirë me të. Ka një simpati kaq të etur midis nesh sa duhet të di nëse e keqja e goditi. Ditën që e pashë të fundit ai u pre vetë në dhomën e gjumit, e megjithatë unë në dhomën e ngrënies nxitova lart menjëherë me sigurinë më të madhe se diçka kishte ndodhur. A mendoni se do t’i përgjigjesha një vogëlsie të tillë dhe megjithatë do të isha injorante ndaj tij vdekja? ”

“Kam parë shumë për të mos e ditur se mund të jetë përshtypja e një gruaje më e vlefshme se përfundimi i një arsyetuesi analitik. Dhe ne

kësaj letre sigurisht që ju keni një provë shumë të fortë për të vërtetoni pikëpamjen tuaj. Por nëse burri juaj është gjallë dhe është në gjendje të shkruajë letra, pse duhet të qëndrojnë larg jush? ”

“Nuk mund ta imagjinoj. Untshtë e paimagjinueshme ”.

“Dhe të hënën ai nuk bëri asnjë vërejtje para se të largohej nga ju?”

“Jo”

“Dhe u habita kur e patë në Swandam Lane?”

“Shumë shumë.”

“A ishte dritarja e hapur?”

“Po.”

“Atëherë ai mund të të ketë thirrur ty?”

“Ai mundet.”

“Ai vetëm, siç e kuptoj, dha një britmë të paartikulluar?”

“Po.”

“Një thirrje për ndihmë, menduat?”

“Po. Ai tundi duart ”.

“Por mund të ketë qenë një britmë befasie. Mahnitja në pamja e papritur nga ju mund ta bëjë atë të hedhë duart? ”

“Është e mundur.”

“Dhe ju menduat se ai u tërhoq prapa?”

“Ai u zhduk kaq papritur.”

“Ai mund të ishte hedhur prapa. Nuk keni parë askënd tjetër në dhomë? ”

“Jo, por ky njeri i tmerrshëm rrëfeu se kishte qenë atje, dhe Lascar ishte në këmbët e shkallëve. ”

“Krejt kështu. Burri juaj, me sa mund ta shihnit, kishte zakonet e tij rrobat e veshura? ”

“Por pa jakën ose kravatën e tij. Unë qartë pashë fytyrën e tij të zhveshur. ”

“A kishte folur ai ndonjëherë për Swandam Lane?”

“Asnjëherë.”

“A kishte treguar ndonjëherë ndonjë shenjë se kishte marrë opium?”

“Asnjëherë.”

“Faleminderit, zonja St. Clair. Këto janë pikat kryesore për të cilat Unë doja të isha absolutisht e qartë. Tani do të kemi një darkë të vogël dhe atëherë tërhiquni, sepse nesër mund të kemi një ditë shumë të ngarkuar. ”

Një dhomë e madhe dhe e rehatshme me dy shtretër ishte vendosur në dhomën tonë depozitimi, dhe unë isha shpejt midis çarçafëve, sepse isha i lodhur pas nata ime e aventures. Sherlock Holmes ishte një njeri, i cili, kur ai kishte një problem të pazgjidhur në mendjen e tij, do të

shkonte me ditë, madje edhe për një javë, pa pushim, duke e kthyer atë, duke rirregulluar faktet e tij, duke parë në atë nga çdo pikëpamje derisa ai ose ta kishte menduar atë ose e bindi veten se të dhënat e tij ishin të pamjaftueshme. Shumë shpejt u bë e qartë për mua se ai tani po përgatitej për një ulje gjithë natës. Ai u ngrit pallton dhe jelekun e tij, veshi një fustan të madh blu dhe pastaj endeshin nëpër dhomë duke mbledhur jastëkët nga shtrati dhe jastëkët e tij nga divani dhe kolltuqet. Me këto ai ndërtoi një lloj Divani lindor, mbi të cilin ai u ul me këmbë të kryqëzuara, me një ons duhan shag dhe një kuti shkrepëse të shtruara para tij. Në dritën e zbehtë të llambës unë e pashë atë ulur atje, një tub i vjetër briar mes buzëve të tij, sytë e tij ishin fiksuar bosh në cepin e tavan, tymi blu që rrotullohet prej tij, i heshtur, i palëvizshëm, me drita që ndriçon mbi tiparet e tij të forta akuiline. Kështu që ai u ul si unë ra në gjumë dhe kështu ai u ul kur një ejakulim i papritur më shkaktoi të zgjohesha, dhe gjeta diellin e verës që shkëlqente në apartament. tubi ishte akoma midis buzëve të tij, tymi ishte akoma i dredhur lart, dhe dhoma ishte plot me një mjegull të dendur duhani, por asgjë nuk mbetej nga grumbulli prej shag që kisha parë natën e mëparshme.

“Zgjohu, Watson?” ai pyeti.

“Po.”

“Lojë për një udhëtim në mëngjes?”

“Sigurisht.”

“Atëherë vishu. Askush nuk po trazon akoma, por unë e di se ku është djali i qëndrueshëm fle, dhe së shpejti do të kemi kurthin jashtë “. Ai qeshi me vete si ai foli, sytë e tij vezulluan dhe ai dukej një njeri ndryshe nga mendimtar i zymtë i natës së kaluar.

Ndërsa u veshi i hodha një vështrim orës time. Nuk ishte çudi që askush nuk ishte nxitje. Ishte njëzet e pesë minuta dhe katër e katër. Vështirë se kisha mbaruar kur Holmes u kthye me lajmin që djali po vinte në kali

“Unë dua të provoj një teori të vogël të time”, tha ai, duke tërhequr mbi të tijën çizme “Unë mendoj, Watson, se ti tani po qëndron në prani të një nga budallenjtë më absolutë në Evropë. Unë meritoj të më nisin këtu tek Charing Cross. Por mendoj se tani e kam çelësin e çështjes ”.

“Dhe ku është?” Pyeta duke buzeqeshur.

“Në banjë”, u përgjigj ai. “Oh, po, nuk jam duke bërë shaka,” ai vazhdoi, duke parë pamjen time të mosbesimit. “Unë kam qenë vetëm atje, dhe Unë e kam nxjerrë atë, dhe e kam marrë në këtë çantë Gladstone. Eja, djali im, dhe ne do të shohim nëse nuk do t'i përshtatet bravës. ”

Ne e bëmë poshtë në katin e poshtëm sa më të qetë të jetë e mundur, dhe jashtë në diell i ndritshëm në mëngjes. Në rrugë qëndronte kali dhe kurthi ynë, me djalë i qëndrueshëm gjysmë i veshur që pret në kokë. Ne të dy u hapën, dhe larg u prishëm në Rrugën e Londrës. Disa karroca të vendit po trazonin, duke mbajtur në perime në metropol, por linjat e vilave në secila palë ishte aq e heshtur dhe e pajetë sa një qytet në ëndërr.

“Ka qenë në disa pika një çështje e veçantë,” tha Holmes, duke e shikuar kal në një galop. “Unë rrëfej se kam qenë i verbër si një nishan, por është më mirë ta mësosh mençurinë vonë sesa ta mos mësosh kurrë fare ”.

Në qytet, ngritësit e hershëm sapo kishin filluar të dukeshin të përgjumur dritaret e tyre ndërsa vozisnim nëpër rrugët e anës Surrey. Duke kaluar nëpër Urën e Ujit Waterloo kaluam lumin, dhe duke u përplasur në rrugën Wellington me rrota ndjeshëm në të djathtë dhe u gjet veten në Bow Street. Sherlock Holmes ishte i njohur për forcën, dhe dy ushtarët në derë e përshëndetën. Njëri prej tyre mbajti koka e kalit ndërsa tjetri na çoi brenda.

“Kush është në detyrë?” - pyeti Holmes.

“Inspektori Bradstreet, zotëri.”

“Ah, Bradstreet, si jeni?” Një zyrtar i gjatë dhe i fortë kishte zbritur në Kalim me flamur guri, në një kapak të kulmuar dhe xhakët me bretkosa. “Do te doja kini një fjalë të qetë me ju, Bradstreet. ”

“Sigurisht, Z. Holmes. Hap në dhomën time këtu. ”

Ishte një dhomë e vogël, e ngjashme me zyrën, me një libër të madh mbi tryezë, dhe një telefon që projekton nga muri. Inspektori u ul te ai tavolinë

“Çfarë mund të bëj për ju, z. Holmes?”

“E thirra atë lypësin, Boone - atë për të cilin u akuzua duke qenë i shqetësuar për zhdukjen e Z. Neville St. Clair, të Lee. ”

“Po. Ai u edukua dhe u rikthye për hetime të mëtejshme. ”

“Kështu që kam dëgjuar. E ke këtu? ”

“Në qelitë.”

“A është ai i qetë?”

“Oh, ai nuk jep asnjë telashe. Por ai është një poshtër i ndyrë. ”

“E ndyrë?”

“Po, është gjithçka që mund të bëjmë për ta bërë atë të lajë duart, dhe fytyra e tij është e zezë si një kallajxhi. Epo, kur një herë çështja e tij është zgjidhur, ai do të ketë një banjë të rregullt burgu; dhe mendoj, po ta shihje, do ta shihje pajtohu me mua se ai kishte nevojë për të. ”

“Do të doja ta shihja shumë.”

“A do të Kjo bëhet lehtësisht. Eja këtej. Ju mund të lini tuajin çantë.”

“Jo, unë mendoj se do ta marr.”

“Shume mire. Ejani në këtë mënyrë, nëse ju lutem”. Ai na udhëhoqi poshtë një kalimi, hapi një derë me hekura, kaloi poshtë një shkalle dredha-dredha dhe na solli në një korridor i zbardhur me një vijë dyert në secilën anë.

“I treti në të djathtë është i tij”, tha inspektori. “Ja ku është!” Ai qetësisht gjuajti përsëri një panel në pjesën e sipërme të derës dhe hodhi një vështrim përmes

“Ai është në gjumë”, tha ai. “Ju mund ta shihni atë shumë mirë.”

Të dy i vëmë sytë në grilë. I burgosuri shtrihej me fytyrë drejt nesh, në një gjumë shumë të thellë, duke marrë frymë ngadalë dhe rëndë. Ai ishte një njeri me madhësi të mesme, i veshur trashë siç u bë thirrja e tij, me një këmishë me ngjyrë që dilte përmes qirasë në pallton e tij të copëtuar. Ai ishte, siç kishte thënë inspektori, jashtëzakonisht e ndyrë, por e zymtë e cila mbuluar fytyrën e tij nuk mund të fshehin shëmtinë e saj neveritëse. Një e gjerë nga një plagë e vjetër u kalua nga syri në mjekër dhe nga ajo tkurrja ishte kthyer në njërin anë të buzës së sipërme, kështu që tre dhëmbët ishin të ekspozuar në një zhurmë të përhershme. Një tronditje e kuqe shumë e ndritshme flokët u rritën ulët mbi sytë dhe ballin e tij.

“Ai është një bukuroshe, apo jo?” tha inspektori.

“Ai sigurisht ka nevojë për një larje”, vërejti Holmes. “Unë kisha një ide që ai mund, dhe unë mora lirinë për të sjellë mjetet me vete.” Ai u hap çantën Gladstone ndërsa fliste dhe nxori jashtë, për habinë time, një shumë dush-sfungjer i madh.

“Ai! ai! Ju jeni një njeri qesharak, “tallet me zhurmë inspektori.

“Tani, nëse do të keni mirësinë e madhe ta hapni atë derë shumë në heshtje, së shpejti do ta bëjmë atë të prerë një figurë shumë më të respektuar.”

“Epo, nuk e di pse jo,” tha inspektori. “Ai nuk duket a kredi për qelitë e Bow Street, apo jo?” Ai e futi çelësin e tij në bllokohet, dhe të gjithë me qetësi u futëm në qeli. Gjysma e gjumit u kthye dhe pastaj u vendos përsëri në një dremitje të thellë. Holmes u përkul në enën e ujit, lagi sfungjerin e tij dhe pastaj e fërkoi dy herë me forcë nëpër dhe poshtë fytyrës së të burgosurit.

“Më lër të të prezantoj,” bërtiti ai, “z. Neville St. Clair, nga Lee, në qarkun e Kentit.”

Asnjëherë në jetën time nuk kam parë një pamje të tillë. Fytyra e burrit u qërua nën sfungjer si lëvorja nga një pemë. Gone ishte kafe

e trashë ngjyre! Zhdukur, gjithashtu, ishte mbresë e tmerrshme e cila kishte seamed atë nëpër, dhe buza e përdredhur e cila i kishte dhënë tallje të neveritshme në fytyrë! A dridhje solli flokët e kuq të ngatërruar, dhe atje, ulur lart në të tijat shtrati, ishte një njeri i zbehtë, me fytyrë të trishtuar, me pamje të rafinuar, me flokë të zeza dhe me lëkurë të butë, duke fërkuar sytë dhe duke e vështruar me përgjumje hutim. Pastaj papritmas duke kuptuar ekspozimin, ai hyri në një bërtiti dhe u hodh poshtë me fytyrën te jastëku.

“Qiej të shkëlqyeshëm!” bërtiti inspektori, “është, me të vërtetë, njeriu i zhdukur. Unë e njoh atë nga fotografia. ”

I burgosuri u kthye me ajrin e pamatur të një njeriu që braktis veten për fatin e tij. “Qoftë kështu”, tha ai. “Dhe lutu për çfarë jam i ngarkuar?”

“Me largimin nga z. Neville St.— Oh, eja, nuk mund të akuzohesh me atë nëse nuk bëjnë një rast të tentimit të vetëvrasjes së tij, ”tha ai inspektor me buzëqeshje. “Epo, unë kam qenë njëzet e shtatë vjet në forcë, por kjo me të vërtetë e merr tortën. ”

“Nëse unë jam Z. Neville St. Clair, atëherë është e qartë se nuk ka ndodhur asnjë krim është kryer, dhe se, për këtë arsye, unë jam i ndaluar në mënyrë të paligjshme. ”

“Asnjë krim, por një gabim shumë i madh është kryer”, tha Holmes. “Ju do të kishit bërë më mirë të kishit besuar gruan tuaj.”

“Nuk ishte gruaja; ishin fëmijët, ”psherëtiu i burgosuri. “Zoti më ndihmoni, nuk do t’i kisha turp për babanë e tyre. O Zot! Çfarë një ekspozim! Çfarë mund të bëj?”

Sherlock Holmes u ul pranë tij në divan dhe e goditi me mirësi në supe.

“Nëse ia lini një gjykate për të sqaruar çështjen,” tha ai, “Sigurisht që vështirë se mund ta shmangni publicitetin. Nga ana tjetër, nëse ju bindni autoritetet policore se nuk ka asnjë rast të mundshëm kundër ti, nuk e di se ka ndonjë arsye që detajet duhet gjejnë rrugën e tyre në gazeta. Inspektori Bradstreet do, jam i sigurt, bëni shënime për gjithçka që mund të na thoni dhe dorëzoheni tek autoritetet e duhura. Çështja atëherë nuk do të hynte kurrë në gjyq ”.

“Zoti ju bekoftë!” - thirri i burgosuri me pasion. “Do të kisha duruar burgim, ay, madje edhe ekzekutim, në vend që të më ketë lënë të mjeruar sekret si një njollë familjare për fëmijët e mi.

“Ju jeni i pari që keni dëgjuar ndonjëherë historinë time. Babai im ishte një shkollë në Chesterfield, ku mora një arsim të shkëlqyeshëm. Unë udhëtova në rininë time, u ngjita në skenë dhe më në fund u bëra një reporter në një letër mbrëmje në Londër. Një ditë redaktori

im dëshironte kam një seri artikujsh me lypjen në metropol, dhe unë vullnetarisht për t'i furnizuar. Nuk ishte pika nga e cila të gjithë timen aventurat filluan. Vetëm duke provuar lypjen si amator unë mund të marr faktet mbi të cilat mund të bazoj artikujt e mi. Kur një aktor unë natyrisht, kishte mësuar të gjitha sekretet e përbërjes dhe kishte qenë i famshëm në dhomën e gjelbër për aftësinë time. Unë përfitova tani nga imi arritjet. E pikturova fytyrën, dhe ta bëja veten po aq të mëshirshëm sa e mundur bëra një mbresë të mirë dhe fiksova njërën anë të buzës në një kthesë ndihma e një rrëshqitje të vogël suvaje me ngjyrë mishi. Pastaj me një kokë të kuqe me flokë dhe një veshje të përshtatshme, unë zura stacionin tim në biznes pjesë e qytetit, gjoja si një shitës shkrepsesh por në të vërtetë si lypës. Për shtatë orë unë bëra tregtinë time dhe kur u ktheva në shtëpi në në mbrëmje pashë për habinë time se kisha marrë jo më pak se 26_s_. 4_d_.

“Kam shkruar artikujt e mi dhe kam menduar pak më shumë për çështjen derisa, ca kohë më vonë, unë mbështeta një faturë për një mik dhe më kishin dërguar një letër për 25 £. Isha në fund të mendjes sime ku të merrja paratë, por papritmas më lindi ideja. I kërkova hir një dy javë nga kreditori, pyeta për një pushim nga punëdhënësit e mi, dhe kalova kohën në lypje në Qyteti nën maskën time. Për dhjetë ditë kisha para dhe i kisha paguar borxh.

“Epo, ju mund ta imagjinoni sa e vështirë ishte të zgjidhesh një punë të mundimshme me 2 £ në javë kur e dija që mund të fitoja sa më shumë në ditë duke lyer fytyrën me pak bojë, duke vendosur kapelën në tokë dhe ulur i qete. Ishte një luftë e gjatë midis krenarisë time dhe parave, por dollarët fituan më në fund, dhe unë hodha raportimin dhe u ula ditë pas dite në këndin që unë kisha zgjedhur së pari, duke frymëzuar keqardhje nga i kobshmi im fytyrën dhe mbushjen e xhepave të mi me bakër. Vetëm një burrë e dinte sekretin tim. Ai ishte rojtari i një gropë të ulët në të cilën unë qëndroja në Swandam Lane, ku mund të dilja çdo mëngjes si një lypës skandaloz dhe në mbrëmjet shndërrohen në një burrë të veshur mirë për qytetin. Kjo shoku, një Lascar, ishte paguar mirë nga unë për dhomat e tij, kështu që unë e dija se sekreti im ishte i sigurt në zotërimin e tij.

“Epo, shumë shpejt pashë që po kursente shuma të konsiderueshme parash. Nuk dua të them që ndonjë lypës në rrugët e Londrës mund të fitojë 700 £ një vit - që është më pak se sa marrjet e mia mesatare - por kisha një gjë të jashtëzakonshme avantazhe në fuqinë time të përbërjes, dhe gjithashtu në një strukturë të person i ri, i cili u përmirësua nga praktika dhe më bëri mjaft të njohur karakter në Qytet. Gjatë gjithë ditës një lumë qindarkash, i ndryshëm nga argjendi, derdhur mbi mua,

dhe ishte një ditë shumë e keqe në të cilën unë nuk arrita të marrë 2 £

“Ndërsa u bëra më i pasur u bëra më ambicioz, mora një shtëpi në vend, dhe përfundimisht u martua, pa pasur askush dyshim për të vërtetën time okupimi Gruaja ime e dashur e dinte që unë kisha biznes në Qytet. Ajo pak e dinte se çfarë.

“Të hënën e kaluar kisha mbaruar ditën dhe po vishesha në dhomën time sipër gropës së opiumit kur pashë nga dritarja ime dhe pashë tek unë tmerr dhe habi, me të cilën gruaja ime po qëndronte në rrugë sytë e saj ishin ngulur mbi mua. Bërtita një befasi, hodha krahët për të mbuluar fytyrën time, dhe, duke nxituar për të besuarin tim, Lascar, iu përgjërua atë për të parandaluar që dikush të vijë tek unë. Dëgjova zërin e saj poshtë, por unë e dija që ajo nuk mund të ngjitej. Me shpejtësi e hodha rrobat e mia, i tërhoqja ato të një lypësi dhe vishja pigmentet e mia dhe paruke Edhe sytë e një gruaje nuk mund të shponin një maskim kaq të plotë. Por atëherë më shkoi mendja se mund të kishte një kontroll në dhomë, dhe që rrobat të më tradhetojnë. Hodha dritaren, duke u hapur përsëri dhuna ime një prerje e vogël që i kisha shkaktuar vetes në dhoma gjumi ate mengjes. Pastaj kapa pallton time, e cila ishte peshuar nga bakër që sapo i kisha transferuar nga çanta prej lëkure të cilat i kam kryer marrjet e mia. E hodha nga dritarja dhe ajo u zhduk në Thames. Rrobat e tjera do të kishin ndjekur, por në atë moment kishte një turmë të ushtarëve në shkallë, dhe disa minuta pasi gjeta, përkundrazi, rrëfhem, për lehtësimin tim, se në vend të duke u identifikuar si Z. Neville St. Clair, unë u arrestova si i tij vrasës.

“Unë nuk e di se ka ndonjë gjë tjetër për mua për të shpjeguar. Isha i vendosur për të ruajtur maskimin tim për aq kohë sa të jetë e mundur, dhe kështu timen preferencë për një fytyrë të ndyrë. Duke e ditur që gruaja ime do të ishte tmerrësisht i shqetësuar, unë rrëshqita nga unaza ime dhe ia besova Lascarit në një moment kur asnjë polic nuk po më shikonte, së bashku me një nxitim shkarravitje, duke i thënë asaj se nuk kishte asnjë arsye për të pasur frikë. ”

“Kjo shënim arriti tek ajo dje”, tha Holmes.

“Zot i mire! Çfarë një jave duhet të ketë kaluar ajo! ”

“Policia e ka parë këtë Lascar,” tha Inspektori Bradstreet, “dhe Unë mund ta kuptoj mjaft që ai mund ta ketë të vështirë të postojë një letër i pavëzhguar. Ndoshta ai ia dorëzoi ndonjë klienti të tij marinar, i cili i harrova të gjitha për disa ditë. ”

“Kjo ishte ajo,” tha Holmes, duke tundur me kokë me miratim; “Nuk kam asnjë dyshim ajo Por a nuk jeni ndjekur penalisht për lypje?”

“Shume here; por çfarë ishte një gjobë për mua? ”

“Megjithatë, duhet të ndalet këtu,” tha Bradstreet. “Nëse policia do nxitoni këtë gjë, nuk duhet të ketë më Hugh Boone. ”

“Unë jam betuar në betimet më solemne që një njeri mund të bëjë”.

“Në atë rast mendoj se është e mundshme që të mos ketë hapa të tjerë të marra Por nëse përsëri gjendesh, të gjitha duhet të dalin jashtë. Jam i sigurt, Z. Holmes, se ne jemi shumë borxhli ndaj jush për pastrimin çështja lart. Do të doja ta dija se si i arrini rezultatet tuaja.”

“E arrita këtë”, tha shoku im, “duke u ulur mbi pesë jastëk dhe duke konsumuar një ons shag. Unë mendoj, Watson, se nëse vozisim te Baker Rruga thjesht do të jemi në kohë për mëngjes ”.

VII. Aventura e karbonit blu

Unë i isha thirrur shokut tim Sherlock Holmes në mëngjesin e dytë pas Krishtlindjes, me synimin për t'i uruar atij komplimente të sezoni. Ai ishte duke u ulur mbi divan me një fustan të purpurt, a tub-raft brenda mundësive të tij në të djathtë, dhe një grumbull i crumpled letra në mëngjes, dukshëm të studiuara rishtas, afër. Pranë divanit ishte një karrige prej druri, dhe në këndin e shpinës varej një shumë i poshtër dhe kapelë e parespektueshme e ndërë fort, aq më keq për konsum, dhe e çarë disa vende. Një lente dhe një pincë e shtrirë në sediljen e karriges sugjeroi që kapelja ishte pezulluar në këtë mënyrë për qëllimi i provimit.

“Ju jeni të fejuar”, thashë unë; “Ndoshta unë ju ndërpres”.

“Aspak. Jam i lumtur që kam një mik me të cilin mund të diskutoj për temën time rezultatet. Çështja është një çështje krejt e parëndësishme ”- hovi me gishtin e madh drejtimi i kapeles së vjetër - “por ka pika në lidhje me të cilat nuk janë plotësisht pa interes dhe madje edhe nga udhëzimet. ”

U ula në kolltukun e tij dhe ngrohja duart para tij zjarr kërcitës, sepse ishte ngritur një acar i mprehtë dhe dritaret ishin i trashë me kristalet e akullit. “Unë mendoj,” vërejta unë, “se, i ngrohtë si duket, kjo gjë ka disa histori vdekjeprurëse të lidhura me të - se është e dhëna që do t'ju udhëzojë në zgjidhjen e një misteri dhe dënimi i ndonjë krimi.”

“Jo, jo. Asnjë krim ”, tha Sherlock Holmes duke qeshur. “Vetëm një nga ato incidente të çuditshme të vogla të cilat do të ndodhin kur të keni katër milion qeniet njerëzore që të gjitha jostling njëri-tjetrin brenda hapësirës së një katror milje Mes veprimit dhe reagimit të një tufë njerëzimi kaq të dendur, çdo kombinim i mundshëm i ngjarjeve mund të pritët të ndodhë, dhe shumë do të paraqitet një problem i

vogël i cili mund të jetë i habitshëm dhe e çuditshme pa qenë kriminale. Ne tashmë kemi pasur përvojë të tillë ”.

“Kaq shumë,” vërejta unë, “atë të gjashtë rasteve të fundit që kam shtuar në shënimet e mia, tre kanë qenë plotësisht të lirë nga çdo krim ligjor. ”

“Pikërisht. Ju aludoni në përpjekjen time për të rimarrë letrat e Irene Adler, në rastin e veçantë të Miss Mary Sutherland, dhe në aventurën e njeriu me buzën e përdredhur. Epo, nuk kam dyshim se kjo e vogël materia do të bjerë në të njëjtën kategori të pafajshme. Ju e dini Peterson, komisar? ”

“Po.”

“Toshtë e tij që i takon ky trofe.”

“Hatshtë kapela e tij.”

“Jo, jo, ai e gjeti atë. Pronari i saj nuk dihet. Unë lutem që ju do të shikoni mbi të jo si një billycock i goditur, por si një problem intelektual. Dhe, së pari, se si erdhi këtu. Ajo arriti në mëngjesin e Krishtlindjes, në shoqëri me një patë të mirë dhjamore, e cila, nuk kam dyshim se po piqet në këtë moment para zjarrit të Petersonit. Faktet janë këto: rreth në katër të mëngjesit të Krishtlindjes, Peterson, i cili, siç e dini, është një shok shumë i singertë, po kthehej nga ndonjë shqetësim i vogël dhe ishte duke u kthyer në shtëpi për në Tottenham Court Road. Para tij ai pa, në dritën e gazit, një burrë i gjatë, duke ecur me një marramendje të lehtë dhe duke mbajtur mbi supë një patë të bardhë. Ndërsa ai arriti në cepi i rrugës Goodge, shpërtheu një grindje midis këtij të panjohuri dhe a njëje e vogël e vrazhdë. Njëri nga këta të fundit rrëzoi kapelën e burrit, në të cilën ai e ngriti shkopin e tij për t’u mbrojtur dhe, duke e tundur atë mbi të tijën kokën, theu vitrinën e dyqanit pas tij. Peterson kishte nxituar përpara për të mbrojtur të huajin nga sulmuesit e tij; por njeriu, i tronditur nga duke thyer dritaren dhe duke parë një person me pamje zyrtare brenda uniforma që nxiton drejt tij, i ra pata, u çua në thembra dhe u zhduk në mes të labirintit të rrugëve të vogla që shtrihen në pjesën e prapme të Rruga e Gjykatës Tottenham. Të ashpër kishin ikur edhe në dukjen e Peterson, kështu që ai u la në zotërim të fushës së betejës, dhe gjithashtu e plaçkës së fitores në formën e kësaj kapele të goditur dhe a pata më e padëmshme e Krishtlindjes. ”

“Cila me siguri ai ia ktheu pronarit të tyre?”

“Shoku im i dashur, qëndron problemi. Shtë e vërtetë që ‘Për Znj. Henry Baker ’u shtyp në një letër të vogël e cila ishte e lidhur me atë të zogut këmba e majtë, dhe është gjithashtu e vërtetë që inicialet ‘HB’ janë të lexueshme mbi rreshtimin e kësaj kapele, por pasi ka rreth mijëra Bakers, dhe disa qindra Henry Bakers në këtë qytetin tonë, nuk

është e lehtë për të rivendosur pronën e humbur në secilin prej tyre. ”

“Atëherë, çfarë bëri Peterson?”

“Ai më solli të dyja kapelën dhe patë në mëngjesin e Krishtlindjes, duke e ditur që edhe problemet më të vogla janë me interes për mua. patë e kemi mbajtur deri në këtë mëngjes, kur kishte shenja që, në megjithë ngricat e lehta, do të ishte mirë që duhet ngrënë pa vonesa të panevojshme. Gjetësi i saj e ka kryer atë, pra, për të përmbush fatin përfundimtar të një pate, ndërsa unë vazhdoj të mbaj kapelë e zotërisë së panjohur që humbi darkën e tij të Krishtlindjes. ”

“A nuk reklamoi ai?”

“Jo”

“Atëherë, çfarë informacioni mund të keni për identitetin e tij?”

“Vetëm aq sa mund të konkludojmë.”

“Nga kapelja e tij?”

“Pikërisht”

“Por ju po bëni shaka. Çfarë mund të mblidhni nga kjo ndjerë e vjetër e goditur? ”

“Këtu është lentja ime. Ju i dini metodat e mia. Si mund ta mbledhësh veten si individualitetit të burrit që ka veshur këtë artikull? ”

Mora sendin e copëtuar në duar dhe më tepër e ktheva me vërtetësi. Ishte një kapelë e zezë shumë e zakonshme e formës së zakonshme të rrumbullakët, e vështirë dhe aq më keq për konsum. Rreshtimi kishte qenë prej mëndafshi të kuq, por ishte një marrëveshje e mirë e zbardhur. Nuk kishte emër të krijuesit; por, si Holmes kishte vërejtur, inicialet “HB” ishin shkruar në njërin anë. Ishte shpuar në buzë për një sigurues kapelë, por elastiku mungonte. Për pjesa tjetër, ishte e çarë, tepër e pluhurosur dhe e ndotur në disa vendet, megjithëse dukej se kishte pasur ndonjë përpjekje për të fshehur njolla të çngjyrosura duke i lyer me bojë.

“Unë nuk mund të shoh asgjë”, thashë, duke ia dorëzuar përsëri mikut tim.

“Përkundrazi, Watson, ju mund të shihni gjithçka. Ju dështoni, megjithatë, për të arsye nga ajo që shihni. Ju jeni shumë të ndrojtur në vizatimin tuaj konkluzione ”.

“Atëherë, lutju më thuaj çfarë është ajo që mund të nxjerrësh përfundime nga kjo kapelë?”

Ai e mori atë dhe e soditi atë në mënyrën e veçantë introspektive gjë që ishte karakteristike për të. “Ndoshta është më pak sugjestionuese se sa ajo mund të ketë qenë, “vërejt ai,” dhe megjithatë ka disa përfundime të cilat janë shumë të dallueshme, dhe disa të tjera që përfaqësojnë të paktën a ekuilibër i fortë i probabilitetit. Se njeriu ishte

shumë intelektual është natyrisht qartë në fytyrën e tij, dhe gjithashtu se ai ishte me të drejtë mirë-bërë brenda tre viteve të fundit, edhe pse ai tani ka rënë mbi të ditë të liga. Ai kishte largpamësi, por tani ka më pak sesa më parë, duke treguar në një prapambetje morale, e cila, kur merret me rënien e tij fat, duket se tregon një ndikim të lig, ndoshta pi, në puno për të. Kjo mund të llogarisë gjithashtu për faktin e qartë se gruaja e tij ka pushuar së dashuruari atë. ”

“I dashuri im Holmes!”

“Ai megjithatë ka ruajtur një farë respekti për veten”, vazhdoi ai, duke mos marrë parasysh rezonancën time. “Ai është një njeri që bën një jetë ulur, del pak, është plotësisht jashtë trajnimit, është mes moshë, ka flokë të griza të cilat ai i ka prerë brenda ditëve të fundit, dhe të cilat ai vajos me krem gëlqereje. Këto janë faktet më të patentuara të cilat janë të nxirret nga kapela e tij. Gjithashtu, nga rruga, që është jashtëzakonisht e pamundur që ai të ketë të vendosur gaz në shtëpinë e tij. ”

“Ju me siguri po bëni shaka, Holmes.”

“Jo më së paku. A është e mundur që edhe tani, kur ju jap këto rezultatet, nuk jeni në gjendje të shihni se si arrihen ato? ”

“Nuk kam dyshim se jam shumë budalla, por duhet të rrëfej se jam në gjendje të ndjek. Për shembull, si e konkluduat që ky njeri ishte intelektual? ”

Për përgjigje Holmes përplasi kapelën në kokë. Ajo erdhi menjëherë mbi ballin dhe u vendos mbi urën e hundës së tij. “Isshtë çështje e kapaciteti kub”, tha ai; “Një njeri me një tru kaq të madh duhet të ketë diçka në të. ”

“Rënia e fatit të tij, atëherë?”

“Kjo kapelë është tre vjeç. Erdhën këto cepa të rrafshëta të dredhura në buzë në atë kohë. Shtë një kapelë e cilësisë më të mirë. Shikoni bandën e mëndafshi i ribbed dhe rreshtimi i shkëlqyeshëm. Nëse ky njeri do të kishte mundësi të blinte një kapelë kaq e shtrenjtë tre vjet më parë, dhe që atëherë nuk ka asnjë kapelë, atëherë ai me siguri ka rënë në botë “.

“Epo, kjo është mjaft e qartë, sigurisht. Por si në lidhje me largpamësinë dhe prapavajtja morale? ”

Sherlock Holmes qeshi. “Këtu është largpamësia,” tha ai duke vënë të tijën gisht mbi diskun e vogël dhe lakun e siguruesit të kapelës. “Ata janë nuk shiten kurrë mbi kapele. Nëse ky njeri ka porositur një, kjo është një shenjë e një një farë parashikimi, pasi ai u përpoq të merrte këtë masë paraprake kundër erës. Por meqenëse shohim që ai e ka thyer elastike dhe nuk është mundur ta zëvendësojë atë, është e qartë se ai

ka më pak largpamësi tani sesa më parë, e cila është një provë e veçantë e a dobësimin e natyrës. Nga ana tjetër, ai është përpjekur të fshehë disa nga këto njolla mbi ndjerë duke i lyer me bojë, e cila është një shenjë se ai nuk e ka humbur plotësisht respektin e tij për veten ”.

“Arsyetimi juaj është sigurisht i besueshëm.”

“Pikat e mëtejshme, se ai është në moshë mesatare, se flokët e tij janë grizzled, se ajo është prerë kohët e fundit, dhe se ai përdor krem limoni, të gjitha janë mblidhen nga një ekzaminim i afërt i pjesës së poshtme të rreshtimit. Lentja zbulon një numër të madh të majave të flokëve, të prera pastër nga gërshërë të berberit. Të gjithë duket se janë ngjitës, dhe ekziston një aroma e veçantë e kremit të gëlqeres. Kjo pluhur, ju do të vëzhgoni, nuk është pluhur i hirtë, gri i rrugës, por pluhuri me kafe me gëzof i shtëpisë, duke treguar se është varur në ambiente të mbyllura pjesën më të madhe të kohës, ndërsa shenjat e lagështisë nga brenda janë prova pozitive se përdoruesi djersiteshin shumë lirshëm, dhe prandaj vështirë se mund të isha në gjendjen më të mirë trajnimi. ”

“Por gruaja e tij - ju thatë se ajo kishte pushuar së dashuruari atë.”

“Kjo kapelë nuk është pastruar me javë të tëra. Kur të shoh ty, e dashura ime Watson, me një javë grumbullim pluhuri mbi kapelën tuaj, dhe kur tuajin gruaja ju lejon të dilni në një gjendje të tillë, unë do të kem frikë se edhe ju kanë qenë mjaft fatkeqë për të humbur afeksionin e gruas tuaj. ”

“Por ai mund të jetë një beqar.”

“Jo, ai po sillte në shtëpi patë si një ofertë pazeje për gruan e tij. Mos harroni kartën në këmbën e zogut. ”

“Ju keni një përgjigje për gjithçka. Por si në tokë e nxjerr këtë përfundim gazi nuk është vendosur në shtëpinë e tij? ”

“Një njollë e shelgut, ose edhe dy, mund të vijnë rastësisht; por kur shoh nr më pak se pesë, mendoj se mund të ketë pak dyshim se individit duhet të vihet në kontakt të shpeshtë me djegie lopa — ecën lart natën ndoshta me kapelën në njërin dorë dhe a qiri i ullukut në tjetrin. Sidoqoftë, ai kurrë nuk mori njolla të lopës një avion gazi. A je i kenaqur?”

“Epo, është shumë e zgjuar”, thashë duke qeshur; “Por që, siç thatë ju vetëm tani, nuk është kryer asnjë krim dhe asnjë dëm i bërë përveç kësaj humbja e një pate, e gjithë kjo duket se është më tepër një humbje e energjisë. ”

Sherlock Holmes kishte hapur gojën për t’u përgjigjur, kur dera u hap e hapur, dhe Peterson, komisioneri, u fut në banesë me të faqet e skuqura dhe fytyra e një njeriu që është mërzhitur nga habia.

“Pata, Z. Holmes! Patë, zotëri! ” ai gulçoi.

“Eh? Po çfarë, pra? A është rikthyer në jetë dhe ka shpërthyer dritarja e kuzhinës? ” Holmes e shtrembëroi veten drejt divanit për ta marrë një pamje më e drejtë e fytyrës së ngazëllyer të burrit.

“Shihni këtu, zotëri! Shihni se çfarë gjeti gruaja ime në të korrat e saj! ” Ai e mbajti të tijën dora dhe shfaqet në qendër të pëllëmbës në mënyrë të shkëlqyeshme guri blu i skintiluar, më i vogël se një fasule në madhësi, por me madhësi pastërti dhe shkëlqim të tillë që vezulloi si një pikë elektrike në zgavër e errët e dorës së tij.

Sherlock Holmes u ul me një bilbil. “Nga Jove, Peterson!” tha ai, “Ky është thesar vërtet. Supozoj se e dini çfarë keni? ”

“Një diamant, zotëri? Një gur i çmuar. Pritet në gotë sikur të ishte stuko “.

“Moreshtë më shumë se një gur i çmuar. _Shtë guri i çmuar “.

“Jo Kontesha e karburantit blu të Morcar!” Ejakulova.

“Pikërisht kështu. Unë duhet të di madhësinë dhe formën e saj, duke parë që kam lexoni reklamën për të në *The Times* çdo ditë kohët e fundit. Është absolutisht unik, dhe vlera e tij mund të hamendësohet, por shpërblimi i ofruar prej 1000 £ sigurisht nuk është brenda një pjese të njëzetë të çmimin e tregut. ”

“Një mijë paund! Zoti i Madh i mëshirës! ” Komisioneri u zhyt poshtë në një karrige dhe vështroi nga njëri tek tjetri prej nesh.

“Ky është shpërblimi dhe kam arsye të di se ka konsiderata sentimentale në sfond të cilat do të nxisnin Kontesha do të ndahet me gjysmën e pasurisë së saj nëse mund ta shërojë perlë ”.

“Ishte e humbur, nëse më kujtohet mirë, në Hotel Cosmopolitan”, unë vërejtë.

“Pikërisht kështu, më 22 dhjetor, vetëm pesë ditë më parë. John Horner, a hidraulik, u akuzua se e kishte abstraktuar atë të zonjës xhevahir Provat kundër tij ishin aq të forta sa çështja ka i janë referuar Assizes. Unë kam disa llogari të çështjes këtu, unë beso ”. Ai bërtiti mes gazetave të tij, duke hedhur një vështrim mbi datat, derisa më në fund ai e zbuti një, e dyfishoi dhe lexoi paragrafi vijues:

“Grabitja e Xhevahireve Hotel Cosmopolitan. John Horner, 26 vjeç, hidraulik, ishte i ngritur me akuzën për të pasur në instancën e 22-të, abstrakt nga xhevahiri i konteshës së Morcar perlë e vlefshme e njohur si karburanti blu. James Ryder, shoqëruesi i sipërm i hotelit, dha të tijat prova për efektin që ai i kishte treguar Hornerit deri në dhomën e zhveshjes të Konteshës së Morcar ditën e grabitjes në mënyrë që ai mund të bashkonte shiritin e dytë të hekurave, i cili ishte i lirshëm. Ai kishte qëndroi me Horner pak kohë, por më në fund ishte thirrur

larg Kur u kthye, ai zbuloi se Horner ishte zhdukur, se Byroja ishte detyruar e hapur, dhe se arkivoli i vogël i Marokut ishte brenda të cilën, siç ndodhi më pas, Kontesha ishte mësuar ta mbante xhevahiri i saj, ishte shtrirë bosh në tryezën e veshjes. Ryder menjëherë dha alarmin dhe Horner u arrestua po atë mbrëmje; por guri nuk mund të gjendej as mbi personin e tij dhe as në dhomat e tij. Katerina Cusack, shërbëtore e Konteshës, rrëzoi kur dëgjoi britmën e Ryder mërzhitesh nga zbulimi i grabitjes dhe nga ngutja në dhomë, ku ajo gjeti çështje siç përshkruhen nga dëshmitari i fundit. Inspektori Bradstreet, divizioni B, dha dëshmi për arrestimin e Horner, i cili luftoi furishëm dhe protestoi për pafajësinë e tij në mënyrën më të fortë termat. Janë dhënë prova të një dënimi të mëparshëm për grabitje kundër të burgosurit, magjistrati nuk pranoi të merrej në mënyrë të përmbledhur me shkelje, por ia referoi atë vlerëson. Horner, i cili kishte treguar shenja të emocione të forta gjatë procedurave, i ra të fikët në përfundim dhe u krye në gjyq ”.

“Hum! Kaq për gjykatën e policisë, ”tha Holmes me mendime, duke hedhur mënjanë letrën. “Pyetja që ne tani duhet të zgjidhim është sekuenca e Ngjarjet që çojnë nga një xhevahir i pushkës në një skaj në të korrat e a pata në Tottenham Court Road në tjetrën. E shihni, Watson, i vogli ynë zbritjet papritmas kanë marrë një shumë më të rëndësishme dhe më pak aspekt i pafajshëm. Këtu është guri; guri erdhi nga pata, dhe pata erdhi nga Z. Henry Baker, zotëria me kapelë të keqe dhe të gjitha karakteristikat e tjera me të cilat ju kam mërzhitur. Deri tani ne duhet ta vendosim veten shumë seriozisht për të gjetur këtë zotëri dhe duke konstatuar se çfarë pjese ka luajtur në këtë mister të vogël. Për të bërë këtë, së pari duhet të provojmë mjetet më të thjeshta, dhe këto pa dyshim qëndrojnë në një reklamë në të gjitha gazetat e mbrëmjes. Nëse kjo dështon, unë do të përdorimi i metodave të tjera. ”

“Çfarë do të thuash?”

“Më jep një laps dhe atë copë letër. Tani, atëherë: ‘Gjetur në këndi i rrugës Goodge, një patë dhe një kapelë e zezë. Z. Henry Baker mund të ketë të njëjtën gjë duke aplikuar në 6:30 të kësaj mbrëmje në 221B, Baker Rruga ’ Kjo është e qartë dhe koncize ”.

“Shumë. Por a do ta shohë ai? ”

“Epo, ai është i sigurt për të mbajtur një sy në gazetatat, pasi, për një njeri të varfër, humbja ishte e madhe. Ai ishte qartë i frikësuar nga keqpërdorimi i tij në duke thyer dritaren dhe nga afrimi i Peterson që mendoi asgjë përveç fluturimit, por që atëherë ai duhet të jetë penduar hidhur për impuls i cili e bëri atë të bjerë zogun e tij. Pastaj, përsëri, prezantimi i emrit të tij do ta bëjë atë ta shohë atë, për të gjithë ata

që e di që ai do ta drejtojë vëmendjen e tij në të. Këtu je, Peterson, vrapo deri tek agjencia e reklamave dhe e vendosin këtë në mbrëmje letrat. ”

“Në cilën, zotëri?”

“Oh, në *Globe, Star, Pall Mall, St. James's Gazette, Mbrëmja e Lajmeve, Standard, Echo*, dhe çdo tjetër që ju ndodh.

“Shumë mirë, zotëri. Dhe ky gur? ”

“Ah, po, unë do ta ruaj gurin. Faleminderit. Dhe, unë them, Peterson, vetëm blini një patë në kthimin tuaj dhe lëreni këtu tek unë, sepse duhet keni një për t'i dhënë këtij zotëri në vend të atij që juaji familja tani po gllabëron. ”

Kur komisar kishte shkuar, Holmes mori gurin dhe e mbajti kundër dritës. “Ashtë një gjë me vlerë”, tha ai. “Vetëm shikoni se si po shkëlqimet dhe shkëlqimet. Sigurisht që është një bërthamë dhe fokus i krimit. Çdo gur i mirë është. Ato janë karremat e përkëdhelura të djallit. Në më të mëdha dhe bizhuteritë e vjetra çdo aspekt mund të qëndrojë për një vepër të përgjakshme. Ky gur nuk është akoma njëzet vjeç. Ajo u gjet në brigjet e lumit Amoy në Kina jugore dhe është e jashtëzakonshme në të paturit e çdo karakteristike të carbuncle, përveç se ajo është blu në hije në vend të kuqe rubin. Pavarësisht e rinisë së saj, ajo tashmë ka një histori të ligë. Kanë qenë dy vrasje, një hedhje vitrioli, një vetëvrasje dhe disa grabitje të sjella për hir të kësaj peshe dyzet kokrra të qymyrit të kristalizuar. Kush do të mendonte se një lodër kaq e bukur do të ishte furnizuese e varjes dhe burgu? Do ta mbyll në kutinë time të fortë tani dhe do të heq një vijë Konteshë për të thënë se ne kemi atë. ”

“A mendoni se ky njeri Horner është i pafajshëm?”

“Nuk mund të them.”

“Epo, atëherë, a e imagjinoni se kishte ky tjetri, Henry Baker ndonjë lidhje me çështjen? ”

“Mendoj se ka shumë më shumë të ngjarë që Henry Baker të jetë absolutisht njeri i pafajshëm, i cili nuk e kishte idenë se ishte zogu që mbante me vlerë më të konsiderueshme se sa të ishte prej ari të fortë. Kjo, megjithatë, unë do të përcaktoj me një provë shumë të thjeshtë nëse kemi një përgjigje në reklamën tonë. ”

“Dhe nuk mund të bësh asgjë deri atëherë?”

“Asgjë”.

“Në atë rast unë do të vazhdoj raundin tim profesional. Por unë do të vij përsëri në mbrëmje në orën që ju keni përmendur, sepse unë do të doja për të parë zgjidhjen e një biznesi kaq të ngatërruar ”.

“Shumë i lumtur që të pashë. Unë darkoj në shtatë. Ka një druvar,

besoj. Nga rruga, në funksion të dukurive të fundit, mbase duhet të pyes znj. Hudson për të shqyrtuar të korrat e saj. ”

Unë isha vonuar në një rast, dhe ishte pak pas gjashtë e gjysmë kur u gjeta edhe një herë në Baker Street. Ndërsa iu afrova shtëpi pashë një burrë të gjatë me një mbulesë skoceze me një pallto e cila ishte i kopsitur deri në mjekër duke pritur jashtë në gjysmërrethin e ndritshëm i cili u hodh nga dritat e dritës. Sapo arrita dera u hap, dhe ne u paraqitëm së bashku në dhomën e Holmes.

“Zoti. Henry Baker, besoj, ”tha ai, duke u ngritur nga kolltuku i tij dhe duke e përshëndetur vizitorin e tij me ajrin e lehtë të zemërgjerësisë, të cilën ai mund ta bënte lehtë supozojmë. “Lutuni, merrni këtë karrige pranë zjarrit, Z. Baker. Shtë një natën e ftohtë, dhe vërej se qarkullimi juaj është më i përshtatur verë sesa për dimër. Ah, Watson, sapo ke ardhur në të djathtën koha A është kjo kapelja juaj, z. Baker? ”

“Po, zotëri, kjo është padyshim kapelja ime”.

Ai ishte një burrë i madh me shpatulla të rrumbullakosura, një kokë masive dhe një fytyrë inteligjente, e pjerrët poshtë në një mjekër të mprehtë me ngjyrë kafe të thinjur. A prekjeja e të kuqes në hundë dhe në faqe, me një dridhje të lehtë të zgjatur të tij dora, kujton supozimin e Holmes për zakonet e tij. E zeza e tij e ndryshkur fustani ishte butonuar përpara, me jakën e kthyer lart, dhe kyçet e duarve i dilnin nga mëngët pa asnjë shenjë manshete ose këmishë. Ai foli në mënyrë të ngadaltë stakato, duke zgjedhur fjalët e tij me kujdes, dhe të jepte përshtypjen përgjithësisht të një njeriu me mësim dhe letra që kishin pasur keqpërdorim në duart e fatit.

“Ne i kemi mbajtur këto gjëra për disa ditë,” tha Holmes, “sepse ne pritet të shohë një reklamë nga ju që jep adresën tuaj. Jam ne një humbje për të ditur tani pse nuk reklamuat. ”

Vizitori ynë bëri një të qeshur mjaft të turpëruar. “Shilinga nuk ka qenë kështu të bollshme me mua si dikur, ”vërejti ai. “Unë nuk dyshoja se banda e të vrazhdëve që më sulmuan më kishin kapur kapelën dhe zog Nuk më interesonte të harxhoja më shumë para në një përpjekje të pashpresë duke i rikuperuar ato. ”

“Shumë natyrshëm. Nga rruga, në lidhje me zogun, ne ishim të detyruar të hamë ajo “.

“Për ta ngrënë!” Vizitori ynë u ngrit gjysma nga karrigia e tij ngazëllimi.

“Po, nuk do të kishte asnjë dobi për askënd po të mos e kishim bërë atë. Por une supozojmë se kjo patë tjetër në bufe, e cila ka të bëjë me pesha e njëjtë dhe krejtësisht e freskët, do t'i përgjigjet qëllimit tuaj në mënyrë të barabartë mirë? ”

“Oh, sigurisht, sigurisht”, u përgjigj z. Baker me një psherëtimë të lehtësuar.

“Sigurisht, ne ende kemi pendët, këmbët, të korrat, etj zog vetë, kështu që nëse dëshiron - ”

Burri shpërtheu në një të qeshur të përzemërt. “Ata mund të jenë të dobishëm për mua si relike të aventurës sime, “tha ai,” por përtej kësaj vështirë se mund t’i shoh çfarë përdorimi do të jetë *dissecta membra* e njohjes sime të vonë për mua. Jo, zotëri, unë mendoj se, me lejen tuaj, unë do të kufizoj timen vëmendje ndaj zogut të shkëlqyeshëm që unë e perceptoj në bufe. ”

Sherlock Holmes hodhi një vështrim të mprehtë drejt meje me një ngritje të lehtë të tij shpatullat.

“Atje është kapela juaj, dhe atje është zogu juaj”, tha ai. “Meqe ra fjala, do te merziste te me tregosh nga e more tjetrin? unë jam disi si një adhurues i shpendëve, dhe unë rrallë kam parë një të rritur më mirë patë. ”

“Sigurisht, zotëri”, tha Baker, i cili ishte ngritur dhe mbështjellë fitimet e tij të sapoardhura pronë nën krahun e tij. “Jemi disa prej nesh që frekuentojnë Alfa Inn, pranë Muzeut - ne do të gjendemi në Muzeun gjatë Muzeut ditë, ju e kuptoni. Këtë vit mikpritësi ynë i mirë, Windigate me emër, themeloi një klub pate, me të cilin, duke marrë parasysh disa pena çdo javë, secili do të priste një zog në Krishtlindje. Pensi im ishte paguar siç duhet, dhe pjesa tjetër është e njohur për ju. Unë jam shumë borxhli ndaj jush, zotëri, sepse një mbulesë skoceze nuk i përshtatet as viteve të mia dhe as gravitetit tim. ” Me një pompozitet komik të mënyrës ai u përkul solemnisht ndaj të dyve dhe eci larg në rrugën e tij.

“Kaq për Z. Henry Baker”, tha Holmes kur e kishte mbyllur derën pas tij. “Quiteshtë mjaft e sigurt që ai nuk di asgjë për çfarëdo Çështja. A je i uritur, Watson? ”

“Jo vecanerisht.”

“Atëherë unë sugjeroj që ta kthejmë darkën tonë në një darkë dhe të vijojmë më tej kjo e dhënë ndërsa është akoma e nxehtë. ”

“Në të gjitha mënyrat.”

Ishte një natë e hidhur, kështu që ne tërhoqëm ulcerën dhe kravatë të mbështjellë për fytyrën tonë. Jashtë, yjet po shkëlqenin ftohtë në një qielli pa re dhe fryma e kalimtarëve shpërtheu në tym si kaq shumë të shtëna pistolete. Rugët e këmbëve tona ranë me qetësi dhe me zë të lartë si kaluam nëpër lagjen e mjekëve, Rruga Wimpole, Rruga Harley, dhe kështu përmes Wigmore Street në Oxford Street. Në një të katërtën e një orë ishim në Bloomsbury në Alpha Inn, e cila është

një e vogël shtëpi publike në cep të njërës prej rrugëve që bie poshtë Holborn. Holmes hapi derën e lokalit privat dhe urdhëroi dy gota birra nga pronari me fytyrë të kuqërremtë dhe me kalata të bardha.

“Birra juaj duhet të jetë e shkëlqyeshme nëse është aq e mirë sa patat tuaja”, tha ai

“Patat e mia!” Njeriu dukej i befasuar.

“Po. Unë po flisja vetëm gjysmë ore më parë me z. Henry Baker, i cili ishte një anëtar i klubit tuaj të pateve. ”

“Ah! po i shoh. Por ju e shihni, zotëri, ata nuk janë patat tona. ”

“Me të vërtetë! Kujt, pra? ”

“Epo, i kam marrë dy duzina nga një shitës në Covent Garden.”

“Me të vërtetë? Unë i njoh disa prej tyre. Cila ishte ajo? ”

“Breckinridge është emri i tij.”

“Ah! Unë nuk e njoh atë. Epo, këtu është pronari juaj i shëndetit të mirë, dhe prosperitet në shtëpinë tuaj. Naten e mire.”

“Tani për Z. Breckinridge,” vazhdoi ai, duke shtypur pallton e tij si ne doli në ajrin e ngrirë. “Mos harroni, Watson që megjithëse e kemi kështu shtëpiak një gjë si një patë në një skaj të këtij zinxhiri, ne kemi në tjetri një njeri që sigurisht do të marrë shtatë vjet servitut penal, përveç nëse ne mund të vërtetojmë pafajësinë e tij. Possibleshtë e mundur që hetimi ynë mund të jetë konfirmoni fajin e tij; por, në çdo rast, ne kemi një linjë hetimi e cila është humbur nga policia dhe që ka një shans të veçantë të vendosur në duart tona. Le ta ndjekim deri në fund të hidhur. Fytyrat te jugu, pra, dhe marshim i shpejtë! ”

Ne kaluam nëpër Holborn, nëpër Endell Street, dhe kështu përmes një zigzagu e lagjeve të varfëra në Tregun e Kopshti të Kopshteve. Një nga tezgat më të mëdha lindi emri i Breckinridge mbi të, dhe pronari një njeri me pamje kuajsh, me një fytyrë të mprehtë dhe mustaqe anësore të shkurtuara po ndihmonte një djalë të vendoste grilat.

“Mirembrema. Ashtë një natë e ftohtë ”, tha Holmes.

Shitësi pohoi me kokë dhe i hodhi një vështrim pyetës shokut tim.

“Shitur nga patat, unë e shoh”, vazhdoi Holmes, duke treguar drejt zhveshur pllaka mermeri.

“Le të keni pesëqind të nesërmen në mëngjes”.

“Kjo nuk është mirë.”

“Epo, ka disa në tezgë me flakërimin e gazit.”

“Ah, por unë u rekomandova për ty.”

“Kush nga?”

“Pronari i Alfa”.

“Oh, po; Unë i dërgova disa duzina. ”

“Edhe ata ishin zogj të mirë. Tani nga i morët? ”

Për habinë time, pyetja provokoi një shpërthim zemërimi nga shitës.

“Tani, pra, zotëri”, tha ai, me kokën të mbështjellë dhe krahët akimbo, “Në çfarë jeni duke vozitur? Le ta kemi drejt, tani ”.

“Straightshtë mjaft e drejtë. Do të doja të dija kush ju shiti patat të cilën e keni furnizuar me Alfa. ”

“Epo atëherë, nuk do të të tregoj. Deri tani! ”

“Oh, është çështje pa rëndësi; por nuk e di pse duhet jini kaq të ngrohtë për një gjë të vogël. ”

“Të ngrohtë! Do të ishte po aq i ngrohtë, mbase, po të ishte aq i mërzhitur sa unë. Kur une të paguajnë para të mira për një artikull të mirë duhet të ketë një fund të biznesi; por është ‘Ku janë patat?’ dhe ‘Kë keni shitur patat tek?’ dhe ‘Çfarë do të marrësh për patat?’ Dikush do të mendonte se ata ishin patat e vetme në botë, për të dëgjuar bujën që është bërë e gjatë ata ”.

“Epo, unë nuk kam asnjë lidhje me ndonjë person tjetër që ka bërë hetimet ”, tha Holmes pa kujdes. “Nëse nuk do të na thuash bast është off, kjo është e gjitha. Por unë jam gjithmonë i gatshëm të mbështes mendimin tim për një çështje e zogjve, dhe unë kam një të pestën mbi të që zogu që kam ngrënë është vend edukuar. ”

“Epo, atëherë, ju keni humbur të pestën tuaj, sepse është qytet i edukuar,” këput shitës.

“Nuk është asgjë e këtij lloji.”

“Unë them se është.”

“Unë nuk e besoj atë.”

“Mendoni se dini më shumë për zogjtë sesa unë, që i kam trajtuar qysh kur isha thikë? Unë ju them, të gjithë ata zogj që shkuan në Alfa u edukua në qytet. ”

“Ju kurrë nuk do të më bindni ta besoj atë.”

“A do të bësh, pra?”

“Thjesht po të merr paratë, sepse e di që kam të drejtë. Por unë do të ki një sovran me vete, vetëm për të të mësuar të mos jesh kokëfortë. ”

Shitësi qeshi zymtë. “Sillni librat, Bill,” tha ai.

Djali i vogël solli rreth një vëllim të vogël të hollë dhe një të madh me një yndyrë, duke i vendosur së bashku nën llambën e varur.

“Tani, z. Cocksure,” tha shitësi, “Unë mendova se isha jashtë e patave, por para se të mbaroj do të zbuloni se ka mbetur akoma një ne dyqanin tim. E shihni këtë libër të vogël? ”

“Epo?”

“Kjo është lista e njerëzve nga të cilët blej. A po e shihni? Pra, pra, këtu në këtë faqe janë njerëzit e vendit, dhe numrat pas tyre emrat

janë aty ku llogaritë e tyre janë në regjistrin e madh. Tani, atëherë! Ti e shihni këtë faqe tjetër me bojë të kuqe? Epo, kjo është një listë e qytetit tim furnitorët. Tani, shiko atë emër të tretë. Thjesht ma lexo ”.

“Zonja Oakshott, 117, Brixton Road — 249, ”lexoi Holmes.

“Krejt kështu. Tani ktheje atë në libër. ”

Holmes u kthye në faqen e treguar. “Këtu jeni,” Znj. Oakshott, 117, furnizuesi i vezëve dhe pulave në rrugën Brixton. ”

“Tani, atëherë, cila është hyrja e fundit?”

“22 Dhjetor. Njëzet e katër patat në 7_s_. 6_d_. ”

“Krejt kështu. Ja ku qenke. Dhe poshtë? ”

“Shitur tek z. Windigate i Alfa, në 12_s_. ”

“Çfarë ke për të thënë tani?”

Sherlock Holmes dukej thellësisht i dërrmuar. Ai tërhoqi një sovran nga e tij xhepin dhe e hodhi poshtë mbi pllakë, duke u larguar me ajrin e një njeri, neveritja e të cilit është shumë e thellë për fjalët. Disa metra larg ai u ndal nën një shtyllë llambë dhe qeshi me modën e përzemërt, pa zhurmë e cila ishte e veçantë për të.

“Kur shihni një burrë me mustaqe të asaj prerjeje dhe ‘Pink’ un ’ duke dalë nga xhepi i tij, gjithmonë mund ta tërheqësh me një bast, ”tha ai ai “Unë guxoj të kisha vënë 100 £ para tij, atë njeri nuk do të më kishte dhënë një informacion kaq të plotë sa ishte tërhequr prej tij nga ideja se ai po më bënte me një bast. Epo, Watson, ne jemi, unë dashuroj, afër fundit të kërkimit tonë, dhe e vetmja pikë që mbetet të përcaktohet është nëse duhet të vazhdojmë me këtë Znj. Oakshott natën, ose nëse duhet ta rezervojmë atë për nesër. Eshte e qarte nga ajo që tha ai shoku surly se ka edhe të tjerë përveç kësaj ne vetë që jemi në ankth për këtë çështje dhe unë duhet - ”

Vërejtjet e tij u ndërprejnë papritmas nga një zhurmë e fortë që shpërtheu nga tezga që sapo kishim lënë. Duke u kthyer, pamë pak shoku me fytyrë miu që qëndron në qendër të rrethit të dritës së verdhë e cila u hodh nga llamba lëkundëse, ndërsa Breckinridge, shitësi, i vendosur në derën e tezgës së tij, po tundte grushtat ashpër në figurën e përtypjes.

“Unë kam mjaft nga ju dhe patat tuaja”, bërtiti ai. “Do të doja të ishe të gjithë të djalli së bashku. Nëse vini të më shqetësoni më me tuajin biseda pa kuptim Unë do ta vë qenin në ty. Ju e sillni zonjën Oakshott këtu dhe Unë do t’i përgjigjem asaj, por çfarë lidhje keni me të? A i bleva patat larg jush? ”

“Jo; por njëri prej tyre ishte i imi njëlloj, “bërtiti burri i vogël.

“Epo, atëherë, pyesni zonjën Oakshott për të.”

“Ajo më tha të të pyes”.

“Epo, mund të pyesni Mbretin e Proosia, për gjithçka që më intereson. Unë kam pasur mjaft prej saj Dil nga kjo! ” Ai nxitoi ashpër përpara dhe kërkuesi fluturoi larg në errësirë.

“Ha! kjo mund të na shpëtojë një vizitë në Brixton Road, “pëshpëriti Holmes. “Eja me mua dhe do të shohim se çfarë do të bëhet nga ky shok. ” Shëtiti përmes nyjeve të shpërndara të njerëzve që rrinin rrotull flakërimit stalla, shoqëruesi im e kapërceu me shpejtësi njeriun e vogël dhe e preku mbi supe. Ai doli rrotull, dhe unë mund të shihja në dritën e gazit që çdo gjurmë ngjyrash ishte dëbuar nga fytyra e tij.

“Kush jeni, pra? Çfarë doni? ” - pyeti ai me një zë të lëkundur.

“Ju do të më falni,” tha Holmes me butësi, “por unë nuk mund të ndihmoja duke dëgjuar pyetjet që i keni bërë shitësit tani. Une mendoni se mund t’ju ndihmoj “.

“Ju? Kush je ti? Si mund të dinit ndonjë gjë për këtë çështje? ”

“Emri im është Sherlock Holmes. Businessshtë puna ime të di se çfarë tjetër njerëzit nuk e dinë ”.

“Por ju nuk mund të dini asgjë për këtë?”

“Më falni, unë di gjithçka për të. Ju po përpiqeni të gjurmoni disa patat që u shitën nga Znj. Oakshott, nga Brixton Road, tek një shitës me emrin Breckinridge, prej tij nga ana e tij tek Z. Windigate, i Alpha, dhe nga ai në klubin e tij, anëtar i të cilit është Z. Henry Baker. ”

“Oh, zotëri, ti je njeriu shumë të cilin kam dëshirë ta takoj”, thirri ai shok i vogël me duar të shtrira dhe gishta që dridhen. “Une mundem vështirë se ju shpjegoj sa jam i interesuar për këtë çështje. ”

Sherlock Holmes përshëndeti një makinë me katër rrota që po kalonte. “Në atë rast më mirë ta diskutojmë atë në një dhomë komode sesa në këtë erë treg ”, tha ai. “Por lutu më thuaj, para se të shkojmë më larg, kush e bën këtë është se kam kënaqësinë të ndihmoj “.

Burri hezitoi për një çast. “Emri im është John Robinson,” ai u përgjigj me një vështrim anash.

“Jo, jo; emri i vërtetë ”, tha ëmbël Holmes. “Alwayshtë gjithmonë e vështirë duke bërë biznes me një pseudonim. ”

Një skuqje shpërtheu në faqet e bardha të të huajit. “Epo atëherë,” tha ai, “emri im i vërtetë është James Ryder”.

“Pikërisht kështu. Kryetar i ndihmës në Hotel Cosmopolitan. Lutu hap taksi dhe së shpejti do të jem në gjendje t’ju tregoj gjithçka që keni do të dëshiroja ta dija. ”

Njeriu i vogël qëndroi duke hedhur një vështrim nga njëri tek tjetri prej nesh me të sy gjysmë të frikësuar, gjysmë shpresëdhënës, si ai që nuk është i sigurt nëse ai është në prag të një reshje të erës ose të një katastrofe. Pastaj ai hyri brenda taksi, dhe për gjysmë ore u kthym në

dhomën e uljes tek Baker Rruga Asgjë nuk ishte thënë gjatë udhëtimit tonë, por e larta, e hollë frymëmarrja e shoqëruesit tonë të ri, dhe kapëset dhe kapëset e duart e tij, fliste për tensionin nervor brenda tij.

“Këtu jemi!” tha Holmes me gëzim ndërsa u futëm në dhomë. “The zjarri duket shumë i stinës në këtë mot. Ju dukeni i ftohtë, Z. Ryder. Lutuni, merrni karrigen e shportës. Unë thjesht do të vesh pantoflat e mia para nesh zgjidhi këtë çështje të vogël. Tani, atëherë! Ju doni të dini se çfarë u bë prej atyre patave? ”

“Po zoteri.”

“Ose më saktë, unë e pëlqej atë patë. Ishte një zog, imagjinoj në të cilin ishe e interesuar - e bardhë, me një shirit të zi nëpër bisht. ”

Ryder u dridh me emocione. “Oh, zotëri,” thirri ai, “a mund të më thuash ku shkoi? ”

“Erdhi këtu.”

“Këtu?”

“Po, dhe një zog më i shquar u vërtetua. Nuk e pyes veten se ti duhet të interesohet për të. Vuri një vezë pasi kishte vdekur - veza blu më e guximshme, më e ndritshme që është parë ndonjëherë. Unë e kam këtu në muzeun tim ”.

Vizitori ynë u lëkund në këmbë dhe mbërtheu mantelin me të dora e djathtë. Holmes hapi kutinë e tij të fortë dhe mbajti blu carbuncle, e cila shkëlqente si një yll, me një të ftohtë, të shkëlqyer, shkëlqim me shumë cepa. Ryder qëndroi i ndritur me një fytyrë të tërhequr, i pasigurt nëse do ta pretendojë apo ta mohojë atë.

“Loja ka mbaruar, Ryder”, tha Holmes në heshtje. «Mbaje lart, burrë, ose do të bëhesh bëhu në zjarr! Jepi një krah përsëri në karrigen e tij, Watson. Ai nuk është mori gjak sa për të hyrë në krim pa u ndëshkuar. Jepja atij një xhirim të raki Kështu që! Tani ai duket pak më njerëzor. Çfarë karkaleca është, për të Ji i sigurt!”

Për një moment ai ishte stivosur dhe gati kishte rënë, por rakia solli një nuancë e ngjyrës në faqet e tij, dhe ai u ul ndezur me frikë sytë në akuzuesin e tij.

“Unë kam pothuajse çdo lidhje në duart e mia dhe të gjitha provat që munda ndoshta ka nevojë, kështu që ka pak për të cilën duhet të më thuash. Akoma, kjo pak mund të sqarohet për ta bërë çështjen të plotë. Ti kishe dëgjuar, Ryder, për këtë gur blu të Konteshës së Morcar? ”

“Ishte Catherine Cusack ajo që më tha për këtë,” tha ai në një kërcitje zëri

«E shoh — shërbyesen e zonjës së saj. Epo, tundimi i papritur pasuria e fituar kaq lehtë ishte shumë për ju, siç ka qenë për të burra më të mirë para jush; por nuk ishe shumë skrupuloz në mjete keni

perdorur Më duket, Ryder, se po bën një shumë horr i bukur ne ty Ju e dinit që kishte ky njeri Horner, hidraulik kanë qenë të shqetësuar në disa çështje të tilla më parë, dhe se dyshimi do qëndroni më lehtë mbi të. Çfarë bëre, pra? Ju keni bërë disa punë e vogël në dhomën e zonjës time - ti dhe Kusaku yt konfederal - dhe ti arriti që ai të ishte njeriu për të cilin ishte dërguar. Pastaj, kur ai u largua, ti pushkoi xhevahirin, ngriti alarmin dhe kishte këtë njeri fatkeq i arrestuar. Ju atëherë - ”

Ryder u hodh poshtë papritmas mbi qilim dhe u shtrëngua tek imja gjunjët e shokut. “Për hir të Zotit, ki mëshirë!” ai bërtiti. “Mendo për babai im! Nga nëna ime! Do t’u thyej zemrat. Unë kurrë nuk kam shkuar gabim me pare! Unë kurrë nuk do ta bëj përsëri. Te betohem. Do ta betohem në një Bibël. Oh, mos e fus në gjyq! Për hir të Krishtit, mos! ”

“Hyr përsëri në karrigen tënde!” - tha Holmes rreptësisht. “Vërshtë shumë mirë të dërrmo dhe zvarritesh tani, por ti mendove aq pak sa ky Horner i varfër në bankën e të akuzuarve për një krim për të cilin ai nuk dinte asgjë. ”

“Unë do të fluturoj, zoti Holmes. Unë do të largohem nga vendi, zotëri. Pastaj akuza kundër tij do të priset “.

“Hum! Ne do të flasim për këtë. Dhe tani le të dëgjojmë një llogari të vërtetë të akti tjetër. Si erdhi guri në patë dhe si erdhi pata në tregun e hapur? Na tregoni të vërtetën, sepse aty qëndron shpresa juaj e vetme të sigurisë ”.

Ryder kaloi gjuhën mbi buzët e tij të thara. “Unë do të ta tregoj thjesht siç ndodhi, zotëri, ”tha ai. “Kur Horner u arrestua, ajo më dukej se do të ishte më mirë për mua të largohesha me gurin në një herë, sepse nuk e dija në cilin moment policia mund të mos e merrte atë në kokat e tyre për të kontrolluar mua dhe dhomën time. Nuk kishte vend për hotel ku do të ishte i sigurt. Unë dola, sikur në ndonjë komision, dhe Unë bëra për shtëpinë e motrës sime. Ajo ishte martuar me një burrë me emrin Oakshott, dhe jetonte në Brixton Road, ku shëndoshte zogjtë për treg. Të gjithë mënyrë atje çdo njeri që takova më dukej se ishte një polic apo a detektiv; dhe, për gjithë atë që ishte një natë e ftohtë, djersa po derdhte poshtë fytyrës sime para se të vija në Rugën Brixton. Motra ime më pyeti se çfarë ishte çështja dhe pse isha kaq i zbehtë; por unë i thashë asaj se kisha qenë i mërzitur nga grabitja e xhevahireve në hotel. Pastaj hyra në oborrin e pasmë dhe tymosi një tub dhe mendoi se çfarë do të ishte më mirë të bëje.

“Unë e kisha një mik të quajtur Maudsley, i cili shkoi keq, dhe sapo ka shkuar duke shërbyer kohën e tij në Pentonville. Një ditë ai më kishte takuar dhe ra të flasin për mënyrat e hajdutëve dhe se si ata

mund të heqin qafe çfarë ata vodhën. E dija që ai do të ishte i vërtetë me mua, sepse unë njihja një ose dy gjërat për të; kështu që unë vendosa që të shkoja drejt në Kilburn, ku ai jetoi dhe merre në besimin tim. Ai do të më tregonte se si të kthehesha guri në para. Por si të shkoj tek ai në siguri? Unë mendova për agonitë që kisha kaluar duke ardhur nga hoteli. Unë mund të në çdo momenti të kapet dhe të kontrollohet, dhe do të ishte guri në timen xhep jeleku. Unë isha mbështetur në mur në atë kohë dhe duke parë patat që lëviznin rreth këmbëve të mia, dhe papritmas më erdhi një ide e cila më tregoi se mund ta rrahja detektivi më i mirë që ka jetuar ndonjëherë.

“Motra ime më kishte thënë disa javë më parë se unë mund të zgjidhja patat e saj për një dhuratë për Krishtlindje dhe unë e dija që ajo ishte gjithmonë si e mirë si fjala e saj. Unë do të merrja patë time tani, dhe në të do të mbaja timen gur në Kilburn. Kishte një derdhje të vogël në oborr, dhe pas kësaj Kam çuar njërin nga zogjtë - një i mirë i madh, i bardhë, me një bisht të bllokuar. Une e kapa, dhe duke e kërkuar duke hapur faturën, unë ia fut gurin në fyt aq sa mund të arrinte gishtin im. Zogu dha një gllënjë dhe unë e ndjeva atë guri kalon përgjatë grykës së tij dhe zbret në të korrat e tij. Por krijesa përplasi dhe u mundua, dhe motra ime doli të dinte se çfarë ishte çështje. Ndërsa u ktheva të flas me të, egërsia u çlirua dhe u përplas off ndër të tjerët.

“Çfarë bëje me atë zog, Jem?” thotë ajo.

“Epo,” thashë unë, “ti tha që do të më dhurosh një për Krishtlindje, dhe unë u bëra ndjenja e cila ishte më e majmja. ’

“Oh,” thotë ajo, “ne e kemi lënë mënjanë tuajën - zogun e Jem, ne e quajmë atë. Whiteshtë e bardha e madhe mbi të ardhmen. Ka njëzet e gjashtë prej tyre, të cilat bën një për ty, dhe një për ne, dhe dy duzina për tregun. ’

“Faleminderit, Megi,” thotë unë; “por nëse është gjithçka e njëjtë për ju, unë do të doja përkundrazi, mbaj atë që po trajtoja tani. ’

“Tjetra është një tre kile më e rëndë”, tha ajo, “dhe ne u majmëm shprehimisht për ju. ’

“Mos u mërzit. Do të kem tjetrën dhe do ta marr tani, ’tha unë.

“Oh, ashtu si ju pëlqen,” tha ajo, paksa e hutuar. ‘Cili je ti dua, atëherë? ’

“Ai i bardhi me bishtin me shufra, mu në mes të tufë

“Oh, shumë mirë. Vriteni dhe merreni me vete. ’

“Epo, unë bëra atë që tha ajo, Z. Holmes, dhe unë e mbajta zogun të gjithë rruga për në Kilburn. Unë i tregova palës sime atë që kisha bërë, sepse ai ishte njeri ishte e lehtë të thuash një gjë të tillë. Ai qeshi derisa u mbytt, dhe morëm një thikë dhe hapëm patë. Zemra ime u

kthye në ujë, për nuk kishte asnjë shenjë nga guri, dhe unë e dija se ndonjë gabim i tmerrshëm kishte ndodhur. E lashë zogun, u ktheva shpejt te motra ime dhe nxitova në oborrin e pasmë. Nuk kishte asnjë zog që të shihej atje.

“Ku janë ata të gjithë, Megi?” Unë qava.

“Shkoi te tregtari, Jem.”

“Cili tregtar?”

“Breckinridge, nga Covent Garden.”

“Por a kishte ndonjë tjetër me bisht të bllokuar?” Unë pyeta, ’njësoj si nje qe zgjodha?’

“Po, Jem; kishte dy të ndaluar me bisht dhe nuk mund ta them kurrë veç e veç.”

“Epo, atëherë, sigurisht që i pashë të gjitha, dhe ika aq fort sa këmbët e mia do të më çonte te ky njeri Breckinridge; por ai e kishte shitur pjesën në një herë, dhe asnjë fjalë nuk do të më thoshte se ku kishin shkuar. Ti e dëgjuat atë vetë këtë natë. Epo, ai gjithmonë më është përgjigjur si se Motra ime mendon se po çmendem. Ndonjëherë mendoj se jam veten time Dhe tani - dhe tani unë jam vetë një hajdut i markës, pa asnjëherë duke prekur pasurinë për të cilën shita karakterin tim. Zot me ndihmo! Zot me ndihmo!” Ai shpërtheu në një ngashërim konvulsiv, me fytyrën të varrosur duart e tij.

Ishte një heshtje e gjatë, e thyer vetëm nga frymëmarrja e tij e rëndë dhe nga përgjimi i matur i majave të gishtave të Sherlock Holmes në buzë të tryezë Pastaj shoku im u ngrit dhe hodhi derën.

“Dil jashtë!” tha ai.

“Çfarë, zotëri! Oh, Qielli të bekoftë!”

“Ska me fjale. Dil jashtë!”

Dhe nuk duheshin më fjalë. Kishte një nxitim, një gjëzim mbi të shkallët, zhurma e një dere, dhe zhurma e freskët e vrapimeve të këmbëve nga rruga.

“Në fund të fundit, Watson”, tha Holmes, duke zgjatur dorën për argjilën e tij tub, “Unë nuk jam mbajtur nga policia për të furnizuar mangësitë e tyre. Nëse Horner ishin në rrezik do të ishte diçka tjetër; por ky shok do nuk paraqiten kundër tij, dhe çështja duhet të shembet. Supozoj se jam duke kryer një krim, por është e mundur që po shpëtoj një shpirt. Ky shok nuk do të gabojë përsëri; ai është tepër i frikësuar. Dërgojeni tani në gaol dhe ju e bëni atë një zog gaol për jetën. Përveç kësaj, është stina e faljes. Shansi na ka futur në mënyrën më të madhe problem njëjës dhe kapriçioz, dhe zgjidhja e tij është shpërblimi i vet. Nëse do të keni mirësinë të prekni zilen, doktor, do të fillojmë një tjetër hetim, në të cilin, gjithashtu një zog do të jetë shefi veçori.”

VIII. Aventura e bandës speciale

Duke hedhur një vështrim mbi shënimet e mia të shtatëdhjetë rasteve të çuditshme në të cilat kam gjatë tetë viteve të fundit studiova metodat e mikut tim Sherlock Holmes, më duken shumë tragjike, disa komike, një numër i madh thjesht i çuditshëm, por asnjë e zakonshme; sepse, duke punuar siç bëri më tepër për dashurinë e tij art sesa për fitimin e pasurisë, ai refuzoi të shoqërohej me ndonjë hetim i cili nuk kishte tendencë drejt së pazakontës, madje fantastikja. Sidoqoftë, nga të gjitha këto raste të ndryshme, nuk mund të kujtoj asnjë e cila paraqiste veçori më të veçanta sesa ajo që shoqërohej me familjen e njohur Surrey të Roylotts të Stoke Moran. ngjarjet në fjalë ndodhën në ditët e para të shoqatës time me Holmes, kur po ndanim dhoma si beqarë në Baker Street. Është është e mundur që unë mund t'i kisha vendosur ato më parë, por a premtimi i fshehtësisë u bë në atë kohë, nga e cila kam qenë vetëm u çlirua gjatë muajit të fundit nga vdekja e parakohshme e zonjës së cilës iu bë u dha pengu. Ndoshta është mirë që faktet duhet tani dal në dritë, sepse kam arsye të di se ka përhapje të gjerë thashethemet për vdekjen e Dr. Grimesby Roylott të cilat tentojnë të bëjnë çështje edhe më e tmerrshme se e vërteta.

Ishte në fillim të prillit të vitit '83 që u zgjova një mëngjes për ta gjetur Sherlock Holmes në këmbë, i veshur plotësisht, pranë shtratit tim. Ai ishte një ngritës i vonë, si rregull, dhe siç më tregoi ora në mantel se ishte vetëm një e katërta e shtatë, unë i mora sytë tek ai në disa befasi, dhe mbase vetëm pak inat, sepse isha vetvetja i rregullt në zakonet e mia.

“Shumë keq që të trokas lart, Watson”, tha ai, “por është gjëja e zakonshme kete mëngjes. Zonja Hudson është rrëzuar, ajo u përgjigj mbi mua, dhe unë mbi ty “.

“Çfarë është, pra, një zjarr?”

“Jo; një klient. Duket se një zonjë e re ka arritur në një pjesë të konsiderueshme gjendje eksitimi, i cili insiston të më shohë. Ajo po pret tani brenda salla e ulur. Tani, kur zonjat e reja enden rreth metropolit në këtë orë të mëngjesit dhe rrëzoni njerëzit e fjetur nga shtretërit e tyre, Supozoj se është diçka shumë e ngutshme për të cilën ata duhet të bëjnë komunikoj Nëse do të provonte të ishte një rast interesant, do të isha, unë jam sigurisht, dëshironi ta ndiqni që nga fillimi. Kam menduar, në çdo rast, se unë duhet t'ju telefonojë dhe t'ju japë mundësinë. ”

“Shoku im i dashur, nuk do të më mungonte për asgjë.”

Nuk pata më kënaqësi se ta ndiqja Holmes në profesionin e tij hetimet, dhe për të admiruar zbritjet e shpejta, sa më të shpejta in-

tuitë, e megjithatë gjithmonë e themeluar mbi një bazë logjike me të cilën ai zbërtheu problemet që iu paraqitën. Unë me shpejtësi hodha në rrobat e mia dhe isha gati në pak minuta për të shoqëruar mikun tim poshtë në dhomën e ulur. Një zonjë e veshur me të zeza dhe e mbuluar rëndë, e cila kishte qenë ulur në dritare, u ngrit ndërsa hymë.

“Mirëmëngjesi, zonjë”, tha Holmes me gëzim. “Emri im është Sherlock Holmes Ky është shoku dhe bashkëpunëtori im intim, Dr. Watson, më parë me të cilin mund të flisni po aq lirshëm sa para meje. Ha! Unë jam i lumtur për të parë që zonja Hudson ka pasur sensin e mirë për të ndezur zjarrin. Lutu harto për të, dhe unë do t’ju urdhëroj një filxhan kafe të nxehtë, sepse e vërej atë ju po dridheni”.

“Nuk është ftohtë gjë që më bën të dridhem”, tha gruaja me një zë të ulët, duke ndryshuar vendin e saj siç kërkohet.

“Po pastaj?”

“Fearshtë frikë, z. Holmes. Terrorshtë terror”. Ajo ngriti velin e saj si ajo foli dhe ne mund ta kuptonim se ajo ishte me të vërtetë në një gjendje të mjerueshme agjitacion, fytyra e saj e tërhequr dhe gri, me sy të shqetësuar të frikësuar, si ato të ndonjë kafshe të gjuajtur. Karakteristikat dhe figura e saj ishin ato të një grua tridhjetë vjeç, por flokët e saj u qëlluan me gri të parakohshme, dhe ajo shprehja ishte e lodhur dhe e lodhur. Sherlock Holmes e vrapoi me një e shikimeve të tij të shpejta, gjithëpërfshirëse.

“Ju nuk duhet të keni frikë”, tha ai qetësues, duke u përkulur përpara dhe duke përkëdhelur parakrahu i saj. “Së shpejti do t’i rregullojmë gjërat siç duhet, nuk kam dyshim. Ti kam ardhur me tren këtë mëngjes, e shoh.”

“Ju më njihni, atëherë?”

“Jo, por unë vërej gjysmën e dytë të një bilete kthimi në pëllëmbë të doreza jote e majte. Ju duhet të keni filluar herët, dhe megjithatë keni pasur një të mirë ngisni me një karrocë qensh, përgjatë rrugëve të rënda, para se të arrini në stacioni.”

Zonja dha një fillim të dhunshëm dhe vështroi me hutim timen shoqërues.

“Nuk ka asnjë mister, zonja ime e dashur,” tha ai duke buzëqeshur. “Krahu i majtë e xhakëtës suaj është e shpërndarë me baltë në jo më pak se shtatë vende. shenjat janë krejtësisht të freskëta. Nuk ka asnjë automjet përveç një qerre qeni e cila hedh baltë në atë mënyrë, dhe pastaj vetëm kur ulesh në të majtën ana e shoferit.”

“Cilado qoftë arsyet tuaja, ju jeni plotësisht korrekt,” tha ajo. “Unë filloi nga shtëpia para gjashtë, arriti në Leatherhead në të kaluarën njëzet, dhe hyri me trenin e parë në Waterloo. Zotëri, unë mund ta

duroj këtë tendosje nr më gjatë; Unë do të çmendem nëse vazhdon. Nuk kam kujt t'i drejtohem - askush, përveç vetëm një, që kujdeset për mua, dhe ai, shok i varfër, mund të jetë pak ndihma. Kam dëgjuar për ju, Z. Holmes; Unë kam dëgjuar për ju nga znj. Farintosh, të cilën ju e ndihmuat në kohën e nevojës së saj të madhe. Ishte nga ajo që kisha adresen tende. Oh, zotëri, a nuk mendoni se mundeni më ndihmoni gjithashtu, dhe të paktën hidhni pak dritë përmes dëndur errësirë e cila më rrethon? Aktualisht është jashtë fuqisë sime të shpërblej ju për shërbimet tuaja, por për një muaj ose gjashtë javë unë do të martohem, me kontrollin e të ardhurave të mia dhe të paktën nuk do ta gjesha mua mosmirënjohës. ”

Holmes u kthye në tryezën e tij dhe, duke e zhbllokuar, nxori një të vogël libër rasti, të cilin ai u këshillua.

“Farintosh”, tha ai. “Ah po, e kujtoj rastin; kishte të bënte me një diadem opal. Unë mendoj se ishte para kohës tuaj, Watson. Unë vetëm mund të them, Zonjë, se do të jem i lumtur t'i kushtoj të njëjtin kujdes çështjes suaj si unë bëri me atë të shokut tënd. Sa për të shpërblyer, profesioni im është i tij shperblim; por ju jeni në liri për të paguar çfarëdo shpenzimesh që mund të më bëhen në, në kohën që ju përshtatet më shumë. Dhe tani ju lutem që do të shtrihen para nesh gjithçka që mund të na ndihmojë në formimin e një mendimi mbi çështje ”.

“Mjerisht!” u përgjigj vizitori ynë, “vetë tmerri i situatës sime qëndron fakti që frika ime është kaq e paqartë, dhe dyshimet e mia varen kështu plotësisht mbi pika të vogla, të cilat mund të duken të parëndësishme për një tjetër, që edhe ai ndaj të cilit nga të gjithë të tjerët kam të drejtë të kërkoj ndihmë dhe këshillat shikojnë të gjitha ato që unë i them në lidhje me të si fantazitë e një grua nervoze. Ai nuk e thotë kështu, por unë mund ta lexoj nga qetësuesi i tij përgjigjet dhe sytë e shmangur. Por unë kam dëgjuar, Z. Holmes, që mundeni shih thellësisht në ligësinë e shumëfishtë të zemrës njerëzore. Ti mund më këshilloni se si të eci mes rreziqeve që më përfshijnë. ”

“Unë jam e gjitha vëmendja, zonjë.”

“Emri im është Helen Stoner dhe po jetoj me njerkun tim, i cili është i mbijetuar i fundit i një prej familjeve më të vjetra Sakson në Angli, Roylotts e Stoke Moran, në kufirin perëndimor të Surrey. ”

Holmes tundi kokën. “Emri është i njohur për mua,” tha ai.

“Familja ishte në një kohë ndër më të pasurat në Angli, dhe prona të shtrira mbi kufijtë në Berkshire në veri, dhe Hampshire në perëndim. Në shekullin e kaluar, megjithatë, katër të njëpasnjëshme trashëgimtarët ishin të prishur dhe të prishur, dhe familja shkatërroi përfundimisht u përfundua nga një kumarxhi në ditët e Regjencës. Asgjë nuk u la

përveç disa hektarë tokë, dhe shtëpi dyqind vjeçare, e cila vetë është thërrmuar nën një të rëndë hipotekë Skuadra e fundit tërhoqi zvarrë ekzistencën e tij atje, duke jetuar jeta e tmerrshme e një varfëri aristokratik; por djali i tij i vetëm, imi njerku, duke parë që ai duhet të përshtatet me kushtet e reja, mori një paradhënie nga një i afërm, i cili i mundësoi atij të merrte një diplomë mjekësore dhe shkoi në Kalkuta, ku, nga profesionisti i tij aftësi dhe forca e tij e karakterit, ai vendosi një praktikë të madhe. Në një megjithatë, zemërimi i shkaktuar nga disa grabitje që kishin qenë i kryer në shtëpi, ai rrahu për vdekje butlerin e tij amtare dhe mezi i shpëtoi një dënimi kapital. Siç ishte, ai pësoi një afat të gjatë me burgim dhe më pas u kthye në Angli një fatkeqësi dhe njeri i zhgënjyer.

“Kur Dr. Roylott ishte në Indi ai u martua me nënën time, zonjën Stoner, me e ve e re e gjeneralmajor Stoner, e artillerisë së Bengalit. Motra ime Unë dhe Julia ishim binjake, dhe në atë kohë ishim vetëm dy vjeç martesë e nënës sime. Ajo kishte një shumë të konsiderueshme parash - jo më pak se 1000 £ në vit - dhe këtë ajo ia la trashëgim Dr. Roylott plotësisht ndërsa ne banonim me të, me një parashikim që një shumë e caktuar vjetore duhet të lejohet për secilin prej nesh në rast të martesës tonë. Pas pak pas kthimit tonë në Angli nëna ime vdiq - ajo u vra tetë vjet më parë në një aksident hekurudhor afër Crewe. Dr. Roylott më pas braktisi të tijin përpiket të vendoset në praktikë në Londër dhe na çoi të jetonim me të në shtëpinë e vjetër stërgjyshore në Stoke Moran. Paratë e mia nëna kishte lënë ishte e mjaftueshme për të gjitha dëshirat tona, dhe dukej se nuk kishte pengesë për lumturinë tonë.

“Por një ndryshim i tmerrshëm ndodhi mbi njerkun tonë për këtë kohë. Në vend që të bëjmë miq dhe të shkëmbejmë vizita me fqinjët tanë, i cili në fillim ishte jashtëzakonisht i lumtur kur pa një Roylott të Stoke Moran përsëri vendin e vjetër të familjes, ai u mbyll në shtëpinë e tij dhe rrallë vinte jashtë përveç për t’u kënaqur në grindje të egër me këdo që mund të kalojë e tij rrugë. Dhuna e durimit që i afrohet manisë ka qenë e trashëgueshme në burrat e familjes, dhe në rastin e njerikut tim, besoj, u intensifikua nga qëndrimi i tij i gjatë në tropikët. Një seri e ndodhën përlëshje të turpshme, dy prej të cilave përfunduan në gjykatën e policisë, derisa më në fund ai u bë terrori i fshatit dhe njerëzit do ta bënin fluturojnë në afrimin e tij, sepse ai është një njeri me forcë të jashtëzakonshme, dhe absolutisht e pakontrollueshme në zemërimin e tij.

“Javën e kaluar ai hodhi farkëtarin lokal mbi një parapet në një përrua, dhe kjo ishte vetëm duke paguar mbi të gjitha paratë që mund

të mbledhja së bashku që unë isha në gjendje të shmangja një tjetër ekspozim publik. Ai nuk kishte nr miqtë fare i ruajnë ciganët endacakë, dhe ai do t'u jepte këtyre vagabondët largohen për të vendosur kampin e tyre në disa hektarë tokë të mbuluar me ferra të cilat përfaqësojnë pasurinë familjare dhe do të pranonin në kthim mikpritja e çadrave të tyre, duke u larguar ndonjëherë me ta për të javë në fund. Ai ka një pasion edhe për kafshët indiane, të cilat dërgohen mbi të nga një korrespondent, dhe ai ka në këtë moment një cheetah dhe një babun, i cili endet lirshëm mbi tokat e tij dhe frikësohet nga fshatarët pothuajse po aq sa zotëria i tyre.

“Ju mund ta imagjinoni nga ato që them se motra ime e varfër Julia dhe unë nuk kishim asnjë kënaqësi e madhe në jetën tonë. Asnjë shërbëtor nuk do të qëndronte me ne, dhe për një kohë të gjatë kemi bërë të gjithë punën e shtëpisë. Ajo ishte vetëm tridhjetë në koha e vdekjes së saj, dhe megjithatë flokët e saj kishin filluar tashmë të zbardhen, madje siç ka imja. ”

“Motra juaj ka vdekur, atëherë?”

“Ajo vdiq vetëm dy vjet më parë dhe dëshiroj të vdes për shkak të vdekjes së saj flas me ty Ju mund ta kuptoni këtë, duke jetuar jetën që kam përshkruar, kishim pak të ngjarë të shihnim ndokënd në moshën tonë dhe pozicioni Sidoqoftë, kishim një teze, motrën vajzë të nënës sime, zonjushën Honoria Westphail, e cila jeton afër Harrow dhe ne ishim herë pas here lejohet të bëjë vizita të shkurtra në shtëpinë e kësaj zonje. Julia shkoi atje në Krishtlindjet dy vjet më parë, dhe takuan atje një gjysmë-pagë të madhe të marinsave, për të me të cilin ajo u fejua. Njerku im mësoi për fejesën kur motra ime u kthye dhe nuk ofroi asnjë kundërshtim për martesën; por brenda një dy javë të ditës që ishte caktuar për martesë, ndodhi një ngjarje e tmerrshme e cila më ka privuar nga shoqëruesi im i vetëm. ”

Sherlock Holmes ishte mbështetur në karrigen e tij me sytë e mbyllur dhe koka e tij u zhyt në një jastëk, por ai gjysma hapi kapakët e tij tani dhe i hodhi një vështrim vizitorit të tij.

“Lutuni të jeni preciz për detajet,” tha ai.

“Meshtë e lehtë për mua të jem e tillë, sepse çdo ngjarje e asaj kohe të tmerrshme është u fut në kujtesën time. Shtëpia e feudaleve është, siç e kam thënë tashmë, shumë i vjetër, dhe vetëm një krah është tani i banuar. Dhomat e gjumit në këtë krah janë në katin e parë, dhomat e ndenjes janë në bllokun qendror të ndërtesat. Nga këto dhoma gjumi e para është e Dr. Roylott, e dyta motrës sime, dhe e treta e imja. Nuk ka asnjë komunikim midis ato, por të gjitha hapen në të njëjtin korridor. A e bëj veten time i thjeshtë? ”

“Në mënyrë perfekte kështu.”

“Dritaret e tre dhomave hapen në lëndinë. Kjo fatale natën Dr. Roylott kishte shkuar në dhomën e tij herët, megjithëse e dinim se ai nuk kishte dalë në pension për të pushuar, sepse motra ime ishte shqetësuar nga aroma e puro të forta indiane të cilat e kishte zakon të pinte duhan. Ajo e la atë dhomë, pra, dhe hyri në timen, ku ajo u ul për disa kohë, duke biseduar për martesën e saj që po afron. Në orën njëmbëdhjetë ajo u ngrit më lër, por ajo ndaloi te dera dhe u kthye prapa.

“Më thuaj, Helen,” tha ajo, “a ke dëgjuar ndonjëherë dikush që fishkëllen në të i vdekur i natës? ’

“Asnjëherë,” tha unë.

“Unë mendoj se ju nuk mund të fishkëlleni, veten tuaj, në tuaj fle? ,

“Sigurisht që jo. Por pse?”

“Sepse gjatë netëve të fundit kam pasur gjithmonë, rreth tre në në mëngjes, dëgjova një bilbil të ulët, të qartë. Unë jam një gjumë i lehtë, dhe ka më zgjoi. Nuk mund të them nga erdhi - mbase nga tjetri dhomë, mbase nga lëndina. Mendova se thjesht do të të pyesja nëse e keni dëgjuar atë. ’

“Jo nuk kam. Duhet të jenë ata ciganë të mjerë në plantacion. ’

“Shumë të ngjarë. E megjithatë nëse do të ishte në lëndinë, pyes veten se e keni bërë mos e dëgjo gjithashtu. ’

“Ah, por unë fle më rëndë se ti.”

“Epo, nuk ka asnjë pasojë të madhe, në asnjë rast.’ Ajo buzëqeshi përsëri mua, mbylla derën time, dhe disa çaste më vonë dëgjova çelësin e saj të kthehej në bravë. ”

“Në të vërtetë”, tha Holmes. “A ishte zakon i juaj gjithmonë të mbylleni brenda natën?”

“Gjithmonë”.

“Dhe pse?”

“Mendoj se ju përmenda që Mjeku mbante një cheetah dhe a babun Ne nuk kishim asnjë ndjenjë sigurie nëse dyert tona nuk ishin të kyçura. ”

“Krejt kështu. Lutuni vazhdoni me deklaratën tuaj. ”

“Nuk mund të flija atë natë. Një ndjenjë e paqartë e fatkeqësisë së afërt më bëri përshtypje. Unë dhe motra ime, ju do të kujtoni, ishim binjakë dhe ju e di se sa delikate janë lidhjet që lidhin dy shpirtra që janë kaq afër aleate. Ishte një natë e egër. Era ulërinte jashtë dhe shiu po rrihte dhe po spërkatte dritaret. Papritmas, në mes të të gjitha hubub e gale, atje shpërtheu britma e egër e një të tmerruar grua E

dija që ishte zëri i motrës sime. Unë u ngrit nga shtrati im, mbështillën një shall rreth meje dhe u futën në korridor. Ndërsa hapa timen derë më dukej sikur dëgjoja një bilbil të ulët, siç përshkroi motra ime, dhe a disa çaste më vonë një tingull kumbues, sikur të kishte rënë një masë metali. Ndërsa vrapoja poshtë kalimit, dera e motrës sime u zhbllokua dhe u rrotullua ngadalë mbi menteshat e saj. Unë e vështrova atë të tronditur, pa e ditur çfarë do të nxirrej prej saj. Nga drita e korridorit-llambë I pashë motrën time që u shfaq në hapje, fytyra e saj ishte njollosur nga terrori, ajo duart duke kërkuar ndihmë, e gjithë figura e saj lëkundet andej-këndej ashtu i një pijaneci. Unë vrapova tek ajo dhe i hodha krahët rreth saj, por megjithatë në momentin që gjunjët iu dukën dhe ajo ra përtokë. Ajo i shkukur si një që ka një dhimbje të tmerrshme dhe gjymtyrët e saj ishin tmerrësisht i tronditur. Në fillim mendova se ajo nuk më kishte njohur, por si unë përkulur mbi të ajo papritmas bërtiti me një zë që unë kurrë nuk do të harro, “Oh, Zoti im! Helen! Ishte banda! Grupi me pika! ’ Atje ishte diçka tjetër që ajo do të donte të kishte thënë, dhe ajo goditi me thikë gishti i saj në ajër në drejtim të dhomës së Doktorit, por a konvulsioni i freskët e kapi dhe i mbyti fjalët. Unë nxitua jashtë, duke thirrur me zë të lartë për njerkun tim, dhe e takova duke nxituar nga dhoma e tij në të tijën fustan-fustan. Kur ai arriti anën e motrës time ajo ishte pa ndjenja, dhe megjithëse ai derdhi raki në fytin e saj dhe dërgoi për ndihmë mjekësore nga fshati, të gjitha përpjekjet ishin të kota, sepse ajo ngadalë u fundos dhe vdiq pa e rikuperuar vetëdijen e saj. I tillë ishte i tmerrshëm fundi i motrës sime të dashur. ”

“Një moment,” tha Holmes, “a je i sigurt për këtë bilbil dhe tingulli metalik? A mund të betohesh për të? ”

“Kjo ishte ajo që më kërkoi mjeku i qarkut në hetim. Myshtë e imja përshtypje e fortë që e dëgjova, e megjithatë, midis përplasjes së fshikëzës dhe kërcitja e një shtëpie të vjetër, mund të jem mashtruar.”

“A ishte veshur motra jote?”

“Jo, ajo ishte me veshjen e natës. Në dorën e saj të djathtë u gjet cing i djegur i një ndeshjeje, dhe në të la një kuti shkrepseje “.

“Duke treguar se ajo kishte goditur një dritë dhe kishte parë rreth saj kur ndodhi alarmi. Kjo është e rëndësishme. Dhe cilat përfundime bënë vjen mjeku penal? ”

“Ai e hetoi rastin me shumë kujdes, për sjelljen e Dr. Roylott kishte qenë prej kohësh i njohur në qark, por ai nuk ishte në gjendje të gjente ndonjë shkak i kënaqshëm i vdekjes. Provat e mia treguan se dera kishte qenë fiksuar në anën e brendshme, dhe dritaret ishin bllokuar nga Grila

të modës së vjetër me shufra të gjera hekuri, të cilat siguroheshin çdo natën Muret u dëgjuan me kujdes dhe treguan se ishin mjaft solide në të gjithë raundin, dhe dyshemeja u shqyrtua gjithashtu tërësisht, me i njëjti rezultat. Oxhaku është i gjerë, por bllokohet nga katër të mëdhenj prodhime Isshtë e sigurt, pra, se motra ime ishte mjaft e vetme kur ajo arriti fundin e saj. Përveç kësaj, nuk kishte asnjë shenjë të ndonjë dhune mbi të asaj ”.

“Po helmi?”

“Mjekët e ekzaminuan atë për këtë, por pa sukses.”

“Çfarë mendoni se vdiq, pra, kjo zonjë fatkeqe?”

“Besimi im është se ajo vdiq nga frika e pastër dhe shoku nervor çfarë ishte ajo që e trembi nuk mund ta imagjinoj ”.

“A kishte ciganë në plantacion në atë kohë?”

“Po, ka pothuajse gjithmonë disa atje.”

“Ah, dhe çfarë mblodhët nga ky aluzion për një bandë - me pika-pika band? ”

“Ndonjëherë kam menduar se ishte thjesht biseda e egër e delirit, ndonjëherë që mund t'i jetë referuar një grupi njerëzish, mbase këto shumë ciganë në plantacion. Unë nuk e di nëse i ndotur shami që kaq shumë prej tyre mund t'i kenë mbi kokë sugjeroi mbiemrin e çuditshëm që ajo përdori. ”

Holmes tundi kokën si një njeri që nuk është i kënaqur.

“Këto janë ujëra shumë të thella”, tha ai; “Lutuni vazhdoni me tuajat narrative ”.

“Kanë kaluar dy vjet që nga ajo kohë, dhe jeta ime ka qenë deri vonë më i vetmuar se kurrë. Megjithatë, një muaj më parë, një mik i dashur, të cilin e kam i njohur për shumë vite, më ka bërë nderin të kërkoj dorën time martesë. Emri i tij është Armitage - Percy Armitage - djali i dytë i z. Armitazh, i Ujit Crane, afër Reading. Njerku im ka ofruar nr kundërshtimi i ndeshjes, dhe ne do të martohemi gjatë pranverë Dy ditë më parë filluan disa riparime në krahun perëndimor të ndërtesa, dhe muri im i dhomës së gjumit është shpuar, kështu që unë jam dashur lëviz në dhomën në të cilën motra ime vdiq dhe për të fjetur fare shtrati në të cilin ajo flinte. Imagjinoni, pra, tronditjen time të terrorit kur është e fundit natën, ndërsa isha shtrirë zgjuar, duke menduar për fatin e saj të tmerrshëm, unë papritmas dëgjoi në heshtjen e natës bilbilin e ulët që kishte qenë lajmërues i vetë vdekjes së saj. Unë u ngrita dhe ndeza llambën, por asgjë nuk ishte të shihet në dhomë. Unë isha shumë i tronditur për të shkuar në shtrat përsëri, megjithatë, kështu që unë u vesh, dhe sa më shpejt që ishte drita e diellit unë rrëshqiti poshtë, mori një karrocë qensh në Crown Inn, që

është përballë, dhe u nis drejt Leatherhead, nga kam ardhur në këtë mëngjes me një objekt të parë ju dhe duke kërkuar këshillën tuaj. ”

“Ju keni bërë me mençuri”, tha shoku im. “Por a më ke thënë të gjithëve?”

“Po, të gjithë”.

“Zonjusha Roylott, nuk keni. Ju po kontrolloni njerkun tuaj ”.

“Pse, çfarë kuptoni?”

Për përgjigje, Holmes shtyu prapa lëkundjet e dantellave të zeza, të cilat vinin në skaj dorë që qëndronte mbi gju e vizitorit tonë. Pesë pika të vogla të gjalla, shenjat e katër gishtërinjve dhe një gisht i madh, ishin shtypur në dore të bardhë.

“Ju jeni përdorur mizorisht”, tha Holmes.

Zonja ngjyroset thellë dhe mbulohet mbi dore e dëmtuar. “Ai është nje njeri i fortë, “tha ajo,” dhe ndoshta ai vështirë se e njeh forcën e tij. ”

Ishte një heshtje e gjatë, gjatë së cilës Holmes mbështeti mjekrën mbi të duart dhe vështroi në zjarrin që kërciste.

“Ky është një biznes shumë i thellë,” tha ai më në fund. “Janë një mijë detaje të cilat unë dua të di para se të vendos mbi kursin tonë të veprimit. Megjithatë nuk kemi asnjë moment për të humbur. Nëse do të vinim Stoke Moran sot, a do të ishte e mundur që ne të shohim mbi këto dhoma pa dijeninë e njerkut tuaj? ”

“Siç ndodh, ai foli për të ardhur në qytet sot për më shumë biznes i rëndësishëm Shtë e mundshme që ai do të jetë larg gjithë ditës, dhe se nuk do të kishte asgjë për t’ju shqetësuar. Tani kemi një kujdestare shtëpie, por ajo është e moshuar dhe budalla, dhe unë lehtë mund ta hiqja nga rruga. ”

“E shkëlqyeshme. Ju nuk jeni neveritës ndaj këtij udhëtimi, Watson? ”

“Në asnjë mënyrë.”

“Atëherë do të vijmë të dy. Çfarë do të bësh vetë? ”

“Unë kam një ose dy gjëra që do të doja të bëja tani që jam qytet Por unë do të kthehem me trenin e orës dymbëdhjetë, në mënyrë që të jem atje me kohë për ardhjen tënde. ”

“Dhe ju mund të na prisni herët në pasdite. Unë e kam veten të vogël çështjet e biznesit për tu ndjekur. A nuk do të presësh dhe mëngjesin? ”

“Jo, unë duhet të shkoj. Zemra ime është lehtësuar tashmë pasi i jam besuar vetes telashe për ty Unë do të pres të shoh përsëri këtë pasdite. ” Ajo lëshoi velin e trashë të zi mbi fytyrën e saj dhe rrëshqiti nga dhoma.

“Dhe çfarë mendoni për të gjitha, Watson?” pyeti Sherlock Holmes, duke u mbështetur në karrigen e tij.

“Më duket se është një biznes më i errët dhe më i keq.”

“Mjaft e errët dhe mjaft e keqe”.

“Megjithatë nëse zonja është e saktë duke thënë që dysshemetë dhe muret janë tinguj, dhe se dera, dritarja dhe oxhaku janë të pakalueshme, atëherë ajo motra duhet të ketë qenë padyshim vetëm kur e takoi misteriozen e saj fundi ”.

“Çfarë bëhet, pra, nga këto fishkëllima të natës, dhe çfarë në të vërtetë fjalë të veçanta të gruas që po vdes? ”

“Unë nuk mund të mendoj.”

“Kur kombinoni idetë e bilbilave gjatë natës, prania e a bandë ciganësh që janë në marrëdhënie intime me këtë mjek të vjetër, fakti që kemi të gjitha arsyet për të besuar se mjeku ka një interes për të parandaluar martesën e bijës së tij, aludimin që po vdes në një grup, dhe, së fundmi, fakti që Mis Helen Stoner dëgjoi një zhurmë metalike, e cila mund të jetë shkaktuar nga një prej atyre shufrave metalike që siguroi grilat që binin përsëri në vendin e saj, unë mendoj se ka një terren të mirë për të menduar se misteri mund të pastrohet së bashku ato rreshta. ”

“Por çfarë bënë, pra, ciganët?”

“Nuk mund ta imagjinoj.”

“Unë shoh shumë kundërshtime për ndonjë teori të tillë.”

“Dhe kështu edhe unë. Pikërisht për atë arsye do të shkojmë Stoke Moran këtë ditë. Unë dua të shoh nëse kundërshtimet janë fatale, ose nëse ato mund të shpjegohen larg. Por çfarë në emër të djallit! ”

Derdhja ishte tërhequr nga shoqëruesi im nga fakti që i yni dera ishte thyer papritmas e hapur, dhe se një njeri i madh kishte përshtatur vetë në aperturë. Kostumi i tij ishte një përzierje e veçantë e profesional dhe i bujqësisë, që ka një kapelë të zezë, të gjatë fustanellë dhe një palë gaiters të larta, me një kulturë gjuetie që lëkundet dora e tij. Aq i gjatë ishte ai sa që kapela e tij në të vërtetë kreu shufrën kryq të hyrja e derës dhe gjerësia e tij dukej se e përshkonte nga njëra anë në tjetrën anësore. Një fytyrë e madhe, e ngjeshur me një mijë rrudha, e djegur e verdhë dielli, dhe i shënuar me çdo pasion të lig, u kthye nga një në tjetrin të tjerët prej nesh, ndërsa sytë e tij të vendosur në thellësi, të qetë, dhe të tij të lartë, të hollë, hundë pa mish, i dha disi ngjashmërinë me një zog të egër të vjetër e gjahut

“Cili nga ju është Holmes?” pyeti këtë shfaqje.

“Emri im, zotëri; por ti ke avantazhin tim “, tha shoqja ime në heshtje.

“Unë jam Dr. Grimesby Roylott, i Stoke Moran.”

“Në të vërtetë, doktor”, tha Holmes me butësi. “Lutuni zini një vend”.

“Unë nuk do të bëj asgjë të këtij lloji. Vajza ime ka qenë këtu. une kam gjurmuar atë. Çfarë të ka thënë ajo? ”

“Isshtë pak ftohtë për kohën e vitit”, tha Holmes.

“Çfarë ju ka thënë ajo?” ulëriti i tërbuar plaku.

“Por unë kam dëgjuar që crocuses premtojnë mirë,” vazhdoi imja shok në mënyrë të patundur.

“Ha! Ju më shtyni, apo jo? ” tha vizitori ynë i ri, duke bërë një hap përpara dhe duke tundur të korrat e tij të gjuetisë. “Unë ju njoh, ju poshtër! Une kam dëgjuar për ju më parë. Ju jeni Holmes, ndërhyrësi ”.

Shoku im buzëqeshi.

“Holmes, personi i zënë!”

Buzëqeshja e tij u zgjerua.

“Holmes, Jack-in-Office i Scotland Yard!”

Holmes chuckled me zemër. “Biseda juaj është më argëtuese”, tha ai. “Kur dilni mbyllni derën, sepse atje është vendosur drafti ”.

“Unë do të shkoj kur të kem thënë fjalën time. Mos guxoni të përziheni me timen punët. E di që zonjusha Stoner ka qenë këtu. Unë e gjurmova atë! une jam nje njeri i rrezikshëm për t’u rënë keq! Shihni këtu. ” Ai shkoj me shpejtësi përpara, kapi pokerin, dhe e përkul atë në një kurbë me duart e tij të mëdha kafe.

“Shikoni që ju të mbani veten larg nga kontrolli im,” gërhi ai dhe duke u hedhur pokerin e përdredhur në oxhak ai doli jashtë nga dhoma.

“Ai duket një person shumë i dashur”, tha Holmes duke qeshur.

“Une nuk jam krejt kaq i rëndë, por nëse ai do të kishte mbetur unë mund t’i kisha treguar atij se timen kapja nuk ishte shumë më e dobët se e tija ”. Ndërsa fliste, ai e mori poker çeliku dhe, me një përpjekje të papritur, e ndreqi përsëri.

“Dashuroj që ai të ketë paturpësi për të më hutuar me zyrtarin forca detektive! Kjo incident i jep zell hetimit tonë, megjithatë, dhe unë vetëm besoj se shoku ynë i vogël nuk do të vuajë nga moskokëçarja e saj duke lejuar që kjo brutale ta gjurmojë. Dhe tani, Watson, ne do të porosis mëngjesin, dhe më pas do të shkoj te mjekët Commons, ku shpresoj të marr disa të dhëna të cilat mund të na ndihmojnë në këtë çështje ”.

Ishte gati një orë kur Sherlock Holmes u kthye nga e tija ekskursion. Ai mbajti në dorë një fletë letre blu, të shkrirë me shënime dhe figura.

“Unë kam parë vullnetin e gruas së ndjerë”, tha ai. “Për të përcaktuar atë kuptimi i saktë Unë kam qenë i detyruar të përpunoj çmimet aktuale të investimet me të cilat ka të bëjë. Të ardhurat totale, të cilat në koha e vdekjes së gruas ishte fare pak prej 1,100 £, tani është duke kaluar rënia e çmimeve të bujqësisë, jo më shumë se 750 £. Çdo vajzë mund pretendoni të ardhura prej 250 £, në rast martesë. Isshtë e qartë, pra, që nëse të dy vajzat do të ishin martuar, kjo bukuri do të kishte një paratë e thjeshta, ndërkohë që edhe njëri prej tyre do ta gjymtonte atë në një masë të madhe shtrirja serioze. Puna ime në mëngjes nuk është tretur, pasi që ka provoi se ai ka motivet më të forta për të qëndruar në rrugë të drejtë të çfarëdo lloji. Dhe tani, Watson, kjo është shumë serioze për të agimi, veçanërisht pasi plaku është i vetëdijshëm se ne jemi interesant veten në punët e tij; kështu që nëse jeni gati, ne do të thërrasim një taksi dhe udhëtim për në Waterloo. Unë duhet të jem shumë i detyruar nëse ju do të rrëshqisni tuaj revolver në xhepin tuaj. Nr. 2 i Eley është një argument i shkëlqyeshëm me zotërinj që mund të shtrembërojnë pokerat e çekikut në nyje. Kjo dhe një Furça e dhëmbëve mendoj se janë gjithçka që na nevojitet. ”

Në Waterloo patëm fatin të kapnim një tren për Leatherhead, ku punësua një kurth në konakun e stacionit dhe vozitëm për katër a pesë milje nëpër korsitë e bukur Surrey. Ishte një ditë e përsosur, me një diell i ndritshëm dhe disa re të dobëta në qiej. Pemët dhe mbrojtjet anash rrugës po hidhnin fidanet e tyre të para të gjelbërta, dhe ajri ishte plot me erë të këndshme të tokës me lagështi. Për mua të paktën kishte një kontrast të çuditshëm midis premtimit të ëmbël të pranverës dhe kjo kërkesë e ligë me të cilën ishim të angazhuar. Shoqëruesi im u ul brenda pjesa e përparme e kurthit, krahët e palosur, kapelja e tij u tërhoq poshtë mbi të sytë, dhe mjekra e tij u zhyt në gjoksin e tij, të varrosur në mendimin më të thellë. Sidoqoftë, papritmas, ai filloi, më goditi në shpatull dhe më tregoi mbi livadhe.

“Shiko atje!” tha ai.

Një park me drurë të rëndë shtrihej në një pjerrësi të butë, duke u trashur një koriye në pikën më të lartë. Në mes të degëve atje u çakmuan xhepat gri dhe çatia e lartë e një pallati shumë të vjetër.

“Stoke Moran?” tha ai.

“Po, zotëri, ajo të jetë shtëpia e Dr. Grimesby Roylott,” vërejtí shofer.

“Atje po zhvillohet një ndërtesë”, tha Holmes; “Këtu jemi ne janë duke shkuar.”

“Atje është fshati”, tha shoferi, duke treguar një tufë çatish disa distanca në të majtë; “Por nëse doni të shkoni në shtëpi, do të bëni e

gjeni më të shkurtër për të kapërcyer këtë stil, dhe kështu nga shtegu mbi fushat. Atje është, aty ku zonja po ecën. ”

“Dhe zonja, unë dashuroj, është zonjusha Stoner,” vërejti Holmes, duke hijezuar të tijën sytë “Po, mendoj se duhet të bënim më mirë siç sugjeroni ju.”

Kemi zbritur, kemi paguar tarifën tonë dhe kurthi u trondit përsëri në rrugën e tij për në Lëkure

“Edhe unë e mendova,” tha Holmes ndërsa hipëm në stalla, “se kjo shokët duhet të mendojnë se kemi ardhur këtu si arkitektë, ose në ndonjë mënyrë të caktuar biznesi Kjo mund të ndalojë thashethemet e tij. Mirëmëngjes, zonjusha Stoner. E shikon se kemi qenë aq të mirë sa fjala jonë ”.

Klienti ynë i mëngjesit kishte nxituar përpara për të na takuar me fytyrë gjë që i fliste gëzimin. “Unë kam qenë duke pritur me aq padurim për ty,” ajo bërtiti, duke shtrënguar duart me ne ngrohtësisht. “Të gjitha kanë dalë me shkëlqim. Dr. Roylott ka shkuar në qytet dhe nuk ka gjasa që ai të kthehet para mbrëmjes. ”

“Ne kemi pasur kënaqësinë të bëjmë njohjen e Doktorit”, tha Holmes, dhe me disa fjalë skicoi atë që kishte ndodhur. Zonjusha Stoner u bë e bardhë në buzë ndërsa dëgjonte.

“Qiej të mirë!” ajo bërtiti, “atëherë ai më ka ndjekur mua”.

“Kështu duket.”

“Ai është aq dinak saqë nuk e di kur jam i sigurt prej tij. Çfarë do ai thotë kur të kthehet? ”

“Ai duhet të ruhet, sepse mund të zbulojë se ka dikë më shumë dinak se ai vetë në pistën e tij. Ju duhet të mbylleni larg tij natën. Nëse ai është i dhunshëm, ne do t’ju çojmë te tezja juaj në Harrow. Tani, ne duhet ta shfrytëzojmë sa më mirë kohën tonë, ndaj na merrni me mirësi menjëherë në dhomat që do të shqyrtojmë “.

Ndërtesa ishte prej gri, me copa likeni, me një qendër të lartë pjesë dhe dy krahë të lakuar, si kthetrat e një gaforre, të hedhura jashtë secila ane. Në njërin nga këto krahë dritaret ishin thyer dhe bllokuar me dërrasa druri, ndërsa çatia ishte pjesërisht e gërmuar, një fotografi e prish Pjesa qendrore ishte në rregullim pak më të mirë, por blloku i djathtë ishte relativisht modern, dhe blinds në dritaret, me tymin blu që rrotulloheshin nga oxhaqet, e treguan këtë kjo ishte vendi ku banonte familja. Disa skela ishin ngritur përballë murit fundor dhe punimi prej guri ishte thyer, por nuk kishte asnjë shenjë të ndonjë punëtori në momentin e vizitës sonë. Holmes eci ngadalë lart e poshtë lëndinës së prerë keq dhe u shqyrtua me thellësi vëmendje anët e jashtme të dritareve.

“Kjo, unë e kuptoj, i përket dhomës në të cilën keni fjetur qendra e një tek motra juaj, dhe ajo pranë ndërtesës kryesore në Dhoma e Dr. Roylott? ”

“Pikërisht kështu. Por tani jam duke fjetur në atë të mesit. ”

“Në pritje të ndryshimeve, siç kuptoj. Nga rruga, nuk ka duket se ka ndonjë nevojë shumë të ngutshme për riparime në atë mur fundor. ”

“Nuk kishte asnjë. Besoj se ishte një justifikim për të më larguar nga e imja dhomë. ”

“Ah! që është sugjestionuese. Tani, në anën tjetër të këtij krahu të ngushtë drejton korridorin nga hapen këto tre dhoma. Ka dritare në të, sigurisht? ”

“Po, por shumë të vogla. Shumë e ngushtë për këdo që të kalojë përmes. ”

“Ndërsa mbylli dyert të dy natën, dhomat e tua ishin të paarritshme nga ajo anë. Tani, a do të kishit mirësinë të hyni në dhomën tuaj dhe të ndalosh grilat e tua? ”

Mis Stoner bëri kështu, dhe Holmes, pas një ekzaminimi të kujdesshëm përmes dritarja e hapur, u përpoq në çdo mënyrë që të hapte me forcë qepenin, por pa sukses. Nuk kishte asnjë të çarë përmes së cilës mund të ishte një thikë kaloi për të ngritur shiritin. Pastaj me lenten e tij ai provoi menteshat, por ato ishin prej hekuri të ngurtë, të ndërtuara fort në muratimin masiv. “Hum!” tha ai, duke gërvishur mjekrën me ca hutim, “teoria ime sigurisht paraqet disa vështirësi. Askush nuk mund t’i kalonte këto grila nëse ato ishin mbyllur me bulona. Epo, do të shohim nëse pjesa e brendshme hedh dritë mbi çështje ”.

Një derë e vogël anësore çonte në korridorin e zbardhur nga i cili u hapen tre dhoma gjumi. Holmes refuzoi të shqyrtonte dhomën e tretë, kështu që ne kaluam menjëherë në të dytën, atë në të cilën ishte zonjusha Stoner tani duke fjetur, dhe në të cilën motra e saj ishte ndeshur me fatin e saj. Ishte një pak dhomë shtëpiake, me një tavan të ulët dhe një fireplace të zbrazët, pas moda e shtëpive të vjetra të vendit. Një sirtar ngjyrë kafe qëndroi brenda një cep, një shtrat i ngushtë me kundërvojë në një tjetër, dhe a tryezë salcë në anën e majtë të dritares. Këto artikuj, me dy karrige të vogla me thurje, të përbërë nga të gjitha mobiljet në hapësirë për të kursyer një shesh me qilim Wilton në qendër. Bordet rrumbullakosen dhe veshja e mureve ishte prej lisi kafe, të ngrënë nga krimbat, aq e vjetër dhe çngjyrosi që mund të ketë datuar nga ndërtesa origjinale e Shtëpia. Holmes tërhoqi një nga karriget në një qoshe dhe u ul i heshtur, ndërsa sytë e tij udhëtonin

rrotull e rrotull e lart e poshtë, duke marrë brenda çdo detaj i banesës.

“Me ku komunikon ajo zile?” pyeti ai në fund duke treguar një litar i trashë zile që varej poshtë shtratit, xhufka në të vërtetë shtrirë mbi jastëk.

“Shkon në dhomën e rojes së shtëpisë.”

“Duket më e re se gjërat e tjera?”

“Po, u vendos atje vetëm disa vjet më parë.”

“Motra juaj e kërkoi atë, unë mendoj?”

“Jo, nuk kam dëgjuar kurrë që ajo ta përdorë atë. Jemi mësuar gjithmonë për të marrë atë që kemi të kërkuar për veten tonë. ”

“Në të vërtetë, dukej e panevojshme të vendosje një zile kaq të këndshme atje. Ti do të më falë për disa minuta ndërsa unë kënaq veten për këtë kati”. Ai u hodh poshtë në fytyrë me lentet e tij në dorë dhe u zvarrit me shpejtësi prapa dhe përpara, duke shqyrtuar në mënyrë të imët çarjet midis bordeve. Pastaj ai bëri të njëjtën gjë me punën e drurit me të cilën dhoma u panelua. Më në fund ai eci drejt shtratit dhe kaloi ca kohë duke e shikuar dhe duke drejtuar syrin lart e poshtë murit. Më në fund ai mori litarin në dorë dhe i dha një tërheqje të shpejtë.

“Pse, është një bedel”, tha ai.

“A nuk do të bjerë?”

“Jo, nuk është as i lidhur në një tel. Kjo është shumë interesante. Ti mund ta shoh tani që është fiksuar në një goditje pikërisht mbi atë pak hapja për ventilator është. ”

“Sa shumë absurde! Nuk e kam vërejtur kurrë më parë. ”

“Shumë e çuditshme!” mërmëriti Holmes, duke tërhequr litarin. “Ka një ose dy pika shumë të veçanta për këtë dhomë. Për shembull, çfarë budallai është një ndërtuesi duhet të hapë një ventilator në një dhomë tjetër, kur, me të njëjtën telashe, ai mund të ketë komunikuar me ajrin e jashtëm! ”

“Kjo është gjithashtu mjaft moderne,” tha zonja.

“Bërë gati në të njëjtën kohë me litarin e ziles?” vërejti Holmes.

“Po, ishin kryer disa ndryshime të vogla atë kohë.”

“Duket se kanë qenë me një karakter më interesant - bedel litarë zilesh, dhe ventilator që nuk ajrosen. Me tuajin leje, zonjusha Stoner, ne tani do t'i kryejmë hulumtimet tona në banesa e brendshme ”.

Dhoma e Dr. Grimesby Roylott ishte më e madhe se ajo e tij njerë, por ishte aq e mobiluar thjesht. Një shtrat kampi, një druri i vogël raft plot me libra, kryesisht me karakter teknik, një kolltuk pranë shtratit, një karrige druri e thjeshtë përballë murit, një tryezë e rrumbullakët, dhe një kasafortë e madhe prej hekuri ishin gjërat kryesore që takonin

syryn. Holmes eci ngadalë rreth dhe shqyrtoi secilin dhe të gjithë ata me interes i mprehtë

“Çfarë ka këtu?” - pyeti ai, duke trokitur në kasafortë.

“Gazetat e biznesit të njerkut tim”.

“Oh! a keni parë brenda, atëherë?”

“Vetëm një herë, disa vite më parë. Mbaj mend që ishte plot me letra.”

“Për shembull, nuk ka një mace në të?”

“Jo Sa ide e çuditshme!”

“Epo, shiko këtë!” Ai mori një pjatë të vogël qumështi e cila qëndronte mbi maja e saj.

“Jo; ne nuk mbajmë një mace. Por ka një cheetah dhe një baboon.”

“Ah, po, natyrisht! Epo, një cheetah është thjesht një mace e madhe, dhe megjithatë një pjatancë qumështi nuk shkon shumë larg në plotësimin e dëshirave të saj, unë guxoj të them. Oneshtë një pikë të cilën unë dua të përcaktoj.” Ai u ul me këmbë përpara karriges prej druri dhe shqyrtoi vendin e saj me vëmendja më e madhe

“Faleminderit. Kjo është mjaft e zgjidhur, “tha ai, duke u ngritur dhe duke vendosur të tijin lente në xhepin e tij. “Hullo! Këtu është diçka interesante!”

Objekti që i kishte rënë në sy ishte një qerpik i vogël qeni i varur në një rën cepi i shtratit. Qerpiku, sidoqoftë, ishte mbështjellë mbi vete dhe ishte lidhur në mënyrë që të bëjë një lak të kamzhikut.

“Çfarë bën nga kjo, Watson?”

“Ashtë mjaft mjaft i zakonshëm. Por nuk e di pse duhet të lidhet.”

“Kjo nuk është aq e zakonshme, apo jo? Ah, mua! është një botë e ligë, dhe kur një njeri i zgjuar e kthen trurin në krim është më e keqja nga të gjitha. Une mendoni se kam parë mjaft tani, zonjusha Stoner, dhe me tuajin leje ne do të ecim mbi lëndinë.”

Nuk e kisha parë kurrë fytyrën e mikut tim aq të zymtë apo vetullën e tij aq të errët sa ishte kur u kthyem nga vendi i këtij hetimi. Kishim shëtitur disa herë lart e poshtë lëndinës, as zonjusha Stoner dhe as unë duke dashur të depërtojnë në mendimet e tij para se të zgjohej nga e tija zbavitje

“Vërshtë shumë thelbësore, zonjusha Stoner,” tha ai, “që ju duhet ndiqni absolutisht këshillat e mia në çdo aspekt.”

“Unë me siguri do ta bëj këtë.”

“Çështja është shumë serioze për çdo hezitim. Jeta juaj mund të varet mbi pajtueshmërinë tuaj.”

“Unë ju siguroj se jam në duart tuaja”.

“Në radhë të parë, edhe shoku im edhe unë duhet ta kalojmë natën në tuajin dhomë. ”

Edhe zonjusha Stoner dhe unë e shikonim me habi.

“Po, duhet të jetë kështu. Më lejo të shpjegojem. Besoj se është fshati han atje? ”

“Po, kjo është Kurora.”

“Shume mire. Dritaret tuaja do të dukeshin nga atje? ”

“Sigurisht.”

“Ju duhet të kufizoheni në dhomën tuaj, me pretendimin e një dhimbje koke, kur njerku juaj kthehet. Atëherë kur e dëgjoni të pensionohet për natën, duhet të hapësh grilat e dritares tënde, të zhbësh gropën, të vendosësh llambën tuaj atje si një sinjal për ne, dhe pastaj tërhiqeni në heshtje me gjithçka që ka të ngjarë të dëshironi në dhomën që keni përdorur zënë Unë nuk kam dyshim se, megjithë riparimet, ju mund të menaxhoni atje për një natë. ”

“Oh, po, lehtë”.

“Pjesën tjetër do ta lini në duart tona.”

“Por çfarë do të bësh?”

“Ne do ta kalojmë natën në dhomën tuaj dhe do të hetojmë shkaku i kësaj zhurme që ju ka shqetësuar ”.

“Unë besoj, Z. Holmes, që ju tashmë keni vendosur mendjen tuaj,” tha Zonjusha Stoner, duke vendosur dorën mbi mëngën e shoqëruesit tim.

“Ndoshta kam.”

“Atëherë, për hir të keqardhjes, më thuaj cili ishte shkaku i motrës sime vdekja. ”

“Unë duhet të preferoj të kem prova më të qarta para se të flas”.

“Ju të paktën mund të më thoni nëse mendimi im është i saktë, dhe nëse ajo vdiq nga një frikë e papritur. ”

“Jo unë nuk mendoj kështu. Unë mendoj se ka pasur ndoshta edhe më shumë shkak i prekshëm. Dhe tani, zonjusha Stoner, ne duhet t’ju lëmë nëse Dr. Roylott u kthye dhe na pa se udhëtimi ynë do të ishte i kotë. Mirupafshim, dhe ji i guximshëm, sepse nëse do të bësh atë që të kam thënë, mund të jesh i sigurt se së shpejti do t’i largojmë rreziket që ju kërcënojnë “.

Unë dhe Sherlock Holmes nuk e kishim të vështirë të angazhonim një dhomë gjumi dhe dhomë ulur në Crown Inn. Ata ishin në katin e sipërm, dhe nga dritarja jonë mund të komandojmë një pamje të portës së rrugës dhe të krahu i banuar i Shtëpisë së Manorëve në Stoke Moran. Në muzg pamë Dr. Grimesby Roylott kaloi me makinë, forma e tij e madhe ishte afër shifrës së vogël të djaloshit që e përzuri. Djali

kishte disa vështirësi të lehta për tu zhbërë dyert e hekurta të rënda dhe dëgjuam zhurmën e ngjirur të mjekut zëri dhe pa furinë me të cilën ai tundi grushtat e tij të ngulitur në të. Kurthi u nis dhe disa minuta më vonë pamë një pranverë të lehtë të dritës lart mes pemëve ndërsa llamba ishte ndezur në një nga dhomat e ndenjes.

“A e dini, Watson”, tha Holmes ndërsa u ulëm së bashku në mbledhje errësirë, “Unë kam me të vërtetë disa skrupuj sa të marr ty natën. Atje është një element i veçantë i rrezikut “.

“A mund të jem me ndihmë?”

“Prania juaj mund të jetë e paçmuar.”

“Atëherë unë me siguri do të vij”.

“Isshtë shumë i sjellshëm me ju.”

“Ju flisni për rrezik. Ju qartë keni parë më shumë në këto dhoma sesa ishte e dukshme për mua. ”

“Jo, por unë mendoj se mund të kem nxjerrë edhe pak më shumë. Unë e imagjinoj atë ti ke parë gjithçka që kam bërë. ”

“Unë pashë asgjë të jashtëzakonshme përveç kambanës, dhe për çfarë qëllimi mund të përgjigjem Unë rrëfej se është më shumë nga sa mund ta imagjinoj. ”

“Edhe ju keni parë ventilator?”

“Po, por nuk mendoj se është diçka kaq e pazakontë të kesh një hapje e vogël midis dy dhomave. Ishte aq e vogël sa që një mi mund të bënte vështirë se kalon përmes. ”

“E dija që duhet të gjenim një ventilator para se të vinim në Stoke Moran. ”

“I dashuri im Holmes!”

“Oh, po, e bëra. Ju kujtohet në deklaratën e saj ajo tha se motra e saj mund të nuhaste purën e Dr. Roylott. Tani, sigurisht që sugjeroi menjëherë se duhet të ketë një komunikim midis dy dhomave. Mundet vetëm të jetë i vogël, ose do të ishte vërejtur në mjekun mjek hetim Unë nxora një ventilator. ”

“Por çfarë dëmi mund të ketë në këtë?”

“Epo, ka të paktën një rastësi kurioze të datave. Një ventilator është bërë, një kordon është varur dhe një zonjë që fle në shtrat vdes. Bën jo që të godet? ”

“Unë ende nuk mund të shoh ndonjë lidhje.”

“A keni vërejtur ndonjë gjë shumë të veçantë në lidhje me atë shtrat?”

“Jo”

“Ishte shtrënguar në dysheme. A keni parë ndonjëherë një shtrat të fiksuar ashtu para? ”

“Unë nuk mund të them se kam.”

“Zonja nuk mund ta lëvizte shtratin e saj. Duhet të jetë gjithmonë në të njëjtën gjë pozicioni relativ ndaj ventiluesit dhe litarit - ose kështu mund të quajmë atë, pasi që qartë nuk ishte menduar kurrë për një zile”.

“Holmes,” bërtita, “Duket se po shoh errësirë atë që po lë të kup-tosh. Ne jemi vetëm në kohë për të parandaluar ndonjë krim delikat dhe të tmerrshëm”.

“Mjaft delikate dhe mjaft e tmerrshme. Kur një mjek shkon keq ai është i pari i kriminelëve. Ai ka nerv dhe ka njohuri. Palmer dhe Pritchard ishin ndër krerët e profesionit të tyre. Ky njeri godet edhe më thellë, por unë mendoj, Watson, se ne do të jemi në gjendje të godasim më thellë akoma. Por do të kemi tmerre mjaftueshëm para se të bëhet nata mbi; për hir të mirësisë le të kemi një tub të qetë dhe të kthejmë mendjen për disa orë në diçka më të gëzuar.”

Rreth orës nëntë drita midis pemëve u shua, dhe të gjitha ishte errësuar në drejtim të Shtëpisë së Manorve. Dy orë kaluan ngadalë larg, dhe pastaj, papritmas, vetëm në goditje të njëmbëdhjetë, një të vetme të ndritshme drita shkëlqente para nesh.

“Ky është sinjali ynë”, tha Holmes, duke u ngritur në këmbë; “vjen nga dritarja e mesit.”

Ndërsa kaluam, ai shkëmbeu disa fjalë me pronarin, duke shpjeguar se po shkonim për një vizitë të vonë te një i njohur dhe se ishte është e mundur që ne mund të kalojmë natën atje. Një moment më vonë ishim jashtë në rrugën e errët, një erë e ftohtë që frynte në fytyrat tona, dhe një e verdhë vezullon drita para nesh përmes errësirës për të na drejtuar në tonat punë e zymtë.

Kishte pak vështirësi për të hyrë në terren, për të pa riparuar shkel-jet e hapura në murin e vjetër të parkut. Duke e bërë rrugën tonë midis pemëve, ne arriti në lëndinë, e kaloi atë dhe do të hynte përmes dritarja kur dilte nga një tufë dafinash shigjetonte atë që dukej të ishte një fëmijë i shëmtuar dhe i shtrembëruar, i cili u hodh mbi bar me gjymtyrë të dridhura dhe pastaj vrapoi me shpejtësi nëpër lëndinë në errësirë

“O Zot!” Pëshpërita; “A keni parë atë?”

Holmes ishte për momentin aq i befasuar sa unë. Dora e tij u mbyll si ves mbi kyçin tim në trazimin e tij. Pastaj ai hyri në një të qeshur të ulët dhe e vuri buzët e tij në veshin tim.

“Ashtë një familje e bukur”, murmuriti ai. “Ky është babuni.”

Kisha harruar kafshët shtëpiake të çuditshme që ndikoi te Doktor. Ishte nje cheetah, gjithashtu; mbase mund ta gjejmë mbi supe në çdo

rast moment Unë rrëfej se u ndjeva më lehtë në mendjen time kur, pasi ndoqa Shembulli i Holmes dhe duke rrëshqitur këpucët, e gjeta veten brenda dhoma gjumi Shoqëruesi im mbylli pa zhurmë grilat, lëvizi llambën mbi tavolinë dhe hidhte sytë nëpër dhomë. Të gjitha ishin siç kishim e pa atë gjatë ditës. Pastaj duke u afruar pranë meje dhe duke bërë një bori dorën e tij, ai pëshpëriti në veshin tim përsëri aq butësisht se ishte e gjitha ajo Mund të bëja për të dalluar fjalët:

“Tingulli më i vogël do të ishte fatal për planet tona.”

Unë pohova me kokë për të treguar se kisha dëgjuar.

“Ne duhet të ulemi pa dritë. Ai do ta shihte atë përmes ventilator ”.

Unë pohova përsëri me kokë.

“Mos flini; vetë jeta juaj mund të varet nga ajo. Keni pistoletën tuaj gati në rast se do të na duhej. Unë do të ulem në anën e shtratit, dhe ti në atë karrige. ”

Nxora revolen time dhe e vendosa ne cep te tavolines.

Holmes kishte sjellë një kallam të hollë të gjatë dhe këtë e vendosi mbi shtrat përkrah tij. Me anë të tij ai vuri kutinë e shkrepësve dhe cungun e një qiri. Pastaj ai e fiki llambën, dhe ne mbetëm në errësirë.

Si do ta harroj ndonjëherë atë vigjilencë të tmerrshme? Nuk mund te degoja nje tingull, madje as vizatimi i një frymëmarrjeje, e megjithatë e dija që shoqëruesi im ishte ulur me sy të hapur, brenda disa metrave nga unë, në të njëjtën gjendje nervoze tension në të cilin isha vetvetja. Grilat ndërpresin rrezet më të vogël të dritës, dhe ne prisnim në errësirë absolute.

Nga jashtë vinte thirrja e rastit e një zogu të natës, dhe një herë në tonën shumë dritare një rënkim i gjatë tërhequr si mace, i cili na tha se cheetah ishte me të vërtetë në liri. Larg mund të dëgjonim tonet e thella të ora e famullisë, e cila lulëzoi çdo çerek ore. Sa kohë ata dukej, ato lagje! Dymbëdhjetë goditën, dhe një dhe dy dhe tre, dhe prapë ne uleshim duke pritur në heshtje për gjithçka që mund të ndodhte.

Papritmas u ndriçua një çast i dritës në drejtim të ventilatorit, i cili u zhduk menjëherë, por u pasua nga a erë e fortë e djegies së vajit dhe metalit të nxehtë. Dikush në dhomën tjetër kishte ndezur një fener të errët. Kam dëgjuar një tingull të butë të lëvizjes, dhe pastaj të gjithë heshtën edhe një herë, megjithëse aroma u forcua. Për një gjysmë orë u ula me veshë të lodhur. Pastaj papritmas u bë një tingull tjetër i dëgjueshëm - një tingull shumë i butë, qetësues, si ai i një avioni të vogël avull që ikën vazhdimisht nga një kazan. Çastit kur e kemi dëgjuar, Holmes doli nga shtrati, goditi një ndeshje dhe u sul me tërbim me të kallami i tij në zile.

“E shihni, Watson?” ai bërtiti. “E shihni?”

Por nuk pashë asgjë. Në momentin kur Holmes goditi dritën, dëgjova një fishkëllimë e ulët, e qartë, por shkëlqimi i papritur më ndriçon në sytë e mi të lodhur e bëri të pamundur për mua të tregoja se çfarë ishte në të cilën shoku im u përplas aq egërsisht. Sidoqoftë, mund të shihja që fytyra e tij ishte e zbehtë vdekjeprurëse dhe e mbushur me tmerr dhe urrejtje. Ai kishte ndërprerë grevën dhe po vështronte deri në ventilator kur papritmas u hap nga heshtja e natën thirrja më e tmerrshme që kam dëgjuar ndonjëherë. U fry lart e më fort, një britmë e ngjirur e dhimbjes dhe frikës dhe zemërimit të gjitha përzihet në një britmë të tmerrshme. Ata thonë se larg poshtë në fshati, dhe madje edhe në famullitarin e largët, ajo britmë ngriti fjetur nga shtretërit e tyre. Na goditi të ftohtë në zemrat tona, dhe unë qëndrova duke parë Holmesin, dhe ai mua, derisa jehonat e fundit të saj kishin vdekur larg në heshtjen nga u ngrit.

“Çfarë mund të thotë?” U fryra.

“Kjo do të thotë që gjithçka ka mbaruar”, u përgjigj Holmes. “Dhe mbase, pas të gjitha, është për më të mirën. Merrni pistoletën tuaj, dhe ne do të hyjmë në Dr. Dhoma e Roylott ”.

Me një fytyrë të varrosur ndezi llambën dhe çoi rrugën në korridor. Dy herë goditi në derën e dhomës pa ndonjë përgjigje nga brenda. Atëherë ai ktheu dorezën dhe hyri, unë te thembrat e tij, me karin pistoletë në dorën time.

Ishte një pamje e vetme e cila takohet me sytë tanë. Në tryezë qëndronte një fener i errët me grila gjysmë të hapura, duke hedhur një tra të shkëlqyeshëm dritë mbi kasafortën e hekurt, dera e së cilës ishte e hapur. Krahës kësaj tryezë, në karrigen prej druri, u ul Dr Grimesby Roylott i veshur gjatë fustan gri, kaviçet e zhveshura që dilnin poshtë dhe këmbët fut në pantofla turke pa thembra. Nëpër prehrin e tij shtrihej e shkurtër stok me qerpikun e gjatë të cilin e kishim vërejtur gjatë ditës. Mjekrën e tij ishte ngulur lart dhe sytë e tij ishin fiksuar në një shikim të tmerrshëm, të ngurtë cepi i tavanit. Rreth vetullës së tij ai kishte një të verdhë të veçantë brez, me pika të murrme, të cilat dukeshin të lidhura fort të rrumbullakëta koka e tij. Ndërsa hymë, ai nuk bëri as zë, as lëvizje.

“Banda! banda me pika! ” pëshpëriti Holmes.

Unë bëra një hap përpara. Në një çast mbulesat e tij të çuditshme filluan të lëviz, dhe atje e rriti veten nga mesi i flokëve të tij mbledhje koka në formë diamanti dhe qafa e fryrë e një gjarpri të neveritshëm.

“Shtë një shtues kënetash!” - thirri Holmes; “Gjarpri më vdekjeprurës në Indi. Ai ka vdekur brenda dhjetë sekondave pasi u kafshua.

Dhuna në të vërtetë, zmbropset mbi të dhunshmit dhe skematieri bie në gropën që ai ka gërmon për një tjetër. Le ta fusim këtë krijesë përsëri në gropën e saj, dhe ne pastaj mund ta largojë zonjushen Stoner në ndonjë vend të strehimit dhe ta lërë qarkun policia e di se çfarë ka ndodhur. ”

Ndërsa fliste, ai nxori me kamxhik qenin nga prehri i të vdekurit dhe duke hedhur lakun në qafën e zvarranikëve, ai e tërhoqi atë nga tmerri i saj purtekë dhe, duke e mbajtur atë në gjatësinë e krahut, e hodhi atë në kasafortën e hekurit, të cilën ai e mbylli mbi të.

Të tilla janë faktet e vërteta të vdekjes së Dr. Grimesby Roylott, të Stoke Moran Nuk është e nevojshme që unë të zgjas një rrëfim që ka tashmë vrapojnë në një gjatësi shumë të madhe duke treguar sesi bëmë lajmin e trishtuar vajzës së tmerruar, si e përcollëm atë me trenin e mëngjesit në kujdesi për tezen e saj të mirë në Harrow, se si procesi i ngadaltë i zyrtarit hetimi arriti në përfundimin se mjeku e takoi fatin e tij ndërsa duke luajtur indirekte me një kafshë shtëpiake të rrezikshme. Të voglën që kisha akoma për të mësuar çështjen më tha Sherlock Holmes ndërsa udhëtonim përsëri ditën tjetër.

“Unë kisha,” tha ai, “kam ardhur në një përfundim krejtësisht të gabuar i cili tregon, i dashur im Watson, sa e rrezikshme është gjithmonë të arsyetosh të dhëna të pamjaftueshme. Prania e ciganëve dhe përdorimi i fjalës ‘band’, i cili u përdor nga vajza e varfër, pa dyshim, për të shpjeguar atë pamje të cilën ajo e kishte parë një vështrim të nxituar nga drita e ndeshja e saj, ishte e mjaftueshme për të më vënë mbi një aromë krejtësisht të gabuar. Une mund të pretendoj vetëm meritat që unë menjëherë rishikova pozicionin tim kur, megjithatë, u bë e qartë për mua se çfarëdo rreziku kërcënonte një banori i dhomës nuk mund të vinte as nga dritarja dhe as nga dera. Vëmendja ime u tërhoq shpejt, siç ju kam vërejtur tashmë këtë ventilator dhe te zileja e cila varej deri në shtrat. Zbulimi se kjo ishte një bedel, dhe se shtrati ishte fiksuar në dysheme, menjëherë ngriti dyshimin se litari ishte aty si një urë për diçka që kalon përmes vrimës dhe vjen në shtrat. Ideja e një gjarpri më lindi menjëherë, dhe kur e bashkova atë me dijeninë time se mjeku ishte furnizuar me një furnizim të krijesa nga India, ndjeva se ndoshta isha në rrugën e duhur. Ideja e përdorimit të një forme helmi e cila nuk mund të jetë e mundur zbuluar nga çdo provë kimike ishte pikërisht ajo që do të ndodhte me një njeri i zgjuar dhe i pamëshirshëm që kishte pasur një stërvitje lindore. Shpejtësia me të cilin një helm i tillë do të hynte në fuqi do të, gjithashtu, nga pikëpamja e tij të parë, të jetë një avantazh. Do të ishte një penalizues me sy të mprehtë, kush mund të dallonte dy birë të vogla të errëta të cilat do të trego-

nin se ku dhëmbët e helmit kishin bërë punën e tyre. Pastaj mendova për bilbilin. E natyrisht ai duhet ta kujtojë gjarprin para se drita e mëngjesit ta zbulonte atë viktimë. Ai e kishte stërvitur atë, ndoshta me përdorimin e qumështit që ne pa, për t'u kthyer tek ai kur thirret. Ai do ta shprehte këtë ventilator në orën që ai mendonte më mirë, me sigurinë që ajo do të zvarritet në litar dhe do të ulet në shtrat. Mund ose jo kafshoj okupatorin, mbase ajo mund të shpëtojë çdo natë për një javë, por herët a vonë ajo duhet të bëhet viktimë.

“Unë kisha ardhur në këto përfundime para se të kisha hyrë në dhomën e tij. Një inspektimi i karriges së tij më tregoi se ai e kishte zakon duke qëndruar mbi të, gjë që natyrisht do të ishte e nevojshme në mënyrë që ai duhet të arrijë ventilator. Pamja e kasafortës, diskut me qumësht, dhe cikli i kamzhikut ishte e mjaftueshme për të larguar përfundimisht çdo dyshim që mund të ketë mbetur. Zhurma metalike e dëgjuar nga zonjusha Stoner ishte padyshim e shkaktuar nga njerku i saj duke mbyllur me ngut derën e kasafortës së tij mbi banorin e saj të tmerrshëm. Pasi kam vendosur një herë mendjen time, ju e dini hapat të cilët i ndërmora për ta provuar çështjen. Kam dëgjuar krijesa fërshëllen pasi nuk kam dyshim se edhe ti e bërë, dhe unë menjëherë ndeza dritën dhe e sulmuan atë. ”

“Me rezultatin e drejtimit të tij përmes ventilatorit.”

“Dhe gjithashtu me rezultatin e shkaktimit të kthimit të zotit të saj në ana tjetër. Disa nga goditjet e kallamit tim erdhën në shtëpi dhe u zgjuan temperamentit i zyrtarë, kështu që fluturoi mbi personin e parë që pa. Në këtë mënyrë unë pa dyshim që jam indirekt përgjegjës për Dr. Grimesby Roylott vdekja, dhe nuk mund të them se ka të ngjarë të rëndojë shumë mbi mua ndërgjegjja ”.

IX Aventura e gishtit të inxhinierit

Nga të gjitha problemet që i janë paraqitur mikut tim, z. Sherlock Holmes, për zgjidhje gjatë viteve të intimitetit tonë, atje ishin vetëm dy të cilat unë isha mjete për t'ia prezantuar njoftimin e tij - atë të gishtit të madh të Z. Hatherley, dhe atë të çmendurisë së kolonelit Warburton. E këto të fundit mund të kenë siguruar një fushë më të hollë për një akut dhe vëzhguesi origjinal, por tjetri ishte aq i çuditshëm në fillimin e tij dhe kështu dramatike në detajet e saj se mund të jetë më e denjë për tu vendosur mbi rekord, edhe nëse kjo i dha mikut tim më pak hapje për ata metodat deduktive të arsytimit me të cilat ai arriti kaq të mrekullueshëm rezultatet. Historia, besoj, është thënë më shumë se një herë në gazeta, por, si të gjitha rrëfimet e tilla, efekti i tij është shumë më pak goditës kur përcaktohet *en bloc* në një gjysmë kolonë të vetme të shtypur sesa kur faktet evoluojnë ngadalë para syve tuaj dhe

misteri pastrohet gradualisht pasi çdo zbulim i ri ofron një hap i cili çon në të vërtetën e plotë. Në kohën kur rrethanat bënë a përshtypje e thellë mbi mua, dhe kalimi i dy viteve mezi ka shërbyer për të dobësuar efektin.

Ishte në verën e '89, jo shumë kohë pas martesës sime, ajo ndodhën ngjarje të cilat tani po i përmbledh. Unë isha kthyer në praktikë civile dhe më në fund e kishte braktisur Holmes në rrugën e tij Baker dhoma, megjithëse e vizitoja vazhdimisht dhe herë pas here edhe e bindi atë të hiqte dorë nga zakonet e tij Bohemiane aq sa të vinte e të vizitonte ne Praktika ime ishte rritur në mënyrë të vazhdueshme, dhe ndërsa më ndodhi të jetoja në nr distancë shumë e madhe nga Stacioni Paddington, kam disa pacientë nga midis zyrtarëve. Njëri nga këta, të cilin e kisha shëruar nga një i dhimbshëm dhe sëmundja e mbetur, nuk ishte e lodhur kurrë nga reklamimi i virtyteve të mia dhe duke u përpjekur të më dërgojë tek çdo i sëmurë mbi të cilin mund të ketë ndonjë ndikimi

Një mëngjes, pak para orës shtatë, unë u zgjova nga çupa duke trokitur te dera për të njoftuar se kishin ardhur dy burra Paddington dhe po prisnin në dhomën e këshillimit. U veshja me ngut, sepse nga përvoja e dija që rastet hekurudhore rrallë ishin i parëndësishëm dhe i nxituar poshtë. Ndërsa zbrita, aleati im i vjetër, roje, doli nga dhoma dhe mbylli derën fort pas tij.

“E kam këtu”, pëshpëriti ai, duke tundur gishtin e madh mbi supe; “Ai është në rregull.”

“Çfarë është, pra?” Unë pyeta, për mënyrën e tij sugjeroi se ishin disa krijesë e çuditshme të cilën ai e kishte mbyllur në dhomën time.

“Ashtë një pacient i ri”, pëshpëriti ai. “Mendova se do ta afroja vetveten; atëherë ai nuk mund të rrëshqiste larg. Ai është aty, i gjithë i shëndoshë dhe i shëndoshë. Une duhet të shkojë tani, doktor; Unë kam rojet e mia, njësoj si ju. ” Dhe jashtë ai shkoi, kjo protestë e besueshme, madje pa më dhënë kohë për ta falënderuar.

Unë hyra në dhomën time të këshillimit dhe gjeta një zotëri të ulur pranë tryezës. Ai ishte veshur në heshtje me një kostum tweed heather me një kapak rrobe të butë të cilat ai i kishte hedhur mbi librat e mi. Rreth një nga duart e tij ai kishte një shami e mbështjellë, e cila ishte e mbushur me të gjitha njolla gjaku. Ai ishte i ri, jo më shumë se pesë e njëzet, duhet të them, me një të fortë, fytyrë mashkullore; por ai ishte jashtëzakonisht i zbehtë dhe më dha përshtypjen të një njeriu që vuante nga ndonjë agjitacion i fortë, i cili u desh gjithë forcën e tij të mendjes për të kontrolluar.

“Më vjen keq që të trokas shumë herët, doktor,” tha ai, “por unë kam pasur një aksident shumë i rëndë gjatë natës. Unë hyra me tren

këtë në mëngjes, dhe kur pyeta në Paddington se ku mund të gjeja një doktor, një shok i denjë më shoqëroi me shumë dashamirësi këtu. I dhashë çupës një karton, por unë shoh që ajo e ka lënë në tryezën anësore. ”

E mora dhe i hodha një vështrim. “Zoti. Victor Hatherley, hidraulik inxhinier, 16A, Rruga Victoria (kati i 3-të). ” Ky ishte emri, stili, dhe vendbanimi i vizitorit tim në mëngjes. “Më vjen keq që të kam mbajtur duke pritur, ” thashë, duke u ulur në karrigen time të bibliotekës. “Ju jeni të freskët nga një udhëtim natën, e kuptoj, i cili është në vetvete një monoton okupim ”.

“Oh, nata ime nuk mund të quhej monotone”, tha ai dhe qeshi. Ai qeshi me shumë zemër, me një notë të lartë, kumbuese, duke u mbështetur te e tij karrige dhe duke tundur anët. Të gjitha instinktet e mia mjekësore u ngritën kundër qe qesh

“Ndal!” Unë qava; “mbli dhe veten!” dhe unë derdha ca ujë nga një karafe.

Sidoqoftë ishte e padobishme. Ai ishte jashtë në një nga ato hysterike shpërthime që vijnë në një natyrë të fortë kur është një krizë e madhe mbaroi dhe iku. Aktualisht ai erdhi në vetvete edhe një herë, shumë i lodhur dhe i zbehtë.

“Unë kam qenë duke bërë një budalla në vetvete,” ai gulçoi.

“Aspak. Pini këtë. ” Unë hidha një raki në ujë, dhe ngjyra filloi të kthehej në faqet e tij pa gjak.

“Kjo është më mirë!” tha ai. “Dhe tani, doktor, mbase do të donit me mirësi kujdes për gishtin tim të madh, ose më mirë për vendin ku ndodhej gishti i madh. ”

Ai zgjidhi shaminë dhe zgjati dorën. Ajo dha edhe timen nervat e ngurtësuar një drithërimë për ta parë atë. Ishin katër të spikatur gishtat dhe një sipërfaqe të tmerrshme të kuqe, sfungjerore ku duhet të ketë gishti i madh ka qenë Ajo ishte hakuar ose shqyer nga rrënjët.

“Qiej të mirë!” Unë bërtita, “ky është një dëmtim i tmerrshëm. Duhet të jetë përgjakur në mënyrë të konsiderueshme ”.

“Po, po. Më ra të fikët kur u bë dhe mendoj se duhet ta kem ka qenë e pakuptimtë për një kohë të gjatë. Kur erdha te gjeta se ishte ende gjakderdhje, kështu që e lidha një fund të shamisë time shumë fort të rrumbullakët kyçin e dorës dhe e mbështolli me një degëz. ”

“Shkëlqyeshëm! Ju duhet të ishit kirurg. ”

“Isshtë një çështje e hidraulikës, e shihni, dhe hyri brenda vetes time krahinë. ”

“Kjo është bërë,” thashë unë, duke shqyrtuar plagën, “nga një shumë e rëndë dhe instrument i mprehtë ”.

“Një gjë si një klerikë”, tha ai.

“Një aksident, supozoj?”

“Në asnjë mënyrë.”

“Çfarë! një sulm vrasës? ”

“Në të vërtetë shumë vrasës.”

“Ju më tmerroni”.

I bëra plagë, e pastrova, e vështa dhe më në fund e mbulovala mbi me pambuk dhe fasha karbolizuese. Ai u shtri pa duke mposhtur, megjithëse ai kafshonte buzët herë pas here.

“Si është kjo?” Pyeta kur kisha mbaruar.

“Kryeqyteti! Midis rakisë dhe fashës tuaj, unë ndjehem një njeri i ri. Isha shumë i dobët, por kam pasur një marrëveshje të mirë për të kaluar “.

“Ndoshta më mirë të mos flisnit për këtë çështje. Padyshim që po përpiqet në nerva. ”

“Oh, jo, jo tani. Unë do të duhet të tregoj përrallën time në polici; por, midis nesh, nëse nuk do të ishin provat bindëse të kësaj plagë e imja, unë duhet të befasohem nëse ata i besuan deklaratës time, për është shumë e jashtëzakonshme dhe nuk kam shumë si provë me të cilën do të mbështetej; dhe, edhe nëse më besojnë, të dhëna të cilat Unë mund t’u jap atyre janë aq të paqarta sa është çështje nëse drejtësia do të bëhet “.

“Ha!” thirra unë, “nëse ka ndonjë gjë në natyrën e një problemi që ju keni dëshirë për të parë zgjidhur, unë duhet të rekomandoj fuqimisht që të vijnë në tim shoku, Z. Sherlock Holmes, para se të shkoni në policinë zyrtare. ”

“Oh, kam dëgjuar për atë shok,” u përgjigj vizitori im, “dhe unë duhet të jem shumë i lumtur nëse ai do ta merrte çështjen, megjithëse sigurisht që duhet përdorni edhe policinë zyrtare. A do të më jepni një prezantim ai? ”

“Do të bëj më mirë. Unë do të të dërgoj vetë tek ai. ”

“Unë duhet të jem jashtëzakonisht i detyruar ndaj jush.”

“Ne do të thërrasim një taksì dhe do të shkojmë së bashku. Thjesht do të jemi në kohë për të pasur një pak mëngjes me të. A ndiheni të barabartë me të? ”

“Po; Nuk do të ndihem lehtë derisa të tregoj historinë time. ”

Atëherë shërbëtori im do të thërrasë një taksì dhe unë do të jem me ju në një anije të çastit. ” Unë nxitova lart, i shpjegova çështjen menjëherë gruas sime, dhe brenda pesë minutash ishte brenda një shtëpie, duke vozitur me timen e ri njohje me Baker Street.

Sherlock Holmes ishte, siç e prisja, duke u dashuruar për dhomën e

tij të ulur brenda fustanin e tij, duke lexuar kolonën e agonisë së “The Times” dhe duke pirë duhan tubi i tij para mëngjesit, i cili përbëhej nga të gjitha prizat dhe shishet e mbetura nga tymosjet e tij të një dite më parë, të gjitha të thara me kujdes dhe mbledhur në cep të mantelit. Ai na priti në të tijat në heshtje modë gjeniale, porositi pjekës dhe vezë të freskëta dhe u bashkua me ne në një vakt të bollshëm. Kur u përmbyll ai vendosi njohjen tonë të re mbi divan, vendosi një jastëk poshtë kokës së tij dhe vuri një gotë raki dhe ujë brenda mundësive të tij.

“Easyshtë e lehtë të shohësh që përvoja juaj nuk ka qenë e zakonshme, z. Hatherley,” tha ai. “Lutuni, shtrihuni atje dhe bëhuni absolutisht në shtëpi. Na tregoni se çfarë mundeni, por ndaloni kur të jeni të lodhur dhe vazhdoni forca juaj me pak stimulues.”

“Faleminderit,” tha pacienti im, “por unë kam ndjerë një burrë tjetër që nga viti mjeku më fashoi, dhe unë mendoj se mëngjesi juaj ka përfunduar kuroj. Unë do të marr sa më pak nga koha juaj e vlefshme, kështu që unë do të fillojë menjëherë përvojat e mia të veçanta.”

Holmes u ul në kolltukun e tij të madh me shprehjen e lodhur, të ngarkuar me rëndë që mbulonte natyrën e tij të mprehtë dhe të etur, ndërsa unë u ula përballë tij, dhe ne dëgjuam në heshtje historinë e çuditshme që vizitori ynë detajuar për ne.

“Ju duhet ta dini,” tha ai, “që unë jam një jetim dhe një beqar, banues vetëm në banesa në Londër. Me profesion jam inxhinier hidraulik, dhe unë kam pasur përvojë të konsiderueshme të punës time gjatë shtatë vite që unë isha nxënës tek Venner & Matheson, firma e njohur, të Greenwich. Dy vjet më parë, pasi kam shërbyer kohën time, dhe gjithashtu kam pasur vijnë në një shumë të drejtë parash përmes vdekjes së babait tim të varfër, unë i vendosur për të filluar në biznes për veten time dhe u bë profesionist dhomat në Rrugën Victoria.

“Supozoj se secili gjen fillimin e tij të parë të pavarur në biznes një përvojë e zyrtë. Për mua ka qenë jashtëzakonisht kështu. Gjatë dy vite kam pasur tre konsulta dhe një punë të vogël, dhe kjo është absolutisht gjithçka që më ka sjellë profesioni im. Marrjet e mia bruto shuma në 27 _ 10_s_. Çdo ditë, nga nëntë në mëngjes deri në katër brenda pasdite, prita në gropën time të vogël, derisa më në fund zemra ime filloi të fundosem dhe arrita të besoj se nuk duhet të kem kurrë praktikë të gjitha

“Dje, sidoqoftë, ndërsa isha duke menduar të largohesha nga zyra, imja nëpunësi hyri për të thënë se po priste një zotëri i cili dëshironte të më shihte mbi biznesin. Ai gjithashtu solli një letër, me emrin e ‘Kolonelit Lysander Stark’ gdhendur mbi të. Afër thembrave të tij erdhi koloneli vetë, një njeri më shumë se madhësia e mesme, por i

një tepruar hollësi Nuk mendoj se kam parë ndonjëherë një njeri kaq të dobët. Tërësia e tij fytyra e mprehur në hundë dhe në mjekër, dhe lëkura e faqeve të tij ishte i tërhequr mjaft i tensionuar mbi kockat e tij të jashtëzakonshme. Megjithatë ky dobësim dukej se ishte zakoni i tij natyror, dhe për shkak të asnjë sëmundjeje, sepse syri i tij ishte i ndritshëm, hapi i tij i shpejtë dhe mbajtja e tij e sigurt. Ai ishte qarte por i veshur mjeshtërisht, dhe mosha e tij, unë duhet të gjykoj, do të ishte më afër dyzet se tridhjetë

“Zoti. Hatherley? ” tha ai, me diçka të një theksi gjerman. ‘Ju keni më është rekomanduar, Z. Hatherley, si një njeri që nuk është vetëm i aftë në profesionin e tij, por është gjithashtu diskret dhe i aftë duke ruajtur një sekret.’

“Unë u përkula, duke u ndjerë aq i kënaqur sa çdo i ri do të dëshironte në një të tillë adresë. ‘A mund të pyes kush ishte ai që më dha një karakter kaq të mirë?’

“Epo, mbase është më mirë që të mos ju them këtë vetëm ky moment. E kam nga i njëjti burim që të dy jeni jetim dhe një beqar dhe po banojnë vetëm në Londër.’

“Kjo është mjaft e saktë,” u përgjigja; “por ju do të më falni nëse them se nuk mund ta shoh se si e gjithë kjo e bart profesionalizmin tim kualifikimet. Unë e kuptoj që ishte për një çështje profesionale që ti doje te flisje me mua?’

“Padyshim që po. Por ju do të kuptoni se gjithçka që them unë është vërtet për të pikë Unë kam një komision profesional për ju, por sekret absolut është mjaft thelbësore - fshehtësia absolute, ju e kuptoni, dhe natyrisht ne mund të presë më shumë nga një njeri që është vetëm sesa nga ai që jeton në të gjirin e familjes së tij.’

“Nëse unë premtoj të mbaj një sekret,” thashë unë, “ju mund të varet absolutisht pasi e bëra këtë.’

“Ai më shikoi shumë ashpër ndërsa unë flisja, dhe më dukej sikur kisha asnjëherë nuk është parë kaq i dyshimtë dhe një pikëpyetjeje.

“‘A premtan, atëherë?’ tha ai më në fund.

“‘Po, premtoj.’

“Heshtje absolute dhe e plotë para, gjatë dhe pas? Asnjë referencë për çështjen fare, qoftë me fjalë apo me shkrim?’

“‘Unë tashmë të kam dhënë fjalën time.’

“‘Shume mire.’ Ai papritmas u ngrit dhe duke shigjetuar si vetëtima dhoma që ai hapi hapi derën. Kalimi jashtë ishte bosh.

“Kjo është në rregull,” tha ai, duke u kthyer. ‘Unë e di që nëpunësit janë ndonjëherë kurioz për punët e zotërisë së tyre. Tani mund të flasim sigurinë.’ Ai e ngriti karrigen e tij shumë afër timen dhe filloi të

ngulte sytë mua përsëri me të njëjtën vështrim pyetës dhe të zhytur në mendime.

“Një ndjenjë e neveritjes dhe e diçkaje e ngjashme me frikën kishte filluar të fillonte ngrihu brenda meje në çmenduritë e çuditshme të këtij njeriu pa mish. Edhe timen frika e humbjes së një klienti nuk mund të përmbajë mua për të treguar tim padurimi

“Unë lutem që ju të tregoni biznesin tuaj, zotëri,” thashë; ‘koha ime është e vlera. ’ Qielli më fal për fjalinë e fundit, por fjalët erdhën buzët e mia

“Si do t’ju përshtateshin pesëdhjetë guinea për një punë të një nate?” ai pyeti.

“Në mënyrë të admirueshme.”

“Unë them një punë të një nate, por një orë do të ishte më afër shenjës. Une thjesht dëshironi mendimin tuaj në lidhje me një makinë hidraulike vulosje e cila ka doli nga ingranazhi. Nëse na tregoni se çfarë është e gabuar, ne së shpejti do ta vendosim atë drejtë vetë. Çfarë mendoni për një komision të tillë si ai? ’

“Puna duket të jetë e lehtë dhe pagesa shumë e mirë.”

“Pikërisht kështu. Ne do të dëshirojmë që ju të vini natën me trenin e fundit. ’

“Ku mund të them?”

“Për Eyford, në Berkshire. Shtë një vend i vogël afër kufijve të Oxfordshire, dhe brenda shtatë miljeve nga Reading. Ka një tren nga Paddington i cili do të sillte atje rreth orës 11:15 ’

“Shume mire.”

“Unë do të zbres me një karrocë për t’ju takuar.”

“Ka një makinë, atëherë?”

“Po, vendi ynë i vogël është mjaft në vend. Isshtë një shtatë e mirë milje nga Stacioni Eyford. ’

Atëherë mezi arrijmë atje para mesnatës. Unë mendoj se do të mos të jetë asnjë shans për një tren prapa. Unë duhet të detyrohem ta ndal natën. ’

“Po, ne mund t’ju japim lehtësisht një tronditje.”

“Kjo është shumë e vështirë. A nuk mund të vij në ndonjë orë më të përshtatshme? ’

“Ne kemi gjykuar më së miri që ju të vini vonë. Shtë për të rimbursuar ju për çdo shqetësim që po ju paguajmë, një i ri dhe njeri i panjohur, një tarifë e cila do të blinte një mendim nga vetë krerët e Profesionit yt. Akoma, natyrisht, nëse dëshironi të nxirrni nga biznes, ka mjaft kohë për ta bërë këtë. ’

“Mendova për pesëdhjetë ginesë, dhe se sa shumë të dobishme do të

ishin ato për mua. “Aspak,” thashë unë, “do të jem shumë i lumtur për t’u akomoduar vetë dëshirave tuaja. Megjithatë, do të doja të kuptoja pak më qartë se çfarë dëshiron të bëj. ’

“Krejt kështu. Vërshtë shumë e natyrshme që zotimi i fshehtësisë që kemi i nxitur nga ju duhet të kishte zgjuar kureshtjen tuaj. Unë nuk kam dëshirë të të angazhohesh për ndonjë gjë pa i pasur të gjitha të shtruara para teje. Une supozojmë se ne jemi absolutisht të sigurt nga përgjuesit? ’

“Krejtësisht.’

“Atëherë çështja qëndron kështu. Ju ndoshta jeni të vetëdijshëm se toka më e plotë është një produkt i vlefshëm dhe që gjendet vetëm në një apo dy vende në Angli? ’

“Unë kam dëgjuar kështu.’

«Pak kohë më parë bleva një vend të vogël - një vend shumë të vogël - brenda dhjetë milje të Leximit. Kam pasur fatin të zbuloj se ka pasur një depozitë e tokës më të plotë në një nga fushat e mia. Gjatë shqyrtimit të tij, megjithatë, unë zbulova se kjo depozitë ishte relativisht e vogël dhe që formoi një lidhje midis dy atyre shumë më të mëdha nga e djathta dhe u larguan - të dy, megjithatë, në mjediset e fqinjëve të mi. Këto njerëzit e mirë ishin absolutisht injorantë se toka e tyre përmbante atë e cila ishte mjaft e vlefshme si një minierë ari. Natyrisht, ishte për timen interesi për të blerë tokën e tyre para se të zbulonin vlerën e saj të vërtetë, por fatkeqësisht nuk kisha kapital me të cilin mund ta bëja këtë. Mora ca e miqve të mi në fshehtësi, megjithatë, dhe ata sugjeruan që ne duhet të punojnë në heshtje dhe fshehurazi depozitim të tonë të vogël dhe që në këtë mënyrë ne duhet të fitojmë para të cilat do të na mundësonin të blinin fushat fqinje. Këtë e kemi bërë tani për ca kohë, dhe në për të na ndihmuar në operacionet tona ngritëm një shtypje hidraulike. Kjo shtypi, siç e kam shpjeguar tashmë, ka dalë nga rregulli dhe ne dëshirojmë këshillat tuaja për këtë temë. Ne e ruajmë sekretin tonë me shumë xheloz, megjithatë, dhe nëse dikur bëhet e ditur se kemi pasur inxhinierë hidraulikë duke ardhur në shtëpinë tonë të vogël, ajo së shpejti do të zgjojë hetimin, dhe pastaj, nëse faktet dolën, do të ishte lamtumirë çdo shans për t’i marrë këto fushat dhe kryerjen e planeve tona. Kjo është arsyeja pse ju kam bërë të premtoni mua që nuk do t’i thuash një qenie njerëzore se do të shkosh në Eyford natën. Shpresoj t’i bëj të gjitha të qarta? ”

“Unë të ndjek mjaft,’ tha unë.” E vetmja pikë që nuk mund ta kisha plotësisht kuptoni se çfarë përdorimi mund të bënit në një shtypje hidraulike duke gërmuar në tokë më të plotë, e cila, siç e kuptoj, është gërmuar si zhavorr nga një gropë. ’

“‘Ah!’ tha ai me pakujdesi, ‘ne kemi procesin tonë. Ne ngjeshim toka në tulla, në mënyrë që t’i hiqni ato pa zbuluar se çfarë ato janë Por ky është një detaj i thjeshtë. Unë ju kam marrë plotësisht në timen besim tani, Z. Hatherley, dhe unë ju kam treguar se si ju besoj. ’ Ai u ngrit ndërsa fliste. “Unë do të pres ty, atëherë, në Eyford në 11:15.”

“‘Unë me siguri do të jem atje.’

“‘Dhe asnjë fjalë për një shpirt.’ Ai më shikoi me një kohë të fundit, duke vështruar vështrimin, dhe pastaj, duke shtypur dorën time në një kapje të ftohtë dhe të zhytur në ujë, ai nxitoi nga dhoma.

“Epo, kur fillova ta mendoj gjithçka me gjak të ftohtë, isha shumë habitur, siç mund të mendoni të dy, nga ky komision i papritur që kishte më është besuar. Nga njëra anë, natyrisht, unë isha i lumtur, për tarifa ishte të paktën dhjetëfishi i asaj që duhet të kisha kërkuar sikur të kisha vendosur një çmim mbi shërbimet e mia dhe ishte e mundur që ky urdhër të mund të çonte ato të tjera. Nga ana tjetër, fytyra dhe mënyra e mbrojtësit tim kishte më bëri një përshtypje të pakëndshme dhe nuk mund të mendoja se e tij shpjegimi i tokës më të plotë ishte i mjaftueshëm për të shpjeguar atë domosdoshmëri për ardhjen time në mesnatë, dhe ankthin e tij ekstrem që unë duhet t’i tregoj kujt do për detyrën time. Sidoqoftë, unë i hodha të gjitha frikën erërat, hëngrën një darkë të përzemërt, çuan në Paddington dhe u nisën, pasi i ishin bindur letrës urdhri për mbajtjen e gjuhës time.

“Në Reading unë duhej të ndryshoja jo vetëm karrocën time por stacionin tim. Sidoqoftë, isha në kohë për trenin e fundit për në Eyford dhe arrita në pak stacion i ndriçuar pas orës njëmbëdhjetë. Unë isha i vetmi udhëtar i cili doli atje, dhe nuk ishte askush në platformë përveç një të vetme derëtar i përgjumur me një fener. Ndërsa kaloja nga porta e kalldrëmit, megjithatë, e gjeta të njohurin tim të mëngjesit duke pritur në hije në anën tjetër. Pa asnjë fjalë më kapi krahun dhe më nxitoi në një karrocë, dera e së cilës qëndronte e hapur. Ai hartoi dritaret në të dy anët, trokitën në punën e drurit dhe u larguam si shpejt sa mund të shkonte kali. ”

“Një kal?” ndërhyri Holmes.

“Po, vetëm një”.

“A e vëzhgove ngjyrën?”

“Po, e pashë pranë dritave anësore kur po futesha në karrocë. Ishte një gështenjë. ”

“Me pamje të lodhur apo të freskët?”

“Oh, i freskët dhe me shkëlqim”.

“Faleminderit. Më vjen keq që ju ndërpreva. Lutuni vazhdoni sa më shumë deklarata interesante. ”

“Larg shkruam atëherë dhe vozitëm të paktën një orë. Kolonel Lysander Stark kishte thënë se ishte vetëm shtatë milje, por duhet të mendoj, nga shkalla që ne dukej se shkonim, dhe nga koha që morëm, ajo duhet të ketë qenë më afër dymbëdhjetë. Ai u ul në anën time në heshtje të gjithë koha, dhe unë isha i vetëdijshëm, më shumë se një herë kur vështrova në drejtim të tij, se ai po më shikonte me intensitet të madh. Rrugët e vendit duken për të qenë jo shumë të mirë në atë pjesë të botës, sepse ne kemi fshehur dhe u trondit tmerrësisht. Unë u përpoqa të shikoj nga dritaret për të parë diçka nga ku ishim, por ato ishin bërë prej qelqi të mbuluar me brymë, dhe unë mund të bëja nga asgjë përveç një mjegulle të ndritshme të rastit të një dritë kaluese. Tani dhe atëherë rrezikova disa vërejtje për të thyer monotoninë e udhëtimit, por koloneli u përgjigj vetëm në monosilables, dhe biseda së shpejti me flamur. Më në fund, megjithatë, përplasja e rrugës u shkëmbye smoothness freskët e një zhavorr-drive, dhe karrocë erdhi në një qëndroj Koloneli Lysander Stark doli jashtë dhe, ndërsa unë e ndoqa pas tij, më tërhoqi me shpejtësi në një hyrje e cila u hap përpara nesh. Ne shkelëm, si të thuash, menjëherë nga karroca dhe në korridor, kështu që unë nuk arriti të kapte shikimin më të shpejtë të pjesës së përparme të shtëpisë. në çast që kisha kaluar pragun dera u përplas rëndë pas nesh, dhe dëgjova zbehtësisht zhurmën e rrotave si karroca u largua larg.

«Brenda shtëpisë ishte errësirë dhe koloneli u rrëzua duke kërkuar shkrepëse dhe duke mërmëritur nën zë. Papritmas një derë u hap në skajin tjetër të kalimit dhe një shirit i gjatë dhe i artë drite shtënë në drejtim tonë. Ajo u zgjerua më gjerë, dhe një grua u shfaq me një llambë në dorë, të cilën e mbante mbi kokë, duke i shtyrë fytyrën përpara dhe duke na shikuar. Unë mund të shoh se ajo ishte e bukur, dhe nga shkëlqimin me të cilin shkëlqente drita mbi fustanin e saj të errët e dija se ajo ishte një material i pasur. Ajo foli disa fjalë në një gjuhë të huaj në një tonin sikur bënte një pyetje, dhe kur shoqëruesi im u përgjigj në a e ngurtë e monosilabueshme ajo i dha një fillim të tillë që llamba gati sa nuk ra dora e saj. Koloneli Stark u ngjit tek ajo, i pëshpëriti diçka në vesh, dhe më pas, duke e shtyrë përsëri në dhomë nga kishte ardhur, ai eci drejt meje përsëri me llambën në dorë.

“Ndoshta do të keni mirësinë të prisni në këtë dhomë për disa minuta, “tha ai, duke hedhur një derë tjetër. Ishte një qetësi, pak, dhomë e mobiluar thjesht, me një tryezë të rrumbullakët në qendër, në të cilën disa libra gjermanë ishin shpërndarë. Koloneli Stark vendosi llambën në majë të një harmonie pranë derës. ‘Unë nuk do të të mbaj duke pritur një çast ‘, tha ai dhe u zhduk në errësirë.

“I hodha një vështrim librave mbi tryezë, dhe përkundër injorancës

time për të Gjermane Unë mund të shihja se dy prej tyre ishin traktate mbi shkencën të tjerët duke qenë vëllime me poezi. Pastaj eca përtej dritares, duke shpresuar se mund të shikoj një vështrim nga ana e vendit, por një lis grila, e bllokuar rëndë, ishte palosur nëpër të. Ishte mrekullisht shtëpi e heshtur. Kishte një orë të vjetër që dridhej fort diku në pasazh, por përndryshe gjithçka ishte vdekjeprurëse akoma. Një ndjenjë e paqartë e shqetësimi filloi të më vidhte. Kush ishin këta njerëz gjermanë, dhe çfarë po bënin ata duke jetuar në këtë vend të çuditshëm, jashtë rrugës? Dhe ku ishte vendi Unë isha dhjetë milje apo më shumë nga Eyford, kjo ishte gjithçka që unë e dija, por nëse në veri, jug, lindje apo perëndim nuk kisha ide. Për atë çështja, Reading, dhe ndoshta qytete të tjera të mëdha, ishin brenda kësaj rrezja, kështu që vendi mund të mos jetë aq i izoluar, në fund të fundit. Megjithatë ishte mjaft e sigurt, nga qetësia absolute, që ishim në vendi. Unë ecja lart e poshtë dhomës, duke ulur një melodi nën zë për të mbajtur shpirtin tim dhe duke ndjerë se po fitoja plotësisht tarifë pesëdhjetë-guinea.

“Papritmas, pa ndonjë tingull paraprak në mes të fjalës qetësi, dera e dhomës sime u hap ngadalë. Gruaja ishte duke qëndruar në aperturë, errësira e sallës pas saj, dritë e verdhë nga llamba ime që rreh mbi fytyrën e saj të etur dhe të bukur. Une mund të shihte me një shikim që ajo ishte e sëmurë nga frika, dhe pamja dërgoi një ftohtë në zemrën time. Ajo mbajti një gisht që tundte për të paralajmëruar që të jem e heshtur, dhe ajo qëllori disa fjalë pëshpëritëse të anglishtes së thyer ndaj meje, asaj sytë që vështrojnë prapa, si ata të një kali të frikësuar, në errësirë pas saj.

“‘Unë do të shkoja,’ tha ajo, duke u përpjekur shumë, siç më dukej, të fliste me qetësi; ‘Unë do të shkoja. Unë nuk duhet të qëndroj këtu. Nuk ka asnjë të mirë për ju për të bërë.’

“‘Por, zonjë,’ thashë unë, ‘Unë ende nuk kam bërë atë për të cilën kam ardhur. Nuk mundem mundësisht të largohem derisa të kem parë makinerinë.’

“‘Nuk ia vlen të presësh,’ vazhdoi ajo. ‘Ju mund të kaloni përmes derës; askush nuk i pengon.’ Dhe pastaj, duke parë që unë buzëqesha dhe tundi kokën, ajo papritmas hodhi mënjanë detyrimin e saj dhe bëri një hap përpara, me duart e saj të bashkuara. ‘Për dashurinë e Qiellit!’ ajo pëshpëriti, ‘ik prej këtu para se të jetë vonë!’

“Por unë jam disi kokëfortë nga natyra, dhe më i gatshëm për tu angazhuar në një çështje kur ka ndonjë pengesë në rrugë. Unë mendova për timen tarifë pesëdhjetë guinea, e udhëtimit tim të lodhshëm dhe e natës së pakëndshme e cila dukej se ishte para meje. A ishte e gjitha për të shkuar për asgjë? Pse duhet Unë largohem larg, pa e kryer

komisionin tim, dhe pa pagesa e cila ishte detyrimi im? Kjo grua mund, për gjithçka që dija, të ishte një monomane. Me një mbajtje të fortë, pra, edhe pse mënyra e saj e kishte më tundi më shumë sesa u kujdesa të rrëfeja, unë akoma tunda kokën dhe deklaroi qëllimin tim për të mbetur atje ku isha. Ajo ishte gati të rinovonte lutjet e saj kur një derë përplaslet sipër, dhe tingulli i disa u dëgjuan hapat mbi shkallët. Ajo dëgjoi për një çast, hodhi lart duart e saj me një gjest të dëshpëruar, dhe u zhduk si papritmas dhe si pa zhurmë siç kishte ardhur ajo.

“Të sapoardhurit ishin koloneli Lysander Stark dhe një njeri i shkurtër i trashë me një mjekra chinchilla duke u rritur nga rrudhat e mjekrës së tij të dyfishtë, i cili ishte më prezantoi si Z. Ferguson.

“Ky është sekretari dhe menaxheri im,” tha koloneli. Nga rruga, unë kishte përshtypjen se e lashë këtë derë të mbyllur vetëm tani. Unë kam frikë se e keni ndjerë draftin. ’

“Përkundrazi, - thashë, - e hapa derën vetë sepse u ndjeva dhoma të jetë pak afër. ’

“Ai më gjuajti një nga vështrimet e tij të dyshimta. ’Ndoshta kemi pasur më mirë vazhdo në biznes, atëherë, “tha ai. ’Zoti. Unë dhe Ferguson do të të marrim lart për të parë makinerinë. ’

“Më mirë të vura kapelën, mendoj.’

“Oh, jo, është në shtëpi.’

“Çfarë, ju gërmoni tokën më të plotë në shtëpi?’

“Jo, jo. Kjo është vetëm aty ku ne e ngjeshim atë. Por mos e vrisni mendjen nga kjo. Të gjitha ne dëshirojmë që ju të bëni është të ekzaminoni makinerinë dhe të na tregoni se çfarë është gabim me te. ’

“Ne u ngjitëm së bashku, koloneli së pari me llambën, dhjamen menaxheri dhe unë pas tij. Ishte një labirint i një shtëpie të vjetër, me korridoret, kalimet, shkallët e ngushta dredha-dredha dhe dyert pak të ulta, pragjet e të cilave u zbrazën nga brezat që kishin i kaloi ato. Nuk kishte qilima dhe asnjë shenjë të ndonjë orendi sipër në katin e parë, ndërsa suva po zhvishej nga muret, dhe lagështia po shpërthente në njolla të gjelbërta, jo të shëndetshme. U përpoqa të vendos në një ajër sa më pak të brengosur, por nuk e kisha harruar paralajmërimet e zonjës, edhe pse nuk i përfilla ato dhe mbaja një etje shiko dy shokët e mi. Ferguson dukej se ishte një i zymtë dhe i heshtur njeri, por unë mund të shihja nga pak se ai tha se ai ishte të paktën një bashkatdhetar.

“Koloneli Lysander Stark u ndal më në fund para një dere të ulët, të cilën ai e zhbllokuar. Brenda ishte një dhomë e vogël katrore, në të cilën ne të tre vështirë se mund të merreshin në të njëjtën kohë. Ferguson mbeti jashtë, dhe koloneli më nisi.

“Tani jemi,” tha ai, “në të vërtetë brenda shtypit hidraulik dhe kaq

do të ishte një gjë veçanërisht e pakëndshme për ne nëse dikush do të kthehej ajo në Tavani i kësaj dhome të vogël është me të vërtetë fundi i pistonit zbritës, dhe ai bie me forcën e shumë tonë mbi kjo dysHEME metalike. Janë kolona të vogla anësore të ujit që marrin forcën dhe që e transmetojnë dhe shumëzojnë atë në mënyra e cila është e njohur për ju. Makinaria shkon mjaft lehtë, por ka një ngurtësi në punën e tij, dhe ajo ka humbur pak të forcës së saj. Ndoshta ju do të keni mirësinë ta shikoni nga e para na tregoni se si mund ta vendosim mirë. ’

“Unë i mora llambën dhe e shqyrtova makinërinë shumë thellësisht. Ishte vërtet një gjigant dhe i aftë të ushtronte jashtëzakonisht shumë presion Kur kalova jashtë, sidoqoftë, dhe shtypa levat që e kontrollonte, e dija menjëherë nga tingulli i uritur që atje ishte një rrjedhje e lehtë, e cila lejoi një regurgitim të ujit përmes një nga cilindrat anësorë. Një ekzaminim tregoi se një nga shiritat prej gome indiane që ishin rreth kokës së një shufre lëvizëse ishin tkurrur në mënyrë që të mos mbushet plotësisht foleja përgjatë së cilës ka punuar. Kjo ishte qartazi shkaku i humbjes së pushtetit, dhe ia tregova atë shokë, të cilët ndoqën vërejtjet e mia me shumë kujdes dhe pyetën disa pyetje praktike se si duhet të veprojnë për ta vendosur atë si duhet. Kur Unë ua kisha bërë të qartë atyre, u ktheva në dhomën kryesore të makinërinë dhe e shikova mirë për të kënaqur kuriozitetin tim. Ishte e qartë në një vështrim se historia e tokës më të plotë ishte më e rëndësishmja trillim, sepse do të ishte absurde të supozohet se një kaq i fuqishëm një motori mund të projektohet për një qëllim kaq adekuat. Muret ishin të dru, por dysHEMEja përbëhej nga një koritë e madhe hekuri dhe kur erdha për ta ekzaminuar atë mund të shihja një kore depozite metalike në të gjithë atë. Une ishte përkulur dhe po e kruaja këtë për të parë saktësisht se çfarë ishte kur unë dëgjoi një thirrje të mërmëritur në gjermanisht dhe pa fytyrën kadavare të koloneli duke më shikuar poshtë.

“Çfarë po bën atje?” ai pyeti.

“Unë u ndjeva i zemëruar kur isha mashtruar nga një histori kaq e përpunuar si ajo të cilën ai më kishte thënë. “Unë po admiroja tokën tënde më të plotë”, thashë; ‘Unë mendoj se duhet të jem më mirë në gjendje t’ju këshilloj në lidhje me makinërinë tuaj nëse E dija se cili ishte qëllimi i saktë për të cilin u përdor. ’

“Në çastin kur shqiptova fjalët, u pendova për skuqjen time fjalim Fytyra e tij u vendos fort, dhe një dritë e dobët shpërtheu në gri të tij sytë

“Shumë mirë,” tha ai, “ju do të dini gjithçka për makinërinë.” Ai mori një hap prapa, përplasi derën e vogël dhe ktheu çelësin në bravë Unë nxitova drejt tij dhe u tërhoqa te doreza, por ishte mjaft të sigurt,

dhe nuk u dha më së paku goditjeve dhe goditjeve të mia. 'Hullo!' Une bertita. 'Hullo! Kolonel! Më lër të dal!'

"Dhe pastaj papritmas në heshtje dëgjova një tingull që më dërgoi zemrën në gojën time. Ishte klani i levave dhe zhurma e cilindri që rrjedh. Ai e kishte vendosur motorin në punë. Llamba qëndronte akoma mbi dyshtemenë ku e kisha vendosur kur shqyrtoja lugin. Nga ana e saj drita pashë që tavani i zi po binte mbi mua, ngadalë, trishtueshëm, por, pasi askush nuk e dinte më mirë se unë, me një forcë e cila duhet brenda një minute më bluaj në një tul pa formë. Unë hodha veten, duke bërëtitur, kundër derës dhe u tërhoqa zvarrë me thonjtë e mi te brava. Une iu lut kolonelit të më linte jashtë, por zhurma pa pendim e levat mbytytën thirrjet e mia. Tavani ishte vetëm një ose dy këmbë mbi timen kokën, dhe me dorën time të ngritur mund të ndjeja sipërfaqen e saj të vështirë, të ashpër. Pastaj më shkëlqeu në mendje se dhimbja e vdekjes sime do të varej shumë mbi pozicionin në të cilin e takova. Nëse unë vë në fytyrën time pesha do të vinte mbi shpinë, dhe unë u drodh për të menduar për atë parakohshme e tmerrshme. Më lehtë në mënyrën tjetër, mbase; e megjithatë e kisha nervin të gënjej dhe të shikoj lart në atë hije të zezë vdekjeprurëse që lëkundet mbi mua? Tashmë nuk isha në gjendje të qëndroja i ngritur, kur syri më kapi diçka që më solli një shpërthim shprese në zemrën time.

"Unë kam thënë që megjithëse dyshemeja dhe tavani ishin prej hekuri, muret ishin prej druri. Ndërsa hodha një vështrim të fundit të nxituar përreth, pashë një vijë të hollë të dritës së verdhë midis dy bordeve, të cilat u zgjeruan dhe u zgjerua ndërsa një panel i vogël shtyhej prapa. Për një çast munda vështirë se besojmë se këtu ishte me të vërtetë një derë që largohej nga vdekja. Në çastin tjetër unë hodha veten përmes, dhe u shtri gjysmë i fikët mbi ana tjetër. Paneli ishte mbyllur përsëri pas meje, por rrëzimi i llambës, dhe disa çaste më pas zhurma e dy pllakave prej metali, më tha sa i ngushtë kishte qenë arratia ime.

"Unë u kujtova për veten time nga një këputje e furishme e kycit të dorës time, dhe unë e gjeta veten të shtrirë në dyshtemenë prej guri të një korridorit të ngushtë, ndërsa a gruaja u përkul mbi mua dhe më tërhoqi me dorën e majtë, ndërsa ajo e mbante një qiri në të djathtën e saj. Ishte i njëjti mik i mirë, paralajmërimin e të cilit e kisha kaq refuzuar marrëzisht.

"'Eja! eja! ' ajo qau pa frymë. 'Ata do të jenë këtu në një moment. Ata do të shohin që ju nuk jeni atje. Oh, mos e harxhoni kaq të çmuara koha, por eja! '

"Këtë herë, të paktën, nuk e përbuza këshillën e saj. Unë u lëkunda

tek imja këmbët dhe vrapoi me të përgjatë korridorit dhe poshtë një shkalle dredha-dredha. kjo e fundit çoi në një tjetër pasazh të gjerë, dhe ashtu siç e arritëm atë, ne dëgjuam tingulli i këmbëve të vrapimit dhe britmat e dy zërave, njëri duke u përgjigjur tjetri nga dysHEMEJA në të cilën ishim dhe nga ajo poshtë. E imja udhëzuesi u ndal dhe dukej rreth saj si ai që ishte në fund të mendjes së saj. Pastaj ajo hapi një derë e cila çonte në një dhomë gjumi, përmes dritares prej të cilave hëna po shkëlqente shumë.

“Chanceshtë shansi juaj i vetëm,” tha ajo. ‘Higshtë e lartë, por mund të jetë ajo ju mund ta kërceni atë.’

“Ndërsa ajo fliste, një dritë doli në dritë në fund të mëtejshëm të pasazh, dhe unë pashë figurën e dobët të kolonelit Lysander Stark duke nxituar përpara me një fanar në një dorë dhe një armë si një kasap klerikë në tjetrën. Unë vrapova nëpër dhomën e gjumit, hapa dritaren dritare, dhe shikoi jashtë. Sa i qetë dhe i ëmbël dhe i shëndetshëm kopsht dukej në dritën e hënës dhe nuk mund të ishte më shumë se tridhjetë metra poshtë Unë u ngjita në prag, por hezitova të hidhesha derisa të bëhesha duhet të kishte dëgjuar atë që kaloi midis shpëtimtarit tim dhe ruffian i cili më ndiqte. Nëse ajo ishte keqpërdorur, atëherë unë isha i vendosur për çdo rrezik kthehu në ndihmën e saj. Mendimi mezi kishte shkëlqyer në mendjen time mendja para se të ishte në derë, duke e kaluar rrugën e saj para saj; por ajo hodhi krahët e saj rreth tij dhe u përpoq ta mbajë atë prapa.

“Fritz! Fritz! ’ ajo bërtiti në anglisht, ‘kujto premtimin tënd pas vitit Herën e fundit. Ju thatë se nuk duhet të jetë më. Ai do të heshtë! Oh, ai do të heshtë!’

“‘Ju jeni çmendur, Elise!’ bërtiti ai duke u munduar të shkëputej prej saj. ‘Ju do të jeni rrënimi i nesh. Ai ka parë shumë. Më lër të kaloj, them!’ Ai e theu atë në një rrën anë dhe, duke nxituar drejt dritares, më preu me të arma e tij e rëndë. Unë e kisha lëshuar veten dhe isha varur nga duart për të pragu, kur goditja e tij ra. Isha i vetëdijshëm për një dhimbje të shurdhër, kapjen time u çlodh, dhe unë rashë në kopshtin poshtë.

“Unë u trondita, por nuk u lëndova nga rënia; kështu që unë mora vetveten dhe nxituan midis shkurreve aq sa munda të vrapoja, sepse e kuptova se ende isha larg rrezikut. Papritmas, megjithatë, si unë vrapoi, një marramendje dhe sëmundje vdekjeprurëse më pushtoi. I hodha një vështrim timonit dora, e cila po dridhej me dhimbje, dhe pastaj, për herë të parë, pa se gishti i madh ishte prerë dhe se gjaku po derdhte nga imi plagë U përpoqa ta lidhja shaminë rreth saj, por erdhi një gumëzhitje e papritur në veshët e mi, dhe në momentin tjetër

rashë në një të fikët të vdekur midis trëndafilat.

“Për sa kohë kam qëndruar pa ndjenja nuk mund ta them. Duhet të ketë qenë një kohë shumë e gjatë, sepse hëna ishte fundosur dhe një mëngjes i ndritshëm ishte duke u thyer kur erdha te vetja. Rrobat e mia ishin të gjitha të kaluara nga vesa, dhe mënga e palltos sime ishte lagur me gjak nga gishti i madh i plagosur. zgjimi i tij kujtoi në një çast të gjitha të dhënat e natës sime aventurë, dhe unë u ngrit në këmbë me ndjenjën se unë mund të vështirë megjithatë jini të sigurt nga ndjekësit e mi. Por për habinë time, kur erdha te shiko rreth meje, as shtëpia as kopshti nuk duhej parë. unë kam qenë shtrirë në një kënd të mbrojtjes afër autostradës, dhe vetëm pak poshtë ishte një ndërtesë e gjatë, e cila provoi, me afrimin tim, të jem pikërisht stacioni në të cilin kisha arritur natën e kaluar. Po të mos ishte plaga e shëmtuar në dorën time, gjithçka që kishte kaluar gjatë ato orë të tmerrshme mund të kenë qenë një ëndërr e keqe.

“Gjysmë i mërztur, hyra në stacion dhe pyeta për trenin e mëngjesit. Leximi do të ishte një në më pak se një orë. I njëjti portier ishte në detyrë, gjeta, ashtu siç kisha qenë atje kur mbërrita. Unë e pyeta atë nëse ai kishte dëgjuar ndonjëherë për kolonel Lysander Stark. Emri ishte e çuditshme për të. Sikur të kishte vëzhguar një karrocë një natë përpara se të priste une Jo, ai nuk e kishte bërë. A kishte ndonjë stacion policie diku afër? Atje ishte një rreth tre milje larg.

“Ishte shumë larg që unë të shkoja, i dobët dhe i sëmurë siç isha. I vendosur për të prisni derisa të kthehem në qytet përpara se t’ia tregoj historinë time policisë. Ajo ishte ora gjashtë e kaluar kur arrita, kështu që unë shkova i pari për të pasur plagën time i veshur, dhe atëherë mjeku ishte aq i mirë sa të më sillte këtu. Une vendosni çështjen në duart tuaja dhe do të bëni pikërisht atë që ju këshilloni. ”

Të dy u ulëm në heshtje për pak kohë pasi e dëgjuam këtë rrëfim i jashtëzakonshëm. Pastaj Sherlock Holmes u tërhoq nga raft një nga librat e zakonshëm ponderues në të cilin ai vendosi të tijin prerje.

“Këtu është një reklamë që do t’ju interesojë”, tha ai. “Ajo u shfaq në të gjitha gazetat rreth një vit më parë. Dëgjoni këtë: ‘Humbur, në inst. i 9-të, Z. Jeremiah Hayling, njëzet e gjashtë vjeç, hidraulik inxhinier Lënë banesat e tij në orën dhjetë të natës dhe nuk ka qenë më degjuar qe prej Ishte veshur, etj., Etj. Ha! Kjo përfaqëson herën e fundit që koloneli i duhej që makineria e tij të rishikohej, unë dashuroj ”.

“Qiej të mirë!” - thirrri pacienti im. “Atëherë kjo shpjegon atë që vajza tha ”.

“Padyshim. Qiteshtë mjaft e qartë se koloneli ishte i ftohtë dhe

njeri i dëshpëruar, i cili ishte absolutisht i vendosur se asgjë nuk duhej të qëndronte në rrugën e lojës së tij të vogël, si ata piratë të huaj dhe të jashtëm që do mos lini asnjë të mbijetuar nga një anije e kapur. Epo, çdo moment tani është e çmuar, kështu që nëse ndiheni të barabartë me të, ne do të zbresim në Scotland Yard menjëherë si fillim për fillimin e Eyford. ”

Rreth tre orë apo më shumë më vonë, të gjithë ishim në tren së bashku, i lidhur nga Leximi për në fshatin e vogël Berkshire. Aty ishin Sherlock Holmes, inxhinier hidraulik, Inspektor Bradstreet, i Scotland Yard, një burrë me rroba të thjeshta dhe unë. Bradstreet kishte përhapur një hartë municionesh i qarkut në sedilje dhe ishte i zënë me vizatimet e busullave të tij një rreth me Eyford për qendrën e tij.

“Ja ku je”, tha ai. “Ai rreth është tërhequr në një rreze prej dhjetë milje larg fshatit. Vendi që duam duhet të jetë diku afër kësaj linjë. Ju thatë dhjetë milje, unë mendoj, zotëri. ”

“Ishte një orë udhëtim i mirë”.

“Dhe ju mendoni se ata ju kthyen përsëri në të njëjtën mënyrë kur ishit pa ndjenja? ”

“Ata duhet ta kenë bërë këtë. Edhe unë kam një kujtim të hutuar se kam qenë ngritur dhe përcjellë diku. ”

“Ajo që unë nuk mund ta kuptoj,” thashë unë, “është arsyeja pse ata duhet të kishin kursyer ty kur të gjetën të shtrirë duke u rënë të fikët në kopsht. Ndoshta horr u zbut nga lutjet e gruas. ”

“Unë vështirë se mendoj se ka të ngjarë. Unë kurrë nuk pashë një fytyrë më të pashuar në timen jetën ”.

“Oh, ne së shpejti do t'i sqarojmë të gjitha ato”, tha Bradstreet. “Epo, unë kam vizatova rrethin tim, dhe vetëm do të doja ta dija në çfarë pike mbi të popullin që jemi në kërkim do të gjenden ”.

“Unë mendoj se mund të vë gishtin mbi të,” tha Holmes në heshtje.

“Me të vërtetë, tani!” thirri inspektori, “ju keni formuar mendimin tuaj! Ejani, tani, do të shohim se kush pajtohet me ju. Unë them se është në jug, për në vendi është më i shkretë atje. ”

“Dhe unë them në lindje”, tha pacienti im.

“Unë jam për perëndimin”, u shpreh burri me rroba të thjeshta. “Ka disa fshatra të qetë të vegjël atje lart. ”

“Dhe unë jam për veriun,” thashë unë, “sepse atje nuk ka kodra, dhe miku ynë thotë se nuk e vuri re që karroca të ngrihej. ”

“Eja”, thirri inspektori, duke qeshur; “Është një larmi shumë e bukur e mendim Ne kemi boksuar busull midis nesh. Kë jepni tuajin hedh votën për? ”

“Të gjithë keni gabim.”

“Por ne nuk mund të jemi të gjithë.”

“Oh, po, mundeni. Kjo është pika ime”. Ai vendosi gishtin në qendra e rrethit. “Këtu do t’i gjejmë”.

“Por udhëtimi dymbëdhjetë milje?” gulçoi Hatherley.

“Gjashtë jashtë dhe gjashtë mbrapa. Asgjë më e thjeshtë. Ju thoni vetë se kali ishte i freskët dhe me shkëlqim kur hyri brenda. Si mund të ndodhte që po të kishte ndodhur kaluar dymbëdhjetë milje mbi rrugë të rënda? ”

“Në të vërtetë, është një mashtrim i mundshëm mjaftueshëm”, vërejti Bradstreet me mendime. “Sigurisht që nuk mund të ketë dyshim për natyrën e kësaj bande.”

“Asnjë”, tha Holmes. “Ata janë monedha në një shkallë të gjerë, dhe kanë përdorur makinerinë për të formuar amalgamën e cila ka zënë vendin e argjendi “.

“Ne kemi njohur për ca kohë që një bandë e zgjuar ishte në punë,” tha ai inspektori. “Ata kanë kthyer gjysmë kurora me mijëra. Ne madje i gjurmuan deri në Lexim, por nuk mund të shkonin më larg, sepse ata kishin mbuluar gjurmët e tyre në një mënyrë që tregonte se ata ishin shumë të moshuar duart Por tani, falë këtij shansi fatlum, mendoj se e kemi mjaftueshëm të drejtë. ”

Por inspektori ishte gabuar, sepse ata kriminelë nuk ishin të destinuar të bjerë në duart e drejtësisë. Ndërsa u mbështollëm në Stacionin Eyford, ne pa një kolonë gjigande tymi që rridhte nga pas një të vogli grumbull pemësh në lagje dhe varej si një struc i pamasë pendë mbi peisazhin.

“Një shtëpi në zjarr?” pyeti Bradstreet ndërsa treni ngeci përsëri në avull rruga e saj.

“Po zoteri!” tha mjeshtri i stacionit.

“Kur shpërtheu?”

“Unë dëgjoj se ishte gjatë natës, zotëri, por është përkeqësuar dhe i gjithë vendi është në një flakë. ”

“E kujt është shtëpia?”

“Dr. E Becher-it ”.

“Më thuaj”, theu inxhinieri, “është Dr. Becher një gjerman, shumë i hollë, me një hundë të gjatë dhe të mprehtë? ”

Mjeshtri i stacionit qeshi me gjithë zemër. “Jo, zotëri, Dr. Becher është një Anglez, dhe nuk ka asnjë njeri në famulli që ka një rreshtim më të mirë jelek. Por ai ka një zotëri që qëndron me të, një pacient, siç jam unë kuptoni, kush është i huaj, dhe ai duket sikur është pak i mirë Mishi i viçit Berkshire nuk do t’i bënte dëm. ”

Mjeshtri i stacionit nuk e kishte mbaruar fjalimin e tij para se të

ishim të gjithë nxitimi në drejtim të zjarrit. Rruga kryesonte një kodër të ulët, dhe ishte një ndërtesë e madhe e zbardhur e përhapur para nesh, duke ndezur zjarr në çdo cep dhe dritare, ndërsa ishte në kopshtin përpara tre zjarrfikëse po përpigeshin kot të mbanin flakët poshtë.

“Kjo është!” - thirri Hatherley, nga eksitimi i fortë. “Nuk është zavorr, dhe ka trëndafila-shkurre, ku unë shtrihem. Atë sekondë dritarja është ajo nga e cila unë u hodha “.

“Epo, të paktën,” tha Holmes, “ju keni pasur hakmarrjen tuaj ndaj tyre. Nuk mund të diskutohet që ishte llamba juaj e vajit, e cila, kur ishte i shtypur në shtyp, u vuri flakën mureve prej druri, megjithëse pa dyshim ata ishin shumë të ngazëllyer në ndjekjen pas jush për ta vëzhguar atë kohë. Tani mbani sytë hapur në këtë turmë për miqtë tuaj të natës së kaluar, megjithëse kam shumë frikë se tani janë larg njëqind milje larg. ”

Dhe frika e Holmes u realizua, sepse nga ajo ditë deri në këtë nr fjala është dëgjuar ndonjëherë ose për gruan e bukur, e lig Gjerman, ose anglez i mjerë. Herët atë mëngjes një fshatar ishte takuar një karrocë që përmbante disa njerëz dhe disa kuti shumë të mëdha që vozisnin shpejt në drejtim të Leximit, por atje të gjitha gjurmët e të arratisurit u zhdukën, dhe edhe zgjuarsia e Holmes nuk arriti kurrë zbuloni më së paku të dhëna për vendndodhjen e tyre.

Zjarrfikësit ishin shqetësuar shumë në aranzhimet e çuditshme të cilat ata kishin gjetur brenda, dhe akoma më shumë duke zbuluar një të sapo shkëputur gishti i madh i njeriut mbi një prag të dritares së katit të dytë. Rreth perëndimit të diellit, megjithatë, përpjekjet e tyre më në fund ishin të suksesshme dhe ata i nënshtroan flakët, por jo para se të binte çatia, dhe i gjithë vendi kishte qenë reduktuar në një shkatërrim të tillë absolut që, përveç disa cilindrave të përdredhur dhe tubacione hekuri, nuk mbeti asnjë gjurmë nga makineria e cila na kishte kushtuar njohja fatkeqe aq shtrenjtë. Masa të mëdha nikeli dhe kallaji u zbuluan të ruajtura në një shtëpi të jashtme, por asnjë monedhë nuk do të gjendej, gjë që mund të ketë shpjeguar praninë e atyre kutive të mëdha që kanë tashmë janë referuar.

Si ishte përcjellë inxhinieri ynë hidraulik nga kopshti në vendi ku ai e mori veten shqisat e tij mund të kishin mbetur përgjithmonë a mister po të mos ishte myku i butë, i cili na tregoi një fushë shumë të thjeshtë përrallë Padyshim që ai ishte rrëzuar nga dy persona, njëri prej të cilëve kishte këmbë jashtëzakonisht të vogla dhe ato të tjera jashtëzakonisht të mëdha. Në në tërësi, ishte më e mundshme që anglezi i heshtur, duke qenë më pak i guximshëm ose më pak vrasës se shoqëruesi i tij, e kishte ndihmuar gruan të duronte njeriu pa ndjenja nga rruga e rrezikut.

“Epo”, tha me zell inxhinieri ynë kur zumë vendet tona për t’u kthyer një herë më shumë në Londër, “ka qenë një biznes i bukur për mua! Unë kam humbur timen gishti i madh dhe unë kam humbur një tarifë pesëdhjetë guinea dhe çfarë kam fituar? ”

“Përvoja”, tha Holmes duke qeshur. “Indirekt mund të ketë vlerë, ju e dini; duhet vetëm ta shprehni me fjalë për të fituar reputacionin e duke qenë kompani e shkëlqyeshme për pjesën e mbetur të ekzistencës suaj. ”

X. Aventura e Bachelorit Fisnik

Martesa me Lord St. Simon dhe përfundimi i saj kurioz, kanë shumë kohë pushoi së qeni subjekt interesi në ato qarqe të lartësuar në të cilat dhëndri fatkeq lëviz. Skandalet e freskëta e kanë eklipsuar atë, dhe detajet e tyre më pikante i kanë tërhequr thashethemet nga kjo dramë katër vjeçare. Siç kam arsye të besoj, megjithatë, se fakte të plota nuk janë zbuluar asnjëherë për publikun e gjerë, dhe si unë shoku Sherlock Holmes kishte një pjesë të konsiderueshme në pastrimin e çështjes lart, unë mendoj se asnjë kujtim i tij nuk do të ishte i plotë pa pak skica e këtij episodi të shquar.

Ishte disa javë para martesës time, gjatë ditëve kur isha ende ndan dhoma me Holmes në Baker Street, nga ai erdhi në shtëpi një shëtitje pasdite për të gjetur një letër në tryezë që e pret. Une kishte qëndruar brenda ditës brenda, sepse moti kishte marrë një kthesë të papritur në shi, me erëra të mëdha vjeshtore dhe plumbin e xhezaillit që kisha u kthye në një nga gjymtyrët e mia si një relike e fushatës time afgane rrah me këmbëngulje të shurdhër. Me trupin tim në një karrige të lehtë dhe timen këmbët mbi një tjetër, e kisha rrethuar veten me një re gazeta derisa më në fund, i ngopur me lajmet e ditës, i hodha të gjithë mënjanë dhe shtrihen të qetë, duke parë kreshtën e madhe dhe monogramin mbi zarf mbi tryezë dhe pyesin me përtesë se kush është fisniku i mikut tim korrespondent mund të jetë.

“Këtu është një letër shumë në modë”, vërejta kur hyri. “Juaji letrat e mëngjesit, nëse më kujtohet mirë, ishin nga një monger peshku dhe a kamerier ”.

“Po, korrespondenca ime ka sigurisht hijeshinë e larmisë,” ai u përgjigj, duke buzëqeshur, “dhe përlësi janë zakonisht më interesantët. Kjo duket si një nga ato thirrjet e padëshiruara shoqërore që bëjnë thirrje një njeri ose të mërzitet ose të gënjejë. ”

Ai theu vulën dhe hodhi një vështrim mbi përmbajtjen.

“Oh, eja, mund të provojë të jetë diçka me interes, në fund të fundit.”

“Jo shoqërore, atëherë?”

“Jo, dukshëm profesional.”

“Dhe nga një klient fisnik?”

“Një nga më të lartët në Angli”.

“Shoku im i dashur, unë ju përgëzoj.”

“Unë ju siguroj, Watson, pa ndikim, se statusi im është klienti për mua është çështje më pak momente sesa interesi i çështjes së tij. Just-shtë e mundshme, megjithatë, që edhe kjo të mos jetë e dëshiruar në këtë hetimi i ri. Ju keni lexuar gazeta me zell vonë, a nuk keni? ”

“Duket sikur”, - thashë unë me vrull, duke treguar një pako të madhe në qoshe “Unë nuk kam pasur asgjë tjetër për të bërë.”

“Shtë me fat, sepse mbase do të jeni në gjendje të më postoni. unë lexoj asgjë përveç lajmit penal dhe kolonës së agonisë. Kjo e fundit është gjithnjë udhëzuese. Por nëse i keni ndjekur kaq nga afër ngjarjet e fundit duhet të keni lexuar për Lordin Shën Simon dhe dasmën e tij?”

“Oh, po, me interesin më të thellë.”

“Kjo është mirë. Letra që mbaj në dorë është nga Lord St. Simon. Unë do ta lexoj për ju, dhe në këmbim ju duhet t'i ktheni këto letra dhe më lër të kem çfarëdo çështjeje mbi këtë çështje. Kjo është ajo që ai thotë:

"'ZOTI I NDERUAR. SHERLOCK HOLMES, - Zoti Backwater më thotë se mundem vendosni mbështetje të nënkuptuar në gjykimin dhe diskrecionin tuaj. une kam i vendosur, pra, për t'ju thirrur dhe për t'ju këshilluar në referimi i ngjarjes shumë të dhimbshme e cila ka ndodhur në lidhje me dasmen time. Z. Lestrade, nga Scotland Yard, është duke vepruar tashmë në këtë çështje, por ai më siguron se nuk shihet kundërshtim për bashkëpunimin tuaj dhe se ai madje mendon se ai mund të ketë ndonjë ndihmë. Unë do të telefonoj në orën katër në pasdite, dhe, nëse keni ndonjë angazhim tjetër në atë kohë, Shpresoj se do ta shtyni pasi kjo çështje është kryesore rëndësia Juaji me besnikëri,

" 'ROBERT ST. SIMON. ' "

"Datedshtë datuar nga Grosvenor Mansions, e shkruar me një stilolaps, dhe Zoti fisnik ka pasur fatin e keq të marrë një njollë boje në pjesën e jashtme ana e gishtit të tij të djathtë të vogël, "u shpreh Holmes ndërsa palosi topin letër

"Ai thotë ora katër. Tani është tre. Ai do të jetë këtu për një orë. "

"Atëherë unë kam vetëm kohë, me ndihmën tuaj, për t'u sqaruar lëndë. Kthejeni ato letra dhe rregulloni ekstrakte sipas radhës së tyre të kohës, ndërsa unë hedh një vështrim se kush është klienti ynë. " Ai zgjodhi një vëllim i mbuluar me të kuqe nga një varg librash referimi krahas manteli. "Këtu është", tha ai, duke u ulur dhe duke e rrafshuar mbi gju. "Lord Robert Walsingham de Vere St. Simon, djali i dytë të Dukës së Balmoral. ' Hum! 'Armët: Azure, tre trupa kryesorë mbi një sable fes. Lindur në 1846. ' Ai është dyzet e një vjeç, domethënë i pjekur për martesë. Ishte Nënsekretar për kolonitë vonë administrata. Duka, babai i tij, ishte në një kohë Sekretar për Pune te jashtme. Ata trashëgojnë gjakun e Plantagenet me prejardhje të drejtpërdrejtë, dhe Tudor nga ana distaff. Ha! Epo, nuk ka asgjë shumë udhëzuese në gjithë këtë. Mendoj se duhet të drejtohem tek ti Watson, për diçka më shumë të ngurta. "

"Kam shumë pak vështirësi për të gjetur atë që dua," thashë, "për të faktet janë mjaft të reja dhe çështja më ra si mbresëlënëse. Une kisha frikë t'i referoja tek ju, megjithatë, pasi e dija që keni pasur një hetim në dorë dhe që nuk ju pëlqente ndërhyrja e çështjeve të tjera. "

"Oh, e ke fjalën për problemin e vogël të furgonit të mobiljeve në Sheshin Grosvenor. Kjo është sqaruar mjaft tani - megjithëse, me të vërtetë, ishte e qartë nga së pari Lutu më jep rezultatet e zgjedhjeve të tua në gazetë. "

"Këtu është njoftimi i parë që mund të gjej. Inshtë në personale kolona e *Morning Post*, dhe datat, siç e shihni, disa javë mbrapa: "Një martesë është rregulluar," thotë ajo, "dhe do të bëhet, nëse është thashetheme saktë, shumë shpejt zhvillohet, midis Lordit Robert St. Simon, i dyti djali i Dukës së Balmoral dhe Miss Hatty Doran, vajza e vetme e Aloysius Doran. Esq., Nga San Francisco, Cal., USA 'Kjo është e gjitha. "

"I butë dhe deri në çast", u shpreh Holmes, duke e shtrirë të hollë dhe të gjatë këmbët drejt zjarrit.

"Kishte një paragraf që e amplifikonte këtë në një nga dokumentet

e shoqërisë të njëjtën javë. Ah, ja ku është: 'Së shpejti do të bëhet një thirrje mbrojtje në tregun e martesave, për tregtinë e tanishme të lirë parimi duket se tregon shumë kundër produktit tonë në shtëpi. Nje nga nje menaxhimi i shtëpive fisnike të Britanisë së Madhe po kalon në duart e kushërinjve tanë të drejtë nga përtej Atlantikut. Një e rëndësishme javën e fundit është shtuar shtesa në listën e çmimeve të cilat janë hequr nga këta pushtues simpatikë. Lord Shën Simon, i cili e ka treguar veten e tij për më shumë se njëzet vjet prova kundër të voglës shigjetat e zotit, tani padyshim ka njoftuar martesën e tij që po afron me Mis Hatty Doran, vajza magjepsëse e një Kalifornia milioner Mis Doran, figura e hijshme dhe fytyra e saj goditëse tërhoqi shumë vëmendje në festimet e Westbury House, është e vetmja fëmijë, dhe aktualisht raportohet se prika e saj do të vijë deri te në mënyrë të konsiderueshme mbi gjashtë shifrat, me pritje për të ardhmen. Si është një sekret i hapur për të cilin Duka i Balmoral është detyruar shesin fotografitë e tij brenda disa viteve të fundit, dhe siç ka bërë Lord St. Simon asnjë pronë e tij, përveç pasurisë së vogël të Birchmoor, është e qartë që trashëgimia kaliforniane nuk është fituesi i vetëm nga një aleancë e cila do t'i mundësojë asaj të bëjë tranzicionin e lehtë dhe të përbashkët nga një zonjë republikane në një peeress britanike. ”

“Ndonje gje tjetër?” - pyeti Holmes duke mërzhitur.

“Oh, po; shumë Pastaj ka një shënim tjetër në *Morning Post* to thonë se martesë do të ishte një martesë absolutisht e qetë, se do të ishte të jetë në Shën Gjergjit, Sheshi Hanover, se vetëm gjysmë duzinë intime miqtë do të ftohen, dhe se festa do të kthehet në shtëpi e mobiluar në Lancaster Gate e cila është marrë nga Z. Aloysius Doran Dy ditë më vonë - domethënë të mërkurën e kaluar - ka një prag njoftimi se dasma ishte bërë dhe se muaji i mjalitit do të kalohej në vendin e Lord Backwater, afër Petersfield. Ato janë të të gjitha njoftimet që shfaqeshin para zhdukjes së nuses. ”

“Para çfarë?” - pyeti Holmes me një fillim.

“Zhdukja e zonjës.”

“Kur u zhduk ajo, atëherë?”

“Në mëngjesin e dasmës.”

“Me të vërtetë. Kjo është më interesante sesa ishte premtuar të ishte; krejt në fakt dramatike. ”

“Po; më bëri përshtypje si paksa nga e zakonshmja. ”

“Ata shpesh zhduken para ceremonisë, dhe herë pas here gjatë muaji i mjalitit; por nuk mund të kujtoj ndonjë gjë kaq të shpejtë sa kjo. Lutu më lër të kem detajet. ”

“Unë ju tërheq vërejtjen se ato janë shumë të paplota.”

“Ndoshta ne mund t'i bëjmë ata më pak”.

“Siç janë, ato paraqiten në një artikull të vetëm të një mëngjesi letër e djeshme, të cilën unë do t'ju lexoj. Ajo drejtohet, 'Njëjës Ndodhja në një Dasmë në Modë ':

“Familja e Lordit Robert St. Simon është hedhur në më të madhën tronditje nga episodet e çuditshme dhe të dhimbshme që kanë marrë vend në lidhje me martesën e tij. Ceremonia, si së shpejti njoftuar në gazetatat e djeshme, ndodhur në mëngjesin e mëparshëm; por vetëm tani është bërë e mundur të konfirmohet e çuditshmja thashethemet të cilat kanë qenë në mënyrë kaq këmbëngulëse rreth. Përkundër përpjekjet e miqve për të ngritur çështjen lart, aq shumë vëmendje publike tani është tërhequr nga ajo që asnjë qëllim i mirë nuk mund të shërbehet nga duke ndikuar në shpërfilljen e asaj që është një temë e zakonshme për bisedë.

“Ceremonia, e cila u krye në St. George's, Hanover Square, ishte një njeri shumë i qetë, askush nuk ishte i pranishëm përveç babait të nusja, Z. Aloysius Doran, Dukesha e Balmoral, Lord Backwater, Lordi Eustace dhe Zonja Clara St. Simon (vëllai dhe motra e vogël) e dhëndrit), dhe Zonja Alicia Whittington. E gjithë festa vazhdoi më pas në shtëpinë e z. Aloysius Doran, në Lancaster Porta, ku ishte përgatitur mëngjesi. Duket se pak telashet u shkaktuan nga një grua, emri i së cilës nuk është konstatuar, e cila u përpoq të fuste me forcë në shtëpi pas festës së nusërisë, duke pretenduar se ajo kishte disa pretendime ndaj Lordit Shën Simon. Ishte vetëm pas një skenë e dhimbshme dhe e zgjatur që ajo u dëbua nga shërbëtori dhe këmbësorja. Nusja, e cila për fat të mirë kishte hyrë në shtëpi më parë kjo ndërprerje e pakëndshme, ishte ulur në mëngjes me pjesën tjetër, kur ajo u ankua për një mosbindje të papritur dhe u tërhoq në dhomën e saj. Mungesa e saj e zgjatur pasi shkaktoi disa komente, babai i saj e ndoqi e saj, por mësoi nga shërbyesja e saj se ajo kishte ardhur vetëm në dhomën e saj për një çast, kapi një ulçerë dhe mbulesë dhe nxitoi të zbresë në pasazh. Njëri nga këmbësorët deklaroi se kishte parë një zonjë që po largohej nga shtëpia kështu u vesh, por kishte refuzuar të kreditonte se ishte e tija zonjë, duke besuar që ajo të jetë me kompaninë. Në konstatimin se vajza e tij ishte zhdukur, z. Aloysius Doran, në bashkëpunim me dhëndri, menjëherë vendosën veten në komunikim me policia, dhe po bëhen hetime shumë energjike, të cilat do të bëjnë ndoshta rezultojnë në një pastrim të shpejtë të këtij biznesi shumë të veçantë. Deri në një orë të vonë natën e kaluar, megjithatë, asgjë nuk kishte ndodhur në lidhje me vendndodhja e zonjës së zhdukur. Ka zëra për lojë të gabuar në çështje, dhe thuhet se policia ka shkaktuar arrestimin e grua

që kishte shkaktuar shqetësimin origjinal, në besimin se, nga xhelozia ose ndonjë motiv tjetër, ajo mund të ketë qenë e shqetësuar në zhdukja e çuditshme e nuses. ”

“Dhe a është kjo e gjitha?”

“Vetëm një artikull i vogël në letrat e mëngjesit, por është një sugjestionuese. ”

“Dhe është-”

“Ajo Mis Flora Millar, zonja që kishte shkaktuar shqetësimin, ka në të vërtetë u arrestua. Duket se ajo ishte më parë një *danseuse* në Allegro, dhe se ajo e njej dhëndrin për disa vite. Nuk ka të dhëna të tjera, dhe e gjithë çështja është në duart tuaja tani - për aq sa është paraqitur në shtypin publik. ”

“Dhe duket se është një rast jashtëzakonisht interesant. Nuk do ta kisha e humbi atë për botët. Por ka një unazë në zile, Watson, dhe si ora e bën disa minuta pas katër, nuk kam dyshim se kjo do të provojë të jetë klienti ynë fisnik. Mos e ëndërro të shkosh, Watson, sepse unë preferoj shumë të kem një dëshmitar, qoftë vetëm si një kontroll për timen kujtesën. ”

“Lord Robert St. Simon”, njoftoi djali ynë i faqes, duke hedhur hapjen e faqes dera Hyri një zotëri, me një fytyrë të këndshme, të kulturuar, me hundë të lartë dhe i zbehtë, me diçka mbase i përkëdhelur në gojë, dhe me syri i qëndrueshëm, i hapur mirë i një njeriu, shortin e tij të këndshëm e kishte ndonjëherë qenë për të urdhëruar dhe për t’u bindur. Mënyra e tij ishte e shpejtë, e megjithatë e tij paraqitja e përgjithshme jepte një përshtypje të padrejtë për moshën, sepse ai kishte një të vogël përkulet përpara dhe pak përkulje e gjunjëve ndërsa ecte. Floket e tij, gjithashtu, ndërsa ai fshihi kapelën e tij shumë të dredhur, ishte grizzled rreth e rrotull skajet dhe të hollë në majë. Sa i përket veshjes së tij, ajo ishte e kujdesshme ndaj prapa foppishness, me jakë të lartë, fustanellë të zezë, të bardhë jelek, doreza të verdha, këpucë prej lëkure të lustruara dhe ngjyra të lehta griza. Ai përparoi ngadalë në dhomë, duke kthyer kokën nga e majta në të djathtë dhe duke tundur në dorën e tij të djathtë kordonin që e mbante të artën syze

“Dita e mirë, Lord Shën Simon”, tha Holmes, duke u ngritur dhe duke u përkulur. “Lutuni të merrni karrigia e shportës. Ky është shoku dhe kolegu im, Dr. Watson. Vizatoni pak në zjarr dhe ne do ta flasim këtë çështje përsëri. ”

“Një çështje më e dhimbshme për mua, siç mund ta imagjinoni më lehtë, z. Holmes Unë kam qenë i prerë për të shpejtë. Unë e kuptoj që ju keni tashmë kam menaxhuar disa raste delikate të këtij lloji, zotëri,

megjithëse unë supozojmë se ata ishin vështirë nga e njëjta klasë e shoqërisë. ”

“Jo, unë jam duke zbritur.”

“Unë të fal.”

“Klienti im i fundit i këtij lloji ishte një mbret.”

“Oh me te vërtetë! Nuk kisha ide. Dhe cili mbret? ”

“Mbreti i Skandinavisë”.

“Çfarë! A e kishte humbur gruan e tij? ”

“Ju mund ta kuptoni,” tha Holmes me bindje, “që unë shtrihem deri në punët e klientëve të tjerë të mi të njëjtën fshehtësi që ju premtoj tuajat ”.

“Sigurisht! Shumë e drejtë! shumë e drejtë! Jam i sigurt që të fal. Sa për timen rast, unë jam gati të ju jap çdo informacion që mund t’ju ndihmojë duke formuar një mendim. ”

“Faleminderit. Unë tashmë kam mësuar gjithçka që është në shtyp, asgjë me shume. Supozoj se mund ta konsideroj si të saktë - këtë artikull, për shembull, për sa i përket zhdukjes së nuses. ”

Lord Shën Simon vështroi mbi të. “Po, është e saktë, për aq sa është shkon. ”

“Por ka nevojë për një shtesë të madhe para se dikush të mund të ofrojë një mendim. Unë mendoj se unë mund të arrij në faktet e mia më drejtpërdrejt nga duke ju marrë në pyetje. ”

“Lutu bëje kështu.”

“Kur e takuat për herë të parë Mis Hatty Doran?”

“Në San Francisko, një vit më parë.”

“Ju po udhëtonit në Shtetet?”

“Po.”

“A u fejove atëherë?”

“Jo”

“Por ti ishe në një pozitë miqësore?”

“Unë isha i kënaqur nga shoqëria e saj, dhe ajo mund të shihte që unë isha e kënaqur.”

“Babai i saj është shumë i pasur?”

“Ai thuhet se është njeriu më i pasur në shpatin e Paqësorit.”

“Dhe si i bëri paratë e tij?”

“Në miniera. Ai nuk kishte asgjë disa vjet më parë. Pastaj goditi arin, e investoi atë dhe doli me hapa të mëdhenj. ”

«Tani, cila është përshtypja juaj për sa i përket zonjës së re - asaj të gruas tuaj karakteri? ”

Fisniku tundi syzet pak më shpejt dhe ngul sytë poshtë në zjarr “E shihni, Z. Holmes,” tha ai, “gruaja ime ishte njëzet para saj babai u bë

një njeri i pasur. Gjatë asaj kohe ajo vrapoi e lirë në një miniera kamp dhe u end nëpër pyje ose male, në mënyrë që edukimi i saj të ketë vijné nga Natyra sesa nga drejtori i shkollës. Ajo është ajo që ne e quajmë në Angli një motoçikletë, me një natyrë të fortë, të egër dhe të lirë, të patrazuar nga çdo lloj tradite. Ajo është e vrullshme - vullkanike, isha gati të thoja. Ajo është e shpejtë në marrjen e mendjes së saj dhe e patrembur në kryerjen e saj rezolutat. Nga ana tjetër, unë nuk do t'i kisha dhënë emrin të cilën unë kam nderin ta mbaj “- ai dha pak kollë madhështore -” a kisha nuk mendonte që ajo të ishte në fund një grua fisnike. Besoj se ajo është të aftë për vetëmohim heroik dhe se çdo gjë e pandershme do jini të neveritshëm ndaj saj “.

“A e keni fotografinë e saj?”

“E solla këtë me vete.” Ai hapi një dollap me kyç dhe na tregoi të plotë fytyra e një gruaje shumë të bukur. Nuk ishte një fotografi por një fildish miniaturë, dhe artisti kishte sjellë efektin e plotë të flokët e zeza të shkëlqyera, sytë e mëdhenj të errët dhe goja e hollë. Holmes vështroi gjatë dhe me zell në të. Pastaj ai mbylli dollapin e dollapit dhe ia dorëzoi përsëri Zotit Shën Simon.

“Zonja e re erdhi në Londër, atëherë, dhe ti e rinovove njohje? ”

“Po, babai i saj e solli atë për këtë sezon të fundit në Londër. une takova disa herë, u fejua me të dhe tani janë martuar me të. ”

“Ajo solli, e kuptoj, një pajë të konsiderueshme?”

“Një pajë e drejtë. Jo më shumë se zakonisht në familjen time ”.

“Dhe kjo, natyrisht, mbetet për ju, pasi martesë është një *fait arrij?* ”

”

“Unë me të vërtetë nuk kam bërë asnjë pyetje mbi këtë temë.”

“Shumë natyrshëm jo. A e keni parë zonjën Doran një ditë më parë dasma? ”

“Po.”

“A ishte ajo me humor të mirë?”

“Kurre me mire. Ajo vazhdonte të fliste për atë që duhet të bënim në të ardhmen tonë jeton ”

“Me të vërtetë! Kjo është shumë interesante. Dhe në mëngjesin e dasmës? ”

“Ajo ishte aq e ndritshme sa të ishte e mundur - të paktën deri pas ceremonisë.”

“Dhe a keni vërejtur ndonjë ndryshim në të atëherë?”

“Epo, të them të drejtën, atëherë pashë shenjat e para që kisha ndonjëherë shihet që temperamentin e saj ishte vetëm pak i mprehtë. Incidenti megjithatë ishte tepër i parëndësishëm për t'u lidhur dhe nuk mund të ketë asnjë lidhje të mundshme me çështjen. ”

“Lutuni ta kemi, për të gjitha ato”.

“Oh, është feminare. Ajo e lëshoi buqetën e saj ndërsa shkonim drejt rrobave Në atë kohë ajo po kalonte pellgun e përparmë dhe ajo ra përmbys në tigan. Kishte një moment vonesë, por zotëria në xhep ia dorëzoi asaj përsëri dhe nuk dukej se ishte më keq për të rënia. Megjithatë, kur i fola asaj për çështjen, ajo m'u përgjigj befasi; dhe në karrocë, gjatë rrugës për në shtëpi, ajo dukej absurde i trazuar për këtë çështje të vogël. ”

“Me të vërtetë! Ju thoni se ishte një zotëri në xhep. Disa nga publiku i gjerë ishin të pranishëm, atëherë? ”

“Oh, po. Impossibleshtë e pamundur t'i përjashtosh kur kisha është e hapur “.

“Ky zotëri nuk ishte një nga miqtë e gruas tuaj?”

“Jo, jo; Unë e quaj atë një zotëri me mirësjellje, por ai ishte mjaft person me pamje të zakonshme. Vështirë se e vërejta pamjen e tij. Por me të vërtetë unë mendoni se ne po endemi shumë larg nga pika “.

“Zonja St. Simon, pra, u kthye nga dasma më pak e gëzuar kornizë e mendjes se ajo kishte shkuar në të. Çfarë bëri ajo gjatë ri-hyrjes shtëpia e babait të saj? ”

“Unë e pashë atë në bisedë me shërbëtoren e saj.”

“Dhe kush është shërbëtorja e saj?”

“Alice është emri i saj. Ajo është një Amerikane dhe erdhi nga Kalifornia me asaj ”.

“Një shërbëtor konfidencial?”

“Pak më shumë. Më dukej se e lejonte zonja e saj merrni liri të mëdha. Ende, sigurisht, në Amerikë ata i shikojnë këto gjërat në një mënyrë tjetër ”.

“Sa kohë i foli ajo kësaj Alice?”

“Oh, disa minuta. Unë kisha diçka tjetër për të menduar. ”

“Ju nuk i dëgjuat ato që thanë?”

“Zonja St. Simon tha diçka rreth ‘hedhjes së pretendimit’. Ajo ishte të mësuar të përdorin zhargonin e këtij lloji. Nuk kam ide se çfarë donte të thoshte ajo. ”

“Zhargoni amerikan ndonjëherë është shumë ekspresiv. Dhe çfarë bëri gruaja juaj kur mbaroi së foluri me shërbyesën e saj? ”

“Ajo hyri në dhomën e mëngjesit”.

“Në krahun tënd?”

“Jo, vetëm. Ajo ishte shumë e pavarur në pak çështje si kjo. Pastaj, pasi u ulëm për rreth dhjetë minuta, apo ajo u ngrit me nxitim, mër-mëriti disa fjalë faljeje dhe u largua nga dhoma. Ajo nuk erdhi kurrë mbrapa. ”

“Por kjo çupë, Alisa, siç e kuptoj, hedh poshtë që ajo shkoi tek ajo dhomë, veshi fustanin e nuses së saj me një ulçerë të gjatë, veshi një mbulesë, dhe doli “.

“Krejt kështu. Dhe më pas ajo u pa duke ecur në Hyde Park në kompani me Flora Millar, një grua që tani është në paraburgim, dhe e cila kishte tashmë bërë një shqetësim në shtëpinë e z. Doran atë mëngjes “.

“Ah, po. Do të doja disa veçori për këtë zonjë të re, dhe marrëdhëniet tuaja me të. ”

Lord Shën Simon ngriti supet dhe ngriti vetullat. “Ne kemi kam qenë në një bazë miqësore për disa vite - mund të them në një __shumë__ këmbë miqësore. Dikur ajo ishte në Allegro. Unë nuk e kam trajtuar atë pa bujari, dhe ajo nuk kishte asnjë arsye të drejtë ankese kundër meje, por ju e dini se çfarë janë gratë, Z. Holmes. Flora ishte një gjë e vogël e dashur, por jashtëzakonisht kokëfortë dhe përkushtuar me mua. Ajo më shkruajti mua letra të tmerrshme kur ajo dëgjoji se isha gati të martohesha, dhe, me them te drejten, arsyen pse une martesën e kisha festuar kaq qetesisht ishte se kisha frikë se mos kishte ndonjë skandal në kishë. Ajo erdhi te dera e z. Doran menjëherë pasi u kthym dhe ajo u përpoq të shtynte rruga e saj në, duke shqiptuar shprehje shumë abuzive ndaj gruas time, dhe madje duke e kërcënuar atë, por unë kisha parashikuar mundësinë e diçkaje lloj, dhe unë kam pasur dy shokë policie atje me rroba private, të cilët së shpejti e shtyu përsëri. Ajo ishte e qetë kur pa që nuk kishte asnjë të mirë në bërjen e një rreshti. ”

“A e dëgjoji gruaja juaj gjithë këtë?”

“Jo, shyqyr, ajo nuk bëri.”

“Dhe ajo u pa duke ecur me këtë grua më pas?”

“Po. Kjo është ajo që Z. Lestrade, nga Scotland Yard, shikon si i tillë serioze Mendohet se Flora e mashtroi gruan time dhe vuri ca kurth i tmerrshëm për të. ”

“Epo, është një supozim i mundshëm.”

“Edhe ti mendon kështu?”

“Unë nuk thashë një të mundshme. Por ju vetë nuk e shikoni këtë me sa duket? ”

“Unë nuk mendoj se Flora do të dëmtonte një mizë.”

“Ende, xhelozia është një transformues i çuditshëm i personazheve. Lutu çfarë është teoria juaj vetanake për atë që ndodhi? ”

“Epo, me të vërtetë, unë erdha të kërkoj një teori, jo të them një. une kam duke ju dhënë të gjitha faktet. Meqenëse më pyet, sidoqoftë, mund të them se po më ka ndodhur të jetë e mundur që ngazëllimi

i kësaj çështje, vetëdija që ajo e kishte bërë kaq të madhe një hap shoqëror, kishte efekti i shkaktimit të disa shqetësimeve nervore në gruan time. ”

“Shkurt, se ajo ishte bërë papritur e çmendur?”

“Epo, me të vërtetë, kur mendoj se ajo e ka kthyer shpinën - nuk do ta bëj thujt mbi mua, por mbi aq shumë sa shumë kanë aspiruar pa suksesi — vështirë se mund ta shpjegoj në ndonjë mënyrë tjetër. ”

“Epo, sigurisht që është gjithashtu një hipotezë e mundshme”, tha Holmes, duke qeshur “Dhe tani, Lord Shën Simon, mendoj se i kam gati të gjitha gjërat e mia të dhëna. Mund të pyes nëse keni qenë ulur në tryezën e mëngjesit në mënyrë që mund të shihje nga dritarja? ”

“Ne mund të shohim anën tjetër të rrugës dhe Parkun.”

“Krejt kështu. Atëherë nuk mendoj se duhet të të ndaloj më gjatë. Une do të komunikoj me ju. ”

“A duhet të keni fatin të zgjidhni këtë problem”, tha yni klient, duke u ngritur.

“Unë e kam zgjidhur atë.”

“Eh? Çfarë ishte ajo?”

“Unë them se e kam zgjidhur.”

“Atëherë, ku është gruaja ime?”

“Ky është një detaj të cilin do ta ofroj shpejt.”

Zoti Shën Simon tundi kokën. “Kam frikë se do të bëhet më e mençur kokat se sa tuajat ose të miat, “vërejtja ai dhe duke u përkulur në një mënyrë të modës së vjetër ai u largua.

“Ishtë shumë mirë që Zoti Shën Simon ta nderojë kokën time duke e vendosur në një nivel me të tijën ”, tha Sherlock Holmes duke qeshur. “Unë mendoj se unë do të ketë një uiski dhe sodë dhe një puro pas gjithë kësaj ndër-pyetje. Unë kisha formuar konkluzionet e mia për rastin më parë klienti ynë hyri në dhomë. ”

“I dashuri im Holmes!”

“Unë kam shënime për disa raste të ngjashme, megjithëse asnjë, siç vërejtja më parë, të cilat ishin mjaft të shpejta. I gjithë provimi im shërbeu të kthehej hamendja ime në një siguri. Provat rrethana janë herë pas here shumë bindëse, si kur gjen një troftë në qumësht, për të cituar Shembulli i Thoreau. ”

“Por unë kam dëgjuar të gjitha ato që keni dëgjuar.”

“Pavarësisht, njohja e rasteve para-ekzistuese që më shërben mua aq mirë. Kishte një rast paralel në Aberdeen disa vite më parë, dhe diçka në linjat e njëjta shumë në Mynih vitin pas vitit Lufta Franko-Prusiane. Oneshtë një nga këto raste - por, hullo, ja ku është Lestrade! Mirëmëngjes, Lestrade! Ju do të gjeni një gomë shtesë mbi bufeja dhe

ka puro në kuti. ”

Detektivi zyrtar ishte i veshur me një xhaketë bizele dhe kravat, e cila i dha atij një pamje të vendosur detare dhe ai mbarti një kanavacë të zezë qese ne dore. Me një përshëndetje të shkurtër ai u ul dhe ndezi puro që i ishte ofruar.

“Çfarë ka, pra?” - pyeti Holmes me një vezullim në sy. “Ti shikon të pakënaqur. ”

“Dhe ndjehem i pakënaqur. Isshtë kjo çështje e ferrit të martesës në Shën Simon. Unë nuk mund të bëj as kokën as bishtin e biznesit. ”

“Me të vërtetë! Ju më befasoni ”.

“Kush ka dëgjuar ndonjëherë për një çështje kaq të përzier? Çdo e dhënë duket se rrëshqet përmes gishtërinjve të mi. Unë kam qenë në punë gjatë gjithë ditës ”.

“Dhe shumë e lagur duket se të ka bërë”, tha Holmes duke vendosur dorën mbi krahun e xhaketës së bizeles.

“Po, unë kam qenë duke tërhequr zvarranikun.”

“Në emër të Qiellit, për çfarë?”

“Në kërkim të trupit të Zonjës Shën Simon.”

Sherlock Holmes u mbështet përsëri në karrigen e tij dhe qeshi me gjithë zemër.

“A e keni tërhequr pellgun e burimit të Sheshit Trafalgar?” ai pyeti.

“Pse? Çfarë do të thuash?”

“Sepse keni po aq shans të mirë për të gjetur këtë zonjë në një si në tjetrën. ”

Lestrade i hodhi një shikim të zemëruar shokut tim. “Supozoj se ju i dini të gjithë për këtë, “gërhati ai.

“Epo, unë sapo i kam dëgjuar faktet, por mendja ime është e plotësuar.”

“Oh, vërtet! Atëherë ju mendoni se Gjarpri nuk luan asnjë rol në çështje? ”

“Unë mendoj se nuk ka shumë gjasa.”

“Atëherë mbase ju do të shpjegoni me mirësi se si e gjetëm këtë ajo? ” Ai hapi çantën ndërsa fliste dhe u rrëzua në dysheme a veshje e dasmës prej mëndafshi të ujitur, një palë këpucë të bardha saten dhe një kurorë dhe vello e nuses, të gjitha të zbardhura dhe të njomura në ujë. “Atje”, tha ai, duke vendosur një unazë të re martese në majë të grumbullit. “Nuk është pak arrë që ju të plas, Master Holmes. ”

“Oh, me të vërtetë!” tha shoku im, duke fryrë unaza blu në ajër.

“Ju i tërhoqi zvarrë nga Gjarpri? ”

“Jo Ata u gjetën duke notuar afër margjinës nga një rojtar parku. Ata janë identifikuar si rrobat e saj, dhe më dukej se nëse rrobat po të

ishin trupi nuk do të ishte larg “.

“Me të njëjtin arsytim të shkëlqyeshëm, trupi i çdo njeriu duhet të gjendet në të lagjia e veshjet e tij. Dhe lutu çfarë shpresove të arrish përmes kësaj? ”

“Në disa prova që implikojnë Flora Millar në zhdukjen.”

“Kam frikë se do ta keni të vështirë”.

“A jeni, me të vërtetë, tani?” - thirri Lestrade me pak hidhërim. “Unë jam frikë, Holmes, se nuk je shumë praktik me zbritjet e tua dhe konkluzionet tuaja. Keni bërë dy gabime në po aq minuta. Kjo veshje implikon Miss Flora Millar. ”

“Dhe si?”

“Në veshje është një xhep. Në xhep është një kuti kartoni. Në kartoni është një shënim. Dhe këtu është vetë shënimi. ” Ai e përplasi poshtë mbi tryezën para tij. «Dëgjo këtë: 'Do të më shihni kur gjithçka është gati. Eja menjëherë. FHM 'Tani teoria ime ka qenë gjatë gjithë kohës që Zonja Shën Simon u mashtrua nga Flora Millar, dhe se ajo, me konfederatë, pa dyshim, ishte përgjegjëse për zhdukjen e saj. Këtu, nënshkruar me inicialet e saj, është vetë shënimi i cili ishte pa dyshim qetësisht i ra në dorë tek dera dhe që e joshte brenda arritja e tyre. ”

“Shumë mirë, Lestrade”, tha Holmes duke qeshur. “Ju me të vërtetë jeni shumë mirë me të vërtetë. Më lër ta shoh ”. Ai e mori letrën në një mënyrë të palëvizshme, por e tija vëmendja menjëherë u tërhoq dhe ai lëshoi një klithmë të vogël të kënaqësi “Kjo është me të vërtetë e rëndësishme”, tha ai.

“Ha! e gjeni kështu? ”

“Ekstremisht kështu. Ju përgëzoj ngrohtësisht. ”

Lestrade u ngrit në triumfin e tij dhe përkul kokën për të parë. “Pse”, ai i bërtitur, “po shikon anën e gabuar!”

“Përkundrazi, kjo është ana e duhur.”

“Ana e duhur? Ju jeni i çmendur! Këtu është shënimi i shkruar me laps këtu ”.

“Dhe këtu është ajo që duket të jetë fragment i një fature hoteli, gjë që më intereson thellësisht. ”

“Nuk ka asgjë në të. E shikoja më parë ”, tha Lestrade. “Tetor 4, dhomat 8_s_, Mëngjesi 2_s_. 6_d_, Koktej 1_s_, Drekë 2_s_. 6_d_, Sheri qelqi, 8_d_. ’ Unë nuk shoh asgjë në këtë ”.

“Ka shumë të ngjarë që jo. Mostshtë më e rëndësishmja, të gjitha njësoj. Sa i përket shënimit, është e rëndësishme gjithashtu, ose të paktën inicialet janë, kështu që unë përgëzoj ju përsëri. ”

“Kam humbur kohë sa duhet,” tha Lestrade, duke u ngritur. “Unë besoj shumë punojnë dhe jo në ulur pranë zjarrit duke tjerë teori të

bukura. Diten e mire, Z. Holmes, dhe ne do të shohim se cila e merr fund çështjen së pari ". Ai mbledhi rrobat, i futi në thes dhe i bëri për derën.

"Vetëm një aluzion për ty, Lestrade", tërhoqi Holmes përpara rivalit të tij u zhduk; "Unë do t'ju tregoj zgjidhjen e vërtetë të çështjes. Zonja St. Simon është një mit. Nuk ka, dhe nuk ka pasur kurrë, të tilla personi ".

Lestrade shikoi me trishtim shokun tim. Pastaj ai u kthye tek unë, trokiti te ti ballin tri herë, tundi kokën solemnisht dhe u largua me shpejtësi.

Ai mezi e kishte mbyllur derën pas tij kur Holmes u ngrit për të veshur të tijën pardesë "Ka diçka në atë që thotë shoku për natyrën puno, "vërejt ai," kështu që unë mendoj, Watson, që unë duhet të të lë ty letra për pak. "

Ishte pas orës pesë kur Sherlock Holmes më la, por unë nuk kisha asnjë koha për të qenë i vetmuar, sepse brenda një ore mbërriti një ëmbëltores njeri me një kuti të sheshtë shumë të madhe. Këtë ai e shpакetoi me ndihmën e një rininë që ai kishte sjellë me vete, dhe aktualisht, për tim shumë të madh habia, një darkë mjaft e ftohtë epikuriane filloi të shtrohej mbi sofrën tonë të strehimit të përulur. Kishte një çift të mbajtjes së një kashte druri e ftohtë, një fazan, një byrek _pâté de foie gras me një grup shishe antike dhe kobure. Paske hedhur gjithë këto luks, moj dy vizitorë u zhdukën, si genii i Netëve Arabe, me asnjë shpjegim përveç se gjërat ishin paguar dhe ishin porositur në këtë adresë.

Pak para orës nëntë Sherlock Holmes hyri me shpejtësi në dhomë. Karakteristikat e tij ishin vendosur seriozisht, por në syrin e tij kishte një dritë më bëri të mendoj se ai nuk ishte zhgënjyer në konkluzionet e tij.

"Atëherë ata e kanë shtruar darkën," tha ai, duke fërkuar duart.

"Duket se prisni kompani. Ata kanë vendosur për pesë ".

"Po, më pëlqen të kemi ndonjë kompani që bie," tha ai. "Unë jam i befasuar që Zoti Shën Simon nuk ka ardhur tashmë. Ha! Më pëlqen që Dëgjoj hapin e tij tani në shkallët. "

Ishte me të vërtetë vizitori ynë i pasdites që hyri i zhurmshëm, varur syzet e tij më me forcë se kurrë, dhe me një shumë shprehje e trazuar mbi tiparet e tij aristokratike.

"Lajmëtarim im arriti te ti, atëherë?" - pyeti Holmes.

"Po, dhe unë rrëfej që përmbajtja më trembi tej mase. Kanë ju jeni autoritet i mirë për ato që thoni? "

"Më e mira e mundshme."

Lord Shën Simon u zhyt në një karrige dhe kaloi dorën mbi ballë.

“Çfarë do të thotë Duka,” murmuriti ai, “kur dëgjon atë nga familja i është nënshtruar një poshtërimi të tillë?”

“Shtë aksidenti më i pastër. Nuk mund të lejoj që ka ndonjë poshtërimi”.

“Ah, ti i shikon këto gjëra nga një këndvështrim tjetër.”

“Unë nuk arrij të shoh se dikush është fajtor. Unë mezi e shoh se si zonja mund të kishte vepruar ndryshe, megjithëse metoda e saj e papritur për ta bërë atë ishte pa dyshim që duhet penduar. Duke mos pasur nënë, ajo nuk kishte kë të këshillonte atë në një krizë të tillë.”

“Ishte një gjë e vogël, zotëri, një e lehtë publike”, tha Lord Shën Simon, duke përgjuar gishtat e tij mbi tryezë.

“Ju duhet të bëni ndihmë për këtë vajzë të varfër, të vendosur në një mënyrë kaq të paparë një pozicion”.

“Unë nuk do të bëj asnjë ndihmë. Unë jam shumë i zemëruar me të vërtetë, dhe kam qenë e përdorur me turp”.

“Unë mendoj se kam dëgjuar një zile,” tha Holmes. “Po, ka hapa përpara ulja. Nëse nuk mund t’ju bind që të merrni një pamje të butë të çështje, Lord Shën Simon, unë kam sjellë një avokat këtu që mund të jetë më shumë e suksesshme.” Ai hapi derën dhe nisi një zonjë dhe zotëri. “Zoti Shën Simon”, tha ai “më lejo të të prezantoj me Z. dhe Znj. Francis Hay Moulton. Zonja, mendoj se tashmë jeni takuar.”

Në sytë e këtyre të ardhurve klienti ynë kishte dalë nga vendi i tij dhe qëndroi shumë i ngritur, me sytë e hedhur poshtë dhe dorën e tij të futur në gjoksi i fustanellës së tij, një fotografi e dinjitetit të ofenduar. Zonja kishte bëri një hap të shpejtë përpara dhe ia kishte zgjatur dorën, por ai ende nuk pranoi të ngrinte sytë. Ishte edhe për zgjidhjen e tij, mbase, për fytyrën e saj lutëse ishte ajo ndaj së cilës ishte e vështirë t’i rezistoj.

“Ju jeni të zemëruar, Robert”, tha ajo. “Epo, mendoj se i ke të gjitha shkaqet te behesh.”

“Lutu mos më kërkë falje”, tha hidhur Lord St. Simon.

“Oh, po, e di që ju kam trajtuar vërtet keq dhe se duhet të kam folur para se të shkoja; por unë isha disi i tronditur, dhe nga koha kur pashë Frank përsëri këtu unë thjesht nuk e di se çfarë isha duke bërë ose thënë. Unë vetëm pyes veten se nuk kam rënë poshtë dhe të bëjë një zbehta të drejtë atje përpara altarit”.

“Ndoshta, zonja Moulton, do të dëshironit që unë dhe shoqja ime të largoheshim nga dhomë ndërsa ju e shpjegoni këtë çështje?”

“Nëse mund të jap një mendim,” vërejti zotëria i çuditshëm, “ne kemi pasur vetëm pak sekret shumë mbi këtë biznes tashmë. Nga ana ime, Do të doja që e gjithë Evropa dhe Amerika të dëgjonin të drejtat

e saj. ” Ai ishte një burrë i vogël, me tela, i djegur nga dielli, i rruar, me fytyrë të mprehtë dhe vigilent menyre

“Atëherë unë do ta tregoj historinë tonë menjëherë,” tha zonja. “Frank këtu dhe unë u takua në ’84, në kampin e McQuire, pranë Shkëmbinjtë, ku Pa ishte duke punuar një kerkese. Ne ishim të fejuar me njëri-tjetrin, Frank dhe unë; por pastaj një ditë babai goditi një xhep të pasur dhe bëri një grumbull, ndërsa Frank i varfër kishte këtu një pretendim që u bë i dobët dhe nuk u gjet asgjë. Pa i pasur u rrit më i varfër ishte Frank; kështu që më në fund Pa nuk do të dëgjonte që fejesa jonë të zgjaste më gjatë, dhe ai më mori me vete në ’Frisco. Frank nuk do ta hidhte të tijin dora, megjithëse; kështu që ai më ndoqi atje dhe më pa pa e ditur Pa çdo gjë në lidhje me të. Vetëm se do ta kishte çmendur ta dinte, kështu që ne thjesht rregulluar të gjitha për veten tonë. Frank tha se do të shkonte dhe do ta bënte të tijën grumbull, gjithashtu, dhe kurrë nuk kthehen për të kërkuar mua derisa ai kishte aq shumë sa Pa. Kështu që atëherë premtova se do ta pres deri në fund të kohës dhe u zotova veten time për të mos u martuar me askënd tjetër, ndërsa ai jetoi. ’Pse nuk duhet të jemi martuar menjëherë, pra, “tha ai,” dhe atëherë unë do të ndjehem i sigurt për ty; dhe unë nuk do të pretendoj të jem burri juaj derisa të kthehem? ’ Epo, ne bisedoi, dhe ai i kishte rregulluar të gjitha kaq bukur, me një klerik të gjithë të gatshëm në pritje, se ne vetëm e bëmë atë aty; dhe pastaj Frank shkova për të kërkuar fatin e tij, dhe unë u ktheva te Pa.

“Tjetra që dëgjova për Frank ishte se ai ishte në Montana dhe pastaj shkoi kërkimet në Arizona dhe pastaj dëgjova për të nga New Mexico. Pas që erdhi një histori e gjatë në gazetë se si kishte qenë kampi i minatorëve sulmuar nga indianët Apache, dhe atje ishte emri i Frankut tim midis i vlarë. Më ra të fikët i vdekur dhe isha shumë i sëmurë për muaj më vonë. Pa mendova se kisha një rënie dhe më çoi në gjysmën e mjekëve në ’Frisco. Jo një fjalë e lajmeve erdhi për një vit e më shumë, kështu që kurrë nuk dyshoja për këtë Frank ishte vërtet i vdekur. Pastaj Zoti Shën Simon erdhi në ’Frisco, dhe ne erdhëm në Londër, dhe u bë një martesë, dhe Pa ishte shumë i kënaqur, por unë ndjeu gjatë gjithë kohës se asnjë njeri në këtë tokë nuk do të zinte kurrë vendin në zemrën time që i ishte dhënë Frankut tim të gjorë.

“Akoma, nëse do të isha martuar me Lord St. Simon, natyrisht që do të kisha bërë atë që duhej detyrë prej tij. Ne nuk mund ta komandojmë dashurinë tonë, por mund të bëjmë veprimet tona. unë shkova në altar me të me synimin për ta bërë atë po aq të mirë a grua ja siç ishte tek unë për të qenë. Por ju mund ta imagjinoni atë që ndjeva kur, thjesht ndërsa erdha te shinat e altarit, hodha një vështrim

mbrapa dhe pashë Frankun në këmbë dhe duke më parë nga pellgu i parë. Mendova se ishte fantazma e tij tek së pari; por kur pashë përsëri atje ai ishte akoma, me një lloj pyetje në sytë e tij, si për të më pyetur nëse jam i kënaqur apo më vjen keq shikoje ate. Pyes veten se nuk kam rënë. E di që gjithçka po kthehej të rrumbullakëta, dhe fjalët e klerikut ishin tamam si gumëzhitja e një blete në veshin tim. Nuk dija çfarë të bëja. A duhet të ndaloj shërbimin dhe të bëj një skenë në kishë? I hodha një vështrim përsëri, dhe ai dukej se e dinte atë që po mendoja, sepse ai ngriti gishtin drejt buzëve për të më thënë të jetë ende. Pastaj e pashë duke shkarravitur në një copë letër dhe e dija atë ai po më shkruante një shënim. Ndërsa kaloja pellgun e tij gjatë daljes, unë rashë buqeta ime iu drejtua atij, dhe ai më futi shënimin në dorë kur ai ma ktheu lulet. Ishte vetëm një linjë që më kërkonte të bashkohesha me të kur ai më bëri shenjën për ta bërë këtë. Sigurisht që asnjëherë nuk dyshova për asnjë moment se detyra ime e parë ishte tani tek ai dhe unë vendosa të bëja gjithçka ai mund të drejtojë.

“Kur u ktheva, i thashë shërbyeses time, e cila e kishte njohur atë në Kaliforni dhe gjithmonë kishte qenë shoku i tij. E urdhërova të mos thoshte asgjë, por të merrte një pak gjëra të paketuara dhe ulçera ime gati. E di se duhet të kisha folur Lord Shën Simon, por ishte shumë e vështirë para nënës së tij dhe të gjithëve ata njerëz të mëdhenj. Unë thjesht vendosa që të ikja dhe të shpjegoja me pas Nuk kisha qenë në tryezë dhjetë minuta para se ta shihja Frank nga dritarja në anën tjetër të rrugës. Ai më bëri me shenjë dhe pastaj filloi të ecte në Park. Unë ika, vura gjërat e mia dhe e ndiqte atë. Një grua erdhi duke folur diçka ose tjetër për Lord St. Simoni për mua —më dukej nga ajo pak që dëgjova sikur të kishte pak sekret i tij para martese gjithashtu - por unë arrita të largohem e saj dhe shpejt arriti Frank. Ne u futëm në një taksì së bashku, dhe larg nesh çuan në disa banesa që ai kishte marrë në Gordon Square, dhe kjo ishte e imja dasmë e vërtetë pas gjithë atyre viteve të pritjes. Frank kishte qenë një i burgosur në mesin e Apache, kishte ikur, erdhi në 'Frisco, e gjeti atë Unë e kisha dhënë atë për të vdekur dhe kisha shkuar në Angli, më ndiqte atje, dhe më kishte ardhur më në fund në mëngjesin e dasmës sime të dytë “.

“Unë e pashë atë në një letër”, shpjegoi amerikania. “Ai dha emrin dhe kisha, por jo aty ku jetonte zonja. ”

“Pastaj patëm një bisedë se çfarë duhet të bënim, dhe Frank ishte për të gjithë hapja, por unë isha aq i turpëruar nga të gjitha sa u ndjeva sikur duhej më pëlqen të zhduket dhe të mos shoh më kurrë ndonjë prej tyre - thjesht duke dërguar një linjë tek Pa, mbase, për t'i treguar se isha gjallë. Ishte e tmerrshme për mua të mendoni për të

gjithë ata zotër dhe zonja të ulur rreth asaj tavoline të mëngjesit dhe duke pritur që unë të kthehem. Kështu që Frank mori rrobat e mia të dasmës dhe gjërat dhe bëra një pako prej tyre, në mënyrë që unë të mos gjurmohesha, dhe i lëshoi diku ku askush nuk mund t'i gjente. Ka të ngjarë që të nesërmen duhet të kishim shkuar në Paris, vetëm se kjo është mirë zotëri, Z. Holmes, erdhi rreth nesh këtë mbrëmje, edhe pse si ai na gjeti është më shumë sesa mund të mendoj, dhe ai na tregoi shumë qartë dhe me mirësi që unë isha gabim dhe se Frank kishte të drejtë, dhe se ne duhet të jemi duke e vënë veten në gabim nëse do të ishim kaq të fshehtë. Pastaj ai ofroi që na jepni një shans të flasim vetëm me Lordin Shën Simon dhe kështu erdhëm menjëherë rrotullohuni në dhomat e tij menjëherë. Tani, Robert, e keni dëgjuar atë të gjithë, dhe më vjen shumë keq nëse ju kam dhënë dhimbje, dhe shpresoj që ju mos mendo shumë keq për mua. ”

Lord Shën Simon nuk e qetësoi aspak qëndrimin e tij të ngurtë, por e kishte dëgjuar me një vetull të vrenjtur dhe një buzë të ngjeshur për këtë kohë rrëfim

“Më falni,” tha ai, “por nuk është zakon që të diskutoj më së shumti punët intime personale në këtë mënyrë publike. ”

“Atëherë nuk do të më falësh? Ju nuk do të shtrëngoni duart para se të shkoj? ”

“Oh, sigurisht, nëse do të të jepte ndonjë kënaqësi.” Ai shtriu dorën dhe kapi ftohtësisht atë që i zgjati asaj.

“Unë kisha shpresuar,” sugjeroi Holmes, “që do të ishe bashkuar me ne në një darkë miqësore. ”

“Unë mendoj se atje ju kërkon pak shumë”, u përgjigj Zotëria e tij. “Unë mund të jem i detyruar të pranoj në këto zhvillime të fundit, por mundem vështirë se pritet të bëjë qejf mbi ta. Unë mendoj se me tuajin leje Unë tani do t’ju uroj të gjithëve një natë shumë të mirë. ” Ai na përfshiu të gjithë në një hark gjithëpërfshirës dhe u larguan nga dhoma.

“Atëherë kam besim se të paktën do të më nderoni me kompaninë tuaj”, tha Sherlock Holmes. “Alwayshtë gjithmonë një gëzim të takosh një amerikan, z. Moulton, sepse unë jam një nga ata që besojnë se marrëzia e një monarku dhe e Gabimi i një ministri në vitet e shkuara nuk do të parandalojë tonën fëmijët nga të qenit një ditë qytetarë të të njëjtit vend në të gjithë botën nën një flamur i cili do të jetë një kuartier i Union Jack me Yje dhe Vija ”.

“Çështja ka qenë një çështje interesante”, - vërejti Holmes kur ishim vizitorët na kishin lënë, “sepse shërben për të treguar shumë qartë se si e thjeshtë shpjegimi mund të jetë i një çështjeje që në pamje të parë

duket të jetë pothuajse e pashpjegueshme. Asgjë nuk mund të jetë më e natyrshme se sa sekuenca e ngjarjeve siç tregohet nga kjo zonjë, dhe asgjë e çuditshme se rezultati kur shikohet, për shembull, nga Z. Lestrade i Skocisë Oborr. ”

“Atëherë nuk ishte vetë fajtor?”

“Nga e para, dy fakte ishin shumë të dukshme për mua, ai që zonja kishte qenë mjaft e gatshme t’i nënshtrohej ceremonisë martesore, tjetra se ajo ishte penduar për të brenda pak minutash nga kthimi në shtëpi. Padyshim që diçka kishte ndodhur gjatë mëngjesit, për ta shkaktuar atë të ndryshojë mendim. Çfarë mund të jetë ajo diçka? Ajo nuk mund të kishte foli me këdo kur ajo ishte jashtë, sepse ajo kishte qenë në shoqërinë e dhëndri. Kishte parë dikë, atëherë? Nëse ajo do të kishte, duhet të jetë dikush nga Amerika sepse ajo kishte kaluar kaq pak kohë në këtë vend që ajo vështirë se mund të kishte lejuar dikë që të fitonte kaq thellë ndikimi mbi të që thjesht shikimi i tij do ta indukonte atë ndryshoni planet e saj kaq plotësisht. E shihni që kemi arritur tashmë, nga a procesi i përjashtimit, në idenë se ajo mund të ketë parë një amerikane. Atëherë kush mund të jetë ky amerikan dhe pse duhet të posedojë kaq shumë ndikim mbi të? Mund të jetë një dashnor; mund të jetë një burrë. Ajo gruaja e re, e dija, ishte kaluar në skena të ashpra dhe nën kushte të çuditshme. Deri më tani kisha para se të kisha dëgjuar ndonjëherë Lord St. Rrëfimi i Simonit. Kur ai na tregoi për një burrë në pew, për ndryshimin në mënyra e nuses, e një pajisje kaq transparente për marrjen e një shënimi si hedhja e një tufë lulesh, e përdorimit të saj të shërbyesja e saj konfidenciale, dhe e aludimit të saj shumë domethënës për të hedhur pretendime - e cila në minatorët gjuhë e lehtë nënkupton marrjen në pronësi të asaj që një person tjetër ka një pretendim paraprak për të - e gjithë situata u bë plotësisht e qartë. Ajo kishte shkoi me një burrë, dhe burri ishte ose një i dashur ose ishte një i mëparshëm burri - shanset për të qenë në favor të këtij të fundit. ”

“Dhe si i gjetët në botë?”

“Mund të ketë qenë e vështirë, por shoku Lestrade mbajti informacione brenda duart e tij vlerën e të cilave ai vetë nuk e dinte. Inicialet ishin, sigurisht, të rëndësishme më të lartë, por ende ishte më e vlefshme të dihet se brenda një jave ai e kishte zgjidhur faturën e tij në një nga shumica zgjedhin hotelet e Londrës. ”

“Si e konkluduat zgjedhjen?”

“Sipas çmimeve të zgjedhura. Tetë shilinga për një shtrat dhe tetë pence për një gotë sheri tregoi një nga hotelet më të shtrenjta. Atje janë jo shumë në Londër që ngarkojnë me atë ritëm. Në të dytën të cilën unë

vizitova në Northumberland Avenue, mësova nga një inspektim i libër që Francis H. Moulton, një zotëri amerikan, i kishte lënë vetëm një ditë më parë, dhe duke shikuar hyrjet kundër tij, unë erdha mbi artikujt që i kisha parë në faturën e kopjuar. Letrat e tij ishin të përcillet në Sheshin 226 Gordon; kështu që atje kam udhëtuar, dhe duke qenë me fat sa për të gjetur çiftin e dashur në shtëpi, unë guxova të jap atyre disa këshilla atërore dhe t'u tregojmë atyre se do të ishte më mirë në çdo mënyrë që ata duhet ta bëjnë pozicionin e tyre pak më e qartë si për publikun e gjerë dhe për Lord St. Simon në veçanti. Unë i ftova ata që ta takonin këtu dhe, siç e shihni, e bëra ta mbajë emërimi. ”

“Por pa ndonjë rezultat shumë të mirë,” vërejta unë. “Sjellja e tij ishte sigurisht jo shumë i hirshëm ”.

“Ah, Watson,” tha Holmes duke buzëqeshur, “mbase nuk do të ishte shumë i hirshëm qoftë, nëse, pas gjithë telasheve të dashurimit dhe dasmës, ti e gjete veten të privuar në një çast të gruas dhe të fatit. Unë mendoj që ne të mund ta gjykojmë Lord St. Simon me shumë mëshirë dhe të falënderojmë yjet tanë se kurrë nuk ka të ngjarë ta gjejmë veten në të njëjtën pozitë. Vizato karrigia jote lart dhe më jep violinën time, për problemin e vetëm që kemi akoma për të zgjidhur është se si t'i heqësh këto mbrëmje të zymta të vjeshtës. ”

XI AVENTURA E KORONETIT BERYL

“Holmes”, thashë ndërsa qëndrova një mëngjes në dritaren e harkut duke parë poshtë rruga, “këtu është një i çmendur që po vjen së bashku. Duket mjaft e trishtueshme që të afërmit e tij duhet ta lejojnë atë të dalë i vetëm ”.

Shoku im u ngrit me përtesë nga kolltuku i tij dhe qëndroi me duart në xhepat e fustanit të tij, duke parë mbi supe. Ishte nje i ndritshëm, i freskët në mëngjes i shkurtit, dhe bora e një dite më parë akoma shtrihej thellë mbi tokë, duke shkëlqyer me shkëlqim në diellin dimëror. Poshtë në qendër të Baker Street ishte lëruar në një thërrime kafe brez nga trafiku, por në të dy anët dhe në skajet e grumbulluara të shtigjet e këmbëve ende qëndronin të bardha si kur binin. Trotuari gri ishte pastruar dhe gërvishur, por ishte akoma i rrezikshëm i rrëshqitshëm, kështu që se kishte më pak pasagjerë se zakonisht. Në të vërtetë, nga drejtimi të Stacionit Metropolitane askush nuk po vinte përveç zotërisë së vetëm sjellja e çuditshme e së cilës më kishte tërhequr vëmendjen.

Ai ishte një burrë rreth pesëdhjetë, i gjatë, i hollë dhe imponues, me një masiv, fytyrë e shënuar fort dhe një figurë komanduese. Ai ishte veshur në një stil të zymtë, por të pasur, me fustanellë të zezë, kapelë të ndritshme, të hijshme gazeza kafe, dhe pantallona të gri-perla të prera mirë. Megjithatë veprimet e tij ishin në kontrast absurd me

dinjitetin e veshjes dhe tipareve të tij, sepse ai ishte duke vrapuar fort, me burime të vogla të herëpashershme, siç jep një njeri i lodhur i cili është pak i mësuar të vendosë ndonjë taksë mbi këmbët e tij. Ndërsa vraponte ai tundi duart lart e poshtë, tundi kokën dhe shkriu fytyrën në shtrembërimet më të jashtëzakonshme.

“Çfarë mund të jetë çështja në tokë me të?” Unë pyeta. “Ai po shikon lart në numrat e shtëpive.”

“Unë besoj se ai po vjen këtu”, tha Holmes, duke fërkuar duart.

“Këtu?”

“Po; Unë më tepër mendoj se ai po vjen të më konsultojë profesionalisht. Unë mendoj që i njoh simptomat. Ha! nuk të thashë?” Ndërsa fliste, burri, duke u fryrë dhe duke fryrë, nxituan te dera jonë dhe u tërhoqën në zile derisa e gjithë shtëpia tingëllonte nga kumbimet.

Disa çaste më vonë ai ishte në dhomën tonë, ende duke fryrë, akoma duke e përshkruar, por me një pamje kaq të fiksuar pikëllimi dhe dëshpërimi në të sytë që buzëqeshjet tona u kthyen në çast nga tmërri dhe keqardhja. Për një kohë ai nuk mundi t’i nxirrte fjalët, por tundi trupin dhe këput në flokët e tij si ai që është shtyrë në kufijtë ekstremë të tij arsyen Pastaj, papritmas duke u ngritur në këmbë, ai rrahu kokën kundër muri me një forcë të tillë që të dy u hodhëm mbi të dhe e shkëputëm në qendër të dhomës. Sherlock Holmes e shtyu atë poshtë në karrike e lehtë dhe, ulur pranë tij, i goditi dorën dhe bisedoi me të atë në tonet e lehta, qetësuese të cilat ai dinte aq mirë se si t’i përdorte.

“Ju keni ardhur tek unë për të treguar historinë tuaj, apo jo?” tha ai. “Ju jeni të lodhur nga nxitimi juaj. Lutuni të prisni derisa të shëroheni veten, dhe atëherë unë do të jem më i lumtur të shikoj pak problem të cilin mund të ma paraqisni.”

Njeriu u ul për një minutë ose më shumë me një gjoks të fortë, duke luftuar kundër emocionin e tij. Pastaj ai kaloi shaminë mbi vetullën e tij, vendosi të tijën buzët e shtrënguara dhe e ktheu fytyrën drejt nesh.

“Pa dyshim që më mendon të çmendur?” tha ai.

“Unë e shoh që ju keni pasur disa telashe të mëdha”, u përgjigj Holmes.

“Zoti e di që kam! - një telashe e cila është e mjaftueshme për të hequr arsyen time, kështu që papritur dhe aq e tmerrshme është ajo. Turpi publik me të cilin mund të isha ballafaquar, edhe pse unë jam një njeri karakteri i të cilit nuk ka mbartur akoma njollë. Vuajtja private është gjithashtu pre e çdo njeriu; por të dy po vijnë së bashku, dhe në një formë kaq të frikshme, kanë qenë të mjaftueshme për të tronditur tim shumë shpirti Përveç kësaj, nuk jam vetëm unë. Mund të jetë më fisniku në tokë vuaj nëse nuk gjendet ndonjë mënyrë nga kjo çështje e

tmerrshme. ”

“Lutuni, kompozoheni veten tuaj, zotëri,” tha Holmes, “dhe më lër të them një të qartë llogari se kush jeni dhe çfarë është ajo që ju ka rënë. ”

“Emri im,” u përgjigj vizitori ynë, “ndoshta është i njohur për veshët tuaj. Une jam Alexander Holder, i firmës bankare të Holder & Stevenson, të Rruga Threadneedle. ”

Emri ishte vërtet i njohur për ne si i përkiste partnerit të moshuar në shqetësimin e dytë më të madh bankar privat në Qytetin e Londrës. Çfarë mund të kishte ndodhur, pra, për të sjellë një nga qytetarët më kryesorë të Londrës në këtë kalim më të mëshirshëm? Ne kemi pritur, gjithë kuriozitet, deri në me një përpjekje tjetër ai e mbështeti veten për të treguar historinë e tij.

“Ndjej që koha ka vlerë”, tha ai; “Kjo është arsyeja pse unë nxitova këtu kur inspektori i policisë më sugjeroi që unë të siguroja tuajin bashkëpunimi Unë erdha në Baker Street nga Underground dhe nxitova nga atje në këmbë, sepse kabinat kalojnë ngadalë nëpër këtë dëborë. Kjo ishte pse më merrte fryma, sepse jam një njeri që merr shumë pak ushtrim. Tani ndihem më mirë dhe do t'i vë faktet para jush së shpejti dhe megjithatë aq qartë sa mundem.

“Sigurisht që është e njohur për ju që në një bankë të suksesshme biznesi varet shumë nga aftësia jonë për të gjetur shpërblim investime për fondet tona si në rritjen e lidhjes sonë dhe numri i depozituesve tanë. Një nga mjetet tona më fitimprurëse për vendosjen paratë janë në formën e kredive, ku siguria është e padukshme. Ne kanë bërë një marrëveshje të mirë në këtë drejtim gjatë viteve të fundit, dhe ka shumë familje fisnike të cilave u kemi dhënë shuma të mëdha sigurinë e fotove, bibliotekave ose pllakave të tyre.

“Dje në mëngjes isha ulur në zyrën time në bankë kur kisha u soll tek unë nga një prej nëpunësve. Unë fillova kur pashë emër, sepse ishte ai i askujt tjetër - mirë, mbase edhe për ty unë më mirë të thoshte jo më shumë se se ishte një emër i cili është një familje fjalë në të gjithë tokën - një nga emrat më të lartë, më fisnikë, më të lartësuar në Angli. Unë isha i mbingarkuar nga nderi dhe u përpoqa, kur ai hyri, për të thënë kështu, por ai u zhyt menjëherë në biznes me ajrin të një njeriu që dëshiron të ngutet shpejt përmes një detyre të papranueshme.

“Zoti. Mbajtësi, “tha ai,” Unë jam informuar se ju jeni në zakon të avancimit të parave. ’

“Firma e bën këtë kur siguria është e mirë.’ U përgjigja.

“Absolutelyshtë absolutisht thelbësore për mua,” tha ai, “që unë duhet të kisha 50,000 në të njëjtën kohë. Unë, sigurisht, mund të

huazoja një shumë kaq marramendëse dhjetë herë nga miqtë e mi, por unë shumë preferoj ta bëj atë çështje biznesi dhe ta kryej atë biznes vetë. Në pozicionin tim ju mund të gatshtëm kuptoni se nuk është e mençur ta vendosësh veten nën detyrime. ’

“Për sa kohë, mund të pyes, a e dëshiron këtë shumë?” Unë pyeta.

“Të hënën tjetër më takon një shumë e madhe, dhe atëherë do të jem më së shumti sigurisht shlyeni atë që paradhëni, me çfarëdo interesi që e mendoni e drejta për të ngarkuar. Por është shumë thelbësore për mua që paratë duhet të paguhet menjëherë. ’

“Unë duhet të jem i lumtur ta përparoj atë pa asnjë mëdyshje nga imi çantë private, “thashë unë,” po të mos ishte më shumë tendosja më shumë sesa mund të duronte. Nëse, nga ana tjetër, unë jam për ta bërë atë në emrin e firmës, atëherë në drejtësi ndaj partnerit tim duhet të insistoj që, edhe në rastin tuaj, duhet të merret çdo masë paraprake si biznesi. ’

“Unë duhet të preferoj shumë ta kem kështu,” tha ai, duke ngritur një shesh, kasafortë e zezë e marokut të cilën e kishte vendosur pranë karriges së tij. ’Ju keni padyshim dëgjuar për Beryl Coronet? ’

“Një nga zotërimet më të çmuara publike të perandorisë”, tha I.

“Saktësisht. Ai hapi rastin, dhe atje, i ngulitur në butë, kadife me ngjyrë mishi, vendosi stolinë e mrekullueshme të argjendarisë që ai kishte emëruar. “Ka tridhjetë e nëntë berile të mëdha,” tha ai, “dhe çmimi i ndjekjes së arit është i pallogaritshëm. Vlerësimi më i ulët do vendos vlerën e kurorës dyfishin e shumës që unë kam kërkuar. unë jam të përgatitur për ta lënë atë me ju si sigurinë time. ’

“E mora çështjen e çmuar në duar dhe pashë me ca hutim nga ajo tek klienti im i shquar.

“Ju dyshoni në vlerën e tij?” ai pyeti.

“Aspak. Unë vetëm dyshoj - ’

“E drejta e braktisjes sime. Ju mund ta vendosni mendjen tuaj në pushim rreth se Unë nuk duhet të ëndërroj ta bëj këtë po të mos ishte absolutisht e sigurt se duhet të jem në gjendje për katër ditë ta rimarr atë. Isshtë një çështje e pastër të formës. A është siguria e mjaftueshme? ’

“Të bollshme.’

“Ju e kuptoni, zoti Holder, që po ju jap një provë të fortë besimin që kam te ti, mbështetur në të gjitha ato që kam dëgjuar nga ti. Unë mbështetem te ju jo vetëm që të jeni të matur dhe të përmbaheni nga të gjithë thashethemet mbi këtë çështje, por, mbi të gjitha, për të ruajtur këtë kurorë me çdo masë paraprake e mundshme sepse nuk kam nevojë të them se një publik i shkëlqyer skandali do të shkaktohej nëse ndonjë

dëm do ta godiste. Ndonjë dëmtim të tij do të ishte pothuajse aq serioze sa humbja e saj e plotë, sepse nuk ka berilet në botë të përputhen me këto, dhe do të ishte e pamundur të zëvendësojini ato. Unë e lë atë me ju, megjithatë, me çdo besim, dhe Unë do ta thërras atë personalisht të hënën në mëngjes. ’

“Duke parë që klienti im ishte në ankth të largohej, nuk thashë më shumë, duke thirrur arkëtarin tim, e urdhërova të paguante mbi pesëdhjetë 1000 £ kartëmonedha. Kur isha edhe një herë vetëm, me rastin e çmuar që shtrihej tryezën para meje, nuk mund të mos mendoja me disa dyshime përgjegjësinë e madhe që më solli. Nuk mund të ketë dyshoj se, pasi ishte një zotërim kombëtar, do të bënte një skandal i tmerrshëm pasojnë nëse ndonjë fatkeqësi duhet t’i ndodhë. Tashmë jam penduar që kisha gjithnjë u pajtua të merrte përgjegjësinë për të. Sidoqoftë, ishte tepër vonë për të ndryshuar çështja tani, kështu që e mbylla atë në kasafortën time private dhe u ktheva një herë më shumë për punën time.

“Kur erdhi mbrëmja, ndjeva se do të ishte një maturi të largohesha nga kjo një gjë e çmuar në zyrë pas meje. Kasafortat e bankierëve kishin qenë i detyruar para tani, dhe pse nuk duhet të jetë imi? Nëse po, sa e tmerrshme do të ishte pozicioni në të cilin duhet të gjendesha! Vendosa, prandaj, për ditët në vijim unë gjithmonë do ta mbaj çështjen prapa dhe përpara me mua, në mënyrë që ajo kurrë të mos jetë në të vërtetë jashtë arritja ime Me këtë qëllim, unë thirra një taksì dhe u nisa për në shtëpinë time në Streatham, duke mbajtur xhevahirin me mua. Nuk merrja frymë lirshëm derisa e mora lart dhe e mbylla në zyrën time Dhoma e veshjes.

“Dhe tani një fjalë për familjen time, Z. Holmes, sepse ju uroj që të bëni kuptojnë plotësisht situatën. Dhëndri im dhe faqja ime flenë larg shtëpinë, dhe mund të lihet mënjatë krejt. Unë kam tre shërbëtorë të cilët kanë qenë me mua disa vite dhe besueshmëria absolute e të cilëve është mjaft mbi dyshimin. Një tjetër, Lucy Parr, shërbëtorja e dytë në pritje, ka qenë në shërbimin tim vetëm disa muaj. Ajo erdhi me një të shkëlqyer karakteri, sidoqoftë, dhe gjithmonë më ka dhënë kënaqësi. Ajo është shumë vajzë e bukur dhe ka tërhequr admirues të cilët herë pas here kanë varur Vendi. Ky është pengesa e vetme që i kemi gjetur asaj, por ne besoni që ajo të jetë një vajzë plotësisht e mirë në çdo mënyrë.

“Kaq për shërbëtorët. Vetë familja ime është aq e vogël sa do të ndodhë mos më zgjas shumë për ta përshkruar. Unë jam e ve dhe kam një djalë të vetëm, Arturi. Ai ka qenë një zhgënjim për mua, Z. Holmes - një i hidhur zhgënjimi Nuk kam dyshim se fajin e kam vetë

unë. Njerëzit tregojnë mua që e kam llastuar. Ka shumë të ngjarë që kam. Kur gruaja ime e dashur vdiq Ndjeva se ai ishte gjithçka që duhej të dua. Unë nuk mund të duroja të shihja buzëqeshjen zbehet qoftë edhe për një çast nga fytyra e tij. Asnjëherë nuk ia kam mohuar një dëshirë. Ndoshta do të kishte qenë më mirë për të dy po të isha më i ashpër, por e kam dashur për më të mirën.

“Natyrisht ishte qëllimi im që ai të më pasonte në timen biznesi, por ai nuk ishte i një kthesë biznesi. Ai ishte i egër, i pabindur, dhe, të them të vërtetën, nuk mund t’i besoja në trajtimin e shumave të mëdha të parave. Kur ishte i ri ai u bë anëtar i një klubi aristokratik, dhe atje, duke pasur sjellje simpatike, ai së shpejti ishte intim i një numri i burrave me çanta të gjata dhe zakone të shtrenjta. Ai mësoi të luante shumë në karta dhe për të shpërdoruar para në terren, derisa ai kishte përsëri dhe përsëri të vijë tek unë dhe të lutem që t’i jap një avantazh të tij ndihmë, që ai të mund të shlyejë borxhet e tij të nderit. Ai u përpoq më shumë se një herë për t’u shkëputur nga kompania e rrezikshme që po mbante, por sa herë që ndikimi i mikut të tij, Sir George Burnwell, ishte i mjaftueshëm për ta tërhequr përsëri.

“Dhe, me të vërtetë, nuk mund të pyesja veten se një njeri i tillë si Sir George Burnwell duhet të ketë një ndikim mbi të, sepse ai shpesh e ka sjellë atë te shtëpinë time dhe e kam gjetur veten që mezi i rezistoj magjepsje e mënyrës së tij. Ai është më i vjetër se Arthur, një njeri i botës te majat e gishtave të tij, ai që kishte qenë kudo, kishte parë gjithçka, a folës i shkëlqyeshëm dhe një njeri me shumë bukuri personale. Megjithatë kur mendoj e tij me gjak të ftohtë, shumë larg magjepsjes së pranisë së tij, unë jam i bindur nga fjalimi i tij cinik dhe vështirimi që unë kam kapur sytë e tij se ai është ai që duhet të mos besohet thellë. Kështu mendoj, dhe kështu, gjithashtu, mendon Maria ime e vogël, e cila ka një depërtim të shpejtë të një gruaje në karakter.

“Dhe tani ka vetëm atë që duhet të përshkruhet. Ajo është mbesa ime; por kur vëllai im vdiq pesë vjet më parë dhe e la atë vetëm në botë e birësoi atë dhe e kam parë që atëherë si vajza ime. Ajo është një rreze dielli në shtëpinë time - e ëmbël, e dashur, e bukur, një menaxher i mrekullueshëm dhe shtëpiake, por aq e butë dhe e qetë dhe e butë sa mund të ishte një grua. Ajo është dora ime e djathtë. Nuk e di se çfarë mund të bëja pa të. Në vetëm një çështje ajo ka shkuar ndonjëherë kundër dëshirave të mia. Dy herë djali im ka i kërkoj asaj të martohej me të, sepse ai e do me përkushtim, por çdo herë ajo e ka refuzuar atë. Unë mendoj se nëse dikush mund ta ketë tërhequr atë në rruga e drejtë do të kishte qenë ajo dhe që martesë e tij mund të kishte ndryshoi tërë jetën e tij; por tani, mjerisht! është tepër vonë - përgjithmonë tepër

vonë!

“Tani, Z. Holmes, ju i njihni njerëzit që jetojnë nën çatinë time, dhe unë do të vazhdojë me historinë time të mjerueshme.

“Kur po merrnim kafe në dhomën e vizatimeve atë natë më pas darkë, i thashë Arthur dhe Marisë përvojën time dhe të çmimeve thesar të cilin e kishim nën çatinë tonë, duke shtypur vetëm emrin e tim klient Lucy Parr, i cili kishte sjellë kafe, ishte, jam i sigurt, që u largua Dhoma; por nuk mund të betohem se dera ishte e mbyllur. Mary dhe Arthur isha shumë i interesuar dhe dëshiroja të shihja kurorën e famshme, por unë mendoj më mirë të mos e shqetësonte.

“‘Ku e ke vendosur?’ - pyeti Arturi.

“‘Në zyrën time.’

“‘Epo, unë shpresoj se mirësia shtëpia nuk do të plaçkitet gjatë vitit natën. ’ tha ai.

“‘Lockshtë mbyllur’, u përgjigja.

“‘Oh, çdo çelës i vjetër do t’i përshtatet asaj byroje. Kur isha i ri kam e hapa vetë me çelësin e dollapit të dhomës me kuti. ’

“‘Ai shpesh kishte një mënyrë të egër të të folurit, kështu që unë mendoja pak për atë tha ai. Ai më ndoqi në dhomën time, megjithatë, atë natë me një shumë fytyra e varrit.

“‘Shikoni këtu, baba,’ tha ai me sytë e hedhur poshtë, “a mund të më lini keni 200 £? ’

“‘Jo nuk mundem!’ Unë u përgjigja ashpër. “Unë kam qenë shumë bujar me të ju në çështjet e parave. ’

“‘Ju keni qenë shumë i sjellshëm,’ tha ai, “por unë duhet t’i kem këto para, ose përndryshe unë kurrë nuk mund ta tregoj fytyrën time brenda klubit përsëri. ’

“‘Dhe një gjë shumë e mirë, gjithashtu!’ Unë qava.

“‘Po, por ju nuk do të më lini ta lëmë atë një njeri të çnderuar’, tha ai. ‘Unë nuk mund ta duroja turpin. Unë duhet t’i mbledh paratë në një farë mënyre, dhe nëse nuk do të më lejoni ta kem, atëherë duhet të provoj mënyra të tjera ’.

“Unë isha shumë i zemëruar, sepse kjo ishte kërkesa e tretë gjatë muajit. ‘Ju “Unë do të bërtas, mbi të cilën ai u përkul dhe u largua” dhoma pa asnjë fjalë tjetër.

“Kur ai ishte zhdukur, unë zhblokova zyrën time, u sigurova që thesari im të ishte të sigurt, dhe e bllokuan përsëri. Pastaj fillova të shkoj rreth shtëpisë për të parë që gjithçka ishte e sigurt - një detyrë që unë zakonisht ia lë Marisë, por që unë mendova mirë ta interpretoja atë natë. Ndërsa zbrita shkallët Unë pashë vetë Marinë në dritaren anësore të sallës, të cilën ajo e mbylli dhe fiksohem kur u afrova.

“Më trego, baba,” tha ajo, duke parë, mendova, pak e shqetësuar, “bëri ju i jepni Lucy, shërbyeses, të lërë të shkojë natën? ”

“Sigurisht qe jo.”

“Ajo hyri tani në derën e pasme. Nuk kam dyshim se ajo ka kam qenë vetëm te porta anësore për të parë dikë, por mendoj se është vështirë se është e sigurt dhe duhet të ndalet “.

“Ju duhet të flisni me të në mëngjes, ose unë do të nëse ju preferoni atë. Janë jeni i sigurt që gjithçka është e lidhur? ’

“Shumë i sigurt, baba.”

“Atëherë, natën e mirë’. Unë e putha atë dhe u ngjita përsëri në dhomën time të gjumit, ku isha duke fjetur shpejt.

“Unë jam duke u përpjekur t’ju them gjithçka, zoti Holmes, që mund të ketë ndonjë lidhje me çështjen, por unë lutem që të më pyesni për ndonjë pikë të cilën nuk e bëj të qartë ”.

“Përkundrazi, deklarata juaj është e qartë vetëm.”

“Tani vij në një pjesë të historisë time në të cilën duhet të dëshiroj të jem veçanërisht kështu. Unë nuk jam një gjumë shumë i rëndë, dhe ankthi në tim mendja tentonte, pa dyshim, të më bënte edhe më pak se zakonisht. Rreth dy in në mëngjes, atëherë, unë u zgjova nga disa tinguj në shtëpi. Kishte pushoi që kur isha zgjuar plotësisht, por ajo kishte lënë një përshtypje pas tij si megjithëse një dritare ishte mbyllur butësisht diku. Shtrihem duke dëgjuar me të gjithë veshët e mi Papritmas, për tmerrin tim, u dëgjua një tingull i veçantë hapat që lëvizin butë në dhomën tjetër. U rrëshqita nga shtrati, të gjithë palpitating nga frika, dhe peeped rreth cep të dhomës time të veshjes dera

“‘Arthur!’ Unë bërtita, ’ti horr! ti hajdut! Si guxon ta prekësh atë kurore? ’

“Gazi ishte gjysmë lart, siç e kisha lënë dhe djali im i palumtur, i veshur vetëm në këmbësh dhe pantallonat e tij, qëndronte pranë dritës, duke mbajtur kurorë në duart e tij. Ai dukej se ishte duke kërkuar pikëllimin e tij ose duke u përkulur me gjithë forcën e tij. Në britmën time ai e lëshoi atë nga kapja e tij dhe u kthye i zbehtë si vdekja. Unë e rrëmbeva dhe e shqyrtova. Një nga qoshet prej ari, me tre prej berileve në të, mungonin.

“‘Ti roje e zezë!’ Bërtita, përveç vetes me inat. ’Ju keni e shkatërroi atë! Më ke çnderuar përgjithmonë! Ku janë bizhuteritë të cilat i keni vjedhur? ’

“‘I vjedhur!’ qau ai.

“‘Po, hajdut!’ Unë gjëmovë duke e tundur për shpatull.

“‘Nuk ka asnjë të munguar. Nuk mund të mungojë asnjë, ’tha ai.

“Ka tre të zhdukur. Dhe ju e dini se ku janë ata. A duhet të të telefonoj një gënjeshtar, si dhe një hajdut? A nuk të pashë duke u përpjekur të shqvej një tjetër copë? ’

“Ju më keni quajtur mjaftueshëm emra,” tha ai, “Unë nuk do ta duroj asnjë më gjatë. Unë nuk do të them një fjalë tjetër për këtë biznes, pasi që ju kanë zgjedhur të më ofendojnë. Unë do të largohem nga shtëpia juaj në mëngjes dhe bëj rrugën time në botë. ’

“Do ta lini në duart e policisë!” Qava gjysmë i çmendur me hidhërim dhe inat. “Unë do ta kem këtë çështje të hetuar deri në fund.”

“Ju nuk do të mësoni asgjë nga unë”, tha ai me një pasion si unë nuk duhet të kishte menduar se ishte në natyrën e tij. Nëse zgjidhni të telefononi policia, le policia të gjejë atë që mundet. ’

“Në atë kohë e gjithë shtëpia ishte e trazuar, sepse unë kisha ngritur zërin brenda zemërimi im Mary ishte e para që nxitoi në dhomën time dhe, duke parë kurorën dhe fytyrën e Arturit, ajo lexoi tërë historinë dhe, me një ulëritës, ra poshtë pa kuptim në tokë. Unë dërgova shërbëtorin për në policia dhe vuri hetimin në duart e tyre menjëherë. Kur inspektori dhe një ushtar hynë në shtëpi, Arthur, i cili kishte qëndruar në këmbë i ngrysur me krahët e mbledhura, më pyeti nëse e kisha qëllimin e akuzojnë për vjedhje. Unë u përgjigja se ajo kishte pushuar së qeni një private çështje, por ishte bërë publike, pasi ishte kurorëzimi i shkatërruar pronë kombëtare. Isha i vendosur që ligji të kishte rrugën e vet gjithçka

“Të paktën,” tha ai, “nuk do të më arrestoni menjëherë. Ajo do të jini në avantazhin tuaj, si dhe timin nëse mund të largohem nga shtëpia për të pesë minuta. ’

“Që të mund të largoheni, ose ndoshta që të mund të fshehni atë që keni vjedhur, “tha I. Dhe pastaj, duke kuptuar pozicionin e tmerrshëm në të cilin unë u vendos, iu luta që të kujtojë se jo vetëm nderin tim por atë e dikujt që ishte shumë më i madh se unë në lojë; dhe se ai kërcënoi për të ngritur një skandal i cili do të trondiste kombin. Ai mund ta shmangë atë të gjithë nëse ai do të më tregonte se çfarë kishte bërë me tre të zhdukurit gurët.

“Ju gjithashtu mund të përballeni me çështjen,” thashë; ‘ju kanë kapur akti dhe asnjë rrëfim nuk mund ta bëjë fajin tuaj më të urryer. nëse ti por bëni një dëmshpërblim të tillë siç është në fuqinë tuaj, duke na treguar se ku berilet janë, të gjithë do të falen dhe harrohen. ’

“Ruaj faljen për ata që e kërkojnë atë,” u përgjigj ai duke u kthyer larg meje me një tallje. Unë pashë se ai ishte shumë i ngurtësuar për ndonjë fjalë e imja për të ndikuar tek ai. Kishte vetëm një mënyrë për të. Unë thirra në inspektori dhe e dha në paraburgim. Një kërkim u

bë menjëherë jo vetëm të personit të tij por të dhomës së tij dhe të çdo pjese të shtëpisë ku ai mund të ketë fshehur xhevahiret; por asnjë gjurmë e tyre nuk mund të nuk do të gjendej, dhe as djali i mjerë nuk do të hapte gojën për të gjithë tanë bindjet dhe kërcënimet tona. Këtë mëngjes ai u dërgua në një qeli, dhe Unë, pasi kam kaluar të gjitha formalitetet e policisë, kam nxituar ju lutemi të përdorni aftësitë tuaja në zbardhjen e çështjes. policia ka rrëfyer hapur se aktualisht nuk mund të bëjë asgjë ajo Ju mund të shkoni në çdo shpenzim që ju mendoni se është e nevojshme. Unë tashmë kam ofroi një shpërblim prej 1000 £. Zoti im, çfarë të bëj! Unë kam humbur timen nder, gems tim, dhe djali im në një natë. Oh, çfarë të bëj! ”

Ai vuri një dorë në të dyja anët e kokës së tij dhe tundi veten andej-këndej, droning për veten e tij si një fëmijë hidhërimi i të cilit ka marrë përtej fjalëve.

Sherlock Holmes u ul i heshtur për disa minuta, me vetullat e tij të thurura dhe sytë e tij ishin drejtuar në zjarr.

“A merrni shumë shoqëri?” ai pyeti.

“Askush nuk e shpëton partnerin tim me familjen e tij dhe një mik të rastit E Arturit. Sir George Burnwell ka qenë disa herë kohët e fundit. Asnje tjetër mendoj. ”

“A dilni shumë në shoqëri?”

“Arthur bën. Unë dhe Mary qëndrojmë në shtëpi. Asnjëri prej nesh nuk kujdeset për të. ”

“Kjo është e pazakontë në një vajzë të re.”

“Ajo është e një natyre të qetë. Përveç kësaj, ajo nuk është aq shumë e re. Ajo është katër e njëzet. ”

“Kjo çështje, nga sa thoni ju, duket se ka qenë një tronditje për të gjithashtu.”

“E tmerrshme! Ajo është edhe më e prekur se unë. ”

“Ju nuk keni asnjë dyshim për fajin e djalit tuaj?”

“Si mund të kemi kur e pashë me sytë e mi me kurorë brenda duart e tij. ”

“Unë vështirë se e konsideroj një provë përfundimtare. Ishte pjesa e mbetur e kurorë fare e dëmtuar? ”

“Po, ishte përdredhur.”

“A nuk mendoni, pra, se ai mund të ketë qenë duke u përpjekur të drejtohet ajo? ”

“Zoti ju bekoftë! Ju po bëni atë që mundeni për të dhe për mua. Por ajo është një detyrë shumë e rëndë. Çfarë po bënte ai atje fare? Nëse qëllimi i tij ishin të pafajshëm, pse nuk tha kështu? ”

“Pikërisht. Dhe nëse ishte fajtor, pse nuk shpiku një gënjeshtër?

Të tijat heshtja më duket për të prerë të dyja mënyrat. Ka disa njëjës pikat në lidhje me çështjen. Çfarë mendoi policia për zhurmën e cila ju zgjoi nga gjumi? ”

“Ata konsideruan se mund të shkaktohej nga mbyllja e Arthurit dera e dhomës së gjumit. ”

“Një histori e mundshme! Sikur një njeri i vendosur në krim do të përplaste derën e tij ashtu si për të zgjuar një familje. Çfarë thanë ata, atëherë, për zhdukjen e këto xhevahire? ”

“Ata janë ende duke dëgjuar dërrasat dhe duke hetuar mobiljet shpresoj t’i gjej “.

“A kanë menduar të shikojnë jashtë shtëpisë?”

“Po, ata kanë treguar energji të jashtëzakonshme. I gjithë kopshti ka tashmë është ekzaminuar imtësisht. ”

“Tani, zotëri im i dashur,” tha Holmes, “a nuk është e qartë për ju tani që kjo çështje me të vërtetë godet shumë më thellë sesa ju ose policia në fillim ishte e prirur të mendonte? Juve ju duk se ishte a rast i thjeshtë; për mua duket jashtëzakonisht komplekse. Konsideroni se çfarë është përfshirë nga teoria juaj. Ju supozoni se djali juaj ka zbritur nga i tij shtrat, shkoi, me rrezik të madh, në dhomën tuaj të zhveshjes, hapi zyrën tuaj, nxori kurorën tuaj, prishi me forcën kryesore një pjesë të vogël të saj, shkoi në një vend tjetër, fshehu tre xhevahire nga tridhjetë e nëntë, me aq aftësi sa askush nuk mund t’i gjejë, dhe pastaj u kthye me tridhjetë e gjashtë të tjerët në dhomën në të cilën ai ekspozoi vetë ndaj rrezikut më të madh të zbulimit. Unë ju pyes tani, është një teori e tillë e qëndrueshme? ”

“Por çfarë tjetër është atje?” - thirri bankieri me një gjest dëshpërimi. “Nëse motivet e tij ishin të pafajshme, pse nuk i shpjegon ato?”

“Taskshtë detyra jonë ta zbulojmë”, u përgjigj Holmes; “Pra tani, nëse ti ju lutem, zoti Holder, ne do të nisemi për në Streatham së bashku dhe do të kushtojmë një orë për të hedhur një vështrim pak më nga afër në detaje. ”

Miku im këmbënguli që t’i shoqëroj në ekspeditën e tyre, e cila Isha mjaft i etur për të bërë, sepse kureshtja dhe simpatia ime ishin thellësisht të trazuar nga historia të cilën e kishim dëgjuar. Rrëfej se fajin i djalit të bankierit m’u duk se ishte aq i qartë sa i bëri atij baba i pakënaqur, por përsëri kisha një besim të tillë në gjykimin e Holmes sa që unë ndjeu se duhej të kishte disa arsye për shpresë për sa kohë që ai ishte të pakënaqur me shpjegimin e pranuar. Ai mezi foli asnjë fjalë të gjithë rrugën për në periferi jugore, por u ul me mjekër mbi të gjoksin dhe kapelën e tij të tërhequr mbi sytë e tij, të zhytur në mendimin

më të thellë. Klienti ynë duket se ka marrë zemër të freskët në një vështrim të vogël të shpresë që i ishte paraqitur, dhe ai madje theu një bisedë desultory me mua për punët e tij të biznesit. Një hekurudhë e shkurtër udhëtimi dhe një shëtitje më e shkurtër na sollën në Fairbank, vendbanimin modest të financuesit të madh.

Fairbank ishte një shtëpi katrore me madhësi të mirë prej guri të bardhë, që qëndronte prapa a pak nga rruga. Një karrocë e dyfishtë, me një lëndinë të veshur me dëborë, shtrihej para dy portave të mëdha prej hekuri të cilat mbyllnin hyrja. Në anën e djathtë ishte një dendur e vogël prej druri, e cila hynte brenda një shteg i ngushtë midis dy mbrojtjeve të pastra që shtrihen nga rruga për në dera e kuzhinës dhe formimi i hyrjes së tregtarëve. Në të majtë vrapoi një korsi e cila të çonte te stallat dhe nuk ishte vetë brenda territorit në të gjitha, duke qenë rrugë publike, megjithëse pak e përdorur. Holmes na la duke qëndruar te dera dhe eci ngadalë në të gjithë shtëpinë, nëpër përpara, poshtë shtegut të tregtarëve dhe kështu rrumbullakët nga kopshti prapa në korsinë e qëndrueshme. Kaq i gjatë ishte ai që z. Holder dhe unë u futëm dhomën e ngrënies dhe pritë pranë zjarrit derisa të kthehej. Ne ishim ulur atje në heshtje kur dera u hap dhe një zonjë e re hyri brenda. Ajo ishte më tepër se lartësia e mesit, e hollë, me flokë dhe sy të errët, e cila dukej më e errëta kundër zbehtësisë absolute të lëkurës së saj. Une bej mos mendo se kam parë ndonjëherë një zbehje kaq vdekjeprurëse në fytyrën e një gruaje. Buzët e saj gjithashtu ishin pa gjak, por sytë i ishin skuqur nga të qarat. Ndërsa futej në dhomë në heshtje, ajo më bëri përshtypje me një më të madhe ndjenjë e hidhërimit sesa kishte bërë bankieri në mëngjes, dhe ishte më e habitshme tek ajo pasi ishte padyshim një grua me karakter të fortë, me kapacitet të pamasë për vetëpërmbytje. Duke mos përfillur praninë time, ajo shkoi drejt e tek xhaxhai i saj dhe ia kaloi dorën sipër kokës me një perkedhelje e embel femerore.

“Ju keni dhënë urdhra që Arthur të çlirohet, apo jo, babi? ” ajo pyeti.

“Jo, jo, vajza ime, çështja duhet të hetohet deri në fund.”

“Por unë jam aq i sigurt se ai është i pafajshëm. Ju e dini se cilat janë instinktet e gruas janë E di që ai nuk ka bërë dëm dhe se do të të vijë keq pasi kanë vepruar kaq ashpër ”.

“Pse hesht, nëse është i pafajshëm?”

“Kush e di? Mbase sepse ai ishte aq i zemëruar saqë duhet të dyshonit atë ”.

“Si mund ta ndihmoja të dyshoja tek ai, kur në të vërtetë e pashë me të kurorë në dorën e tij? ”

“Oh, por ai vetëm e kishte marrë për ta parë. Oh, bëj, merr moj fjala për atë që ai është i pafajshëm. Lëreni çështjen të bjerë dhe mos thoni më shumë. Sostë kaq e tmerrshme të mendosh për Arthurin tonë të dashur në burg! ”

“Unë kurrë nuk do ta lejoj të bjerë derisa të gjenden gurët e çmuar - kurrë, Mary! E juaja afeksioni për Arthurin të verbon sa i përket pasojave të tmerrshme për mua. Larg nga nxitimi i gjërave lart, unë kam sjellë një zotëri nga Londra për të kërkuar më thellë në të. ”

“Ky zotëri?” - pyeti ajo, duke u kthyer drejt meje.

“Jo, shoku i tij. Ai dëshironte që ne ta linim të qetë. Ai është i rrumbullakët në korsi e qëndrueshme tani. ”

“Korsia e qëndrueshme?” Ajo ngriti vetullat e errëta. “Çfarë mund të shpresojë ai gjej atje? Ah! ky, supozoj, është ai. Unë besoj, zotëri, që do ta bësh të ketë sukses për të provuar, ajo që unë ndjem i sigurt se është e vërteta, se kushëriri im Arthur është i pafajshëm për këtë krim. ”

“Unë ndaj plotësisht mendimin tuaj dhe kam besim me ju që ne mund ta vërtetojmë ajo, “u kthye Holmes, duke u kthyer në dyshek për të trokitur borën nga e tij këpucë “Besoj se kam nderin t’i drejtohem zonjës Mary Mary. A mund të të bëj një ose dy pyetje? ”

“Lutuni, zotëri, nëse mund të ndihmojë për të pastruar këtë çështje të tmerrshme.”

“Nuk keni dëgjuar asgjë vetë natën e kaluar?”

“Asgjë, derisa xhaxhai im këtu filloi të flasë me zë të lartë. Unë e dëgjova atë, dhe Unë zbrita. ”

“Ju mbyllni dritaret dhe dyert një natë më parë. A i keni fiksuar të gjitha dritaret?”

“Po.”

“A ishin të gjithë të lidhur këtë mëngjes?”

“Po.”

“Ju keni një çupë që ka një të dashur? Unë mendoj se ju keni vërejtur xhaxhai juaj natën e kaluar se ajo kishte qenë për ta parë atë?”

“Po, dhe ajo ishte vajza që priti në dhomën e vizatimeve dhe kush mundet kanë dëgjuar vërejtjet e xhaxhait në lidhje me kurorën. ”

“I shoh. Ju nxirrni përfundimin se ajo mund të ketë dalë për t’i thënë të dashurës së saj, dhe se të dy mund të kenë planifikuar grabitjen.”

“Por cila është e mira e të gjitha këtyre teorive të paqarta”, thirri bankieri me padurim, “kur të kam thënë që pashë Arthurin me kurorën në duart e tij? ”

“Prisni pak, zoti Holder. Ne duhet t'i kthehemi kësaj. Për këtë vajzë, Miss mbajtësja. E patë atë të kthehej nga dera e kuzhinës, supozoj? ”

“Po; kur shkova të shoh nëse dera ishte e lidhur për natën që takova ajo po rrëshqiste brenda. Unë pashë burrin, gjithashtu, në errësirë. ”

“A e njeh ate?”

“Oh, po! ai është shitësi i bimëve që i sjell perimet tona. Të tijat emri është Francis Prosper. ”

“Ai qëndroi,” tha Holmes, “në të majtë të derës - kjo do të thotë, më larg shtegut sesa është e nevojshme për të arritur derën? ”

“Po ai e bëri.”

“Dhe ai është një njeri me një këmbë prej druri?”

Diçka e ngjashme me frikën doli në të zezën ekspresive të zonjës së re sytë “Pse, ti je si një magjistar”, tha ajo. “Si e dini këtë?” Ajo buzëqeshi, por nuk kishte asnjë buzëqeshje përgjigjeje në Holmes 'e hollë, e etur fytyrë

“Unë duhet të jem shumë i lumtur tani që do të ngjitem lart”, tha ai. “Unë ndoshta do të dëshiroj të shkoj përsëri jashtë shtëpisë përsëri. Ndoshta kisha më mirë hidhni një vështrim në dritaret e poshtme para se të ngjitem. ”

Ai eci me shpejtësi nga njëri në tjetrin, duke ndalur vetëm në i madh që shikonte nga salla në korsinë e qëndrueshme. Ky ai hapi dhe bëri një ekzaminim shumë të kujdesshëm të pragut me të tijin lente e fuqishme zmadhuese. “Tani do të ngjitemi lart”, tha ai më në fund.

Salla e zhveshjes së bankierit ishte një dhomë e vogël e mobiluar qartë, me një qilim gri, një byro e madhe dhe një pasqyrë e gjatë. Holmes shkoi në byroja e parë dhe shikoi fort në bravë.

“Cili çelës është përdorur për të hapur atë?” ai pyeti.

“Ajo që tregonte vetë djali im - ajo e dollapit të dhomë druri. ”

“A e keni këtu?”

“Kjo është ajo në tryezën e veshjes”.

Sherlock Holmes e mori atë dhe hapi zyrën.

“Isshtë një bravë pa zhurmë”, tha ai. “Nuk është çudi që jo ju zgjoj Ky rast, supozoj, përmban kurorën. Ne duhet të kemi një shikoje ate.” Ai hapi kutinë dhe, duke marrë diademën, e vendosi mbi tavolinë. Ishte një ekzemplar i mrekullueshëm i artit të argjendarit, dhe tridhjetë e gjashtë gurët ishin më të mirët që kam parë ndonjëherë. Në një ana e kurorës ishte një buzë e çarë, ku një cep mbante tre gurët e çmuar ishin shqyer.

“Tani, zoti Holder,” tha Holmes, “këtu është këndi që korrespondon ndaj asaj që ka humbur kaq fatkeqësisht. Mund të lutem që do prish

atë. ”

Bankieri u tërhoq nga tmerri. “Unë nuk duhet të ëndërroj të përpiqem,” tha ai.

“Atëherë do ta bëj.” Holmes papritur përkul forcën e tij mbi të, por pa rezultat. “E ndiej që jep pak,” tha ai; “Por, megjithëse jam jashtëzakonisht i fortë në gishta, do të më duhej gjithë kohën për të prisheni Një njeri i zakonshëm nuk mund ta bënte atë. Tani, çfarë mendoni se do të bënte të ndodhë nëse do ta thyeja, zoti Holder? Do të kishte një zhurmë si një e shtënë me pistoletë. A më thua që e gjithë kjo ndodhi brenda disa jardësh të shtratit tuaj dhe se nuk keni dëgjuar asgjë për të? ”

“Unë nuk di çfarë të mendoj. Allshtë e errët për mua. ”

“Por mbase mund të rritet më lehtë ndërsa shkojmë. Çfarë mendoni, zonjusha Mbajtës? ”

“Unë e rrëfej se akoma e ndjej hutimin e xhaxhait tim.”

“Djali juaj nuk kishte këpucë ose pantofla kur e patë?”

“Ai nuk kishte asgjë përveç vetëm pantallonave dhe këmbës së tij.”

“Faleminderit. Sigurisht që jemi favorizuar me një fat të jashtëzakonshëm gjatë këtij hetimi, dhe do të jetë krejtësisht faji ynë nëse nuk e bëjmë këtë të ketë sukses në sqarimin e çështjes. Me lejen tuaj, zoti Holder, unë tani do të vazhdoj hetimet e mia jashtë. ”

Ai shkoi vetëm, me kërkesën e tij, sepse ai shpjegoi se ndonjë shënimet e panevojshme mund ta bëjnë detyrën e tij më të vështirë. Për një ore ose më shumë ai ishte në punë, duke u kthyer më në fund me këmbët e tij të rënda nga bora dhe tiparet e tij si të pashkrueshme si kurrë më parë.

“Unë mendoj se unë kam parë tani gjithçka që ka për të parë, zoti Holder,” tha ai; “Unë mund t’ju shërbej më mirë duke u kthyer në dhomat e mia.”

“Por gurët e çmuar, z. Holmes. Ku janë ata?”

“Nuk mund të them.”

Bankieri i shtrëngoi duart. “Unë kurrë nuk do t’i shoh më!” qau ai. “Dhe djali im? Ju më jepni shpresa? ”

“Mendimi im nuk ndryshon në asnjë mënyrë.”

“Atëherë, për hir të Zotit, cili ishte ky biznes i errët që u veprua shtëpia ime mbrëmë? ”

“Nëse mund të më thirrni në dhomat e mia në Baker Street të nesërmen në mëngjes midis nëntë dhe dhjetë do të jem i lumtur të bëj atë që mundem për ta arritur më e qartë. E kuptoj që ju më jepni *carte blanche* të veproj për ju, me kusht vetëm që unë të kthehem gëms, dhe që ju të vendosni asnjë kufizim në shumën që mund të tërheq ”.

“Unë do të jepja fatin tim t’i kisha përsëri.”

“Shume mire. Unë do të shikoj çështjen midis kësaj dhe pastaj. Mirupafshim; është thjesht e mundur që unë mund të duhet të vij këtu përsëri para mbrëmjes. ”

Ishte e qartë për mua se shoqja ime ishte menduar tani në lidhje me rast, megjithëse ato që ishin konkluzionet e tij ishin më shumë sesa unë mund të zbehtë imagjinoni. Disa herë gjatë udhëtimit tonë në shtëpi u përpoqa për ta dëgjuar me vëmendje, por ai gjithnjë i rrëshqiste dikujt tjetër temë, derisa më në fund e dhashë atë në dëshpërim. Nuk ishin akoma tre kur u gjetëm edhe një herë në dhomat tona. Ai nxitoi te e tij dhoma dhe ishte përsëri poshtë në pak minuta i veshur si një llokum i zakonshëm. Me jakën e tij të ngritur, pallton e tij me shkëlqim, të papërmbajtur, lakminë e tij të kuqe dhe çizmet e tij të veshura, ai ishte një shembull i përsosur i klasës.

“Unë mendoj se kjo duhet të bëjë,” tha ai, duke hedhur një vështrim në gotën sipër oxhaku. “Unë vetëm uroj që të mund të vish me mua, Watson, por unë frikë se nuk do të bëjë. Unë mund të jem në gjurmë në këtë çështje, ose mund të jem të jesh duke ndjekur një vullnet-o-the-wisp, por unë s’e shpejti do ta di se cila është. Une shpresoj se mund të kthehem pas disa orësh. ” Ai preu një fetë viçi nga bashkimi mbi bufe, e vendosi atë midis dy raundeve të bukë, dhe futi këtë vakt të vrazhdë në xhepin e tij ai filloi ekspedita e tij.

Sapo kisha mbaruar çajin tim kur ai u kthye, dukshëm në shkëlqim shpirtrat, duke tundur një çizme të vjetër me një anë elastike në dorën e tij. Ai e mbërtheu atë poshtë në një qoshe dhe ndihmoi veten të merrte një filxhan çaj.

“Unë shikoja vetëm ndërsa kaloja”, tha ai. “Unë jam duke vazhduar menjëherë.”

“Ku të?”

“Oh, në anën tjetër të West End. Mund të jetë ca kohë para se unë Kthehu mbrapa. Mos prit për mua në rast se duhet të vonohem. ”

“Si po kalon?”

“Oh, kështu po. Asgjë për t’u ankuar. Që atëherë kam shkuar në Streatham Të pashë të fundit, por nuk telefonova në shtëpi. Ashtë shumë e ëmbël problem i vogël, dhe nuk do ta kisha humbur për një marrëveshje të mirë. Sidoqoftë, unë nuk duhet të rri duke përgojuar këtu, por duhet t’i bëj këto të parespektueshme rrobat dhe kthehuni te vetja ime shumë e respektuar. ”

Nga mënyra e tij mund të shihja se ai kishte arsye më të forta për kënaqësi sesa do të nënkuptonin vetëm fjalët e tij. Sytë e tij vezulluan, dhe kishte madje një prekje ngjyrash në faqet e tij të ngathët. Ai nxitoi

lart, dhe a disa minuta më vonë dëgjova përplasjen e derës së sallës, e cila më tha atë ai ishte edhe një herë në kërkim të tij të afërm.

Kam pritur deri në mesnatë, por nuk kishte asnjë shenjë kthimi të tij, kështu që unë në pension në dhomën time. Nuk ishte gjë e pazakontë që ai të ishte larg ditët dhe netët në fund kur ai ishte i nxehtë mbi një aromë, në mënyrë që e tij vonesa nuk më bëri asnjë befasi. Unë nuk e di në cilën orë ai hyri, por kur zbrita në mëngjes në mëngjes atje ai ishte me një filxhan kafe në një dorë dhe letra në tjetrën, si e freskët dhe e zbukuruar sa të jetë e mundur.

“Do ta justifikosh fillimin tim pa ty, Watson”, tha ai, “por ti mos harroni se klienti ynë ka një takim të hershëm këtë mëngjes. ”

“Pse, është pas nëntë tani”, u përgjigja. “Nuk duhet të habitem nëse ai ishte ai Mendova se dëgjova një zile ”.

Ishte, me të vërtetë, shoku ynë financuesi. Unë isha i shokuar nga ndryshimi e cila kishte ardhur mbi të, për fytyrën e tij e cila ishte natyrshëm e një të gjerë dhe myk masiv, tani ishte shtypur dhe rënë, ndërsa flokët e tij dukeshin për mua të paktën një hije më e bardhë. Ai hyri me një lodhje dhe letargji e cila ishte edhe më e dhimbshme se dhuna e tij e mëngjesit më parë, dhe ai ra shumë në kolltukun për të cilin unë u shtyva përpara atij.

“Unë nuk e di se çfarë kam bërë për t’u gjykuar kaq ashpër,” tha ai. “Vetëm dy ditë më parë isha një njeri i lumtur dhe i begatë, pa ndonjë kujdes Bota. Tani kam mbetur në një moshë të vetmuar dhe të çnderuar. Një pikëllim vjen afër thembra të një tjetri. Mbesa ime, Mary, është dezertuar mua. ”

“Të kam shkretuar?”

“Po. Shtrati i saj këtë mëngjes nuk ishte fjetur, dhoma e saj ishte bosh, dhe një shënim për mua u vendos mbi tryezën e sallës. I kisha thënë asaj të fundit natën, në hidhërim dhe jo në zemërim, se nëse ajo do të ishte martuar me djalin tim të gjithë mund të ketë qenë mirë me të. Ndoshta ishte e pamenduar nga unë të thosha kështu që. Thatshtë për atë vërejtje që ajo i referohet në këtë shënim:

Khaxhai im i dashur, - Unë ndiej që ju kam sjellë telashe, dhe se nëse do të kisha vepruar ndryshe kjo fatkeqësi e tmerrshme

kurrë nuk kanë ndodhur. Nuk mundem, me këtë mendim në mendjen time, kurrë

përsëri bëhu i lumtur nën çatinë tënde dhe ndiej se duhet të të lë

përgjithmonë Mos u shqetëso për të ardhmen time, sepse

kjo është parashikuar;
dhe, mbi të gjitha, mos më kërkoni, sepse do të jetë e
pafrytshme
punë dhe një shërbim i keq për mua. Në jetë ose në vdekje,
unë jam gjithnjë
i dashur juaj,

" 'Mary' .

“Çfarë mund të nënkuptojë ajo me atë shënim, Z. Holmes? A mendoni se tregon deri në vetëvrasje? ”

“Jo, jo, asgjë e këtij lloji. Ndoshta është zgjidhja më e mirë e mundshme. Unë besoj, zoti Holder, se jeni drejt fundit të shqetësimeve tuaja. ”

“Ha! Ju thoni kështu! Ju keni dëgjuar diçka, Z. Holmes; ti ke mesuar diçka! Ku janë gurët e çmuar? ”

“Ju nuk do të mendoni 1000 i secila një shumë të tepëruar për ta?”

“Unë do të paguaja dhjetë.”

“Kjo do të ishte e panevojshme. Tre mijë do ta mbulojnë çështjen. Dhe ka një shpërblim të vogël, më pëlqen. A keni çek-librin tuaj? Këtu është një stilolaps Më mirë ta bësh për 4000 £. ”

Me një fytyrë të mërzhitur, bankieri bëri kontrollin e kërkuar. Holmes eci mbi tryezën e tij, nxori një copë ari trekëndëshi të vogël me tre gema në të, dhe e hodhën poshtë mbi tryezë.

Me një britmë gëzimi klienti ynë e rrëmbeu atë.

“Ju keni atë!” ai gulçoi. “Unë jam i shpëtuar! Unë jam i shpëtuar!”

Reagimi i gëzimit ishte po aq pasionant sa dhe hidhërimi i tij, dhe ai përqafoi gurët e çmuar të rigjeneruar në gji të tij.

“Ka edhe një gjë tjetër që i detyrohesh, zoti Holder”, tha Sherlock Holmes më tepër ashpër.

“Detyrim!” Ai kapi një stilolaps. “Emërtoni shumën, dhe unë do ta paguaj”.

“Jo, borxhi nuk është për mua. Ju i detyroheni një faljeje shumë të përlulur këtij fisniku djalosh, djali juaj, i cili e ka mbajtur veten në këtë çështje siç duhet të jem krenar për të parë djalin tim duke bërë, a duhet ndonjëherë të kem një mundësi për të pasur një të tillë. ”

“Atëherë nuk ishte Arthur që i mori ato?”

“Unë ju thashë dje, dhe po e përsëris sot, se nuk ishte kështu.”

“Ju jeni të sigurt për këtë! Atëherë, le të shpejtojmë tek ai menjëherë për ta njoftuar që dihet e vërteta. ”

“Ai e di tashmë atë. Kur i pastrova të gjitha, pata një intervistë me të, dhe duke zbuluar se ai nuk do të më tregonte historinë, ia thashë atë, për të cilin ai duhej të rrëfente se kisha të drejtë dhe të shtoja shumë disa detaje të cilat nuk ishin ende mjaft të qarta për mua. Lajmet tuaja për këtë në mëngjes, megjithatë, mund të hapë buzët e tij “.

“Për hir të Qiellit, më thuaj, pra, cili është ky mister i jashtëzakonshëm!”

“Unë do ta bëj këtë dhe do t’ju tregoj hapat me të cilët e arrita atë. Dhe më lejoni t’ju them, së pari, atë që është më e vështirë për mua ta them dhe për ta dëgjuar: ka pasur një mirëkuptim midis Sir George Burnwell dhe mbesa juaj Mary. Ata tani kanë ikur së bashku ”.

“Merjemja ime? E pamundur! ”

“Fatkeqësisht është më se e mundur; është e sigurt. As ti dhe as djali juaj e dinte karakterin e vërtetë të këtij njeriu kur e pranuat rrethi juaj familjar. Ai është një nga burrat më të rrezikshëm në Angli - a kumarxhi i shkatërruar, një horr absolutisht i dëshpëruar, një njeri pa zemër ose ndërgjegjja Mbesa juaj nuk dinte asgjë për burra të tillë. Kur ai mori frymën e tij zotohet për të, ashtu siç i kishte bërë njëqind para saj, ajo u lajkatura veten se vetëm ajo ia kishte prekur zemrën. Djalli e di më së miri se çfarë tha ai, por te paktën ajo u be vegla e tij dhe e kishte zakon duke e parë atë gati çdo mbrëmje. ”

“Unë nuk mund dhe nuk do ta besoj!” - thirri bankieri me një hi fytyrë

“Atëherë do t’ju tregoj se çfarë ndodhi në shtëpinë tuaj mbrëmë. E juaja mbesa, kur kishe shkuar, siç mendoj ajo, në dhomën tënde, rrëshqiti poshtë dhe bisedoi me të dashurin e saj përmes dritares e cila të çon në stallë korsi Shenjat e tij të këmbës ishin shtypur drejtpërdrejt në dëborë, aq kohë sa kishte qëndroi atje. Ajo i tha atij për kurorën. Epshi i tij i lig për arin u ndez në lajme dhe ai e përkuli atë ndaj vullnetit të tij. Nuk kam dyshim se ajo të donte, por ka gra në të cilat dashuria e një të dashuruari shuan të gjitha dashuritë e tjera, dhe unë mendoj se ajo duhet të ketë qenë një. Ajo mezi i kishte dëgjuar udhëzimet e tij kur pa që vinte poshtë, në të cilën ajo mbylli dritaren me shpejtësi dhe ju tregoi për një nga arratisjet e shërbëtorëve me të dashurin e saj me këmbë prej druri, e cila ishte të gjitha krejtësisht të vërteta.

“Djali juaj, Arthur, shkoi në shtrat pas intervistës së tij me ju, por ai flinte keq për shkak të shqetësimit të tij në lidhje me borxhet e tij në klub. Në në mes të natës ai ai një shkel të butë derën e tij, kështu

që ai u ngrit dhe, duke parë jashtë, u befasua kur pa kushëririn e tij duke ecur shumë vjedhurazi përgjatë kalimit derisa ajo të zhdukej në tuajin Dhoma e veshjes. I ngurtësuar nga habia, djali rrëshqiti te disa rrobat dhe pritën atje në errësirë për të parë se çfarë do të vinte nga kjo çështje e çuditshme. Aktualisht ajo doli nga dhoma përsëri, dhe në drita e llambës së kalimit djali juaj pa që ajo mbante të çmuarën kurorë në duart e saj. Ajo kaloi nëpër shkallë, dhe ai, emocionues me tmerr, vrapoi së bashku dhe rrëshqiti pas perdes pranë derës tënde, nga ku mund të shihte se çfarë kalonte në sallën poshtë. Ai e pa atë hapni vjedhurazi dritaren, shpërndaji kurorën dikujt në errësirë, dhe pastaj duke e mbyllur edhe një herë nxitoni përsëri në dhomën e saj, duke kaluar mjaft afër vendit ku qëndronte i fshehur pas perdes.

“Për sa kohë që ajo ishte në skenë, ai nuk mund të merrte asnjë veprim pa një ekspozimi i tmerrshëm i gruas të cilën ai e donte. Por çastit që ajo ishte zhdukur ai e kuptoi se sa shkatërrimtare do të ishte kjo një fatkeqësi për ty, dhe sa e rëndësishme ishte për ta vendosur atë të drejtë. Ai nxitoi poshtë, ashtu si ai ishte, në këmbët e tij të zhveshura, hapi dritaren, doli në dëborë, dhe vrapoi nëpër korsi, ku ai mund të shihte një figurë të errët në drita e henes Sir George Burnwell u përpoq të largohej, por Arthur e kapi atë, dhe kishte një luftë midis tyre, djali juaj duke tërhequr një ana e kurorës, dhe kundërshtari i tij në anën tjetër. Në përlëshje, djali juaj e goditi Sir George dhe e preu atë në sy. Pastaj diçka papritmas u këput dhe djali juaj, duke zbuluar se kishte kurorën në të duart, nxituan prapa, mbyllën dritaren, u ngjitën në dhomën tuaj dhe pata sapo vuri re se kurora ishte shtrembëruar në luftë dhe ishte duke u përpjekur ta ndreq atë kur të dilni në skenë. ”

“A është e mundur?” gulçoi bankierin.

“Ju më pas e zgjuat zemërimin e tij duke e thirrur me emra në një moment kur ai ndjeu se ai i kishte merituar falënderimet tuaja më të ngrohta. Ai nuk mund ta shpjegonte gjendja e vërtetë e punëve pa tradhtuar atë që sigurisht e meritonte mjaft pak konsideratë në duart e tij. Ai mori më kalorësiak megjithatë, ruajti sekretin e saj. ”

“Dhe kjo ishte arsyeja pse ajo bërtiti dhe u ra të fikët kur pa kurorën,”

- thirri zoti Holder. “Oh Zoti im! çfarë budallai i verbër kam qenë! Dhe e tij duke kërkuar të lejohet të dalë për pesë minuta! Shoku i dashur kërkohej për të parë nëse pjesa që mungonte ishte në skenën e luftës. Si mizorisht e kam gjykuar keq! ”

“Kur arrita në shtëpi,” vazhdoi Holmes, “unë menjëherë shkova shumë rrumbullakoseni me kujdes për të parë nëse kishte ndonjë gjurmë në

dëborë gjë që mund të më ndihmojë. E dija që askush nuk kishte rënë që nga mbrëmja më parë, dhe gjithashtu se kishte pasur një acar të fortë për të ruajtur përshtypjet. Kam kaluar përgjatë shtegut të tregtarëve, por i gjeta të gjitha nëpërkëmbur dhe i padallueshëm. Përtej tij, megjithatë, në buzë derës së kuzhinës, një grua kishte qëndruar dhe kishte biseduar me një burrë, përshtypjet e rrumbullakëta të të cilave nga njëra anë treguan se ai kishte një këmbë prej druri. Une madje mund të tregonte se ata ishin shqetësuar, sepse gruaja kishte vrapuar mbrapa me shpejtësi te dera, siç u tregua nga gisht i thellë dhe thembra e lehtë shenjat, ndërsa druri-këmbë kishte pritur pak, dhe pastaj ishte zhdukur. Une mendoi në atë kohë se kjo mund të ishte çupa dhe e dashura e saj, e me të cilin ti më kishe folur tashmë dhe hetimet treguan se ishte kështu. Une kaloi rreth e rrotull kopshtit pa parë asgjë më shumë se rastësore pista, të cilat i mora për të qenë polici; por kur hyra në stallë korsi një histori shumë e gjatë dhe komplekse u shkrua në dëborë para une

“Kishte një linjë të dyfishtë të pistave të një njeriu me çizme, dhe një dyshe të dytë vija që pashë me ëndje i përkiste një njeriu me këmbë të zhveshura. Isha menjëherë u bind nga ato që më kishe thënë se kjo e fundit ishte e jotja djali E para kishte ecur në të dyja rrugët, por tjetra kishte vrapuar me shpejtësi, dhe ndërsa shkelja e tij ishte shënuar në vende mbi depresionin e çizmës, ajo ishte e qartë se ai kishte kaluar pas tjetrit. I ndoqa lart dhe gjetën se ato çuan në dritaren e sallës, ku çizmet kishin veshur të gjithë borën larg duke pritur. Pastaj eca në skajin tjetër, që ishte njëqind oborre ose më shumë poshtë korsisë. Unë pashë ku ishin përballur Çizmet, ku bora ishte prerë sikur të kishte pasur një luftë dhe, së fundmi, atje ku kishin rënë disa pika gjaku, për të më treguar se nuk isha gabim Çizmet kishin ikur pastaj në korsi, dhe një tjetër njollë e vogël e gjakut tregoi se ishte ai që ishte lënduar. Kur ai erdhi në autostradë në anën tjetër, unë gjeta se trotuari ishte pastruar, kështu që kishte një fund për atë të dhënë.

“Kur hyra në shtëpi, sidoqoftë, unë shqyrtova, siç e mbani mend, pragun dhe kornizën e dritares së sallës me lentet e mia, dhe unë menjëherë mund ta shihja se dikush kishte kaluar. Unë mund të dalloj skicën e një në fund të vendit ku ishte vendosur këmba e lagur për të hyrë. Unë isha atëherë duke filluar të jetë në gjendje të formojë një mendim për atë që kishte ndodhur. Nje burrë kishte pritur jashtë dritares; dikush kishte sjellë gurët e çmuar; veprën ishte mbikëqyrur nga djali juaj; ai e kishte ndjekur hajdutin; kishte luftuar me të; secili prej tyre kishte tërhequr kurorën, forcën e tyre të bashkuar duke shkaktuar dëmtime të cilat as vetëm nuk mund t'i kishin kryer. Ai

kishte u kthye me çmimin, por kishte lënë një fragment në kapjen e tij kundërshtar. Deri më tani isha i qartë. Pyetja tani ishte, kush ishte burri dhe kush ishte ajo i solli kurorën?

“Maxshtë një maksimë e vjetër e imja që kur keni përjashtuar të pamundurën, çfarëdo që mbetet, sado e pamundur, duhet të jetë e vërteta. Tani, e dija se nuk ishte ti ai që e kishte rrëzuar, kështu që mbeti vetëm mbesa juaj dhe çupat. Por nëse do të ishin çupat, pse duhet djali juaj lejon që të akuzohet në vend të tyre? Nuk mund të ketë të mundur arsyen Ndërsa e donte kushëririn e tij, megjithatë, ishte një i shkëlqyeshëm shpjegimi pse ai duhet ta ruajë sekretin e saj - aq më tepër si sekretin ishte një e turpshme. Kur u kujtova se e kishe parë atë në atë moment dritare, dhe si i ishte rënë të fikët duke parë përsëri kurorën, imja hamendja u bë një siguri.

“E kush mund të ishte kush ishte konfederata e saj? Një dashnor me sa duket, për kush tjetër mund të tejkalojë dashurinë dhe mirënjohjen për të cilën ajo duhet të ndiejë ti E dija që keni dalë pak dhe se rrethi juaj i miqve ishte një shumë e kufizuar. Por midis tyre ishte Sir George Burnwell. Kisha dëgjuar për të më parë si një burrë me reputacion të lig mes grave. Ajo duhet të ketë qenë ai që veshi ato çizme dhe mbajti gurët e çmuar që mungonin. Edhe pse e dinte që Arthur e kishte zbuluar, ai mund të ishte akoma i bën lajka vetes se ishte i sigurt, sepse djali nuk mund të thoshte asnjë fjalë pa kompromentuar familjen e tij.

“Epo, kuptimi juaj i mirë do të sugjerojë se cilat masa mora më tej. Une shkoi në formën e një loaferi në shtëpinë e Sir George, arriti të merrte një i njohur me shërbëtorin e tij, mësoi se i zoti i tij ia kishte prerë drejtohuni një natë më parë dhe, së fundmi, në kurriz të gjashtë monedhave, u sigurua të gjithë duke blerë një palë këpucë të tija të hedhura. Me këto unë zbriti në Streatham dhe pashë se ato ishin saktësisht të përshtatshme pista ”.

“Unë pashë një vagabond të veshur keq në korsi dje në mbrëmje,” tha z. Mbajtëse.

“Pikërisht. Isha unë. Gjeta që kisha njeriun tim, kështu që u ktheva në shtëpi dhe ndërrova rrobat e mia. Ishte një pjesë delikate të cilën unë duhej ta luaja atëherë, sepse pashë që një ndjekje penale duhet të shmanget për të shmangur skandalin, dhe unë e dinte që një horr aq i zgjuar do të shihte që duart tona ishin të lidhura në çështje. Shkova dhe e pashë atë. Në fillim, natyrisht, ai mohoi gjithçka. Por kur i dhashë çdo veçanti që kishte ndodhur, ai u përpoq të bluster dhe hoqi një ruajtës të jetës nga muri. Unë e njihja njeriun tim, megjithatë, dhe unë përplasa një pistoletë në kokën e tij para se të mund të godiste. Pastaj ai u bë pak më i arsyeshëm. Unë i thashë se do të jepnim atij

një çmim për gurët që mbante - 1000 £ copë. Kjo nxori shenjat e para të pikëllimit që ai kishte treguar. ‘Pse, tërhiqni të gjitha!’ tha ai, “Unë i kam lënë të shkojnë në gjashtëqind për të tre!” Unë shpejt arrita të marr adresën e marrësit që i kishte ato, duke i premtuar se atje nuk do të ishte ndjekje penale. Jashtë unë u vendosa për të, dhe pas shumë chaffering unë i morëm gurët tanë në 1000 £ copë. Pastaj pashë djalin tënd, i thashë ai që gjithçka ishte në rregull, dhe përfundimisht u fut në shtratin tim rreth orës dy, pas asaj që mund ta quaj një punë vërtet të vështirë “.

“Një ditë që e ka shpëtuar Anglinë nga një skandal i madh publik,” tha ai bankier, në rritje. “Zotëri, nuk mund të gjej fjalë për të të falënderuar, por ti do mos më gjeni mosmirënjohës për atë që keni bërë. Shkathtësia juaj ka vërtet tejkaluar gjithçka që kam dëgjuar për të. Dhe tani duhet të fluturoj te djali im i dashur t’i kërkoj falje për padrejtësinë që i kam bërë. Sa për atë që ju më trego për Marinë e gjorë, kjo më shkon shumë në zemër. As aftësia juaj nuk mundet më informoni se ku është ajo tani. ”

“Unë mendoj se mund të themi me siguri”, u kthye Holmes, “se është kudo që është Sir George Burnwell. Equallyshtë po aq e sigurt, gjithashtu, se cilatdo që të jenë mëkatet e saj, ata së shpejti do të marrin një më se të mjaftueshme dënimi ”.

XII. Aventura e ahuve të bakrit

“Njeriut që e do artin për hir të vetvetes,” vërejtí Sherlock Holmes, duke hedhur mënjanë fletën reklamuese të _ The Daily Telegraph_, “është shpesh në manifestimet e tij më pak të rëndësishme dhe më të ulta se kënaqësia më e madhe është të merret. Pleasantshtë e këndshme për mua të vërej, Watson, që deri më tani e keni kuptuar këtë të vërtetë se në këto pak regjistrat e çështjeve tona të cilat ju keni qenë mjaft të mirë për të hartuar, dhe, Unë jam i detyruar të them, herë pas here për të zbukuruar, ju keni dhënë rëndësi jo aq shumë për *shkaqet célebres* dhe provat e bujshme në të cilat unë i kam kuptuar, por më tepër për ato incidente që mund të kenë qenë të parëndësishme në vetvete, por që u kanë dhënë hapësirë atyre fakulteteve të deduksioni dhe i sintezës logjike të cilën unë e kam bërë të veçantë krahinë. ”

“E megjithatë,” thashë, duke buzëqeshur, “nuk mund ta mbaj veten të shfajësuar akuza e sensacionalizmit, e cila është nxitur kundër të dhënave të mia. ”

“Ndoshta keni gabuar,” vërejtí ai, duke marrë me vete një zhir të nderur darë dhe duke nderur me të tubin e gjatë të drurit të qershisë që nuk ishte zakon për të zëvendësuar baltën e tij kur ai ishte në një mosmarrëveshje më shumë sesa a gjendje shpirtërore medituese - “ju

keni gabuar ndoshta në përpjekjen për të vendosur ngjyrën dhe jeta në secilën prej deklaratave tuaja në vend që të kufizoheni në detyra e vendosjes së regjistruar atë arsyetim të rëndë nga shkakun në pasojë e cila është me të vërtetë e vetmja karakteristikë e dukshme për këtë gjë.”

“Më duket se të kam bërë drejtësi të plotë në këtë çështje,” Unë vëreja me një farë ftohtësie, sepse unë u tërhoqa nga egoizmi që unë më shumë se një herë kishte vërejtur të ishte një faktor i fortë në mikun tim karakter njëjës.

“Jo, nuk është egoizëm ose mendjemadhësi”, tha ai, duke u përgjigjur, siç ishte i tij zakon, mendimet e mia sesa fjalët e mia. “Nëse unë pretendoj drejtësi të plotë për timen art, kjo është sepse është një gjë jopersonale - një gjë përtej vetvetes. Krimi është i zakonshëm. Logjika është e rrallë. Prandaj, kjo është mbi logjikën më tepër sesa mbi krimin që duhet të banosh. Ju keni degraduar çfarë duhej të ishte një kurs lekSIONESH në një seri përrallash.”

Ishte një mëngjes i ftohtë i pranverës së hershme dhe ne u ulëm pas mëngjesit në të dy anët e një zjarri të gëzuar në dhomën e vjetër në Baker Street. A megjulla e trashë u rrokullis midis linjave të shtëpive me ngjyrë dun, dhe dritaret e kundërta dukeshin si turbullira të errëta dhe pa formë nëpër ato të rënda kurora te verdha. Gazi ynë ishte ndezur dhe shkëlqeu në pëlhurën e bardhë dhe një dritë prej porcelani dhe metali, sepse tryeza nuk ishte pastruar ende. Sherlock Holmes kishte heshtur gjithë mëngjesin, duke u zhytur vazhdimisht në kolonat e reklamave të njëpasnjëshme letrash deri në fund, pasi me sa duket hoqi dorë nga kërkimi i tij, ai nuk kishte dalë shumë i ëmbël temperamentin për të më ligjëruar mbi të metat e mia letrare.

“Në të njëjtën kohë”, u shpreh ai pas një pauze, gjatë së cilës ishte ulur duke fryrë tubin e tij të gjatë dhe duke parë poshtë në zjarr, “vështirë se mundesh jini të hapur ndaj akuzave të sensacionalizmit, sepse nga këto raste ju kanë qenë aq të sjellshëm sa të interesojnë veten, një pjesë e drejtë nuk e bëjnë trajtimi i krimit, në kuptimin e tij juridik, fare. Çështja e vogël në të cilën unë u përpoq të ndihmonte Mbretin e Bohemisë, përvojën e veçantë të Zonja Mary Sutherland, problemi që lidhet me njeriun me buza e përdredhur, dhe incidenti i beqarit fisnik, ishin të gjitha çështje të cilat janë jashtë zbehtë të ligjit. Por në shmangien e bujshme, Kam frikë se mund të jesh kufizuar me gjëra të vogla.”

“Fundi mund të ketë qenë i tillë,” u përgjigja unë, “por metodat që kam për të pasur ka qenë roman dhe me interes.”

“Pshaw, shoku im i dashur, çfarë bën publiku, mosbesimi i madh

publik, i cili vështirë se mund t'i tregonte një endësi me dhëmbë ose një kompozitori nga gishti i tij i majtë, kujdesuni për nuancat më të hollë të analizës dhe zbritjes! Por, në të vërtetë, nëse je i parëndësishëm, nuk mund të të fajësoj, për ditët e rastet e mëdha kanë kaluar. Njeriu, ose të paktën njeriu kriminel, i ka humbur të gjitha ndërmarrja dhe origjinaliteti. Sa i përket praktikës time të vogël, duket se degjenerimi në një agjenci për rikuperimin e lapsave të humbura të plumbit dhe duke u dhënë këshilla zonjave të reja nga shkollat me konvikt. Unë mendoj se unë megjithatë kanë prekur fundin. Këtë shënim e pata këtë mëngjes shënon pikën time zero, më pëlqen. Lexoje!” Ai hodhi një letër të rrudhur përtej meje.

Ajo datohet nga Montague Place mbrëmjen paraardhëse dhe vrapoi kështu:

"I NDERUAR Z. HOLMES, - Unë kam shumë dëshirë të këshillohem me ju nëse unë duhet ose nuk duhet të pranojë një situatë të cilës i është ofruar mua si guvernatore. Unë do të telefonoj në dhjetë e gjysmë të nesërmen nëse e bëj jo bezdi ju. Juaji me besnikëri,

"Gjuetia e VIOLETIT".

“A e njihni zonjën e re?” Unë pyeta.

“Jo unë.”

“Tani është dhjetë e gjysmë tani.”

“Po, dhe nuk dyshoj se është unaza e saj.”

“Mund të rezultojë me më shumë interes sesa mendoni. Ju kujtohet që çështja e karburancës blu, e cila dukej se ishte një trill i thjeshtë në fillim, u zhvillua në një hetim serioz. Mund të jetë kështu në këtë rast, gjithashtu. ”

“Epo, le të shpresojmë kështu. Por dyshimet tona shumë shpejt do të zgjidhen, sepse këtu, nëse nuk gaboje shumë, është personi në fjalë. ”

Ndërsa ai fliste dera u hap dhe një zonjë e re hyri në dhomë. Ajo ishte i veshur thjesht, por mjeshtërisht, me një fytyrë të ndritshme, të shpejtë, të ndyrë si një veza e ploverit, dhe me mënyrën e shpejtë të një gruaje që ka pasur të vetën mënyrë për të bërë në botë.

“Ju do të justifikoni shqetësimin tim, unë jam i sigurt,” tha ajo, si imja shoku u ngrit për ta përshëndetur atë, “por unë kam pasur një

përvojë shumë të çuditshme, dhe pasi nuk kam prindër ose marrëdhënie të çfarëdo lloji nga të cilët mund të kërkoj këshilla, mendova se mbase do të ishte aq i mirë sa të më thuash çfarë Unë duhet të bëj. ”

“Lutuni zini një vend, zonjusha gjahtar. Unë do të jem i lumtur të bëj gjithçka që jam mund të të shërbej ”.

Unë mund të shihja që Holmes ishte impresionuar në mënyrë të favorshme nga mënyra dhe fjalimi i klientit të tij të ri. Ai e shikoi atë në mënyrën e tij të kërkimit, dhe më pas u kompozua, me kapakët e tij të varur dhe me majat e gishtave së bashku, për të dëgjuar historinë e saj.

“Unë kam qenë një guvernate për pesë vjet,” tha ajo, “në familjen e Kolonel Spence Munro, por dy muaj më parë koloneli mori një emërimi në Halifax, në Nova Scotia dhe mori fëmijët e tij atje Amerika me të, kështu që unë u gjenda pa ndonjë situatë. Une reklamuar, dhe unë iu përgjigja reklamave, por pa sukses. Te pakten pak para që kisha kursyer filluan të shkurttoheshin dhe unë isha te unë fundi i mendjes se çfarë duhet të bëj.

“Shtë një agjenci e njohur për guvernatorët në West End të quajtur Westaway, dhe atje unë thirra dikur një herë në javë për të parë nëse kishte dalë diçka që mund të më shkonte për shtat. Westaway ishte emri i themeluesit të biznesit, por me të vërtetë menaxhohet nga zonjusha Ndalesë. Ajo ulet në zyrën e saj të vogël, dhe zonjat që janë duke kërkuar punë presin në një paradhomë, dhe pastaj janë treguar në një nga një, kur këshillohet me librat e saj dhe shikon nëse ka ndonjë gjë gjë që do t’u shkonte për shtat.

“Epo, kur telefonova javën e kaluar u tregova në zyrën e vogël si zakonisht, por gjeta që zonjusha Stoper nuk ishte vetëm. Një i guximshëm i jashtëzakonshëm njeri me një fytyrë shumë të qeshur dhe një mjekër të madhe të rëndë e cila u rrokullis poshtë në dele mbi dele mbi fytnin e tij u ul në bërryl të saj me një palë syzet në hundën e tij, duke parë me shumë zell zonjat që hynë brenda. Ndërsa hyra, ai hodhi mjaft një karrige në karrigen e tij dhe u kthye shpejt Miss Stoper.

“Kjo do të bëjë,” tha ai; ‘Nuk mund të kërkoja asgjë më të mirë. Kryeqyteti! kapital! ’ Ai dukej mjaft entuziast dhe fërkoji duart së bashku në mënyrën më gjeniale. Ai ishte me pamje kaq komode njeriu se ishte mjaft kënaqësi ta shikoja.

“Ju jeni duke kërkuar për një situatë, zonjë?” ai pyeti.

“Po zoteri.”

“Si guvernator?”

“Po zoteri.”

“Dhe çfarë rroge kërkon?”

“‘Unë kisha 4 a në muaj në vendin tim të fundit me kolonel Spence Munro.’

“‘Oh, tut, tut! djersitje - djersitje në rang!’ ai qau, duke hedhur dhjamin e tij duart në ajër si një njeri që është në një pasion të vluar. ‘Si dikush mund të ofrojë një shumë kaq të mëshirshme për një zonjë me tërheqje të tilla dhe arritjet?’

“‘Arritjet e mia, zotëri, mund të jenë më pak se sa i imagjinoni,’ tha unë. ‘A pak frëngjisht, pak gjermanisht, muzikë dhe vizatim -’

“‘Tut, tut!’ qau ai. ‘Kjo është e gjitha përveç pyetjes. pikë është, keni apo nuk keni mbajtjen dhe dëbimin e a zonjë? Atje është me pak fjalë. Nëse nuk keni, nuk jeni të pajisur për rritjen e një fëmije, i cili mund të luajë një ditë të konsiderueshme historia e vendit. Por nëse e keni pse, atëherë, si mundet ndonjë zoteria ju kërkon te merreni për te pranuar ndonje gjë nën tre figurat? Paga juaj me mua, zonjë, do të fillonte me 100 £ në vit.’

“Ju mund ta imagjinoni, Z. Holmes, që për mua, i varfër siç isha, një i tillë oferta dukej gati shumë e mirë për të qenë e vërtetë. Zotëria, megjithatë, duke parë ndoshta pamja e mosbesimit në fytyrën time, hapi një libër xhepi dhe nxori një shënim.

“‘Alsoshtë gjithashtu zakoni im,’ tha ai, duke buzëqeshur në mënyrën më të këndshme derisa sytë e tij ishin vetëm dy të çara të vogla shkëlqyese mes të bardhës rrudhat e fytyrës së tij, ‘për të përparuar tek zonjat e mia të reja gjysmën e pagës së tyre paraprakisht, në mënyrë që ata të plotësojnë ndonjë shpenzim të vogël të udhëtimit të tyre dhe veshjet e tyre.’

“Më dukej se nuk kisha takuar kurrë kaq interesante dhe kaq të zhytur në mendime nje burre. Ndërsa unë tashmë isha në borxh me tregtarët e mi, paradhënia ishte një komoditet i madh, dhe megjithatë kishte diçka të panatyrshme në lidhje me gjithë transaksioni i cili më bëri të dëshiroj të di pak më shumë para se unë mjaft e angazhuar veten time.

“‘A mund të pyes ku jetoni, zotëri?’ thashë unë.

“‘Hampshire. Vend simpatik rurale. Ahu i Bakrit, pesë milje më tej ana e largët e Winchester. Isshtë vendi më i bukur, i dashur zonjë e re, dhe shtëpia e vjetër e vjetër e vendit.’

“‘Dhe detyrat e mia, zotëri? Unë do të isha i lumtur të dija se cilat do të ishin ato.’

“‘Një fëmijë - një i dashur pak i dashur vetëm gjashtë vjeç. Oh, po të mundje shikojeni duke vlarë buburrecat me një heqël! Smack! smack! smack! Tre shkuar para se të mund të shkelni syrin!’ Ai u mbështet përsëri në karrigen e tij dhe qeshi sytë e tij përsëri në kokën

e tij.

“Unë u trondita pak nga natyra e dëfrimit të fëmijës, por e qeshura e babait më bëri të mendoj se mbase po bënte shaka.

“Detyrat e mia të vetme, pra, - pyeta unë, - janë të drejtoj një single fëmijë? ’

“Jo, jo, jo e vetmja, jo e vetmja, zonja ime e dashur, - thirri ai. ‘Detyra juaj do të ishte, siç jam i sigurt se do të sugjeronte kuptimi juaj i mirë, të bindjuni çdo urdhri të vogël që mund të japë gruaja ime, me kusht që ata gjithmonë ishin komanda të tilla që një zonjë mund t’i bindej me korrektësi. Ju shihni jo vështirësi, heh? ’

“‘Unë duhet të jem i lumtur ta bëj veten të dobishëm.’

“Krejt kështu. Në veshje tani, për shembull. Ne jemi njerëz modë, ti di — modë por zemërmirë. Nëse do t’ju kërkohej të vishni ndonjë fustan i cili ne mund t’ju japim ju, ju nuk do të kundërshtonit tekat tona të vogla. Heh? ’

“Jo, - thashë, i mahnitur në mënyrë të konsiderueshme nga fjalët e tij.

“‘Apo të ulesh këtu, ose të ulesh atje, që nuk do të ishte fyese për ty?’

“‘Oh, jo’.

“‘Apo për të prerë flokët tuaj mjaft të shkurtër para se të vini tek ne?’

“Unë mezi u besoj veshëve. Siç mund ta vëzhgoni, z. Holmes, im flokët janë disi të harlisur dhe me një nuancë mjaft të veçantë të gështenjës. Beenshtë konsideruar artistike. Nuk mund të ëndërroja ta sakrifikoja atë kjo modë offhand.

“‘ Kam frikë se kjo është krejt e pamundur, “tha I. Ai kishte qenë duke më parë me padurim nga sytë e tij të vegjël, dhe unë mund të shoh një hije kaloj mbi fytyrën e tij ndërsa unë fola.

“‘ Kam frikë se është mjaft thelbësore “, tha ai. ‘Ashtë pak dashuria e gruas sime, dhe fantazitë e zonjave, e dini, zonjë, zonja ’ duhet të këshillohen fantazitë. Dhe kështu nuk do të presësh flokët? ’

“‘Jo, zotëri, me të vërtetë nuk munda,’ u përgjigja me vendosmëri.

“‘Ah, shumë mirë; atëherë kjo e zgjidh mjaft çështjen. Është për të ardhur keq, sepse në aspekte të tjera me të vërtetë do të kishit bërë shumë bukur. Në atë rast, zonjusha Stoper, unë kisha inspektuar më mirë edhe disa nga të rinjtë tuaj Zonja.’

“Drejtuesja i kishte ulur të gjitha këto ndërsa ishte e zënë me letrat e saj pa një fjalë për secilin prej nesh, por ajo më hodhi një vështrim tani me kaq shumë bezdi mbi fytyrën e saj që nuk mund të ndihmoja të dyshoja se ajo kishte humbur një komision i bukur përmes refuzimit

tim.

‘ ‘A dëshiron që emri yt të mbahet në libra? ’ ajo pyeti.

“Nëse ju lutem, zonja Stoper.”

“Epo, me të vërtetë, duket mjaft e padobishme, pasi që ju refuzoni më së shumti oferta të shkëlqyera në këtë mënyrë, ’tha ajo ashpër. ’Ju vështirë se mundeni prisni që ne të përpiqemi për të gjetur një tjetër hapje të tillë për ju. Mirëdita për ju, zonjusha Hunter. ’ Ajo goditi një gong në tryezë, dhe unë u tregua nga faqja.

“Epo, Z. Holmes, kur u ktheva në banesat e mia dhe gjeta pak mjaft në dollap, dhe dy ose tre fatura mbi tryezë, fillova të pyes veten nëse nuk kisha bërë një gjë shumë budallaqe. Pas te gjithave, nëse këta njerëz do të kishin moda të çuditshme dhe do të bindeshin më së shumti çështje të jashtëzakonshme, ata ishin të paktën të gatshëm të paguanin për ato ekscentriciteti Shumë pak guvernatorë në Angli po marrin 100 £ në vit. Përveç kësaj, çfarë dobie kishin flokët e mi për mua? Shumë njerëz janë përmirësuar nga veshur atë të shkurtër dhe ndoshta unë duhet të jetë në mesin e numrit. Të nesërmen unë ishte i prirur të mendonte se unë kam bërë një gabim, dhe nga një ditë pas meje ishte i sigurt për të. Pothuajse e kisha kapërcyer krenarinë time aq sa të kthehesha përsëri agjencia dhe të pyesin nëse vendi ishte ende i hapur kur kam marrë kjo letër nga vetë zotëria. E kam këtu dhe do të lexoj ajo për ju:

“The Be bakri, afër Winchester.

" 'NDERUAR MISS GUNTER, - Zonja Stoper më ka dhënë me shumë dashamirësi adresën, dhe unë shkruaj nga këtu për t'ju pyetur nëse keni rishikoi vendimin tuaj. Gruaja ime është shumë e shqetësuar që ju duhet eja, sepse ajo është tërhequr shumë nga përshekrimi im për ty. Ne janë të gatshëm të japin 30 a një të katërtën, ose 120 £ në vit, në mënyrë që të bëjnë ju kompensoj për ndonjë shqetësim të vogël që mund të ketë moda jonë te shkaktoj ty. Në fund të fundit, ato nuk janë shumë ekzakte. Gruaja ime është e dashur me një nuancë të veçantë të kaltër elektrike dhe do të doja të vishni një fustan i tillë brenda në mëngjes. Megjithatë, nuk keni

nevojë të shkoni
 shpenzimet e blerjes së një, pasi ne kemi një që i përket
 të dashurit tim
 vajza Alice (tani në Filadelfia), e cila do të, duhet të
 mendoj,
 ju pershtatet shume mire. Pastaj, sa për t'u ulur këtu
 ose atje, ose zbavitës
 veten në çfarëdo mënyre të treguar, që duhet të ju bëjë
 jo
 shqetësim. Sa i përket flokëve tuaj, është pa dyshim një
 keqardhje,
 veçanërisht pasi nuk mund të mos përmendja bukurinë e saj
 gjatë tonës
 intervistë e shkurtër, por kam frikë se duhet të qëndroj
 e vendosur për këtë
 pikë, dhe unë vetëm shpresoj se paga e rritur mund t'ju
 rimbursojë
 për humbjen. Detyrat tuaja, për sa i përket fëmijës, janë
 shumë e lehtë. Tani përpikuni të vini, dhe unë do t'ju
 takoj me
 karrocë qensh në Winchester. Më tregoni trenin tuaj. Juaji
 me besnikëri,

" 'JEPHRO RUCASTLE. ' "

“Kjo është letra që sapo kam marrë, Z. Holmes, dhe mendja ime përbëhet që unë do ta pranoj. Mendova, megjithatë, se më parë duke ndërmarrë hapin e fundit do të doja të paraqisja të gjithë çështjen tuaj konsideratë. ”

“Epo, zonjusha Hunter, nëse mendja juaj është e prirur, kjo e zgjidh problemin pyetje ”, tha Holmes duke buzëqeshur.

“Por ju nuk do të më këshillonit të refuzoj?”

“Unë rrëfej se nuk është situata që do të doja të shihja a motra ime aplikoni për të. ”

“Cili është kuptimi i gjithë kësaj, Z. Holmes?”

“Ah, nuk kam të dhëna. Nuk mund të them. Ndoshta e keni formuar vetë ndonjë mendim? ”

“Epo, më duket se ka vetëm një zgjidhje të mundshme. Z. Rucastle dukej se ishte një njeri shumë i sjellshëm, me zemër të mirë. A nuk është e mundur që e tij gruaja është një e çmendur, që ai dëshiron ta

mbajë çështjen të qetë nga frika ajo duhet të dërgohet në një azil, dhe se ai i bën humoret fantazitë e saj çdo mënyrë për të parandaluar një shpërthim? ”

“Kjo është një zgjidhje e mundshme - në fakt, siç qëndrojnë çështjet, është më e mira një i mundshëm. Por në çdo rast nuk duket se është një familje e mirë për një zonjë të re ”.

“Por paratë, zoti Holmes, paratë!”

“Epo, po, sigurisht që pagesa është e mirë - shumë e mirë. Kjo është ajo që më bën i shqetësuar Pse duhet t’ju japin 120 £ në vit, kur mund të kenë zgjedhja e tyre për 40 £? Duhet të ketë një arsye të fortë prapa. ”

“Mendova se nëse do t’ju tregoja rrethanat që do t’i kuptonit me pas nese doja ndihmen tuaj. Unë duhet të ndihem shumë më e fortë nëse jam ndjeva që ishe në pjesën e prapme të meje ”.

“Oh, ju mund ta mbani larg atë ndjenjë. Unë ju siguroj se tuaajat problemi i vogël premton të jetë më interesantja që ka ardhur imja mënyrë për disa muaj. Ekziston diçka qartë roman për disa prej tyre tiparet. Nëse duhet ta gjesht veten në dyshim ose në rrezik - ”

“Rrezik! Çfarë rreziku parashikoni? ”

Holmes tundi kokën rëndë. “Do të pushonte së qeni një rrezik nëse ne mund ta përcaktojmë atë, ”tha ai. “Por në çdo kohë, ditë apo natë, një telegram do të më ndihmonte. ”

“Kjo mjafton.” Ajo u ngrit me shpejtësi nga karrigia e saj me të gjithë ankthin fshihet nga fytyra e saj. “Do të zbres në Hampshire mjaft lehtë mend tani. Unë do t’i shkruaj z. Rucastle menjëherë, të sakrifikoj flokët e dobët natën dhe nesër fillo për në Winchester. ” Me disa mirënjohës fjalët për Holmes ajo na bëri të dy natën e mirë dhe nxitoi mbi të mënyrë

“Të paktën”, thashë ndërsa dëgjuam hapa të saj të shpejtë dhe të vendosur duke zbritur shkallët, “ajo duket të jetë një zonjë e re që është shumë mirë në gjendje të marrë kujdesi për veten e saj. ”

“Dhe ajo do të duhej të ishte”, tha Holmes seriozisht. “Jam shumë gabim nëse ne nuk dëgjojmë prej saj para se të kenë kaluar shumë ditë. ”

Nuk vonoi shumë dhe parashikimi i mikut tim u përmbush. A kaloi dy javë, gjatë së cilës shpesh i gjeta mendimet e mia të kthyera në drejtim të saj dhe duke menduar se çfarë rrugicë anësore e çuditshme e njeriut përvojë kjo grua e vetmuar kishte humbur në. Paga e pazakontë, kushtet kurioze, detyrat e lehta, të gjitha treguan për diçka anormale, megjithëse ishte një modë apo një komplot, ose nëse burri ishte një filantrop ose një horr, ishte përtej kompetencave të mia përcaktoj Sa i

përket Holmes, unë vëreja se ai rrinte shpesh për gjysmë gjysmë orë në fund, me vetulla të thurura dhe një ajër të abstraktuar, por ai e përfshiu atë çështje larg me një tundje të dorës së tij kur e përmenda atë. “Të dhëna! të dhëna! të dhëna!” qau me padurim. “Unë nuk mund të bëj tulla pa argjilë.” Dhe megjithatë ai gjithmonë do të përfundonte duke mërmëritur se asnjë motër e tij nuk duhet ndonjëherë e kanë pranuar një situatë të tillë.

Telegrami që ne përfundimisht morëm erdhi vonë një natë ashtu si unë po mendonte të kthehej dhe Holmes u vendos tek një prej atyre gjatë gjithë natës hulumtime kimike në të cilat ai shpesh kënaqej, kur unë do ta linte të përkulej mbi një replikë dhe një epruvetë natën dhe e gjej në të njëjtin pozicion kur zbrita në mëngjes në në mëngjes Ai hapi zarfin e verdhë dhe më pas, duke hedhur një vështrim te mesazh, ma hodhi përtej.

“Thjesht shiko trenat në Bradshaw”, tha ai dhe u kthye përsëri tek ai studime kimike.

Thirrja ishte një thirrje e shkurtër dhe urgjente.

“Ju lutemi të jeni në hotelin Black Swan në Winchester në mesditë të nesërmen,” thoshte “Eja! Unë jam në zgjuarsinë time.

“GJUETIA”.

“A do të vish me mua?” pyeti Holmes duke hedhur një vështrim lart.

“Unë duhet të dëshiroj.”

“Thjesht shiko atë, atëherë.”

“Ashtë një tren në nëntë e gjysmë”, thashë, duke hedhur një vështrim mbi timen Bradshaw “Dueshtë pritje në Winchester në 11:30.”

“Kjo do të bëjë shumë bukur. Atëherë mbase më mirë e kisha shtyrë timen analiza e acetoneve, pasi mund të na duhet të jemi në rastin tonë më të mirë në mëngjes.”

Deri në orën njëmbëdhjetë të ditës tjetër ishim mirë në rrugën e vjetër Kryeqyteti anglez. Holmes ishte varrosur në gazetatat e mëngjesit rruga poshtë, por pasi kishim kaluar kufirin e Hampshire ai i hodhi poshtë dhe filloi të admironte peizazhin. Ishte një ditë ideale pranverore, a qiell i kaltër dritë, i mbështjellë me re të vogla të bardha të buta që lëvizin përtej nga perëndimi në lindje. Dielli po shkëlqente shumë shkëlqyeshëm, dhe megjithatë kishte një grykë ngazëllyese në ajër, e cila i jep një avantazh energjisë së burrit. Në të gjithë fshatin, larg kodrave përreth Aldershot, çatitë e vogla të kuqe dhe gri të kulotave të fermave dolën nga mes jeshiles së lehtë të gjethit të ri.

“A nuk janë ato të freskëta dhe të bukura?” Kam qarë me gjithë entuziazmin e një njeri i freskët nga mjegullat e Baker Street.

Por Holmes tundi kokën rëndë.

“A e dini, Watson,” tha ai, “që është një nga mallkimet e një mendjeje me një kthesë si imja që duhet të shikoj gjithçka duke iu referuar tema ime e veçantë. Ju shikoni në këto shtëpi të shpërndara dhe jeni të impresionuar nga bukuria e tyre. Unë i shikoj ata, dhe mendimi i vetëm i cili vjen për mua është një ndjenjë e izolimit të tyre dhe e mosndëshkimit me të cili krim mund të kryhet atje. ”

“Qiej të mirë!” Unë qava. “Kush do ta lidhte krimin me këta të moshuar të dashur shtëpitë e shtëpive? ”

“Ata gjithmonë më mbushin me një tmerr të caktuar. Beliefshtë besimi im, Watson, bazuar në përvojën time, se rrugicat më të ulta dhe të ndyra në Londër mos paraqisni një regjistër më të tmerrshëm të mëkatit sesa bën buzëqeshja dhe fshat i bukur ”.

“Ju më tmerroni!”

“Por arsyeja është shumë e qartë. Presioni i opinionit publik mund të bëjë në qytet atë që ligji nuk mund të përmbushë. Nuk ka asnjë korsi kaq të ndyrë se britma e një fëmije të torturuar, ose goditja e një goditjeje të një pijaneci, nuk lind simpati dhe indinjatë midis fqinjëve, dhe pastaj e gjithë makineria e drejtësisë është gjithnjë aq e afërt sa një fjalë e ankesa mund ta vendosë atë, dhe nuk ka veç një hap midis krimit dhe dokun. Por shikoni në këto shtëpi të vetmuara, secila në fushat e veta, i mbushur në pjesën më të madhe me njerëz të dobët injorantë që dinë pak ligji. Mendoni për veprat e mizorisë skëterre, ligësinë e fshehur e cila mund të vazhdojë, nga viti në vit, në vende të tilla, dhe asnjë më i mençur. Kishte kjo zonjë që na bën thirrje për ndihmë të shkuar për të jetuar në Winchester, I nuk duhet të kishte pasur kurrë frikë për të. Isshtë pesë milje të vendit gjë që e bën rrezikun. Megjithatë, është e qartë se ajo nuk është personalisht kërcënuar ”.

“Jo Nëse ajo mund të vijë në Winchester për të na takuar, ajo mund të largohet “.

“Krejt kështu. Ajo ka lirinë e saj. ”

“Çfarë _mund të jetë çështja, atëherë? A mund të sugjeroni asnjë shpjegim? ”

“Unë kam shpikur shtatë shpjegime të ndara, secila prej tyre do të mbulonte faktet për aq sa i njohim ne. Por cila nga këto është e saktë mund përcaktohet vetëm nga informacioni i freskët, të cilin pa dyshim do të dyshojmë gjeni duke pritur për ne. Epo, atje është kulla e katedrales, dhe ne së shpejti do të mësojë gjithçka që zonjusha Hunter ka për të thënë “.

Mjellma e Zezë është një han me reputacion në Rrugën e Lartë, në asnjë distancë nga stacioni dhe atje gjetëm zonjën e re që na priste. Ajo

kishte fejuar një dhomë të ulur dhe dreka jonë na priste mbi tryezë.

“Unë jam shumë e kënaqur që ke ardhur”, tha ajo me zell. “Soshtë kështu shumë i sjellshëm nga të dy; por në të vërtetë nuk e di se çfarë duhet të bëj. E juaja këshillat do të jenë krejt të paçmueshme për mua.”

“Lutuni na tregoni se çfarë ju ka ndodhur.”

“Unë do ta bëj këtë, dhe duhet të jem i shpejtë, sepse i kam premtuar z. Rucastle kthehu para tre. Kam marrë lejen e tij për të ardhur në qytet këtë mëngjes, megjithëse pak e dinte për çfarë qëllimi.”

“Le të kemi gjithçka në rregullin e duhur”. Holmes e hodhi hollë gjatë këmbët jashtë drejt zjarrit dhe u bë vetë për të dëgjuar.

“Në radhë të parë, mund të them se jam takuar, në tërësi, me nr keqtrajtimi aktual nga Z. dhe Znj. Rucastle. Onlyshtë vetëm e drejtë të ata të thonë se. Por unë nuk mund t’i kuptoj ato, dhe nuk jam i lehtë në mendjen time ki kujdes për to.”

“Çfarë nuk mund të kuptoni?”

“Arsyet e tyre për sjelljen e tyre. Por ju do t’i keni të gjitha ashtu si janë ndodhi. Kur zbrita, Z. Rucastle më takoi këtu dhe më përzuri brenda karroca e tij e qenve tek Ahu i Bakrit. ,Shtë, siç tha ai, bukur i vendosur, por nuk është i bukur në vetvete, sepse është një shesh i madh bllok i një shtëpie, i zbardhur, por i gjithë i njollosur dhe i vijëzuar me lagështirë dhe moti i keq Ka rrumbullakëta rreth tij, pyje në të tre anët, dhe në të katërtën një fushë e cila zbret poshtë në autostradën e Southampton, e cila përkulet rreth njëqind jardë nga dera e përparme. Kjo toka përpara i përket shtëpisë, por pyjet e gjitha janë pjesë të ruajtjeve të Lordit Southerton. Një grumbull ahu bakri menjëherë para derës së sallës i ka dhënë emrin vendit.

“Unë jam përzënë nga punëdhënësi im, i cili ishte aq i dashur sa kurrë më parë, dhe ishte prezantuar nga ai atë mbrëmje me gruan e tij dhe fëmijën. Nuk kishte asnjë e vërtetë, Z. Holmes, në hamendjen që na dukej e mundshme në dhomat tuaja në Baker Street. Zonja Rucastle nuk është e çmendur. E gjeta atë të jetë një grua e heshtur, me fytyrë të zbehtë, shumë më e re se burri i saj, jo më shumë se tridhjetë, duhet të mendoj, ndërsa ai vështirë se mund të jetë më pak se dyzet e pesë Nga biseda e tyre unë kam mbledhur që ata kanë qenë u martua rreth shtatë vjet, se ishte i ve dhe se i vetmi fëmija nga gruaja e parë ishte vajza që ka shkuar në Filadelfia. Z. Rucastle më tha privatisht se arsyeja pse i kishte lënë ata ishte se ajo kishte një neveri të paarsyeshme ndaj njerëks së saj. Si vajza nuk mund të ketë qenë më pak se njëzet, unë fare mirë mund ta imagjinoj atë pozicioni i saj duhet të ketë qenë i pakëndshëm me gruan e re të babait të saj.

“Zonja Rucastle më dukej se ishte pa ngjyrë në mendje si dhe në veçori. Ajo nuk më bëri përshtypje as të favorshme dhe as të kundërtën. Ajo ishte një mosqenie ishte e lehtë të shihje që ajo ishte e përkushtuar me pasion për të dy burri i saj dhe djali i saj i vogël. Sytë e saj gri të çelur endeshin vazhdimisht nga njëra te tjetra, duke shënuar çdo pak dëshirë dhe parandalimin e tij nëse është e mundur. Ai ishte i mirë me të edhe në bllofin e tij, modë e ashpër, dhe në tërësi ata dukej se ishin një çift i lumtur. E megjithatë ajo kishte një hidhërim të fshtë, kjo grua. Ajo shpesh do të ishte e humbur në mendim të thellë, me vështrimin më të trishtuar në fytyrën e saj. Më shumë se një herë unë e kanë befasuar atë në lot. Unë kam menduar ndonjëherë se ishte disponimi i fëmijës së saj që i rëndonte në mendje, sepse unë kurrë nuk kam qenë u takua me një krijesë kaq pak të prishur dhe aq me natyrë të keqe. Ai ishte i vogël për moshën e tij, me një kokë që është mjaft e madhe në mënyrë disproporcionale. E gjithë jeta e tij duket se ka kaluar në një alternim midis egër përshtatjet e pasionit dhe intervalet e zymta të sulkimit. Dhënia e dhimbjes për cilindro krijesë më e dobët se ai duket se është ideja e tij e vetme për dëfrim, dhe ai tregon një talent mjaft të jashtëzakonshëm në planifikimin e kapjes së minjve, zogj të vegjël dhe insekte. Por unë do të preferoja të mos flisja për krijesë, Z. Holmes, dhe, me të vërtetë, ai ka pak të bëjë me historinë time.”

“Unë jam i kënaqur për të gjitha detajet,” vërejti shoku im, “nëse ata duket se ju të jeni relevant apo jo”.

“Do të përpiqem të mos humbas asgjë me rëndësi. Një e pakëndshme gjë për shtëpinë, e cila më goditi menjëherë, ishte pamja dhe sjellja e nëpunësve. Janë vetëm dy, një burrë dhe gruaja e tij. Toller, sepse kështu quhet, është një njeri i vrazhdë, i pasjellshëm, me grizë flokë dhe mustaqe, dhe një erë e përhershme e pijeve. Dy herë pasi kam ka qenë me ta ai ka qenë mjaft i dehur, dhe megjithatë Z. Rucastle dukej se mos e vini re atë. Gruaja e tij është një grua shumë e gjatë dhe e fortë me një fytyrë e thartë, e heshtur si zonja Rucastle dhe shumë më pak e dashur. Ata janë një çifti më i pakëndshëm, por për fat të mirë shumicën e kohës e kaloj në çerdhe dhe dhoma ime, të cilat janë pranë njëra-tjetrës në një cep të Ndërtesa.

“Për dy ditë pas mbërritjes sime në Ahu i Bakrit jeta ime ishte shumë e mirë i qetë; në të tretën, zonja Rucastle zbriti menjëherë pas mëngjesit dhe i pëshpëriti diçka burrit të saj.

“Oh, po,” tha ai, duke u kthyer tek unë, “ne jemi shumë të detyruar ndaj jush, Zonja Hunter, sepse bini në tekat tona aq sa të prisni flokët. Unë ju siguroj se nuk ka hequr aspak nga jota juaj më e vogël pamja e jashtme. Tani do të shohim se si do të bëhet veshja elektrike-blu ti Ju

do ta gjeni të shtrirë në shtratin e dhomës tuaj, dhe nëse jeni ju do të ishte aq mirë sa ta vendosnim të dy duhet të ishim jashtëzakonisht të detyruar. ’

“Fustani që gjeta duke më pritur ishte i një ngjyre të veçantë blu. Ishte me material të shkëlqyeshëm, një lloj ngjyrë bezhë, por mërziste shenja të pagabueshme se janë veshur më parë. Nuk mund të ketë qenë një përshtatje më të mirë nëse do të isha matur për të. Z. dhe Znj. Rucastle shprehu një kënaqësi në pamjen e saj, e cila dukej mjaft e ekzagjeruar në vrullin e saj. Ata po më prisnin në sallën e vizatimeve, e cila është një dhomë shumë e madhe, e shtrirë përgjatë gjithë pjesës së përparme të shtëpisë, me tre dritare të gjata që arrinin deri në dysheme. Një karrige kishte qenë vendosur afër dritares qendrore, me shpinë të kthyer nga ajo. Në këtë më kërkuan të ulesha, dhe pastaj z. Rucastle, duke ecur lart e poshtë ana tjetër e dhomës, filloi të më tregonte një seri më të qeshurat histori që kam dëgjuar ndonjëherë. Ju nuk mund ta imagjinoni sa komik është ai ishte, dhe unë qeshi derisa u lodha mjaft. Zonja Rucastle, sidoqoftë, kush dukshëm nuk ka sens humori, asnjëherë aq shumë sa buzëqeshi, por ishte ulur me të duart e saj në prehrin e saj dhe një vështrim i trishtuar dhe i shqetësuar në fytyrën e saj. Pas një rreth orës, Z. Rucastle papritmas vërejti se ishte koha për të filluar detyrat e ditës, dhe që unë të ndryshoj veshjen time dhe të shkoj Eduardi i vogël në çerdhe.

“Dy ditë më vonë, e njëjta shfaqje u kalua nën saktësisht rrethana të ngjashme. Përsëri ndërrova veshjen, përsëri u ula në dritare, dhe përsëri unë qeshi me shumë zemër me historitë qesharake të të cilave punëdhënësi im kishte një *rapertor* të madh dhe të cilin ai e tha në mënyrë të paimitueshme. Pastaj ai më dha një roman të mbështetur në të verdhë, dhe duke lëvizur pak karrigen time anash, që hija ime të mos binte në faqe, ai më lutej për t’i lexuar me zë të lartë. Kam lexuar për rreth dhjetë minuta, duke filluar në zemra e një kapitulli, dhe pastaj papritmas, në mes të një fjalie, ai më urdhëroi të pushoj dhe të ndërroj veshjen.

“Ju lehtë mund ta imagjinoni, Z. Holmes, sa kurioz u bëra se për çfarë kuptimi i kësaj shfaqje të jashtëzakonshme mund të jetë ndoshta. Ata isha gjithmonë shumë i kujdesshëm, vëzhgova, për ta kthyer fytyrën time nga dritare, kështu që unë u konsumova me dëshirën për të parë se çfarë po ndodhte në shpinë. Në fillim dukej se ishte e pamundur, por unë së shpejti shpikur një mjet. Pasqyra ime e dorës ishte thyer, kështu që një mendim i lumtur më kapi dhe unë fsheha një copë gotë në shami. Në rastin tjetër, në mes të qeshurave, vura shaminë deri në sytë e mi, dhe isha në gjendje me një menaxhim të vogël për të

parë të gjitha ato ishte pas meje. Rrëfej se isha i zhgënjyer. Atje ishte asgjë Të paktën kjo ishte përshtypja ime e parë. Në shikim të dytë, megjithatë, unë kuptova se ishte një njeri që qëndronte në Southampton Road, një burrë i vogël me mjekër me një kostum gri, i cili dukej se po kërkonte brenda drejtimi im Rruga është një autostradë e rëndësishme dhe zakonisht ka njerëzit atje. Megjithatë, ky njeri ishte mbështetur te parmakët të cilët kufizohej me fushën tonë dhe po shikonte me zell lart. Unë uli timen shami dhe i hodhi një vështrim zonjës Rucastle për të parë sytë drejtuar mua me një shikim me kerkues. Ajo nuk tha asgjë, por unë jam i bindur se ajo kishte hyjnuar se unë kisha një pasqyrë në dorë dhe kisha parë çfarë ishte pas meje. Ajo u ngrit menjëherë.

“Jephro,” tha ajo, “ka një shok të ngushtë në rrugë atje kush ia ngul sytë Mis Hunter. ’

“Asnjë mik i juaji, zonjusha Hunter?” ai pyeti.

“Jo, unë nuk njoh askënd në këto anë.”

“Të dashur mua! Sa shumë i pafytyrë! Me mirësi kthehuni dhe lëvizni tek ai për të ik

“Me siguri do të ishte më mirë të mos merrja asnjë njoftim.”

“Jo, jo, ne duhet ta lëmë atë këtu gjithnjë. Me mirësi kthehu dhe e tund atë ashtu. ’

“Unë bëra siç më thanë dhe në të njëjtën çast zonja Rucastle u tërhoq të verbrit Kjo ishte një javë më parë dhe që nga ajo kohë nuk jam ulur përsëri në dritare, as nuk kam veshur fustanin blu, as kam parë burrin në rrugë ”.

“Lutuni të vazhdoni”, tha Holmes. “Rrëfimi juaj premtan të jetë më së shumti interesant. ”

“Ju do ta gjeni atë më tepër të shkyçur, kam frikë, dhe mund ta provojë të ketë pak lidhje midis incidenteve të ndryshme për të cilat flas. Në ditën e parë që isha në Bëmat e Bakrit, z. Rucastle e mori mua në një ambient të vogël që qëndron afër derës së kuzhinës. Si ne iu afrova dëgjova zhurmën e mprehtë të një zinxhiri dhe tingullin si të një kafshe të madhe që lëviz rreth e rrotull.

“Shikoni këtu!” tha z. Rucastle, duke më treguar një të çarë midis të dyve dërrasat. ‘A nuk është ai një bukuroshe?’

“Shikova dhe isha i vetëdijshëm për dy sy të ndezur dhe për një të paqartë figura e strukur në errësirë.

“Mos u frikëso,” tha punëdhënësi im, duke qeshur me fillimin që unë kishte dhënë. ‘Onlystë vetëm Carlo, mastifi im. Unë e quaj timen, por vërtet plaku Toller, dhëndri im, është i vetmi njeri që mund të bëjë gjithçka me të. Ne ushqeni atë një herë në ditë, dhe jo shumë atëherë, në mënyrë që ai të jetë gjithmonë si i etur si mustardë. Toller e lejon atë

të lirohet çdo natë, dhe Zoti e ndihmoftë shkelës të cilit i vë dhëmbët. Për hir të së mirës, mos po vendosni ndonjëherë në ndonjë pretekst këmbën tuaj mbi prapun natën, sepse është aq sa vlen jeta juaj. ’

“Paralajmërimi nuk ishte i papunë, për dy netë më vonë rastësisht shikova nga dritarja ime e dhomës së gjumit rreth orës dy të mëngjesit. Ishte një natë e bukur e dritës së hënës, dhe lëndina përpara shtëpisë ishte i argjenditë dhe pothuajse aq i ndritshëm sa dita. Unë isha në këmbë, i rrëmbyer në bukuria paqësore e skenës, kur isha i vetëdijshëm se diçka ishte duke lëvizur nën hijen e aheve të bakrit. Ndërsa doli në dritë hëne pashë çfarë ishte. Ishte një qen gjigant, i madh sa një viç, me ngjyrosje të errët, me xhufkë të varur, surrat të zi dhe projeksion të madh kockat. Eci ngadalë nëpër lëndinë dhe u zhduk në hije në anën tjetër. Ai rojtar i tmerrshëm më dërgoi një qetësi në zemrën time gjë që nuk mendoj se mund të ketë bërë ndonjë hajdut.

“Dhe tani kam një përvojë shumë të çuditshme për t’ju thënë. Unë kisha, si ti e di, prerë flokët e mi në Londër, dhe unë e kishte vendosur atë në një spirale të madhe në fundi i bagazhit tim. Një mbrëmje, pasi fëmija ishte në shtrat, unë fillova të argëtohem duke shqyrtuar orenditë e dhomës time dhe duke rirregullimin e gjërave të mia të vogla. Kishte një arkë të vjetër brenda dhoma, dy pjesët e sipërme të zbrazëta dhe të hapura, e poshtme e mbyllur. Unë i kishte mbushur dy të parat me rrobat e mia dhe pasi kisha akoma shumë për të paketuar larg natyrshëm isha i bezdisur që nuk kisha përdorimin e sirtarit të tretë. Më bëri përshtypje se mund të ishte lidhur me një mbikëqyrje të thjeshtë, kështu që unë nxori tufën time dhe u përpoqa ta hap. Çelësi i parë i përshtatur në përsosmëri, dhe unë tërhoqa sirtarin të hapur. Ishte vetëm një gjë në të, por unë jam i sigurt se ju kurrë nuk do të mendoj se çfarë ishte. Ajo ishte spiralja ime e flokeve.

“E mora dhe e shqyrtova. Ishte e të njëjtës nuancë të veçantë, dhe trashësia e njëjtë. Por pastaj pamundësia e sendit të mbingarkuar vetë mbi mua. Si mund të ishin mbyllur flokët në sirtar? Me duart që dridheshin, hapa bagazhin, zbulova përmbajtjen dhe vizatova nga poshtë flokët e mi. I vendosa të dy gocat së bashku, dhe unë ju siguroj se ishin identike. A nuk ishte e jashtëzakonshme? Enigmë siç do të doja, nuk mund të bëja asgjë nga ajo që do të thoshte. u ktheva flokët e çuditshme në sirtar dhe unë nuk i thashë asgjë për këtë çështje Rucastles ndërsa ndjeva se e kisha vënë veten në gabim duke hapur një sirtarin të cilin e kishin mbyllur.

“Unë jam natyrshëm i vëmendshëm, siç mund të keni vërejtur, Z. Holmes, dhe unë së shpejti kisha një plan mjaft të mirë të të gjithë shtëpisë në kokën time. Atje ishte një krah, megjithatë, i cili duket se

nuk ishte aspak i banuar. Një derë e cila u përball me atë që çoi në lagjet e Tollerëve të hapur kjo suitë, por ishte pa dyshim e mbyllur. Sidoqoftë, një ditë si unë u ngjit në shkallë, takova z. Rucastle duke dalë përmes kësaj dere, çelësat e tij në dorë, dhe një vështrim në fytyrën e tij që e bëri atë shumë person i ndryshëm për njeri të rrumbullakët, gazmor me të cilin isha mësuar. Të tijat faqet ishin të kuqe, vetulla e tij ishte e gjitha e rrudhosur nga zemërimi dhe venat u dallua në tempujt e tij me pasion. Ai e mbylli derën dhe nxitoi më kaloi pa asnjë fjalë e pa një vështrim.

“Kjo më zgjoi kureshtjen, kështu që kur dola për një shëtitje në me arsyetimin tim, unë shëtita në anën nga e cila mund të bëja shikoni dritaret e kësaj pjese të shtëpisë. Kishte katër prej tyre në një rresht, tre prej të cilave ishin thjesht të ndyra, ndërsa i katërti ishte me grila lart Ata ishin qartë të gjithë të shkretë. Ndërsa shëtisja lart e poshtë, duke i hedhur një vështrim herë pas here, z. Rucastle më doli, duke parë si gazmore dhe gazmend si kurre.

“Ah!” tha ai, “ti nuk duhet të mendosh se jam i vrazhdë nëse të kaloj pa një fjala, zonja ime e dashur. Unë isha i preokupuar me çështjet e biznesit.”

“Unë e sigurova atë që nuk isha ofenduar. “Nga rruga,” thashë unë, “ju duket të keni mjaft një dhomë rezervë atje lart, dhe njëri prej tyre ka grila lart.”

“Ai dukej i befasuar dhe, siç më dukej, u trondit pak nga imi vërejtje.

“‘Fotografi është një nga hobet e mia,’ tha ai. ‘Unë kam bërë dhomën time të errët atje lart Por, i dashur mua! çfarë gruaje të re vëzhguese kemi ardhur. Kush do ta kishte besuar atë? Kush do ta kishte besuar ndonjëherë?’ Ai foli me një ton shaka, por nuk kishte asnjë shaka në sytë e tij ndërsa shikonte une Kam lexuar dyshime atje dhe bezdi, por jo shaka.

“Epo, zoti Holmes, që nga momenti që e kuptova që kishte diçka për atë komplet dhomash të cilën nuk do ta dija, isha gjithçka në zjarr për të shkuar mbi ta. Nuk ishte thjesht kuriozitet, megjithëse unë kam timen pjesa e kësaj. Ishte më shumë një ndjenjë e detyrës - një ndjenjë që disa e mirë mund të vijë nga depërtimi im në këtë vend. Ata flasin për ato të grave instinkt; mbase ishte instikti i gruas që më dha atë ndjesi. Sidoqoftë, ajo ishte aty, dhe unë isha shumë i vëmendshëm për ndonjë shans për të kaluar derën e ndaluar.

“Vetëm dje erdhi shansi. Unë mund t’ju them se, përveç z. Rucastle, të dy Toller dhe gruaja e tij gjejnë diçka për të bërë këto dhoma të shkreta dhe unë një herë e pashë atë duke mbajtur një çarçaf të madh

të zi qese me të nga dera. Kohët e fundit ai ka pirë shumë, dhe dje në mbrëmje ai ishte shumë i dehur; dhe kur erdha lart ishte çelësi në derë. Nuk dyshoj aspak se ai e kishte lënë atje. Z. dhe Znj. Rucastle ishin të dy poshtë, dhe fëmija ishte me të ato, kështu që pata një mundësi të admirueshme. E ktheva butonin butësisht në bravë, hapi derën dhe u fut.

“Kishte një kalim të vogël para meje, i pa zhveshur dhe i papiluar, e cila u kthye në një kënd të drejtë në skajin më të largët. Përreth këtij këndi ishin tre dyer në një rresht, e para dhe e treta e të cilave ishin të hapura. Secili çoi në një dhomë të zbrazët, me pluhur dhe pa gaz, me dy dritare në njërin dhe një në tjetrën, aq e trashë me papastërti sa mbrëmja drita shkëlqente errësuar nëpër to. Dera e qendrës ishte e mbyllur, dhe nëpër pjesën e jashtme të saj ishte fiksuar një nga shufrat e gjera të një shtrat hekuri, i kyçur në njërin skaj të një unaze në mur dhe i fiksuar në të tjetri me kordon të fortë. Dera vetë ishte e kyçur gjithashtu, dhe çelësi nuk ishte aty. Kjo derë me barrikada korrespondonte qartë me dritare me grila jashtë, dhe megjithatë unë mund të shoh nga vezullimi nga nën të se dhoma nuk ishte në errësirë. Me sa duket kishte një drita e dritës e cila lëshon dritë nga lart. Ndërsa qëndrova në pasazh duke parë derën e mbrapshtë dhe duke menduar se çfarë sekreti mund të mbulojë, unë papritmas dëgjoi zhurmën e hapave brenda dhomës dhe pa një hije që kalonte prapa dhe përpara përkundrejt çarjes së vogël të dritës së zbehtë që shkëlqente jashtë nga dera. Një terror i çmendur, i paarsyeshëm u ngrit në mua në shikim, Z. Holmes. Nervat e mbingarkuara më dështuan papritmas, dhe unë u kthye dhe vrapoi - vrapoi sikur ndonjë dorë e tmerrshme ishte pas meje shtrënguar në skaj të veshjes time. Unë nxitova poshtë në kalim, përmes dera, dhe drejtpërdrejt në krahët e z. Rucastle, i cili po priste jashtë

“Kështu,” tha ai duke buzëqeshur, “ishe ti, atëherë. Mendova se duhet të jetë kur pashë derën e hapur. ’

“Oh, unë jam shumë i frikësuar!’ Gulçova.

“Zonja ime e dashur! e dashura ime e dashur! ’ - nuk mund të mendoni se si përkëdhelja dhe qetësimi i mënyrës së tij ishte - ’dhe çfarë të ka frikësuar, moj e dashur zonja e re? ’

“Por zëri i tij ishte paksa tronditës. Ai e teproi. isha me kujdes për rojen time ndaj tij.

“Unë isha aq budalla sa të shkoja në krahun e zbrazët,” u përgjigja. “Por ajo është kaq e vetmuar dhe e frikshme në këtë dritë të zbehtë sa që u tremba dhe vrapova përsëri përsëri. Oh, është kaq tmerrësisht akoma atje! ’

“‘Vetëm se?’ tha ai, duke me shikuar me mprehtesi.

“‘Pse, çfarë mendove?’ Unë pyeta.

“‘Pse mendoni se unë e mbyll këtë derë?’

“‘Unë jam i sigurt që nuk e di.’

“‘Isshtë për të mbajtur njerëzit që nuk kanë asnjë biznes atje. A e shikon?’ Ai ishte ende duke buzëqeshur në mënyrën më të dashur.

“‘Jam i sigurt nëse do ta kisha ditur -’

“‘Epo, atëherë, ti e di tani. Dhe nëse ndonjëherë vendosni këmbën mbi këtë prag prapë - këtu në një çast buzëqeshja u ngurtësua në një buzëqeshje i tërbuar dhe ai më shikoi me fytyrën e një demoni - ‘Unë do të të hedh ndaj mastiff. ’

“Isha aq e tmerruar sa nuk di se çfarë bëra. Unë mendoj se unë duhet të ketë kaluar me të shpejtë në dhomën time. Nuk mbaj mend asgjë derisa unë e gjeta veten të shtrirë në shtratin tim duke u dridhur e tëra. Atëherë mendova për ty, Z. Holmes. Nuk mund të jetoja më gjatë atje pa ndonjë këshillë. Isha të frikësuar nga shtëpia, nga burri, nga gruaja, nga shërbëtorët, edhe të fëmijës. Të gjithë ishin të tmerrshëm për mua. Sikur të sillja vetëm ju poshtë të gjithë do të jetë mirë. Sigurisht që mund të kisha ikur nga shtëpia, por kurioziteti im ishte pothuajse aq i fortë sa frika. Mendja ime ishte shpejt e sajuar Unë do të të dërgoja një tel. Vura kapelën dhe mantelin, zbrita në zyrë, e cila është rreth gjysmë milje larg shtëpisë, dhe pastaj u kthye, duke u ndjerë shumë më lehtë. Një dyshim i tmerrshëm më erdhi në mendje ndërsa iu afrova derës që të mos ishte i lirshëm qeni, por unë u kujtova që Toller e kishte pirë veten në një gjendje të pandjeshmërisë që në mbrëmje dhe e dija që ai ishte i vetmi në familje që kishte ndonjë ndikim me krijesën e egër, ose kush do të merrte sipër për ta vendosur atë falas U futa në siguri dhe u shtriva zgjuar gjysmën e natës në gëzimin tim mendimi për të parë ty. Nuk e kisha të vështirë të merrja lejen për të ardhur në Winchester këtë mëngjes, por unë duhet të kthehem para orës tre, sepse Z. dhe Znj. Rucastle do të shkojnë për një vizitë dhe do të jenë larg të gjithëve në mbrëmje, kështu që unë duhet të kujdesem për fëmijën. Tani ju thashë të gjitha aventurat e mia, Z. Holmes, dhe unë duhet të jem shumë i lumtur nëse mundeni më tregoni se çfarë do të thotë gjithçka, dhe, mbi të gjitha, çfarë duhet të bëj. ”

Unë dhe Holmes e kishim dëgjuar me magji këtë histori të jashtëzakonshme. E imja shoku u ngrit tani dhe eci me ritëm lart e poshtë dhomës, me duart e tij xhepat dhe një shprehje e gravitetit më të thellë në fytyrën e tij.

“A është Toller ende i dehur?” ai pyeti.

“Po. Dëgjova gruan e tij që i tha zonjës Rucastle se ajo nuk mund

të bënte asgjë me të.”

“Kjo është mirë. Dhe Rucastles dalin natën?”

“Po.”

“A ka një bodrum me një bravë të fortë të fortë?”

“Po, bodrumi i verës.”

“Ju duket se keni vepruar gjatë gjithë kësaj çështje si një shumë i guximshëm dhe vajzë e arsyeshme, Miss Hunter. A mendoni se mund të kryeni një të tillë me shume feat? Unë nuk duhet ta pyes nga ju nëse nuk ju kam menduar mjaft grua e jashtëzakonshme. ”

“Do te perpiqem. Çfarë është ajo?”

“Ne do të jemi tek Ahut e Bakrit deri në orën shtatë, shoku im dhe unë. Rucastles do të jenë zhdukur në atë kohë, dhe Toller, shpresojmë që të jetë i paaftë Mbetet vetëm zonja Toller, e cila mund të japë alarmin. Nëse mund ta dërgoni në bodrum për ndonjë porosi dhe pastaj ta ktheni kryesore për të, ju do t'i lehtësonit çështjet jashtëzakonisht “.

“Unë do ta bëj atë.”

“Shkëlqyeshëm! Ne pastaj do të shqyrtojmë plotësisht çështjen. Sigurisht ekziston vetëm një shpjegim i realizueshëm. Ju jeni sjellë atje personifikoni dikë, dhe personi i vërtetë është i burgosur në këtë dhomë. Kjo është e qartë. Se kush është ky i burgosur, nuk kam dyshim se është vajza, zonjusha Alice Rucastle, nëse e mbaj mend mirë, për të cilën u tha kanë shkuar në Amerikë. Ju u zgjodhët, pa dyshim, se i ngjanit asaj gjatësia, figura dhe ngjyra e flokëve tuaj. Të saj ishin prerë, shumë e mundshme në ndonjë sëmundje përmes së cilës ajo ka kaluar, dhe kështu, e natyrisht, jotja duhej sakrifikuar gjithashtu. Nga një shans kurioz keni ardhur mbi gropat e saj. Njeriu në rrugë ishte padyshim një mik i tij e saj - ndoshta i fejuari i saj - dhe pa dyshim, pasi keni veshur fustanin e vajzës dhe ishin aq si ajo, ai ishte i bindur nga të qeshurat tuaja, sa herë që ai të pashë, dhe më pas nga gjesti yt, se Mis Rucastle ishte krejtësisht e lumtur, dhe se ajo nuk i dëshironte më vëmendjet e tij. Qeni është lëshuar gjatë natës për ta parandaluar atë nga përpjekja për të komunikuar me të. Pra, shumëçka është mjaft e qartë. Pika më serioze në çështje është disponimi i fëmijës. ”

“Çfarë lidhje ka në tokë me të?” Ejakulova.

“I dashuri im Watson, ju si njeri mjekësor vazhdimisht po fitoni dritë ndaj tendencave të një fëmije nga studimi i prindërve. A nuk e shihni se biseda është po aq e vlefshme. Shpesh kam fituar të parën time pasqyrë reale në karakterin e prindërve duke studiuar fëmijët e tyre. Disponimi i këtij fëmije është jonormalisht mizor, thjesht për mizori për hir, dhe nëse ai e merr këtë nga babai i tij i qeshur, siç duhet i dyshuar, ose nga nëna e tij, paralajmëron të keqen për vajzën

e varfër që është brenda fuqia e tyre. ”

“Unë jam i sigurt që keni të drejtë, Z. Holmes,” thirri klienti ynë. “Një më kthehen mijëra gjëra që më bëjnë të sigurt se ti ke goditur ajo Oh, le të mos humbasim asnjë çast në sjelljen e ndihmës për këta të varfër krijesë. ”

“Ne duhet të jemi të kujdesshëm, sepse kemi të bëjmë me një njeri shumë dinak. Ne nuk mund të bëjë asgjë deri në orën shtatë. Në atë orë ne do të jemi me ju, dhe nuk do të vonojë shumë dhe ne do të zgjidhim misterin. ”

Ne ishim aq të mirë sa fjala jonë, sepse ishin vetëm shtatë kur arritëm në Ahu i Bakrit, pasi ka ngritur kurthin tonë në një shtëpi publike përgjatë rrugës. një grup pemësh, me gjethet e tyre të errëta që shkëlqejnë si metali i djegur drita e diellit që perëndonte, ishte e mjaftueshme për të shënuar shtëpinë madje nëse zonjusha Hunter nuk do të qëndronte e qeshur në shkallën e derës.

“A e keni arritur atë?” - pyeti Holmes.

Një zhurmë e madhe bubullimash erdhi nga diku poshtë. “Kjo është znj. Toller në bodrum, ”tha ajo. “Burri i saj shtrihet duke gërhitur në qilim kuzhine. Këtu janë çelësat e tij, të cilat janë kopjimet e z. Rucastle's. ”

“Ju keni bërë mirë vërtet!” - thirri Holmes me entuziazëm. “Tani drejto mënyra dhe së shpejti do të shohim fundin e këtij biznesi të zi ”.

Ne kaluam shkallët, hapëm derën, ndoqëm një kalim, dhe u gjendëm para barrikadës që zonjusha Hunter kishte të përshkruara. Holmes preu kordonin dhe hoqi shiritin tërthor. Pastaj ai provoi çelësat e ndryshëm në bravë, por pa sukses. Asnjë zë nuk erdhi nga brenda dhe në heshtje fytyra e Holmesit u mjegullua.

“Kam besim se nuk jemi vonë,” tha ai. “Unë mendoj, zonja Hunter, se më mirë të hynim pa ty. Tani, Watson, vër shpatullën atë, dhe ne do të shohim nëse nuk mund të hyjmë brenda. ”

Ishte një derë e vjetër e errët dhe dha menjëherë përpara forcës sonë të bashkuar. Së bashku u hodhëm në dhomë. Ishte bosh. Nuk kishte orendi kurseu një shtrat të vogël paletë, një tavolinë të vogël dhe një shportë prej liri. drita e dritës sipër ishte e hapur, dhe i burgosuri u zhduk.

“Këtu ka pasur ndonjë ligësi”, tha Holmes; “Kjo bukuri ka mendoi qëllimet e Miss Hunter dhe e ka larguar viktimën e tij. ”

“Por si?”

“Përmes dritës së dritës. Së shpejti do të shohim se si e menaxhoi atë. ” Ai tundi vetë mbi çati. “Ah, po,” thirri ai, “këtu është fundi i një shkallë e gjatë dritë kundër qepallave. Kështu e bëri ai. ”

“Por është e pamundur”, tha Mis Hunter; “Shkalla nuk ishte aty kur Rucastles u larguan ”.

“Ai është kthyer dhe e ka bërë atë. Unë ju them se ai është një i zgjuar dhe njeri i rrezikshëm. Unë nuk duhet të habitem shumë nëse ky do të ishte ai hapin e të cilit e dëgjoj tani mbi shkallë. Unë mendoj, Watson, se do të ishte si dhe që ju ta keni pistoletën gati ”.

Fjalët mezi i dilnin nga goja para se të shfaqej një burrë në dera e dhomës, një njeri shumë i trashë dhe trupmadh, me një shkop të rëndë në të dorë Mis Hunter bërtiti dhe u tkurr kundër murit në shikim të atë, por Sherlock Holmes doli përpara dhe u përball me të.

“Ju horr!” tha ai, “ku është vajza juaj?”

Njeriu i shëndoshë hodhi sytë rrotull, dhe pastaj lart në dritën e dritës së dritës.

“Forshtë për mua t’ju kërkoj që,” bërtiti ai, “ju hajdutë! Spiunët dhe hajdut! Unë ju kam kapur, apo jo? Ju jeni në fuqinë time. Do te sherbej ti! ” Ai u kthye dhe përplasi shkallët sa më shumë që të shkonte.

“Ai ka shkuar për qen!” - thirri zonjusha gjahtari.

“Unë kam revolen time”, tha unë.

“Mbylle më mirë derën e përparme”, thirri Holmes, dhe të gjithë u hodhëm poshtë shkallët së bashku. Vështirë se kishim arritur në sallë kur dëgjuam gjiri i një zagari, dhe më pas një britmë agonie, me një shqetësim të tmerrshëm tingull të cilin ishte e tmerrshme ta dëgjonte. Një burrë i moshuar me një të kuqe fytyra dhe gjymtyrët që dridheshin dolën duke u lëkundur në një derë anësore.

“O Zot!” qau ai. “Dikush e ka zgjidhur qenin. Nuk është ushqyer për të dy dite. Shpejt, shpejt, ose do të jetë vonë! ”

Unë dhe Holmes nxituam dhe rrethuam këndin e shtëpisë, me Toller nxiton prapa nesh. Aty ishte egërsia e madhe e uritur, surrat i saj i zi varrosur në fytin e Rucastle, ndërsa ai përpëlitej dhe bërtiste mbi të terren Duke vrapuar lart, unë i shpërtheva trurin, dhe ai ra përmbys me të dhëmbë të mprehtë të bardhë ende takohen në rrudhat e mëdha të qafës së tij. Me shumë punë i ndamë dhe e bartëm, duke jetuar por tmerrësisht mangled, në shtëpi. Ne e vendosëm atë në divanin e dhomës së vizatimit, dhe duke dërguar Tollerin e kthjellët për t’i dhënë lajmin gruas së tij, I bëri atë që munda për të lehtësuar dhimbjen e tij. Ne ishim mbledhur të gjithë rreth tij kur dera u hap, dhe një grua e gjatë dhe e tronditur hyri në dhomë.

“Zonja Toller! ” - thirri zonjusha gjahtari.

“Po zonjushë. Z. Rucastle më la jashtë kur u kthye para se të ngjitej për ju Ah, zonjush, është për të ardhur keq që nuk më la të di se çfarë

ishe duke planifikuar, sepse do të të kisha thënë se dhimbjet e tua ishin tretur. ”

“Ha!” tha Holmes duke e shikuar me vëmendje. “Clearshtë e qartë që zonja Toller di më shumë për këtë çështje se kushdo tjetër. ”

“Po, zotëri, e bëj dhe jam mjaftueshëm i gatshëm të them atë që di.”

“Pastaj, lutuni, uluni dhe le ta dëgjojmë sepse ka disa pika mbi të cilën duhet të rrëfej se jam akoma në errësirë. ”

“Së shpejti do ta bëj të qartë për ju”, tha ajo; “Dhe unë do ta kisha bërë këtë përpara tani nëse do të mund të dilja nga bodrumi. Nëse ka biznes gjyqësor policie mbi këtë, do të mbani mend se unë isha i vetmi që qëndronte shoqja jote, dhe se unë isha edhe shoqja e zonjës Alice.

“Ajo nuk ishte kurrë e lumtur në shtëpi, zonjusha Alice nuk ishte, nga koha kur ajo ishte babai u martua përsëri. Ajo u lehtësua si dhe nuk kishte asnjë fjalë për asgjë, por kurrë nuk u bë keq për të derisa u takua me z. Fowler në shtëpinë e një shoku. Siç mund të mësoja, Mis Alice kishte të drejta e saj me vullnet, por ajo ishte aq e qetë dhe e durueshme, ajo ishte, se ajo kurrë nuk tha një fjalë për ta, por vetëm la gjithçka në z. Rucastle duart Ai e dinte se ishte i sigurt me të; por kur kishte mundësi të a burri që del përpara, i cili do të kërkonte gjithçka që do të jepte ligji atë, atëherë babai i saj mendoi se ishte koha për ta ndaluar atë. Ai e donte atë të nënshkruajë një letër, në mënyrë që nëse ajo martohet apo jo, ai mund ta përdorë atë para Kur ajo nuk do ta bënte, ai vazhdoi ta shqetësonte derisa ajo të merrte ethe në tru, dhe për gjashtë javë ishte te dera e vdekjes. Pastaj ajo u bë më mirë më në fund, të gjitha të veshura në një hije, dhe me flokët e saj të bukur të prerë; por kjo nuk bëri asnjë ndryshim në të riun e saj, dhe ai i qëndroi asaj si e vërtetë siç mund të ishte njeriu. ”

“Ah,” tha Holmes, “Unë mendoj se ajo që keni qenë mjaft e mirë për të thënë ne e bëjmë çështjen mjaft të qartë, dhe se unë mund të konkludoj të gjitha ato Mbetet. Z. Rucastle atëherë, supozoj, u mor me këtë sistem të burgim? ”

“Po zotëri.”

“Dhe e zbriti zonjën Hunter nga Londra për të hequr qafe këmbëngulja e pakënaqshme e z. Fowler. ”

“Kjo ishte ajo, zotëri.”

“Por Z. Fowler duke qenë një njeri këmbëngulës, siç duhet të jetë një detar i mirë, bllokoi shtëpinë, dhe pasi u takova ju patur sukses nga disa argumente, metalike ose ndryshe, për t’ju bindur që interesat tuaja ishin ato njëlloj si e tija ”.

“Zoti. Fowler ishte një zotëri shumë i sjellshëm, me duar të lira ”,

tha znj. Toller i qetë.

“Dhe në këtë mënyrë ai arriti që njeriu juaj i mirë të mos duhej pini, dhe që një shkallë duhet të jetë gati në momentin kur zotëria juaj kishte dalë jashtë. ”

“Ju e keni atë, zotëri, ashtu si ndodhi.”

“Unë jam i sigurt që ju detyrohemi një falje, zonja Toller,” tha Holmes, “për ju me siguri kanë pastruar gjithçka që na habiti. Dhe këtu vjen kirurgu i vendit dhe zonja Rucastle, kështu që unë mendoj, Watson, që kishim shoqërimi më i mirë Mis Hunter përsëri në Winchester, siç më duket se e jona *locus standi* tani është mjaft e diskutueshme. ”

Dhe kështu u zgjidh misteri i shtëpisë së ligë me bakrin ahu para derës. Z. Rucastle mbijetoi, por ishte gjithmonë një njeri i thyer, i mbajtur gjallë vetëm përmes kujdesit të gruas së tij të përkushtuar. Ata ende jetojnë me shërbëtorët e tyre të vjetër, të cilët ndoshta dinë aq shumë Rucastle jetën e kaluar që ai e ka të vështirë të ndahet prej tyre. Zoti. Fowler dhe Miss Rucastle u martuan, me licencë të veçantë, në Southampton një ditë pas fluturimit të tyre, dhe ai tani është mbajtësi i një emërimi i qeverisë në ishullin e Mauritius. Sa për Miss Violetën Hunter, shoku im Holmes, përkundrazi për zhgënjimin tim, manifestoi nr interes i mëtejshëm për të kur një herë ajo kishte pushuar së qeni qendra e një nga problemet e tij, dhe ajo tani është drejtuese e një shkolle private në Walsall, ku besoj se ajo ka pasur një sukses të konsiderueshëm.